A legáldottabb nap – 2004. május 9.

Śrī Vyāsa-pūjā

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ő Isteni Kegyelme Oṁ Viṣṇupāda Paramahaṁsa
Parivrājakācārya Aṣṭottara-śata Śrī Śrīmad

Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja

a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

tavāsmi rādhikā-nātha karmaṇā manasā girā
kṛṣṇa-kānte tavaivāsmi yuvām eva gatir mama
śaraṇaṁ vāṁ prapanno 'smi karuṇā-nikarākarau
prasādaṁ kuru dāsyaṁ bho mayi duṣṭe 'parādhini

A Tiéd vagyok, ó, Śrīmatī Rādhārāṇī Ura, ahogy a tetteim, az elmém és a szavaim is. Ó, Śrīmatī Rādhārāṇī, Śrī Kṛṣṇa kedvese, egyedül Tehozzád tartozom. Ó, Rādhā és Kṛṣṇa, ó, kegy óceánja, Ti vagytok egyedüli menedékem, ezért Nálatok keresek menedéket. Bár bűnös vagyok és temérdek sértést követtem el, könyörüljetek meg rajtam, és fogadjatok szolgátokká.

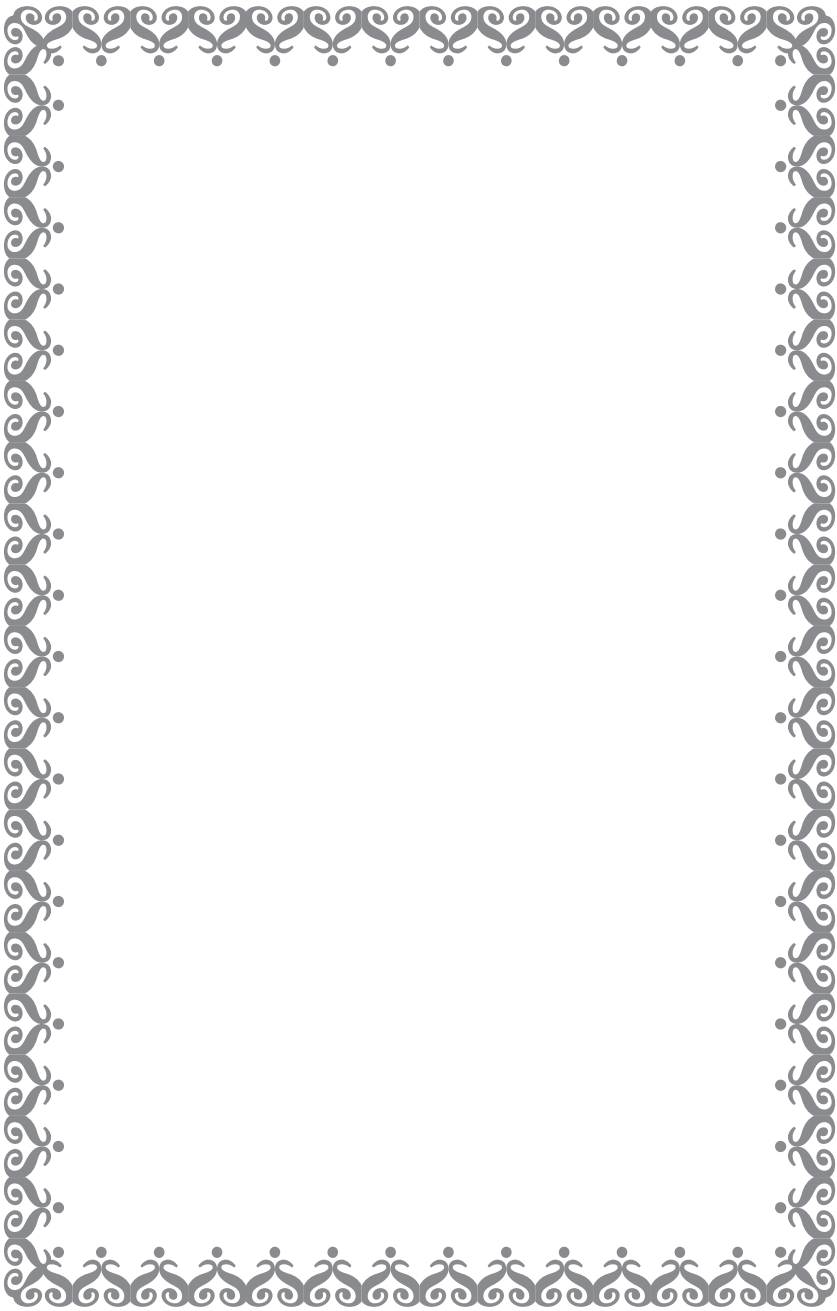

Śrī Guru-aṣṭaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

1.

saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
traṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

2.

mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalma; a szent nevek éneklése, az eksztatikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könnyek hullámai törnek elő a szemeiből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábai-nak.

3.

śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat*, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

4.

catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tṛptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tṛptiṁ bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a *bhakták* elégedettek a *bhagavat-prasādával*, akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

5.

śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómester mindig arra áhítozik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

6.

nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a *gopīknak*, akik különböző időkben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál.

7.

sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sabdhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

8.

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī caraṇāravindam

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékeznem kell a lelki tanítómesterre és dicsőítenem kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

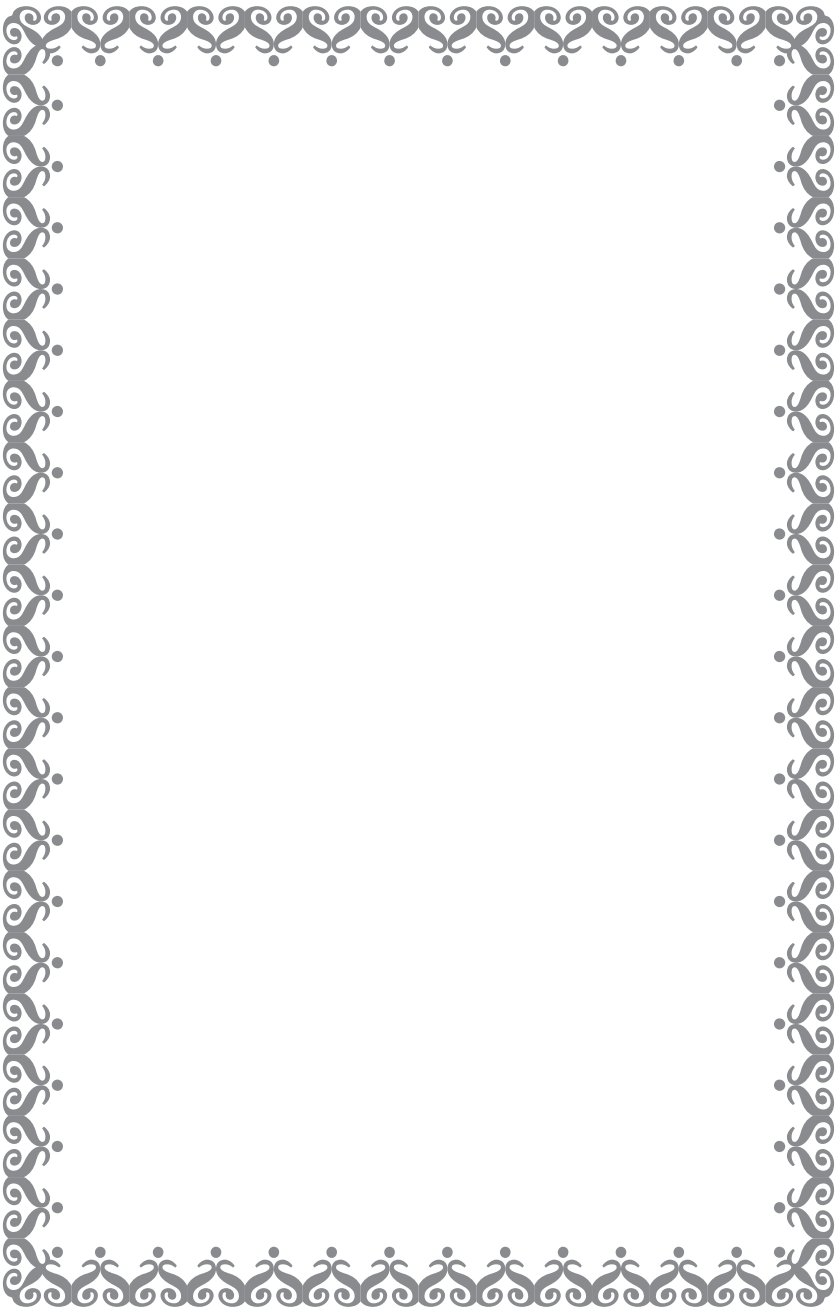

The Meaning of Vyāsa-pūjā

„Sa gurum evābigacchet"

Sādhu, śāstra and *guru* explain that pure love of Godhead is the highest and most beautiful goal of life. To experience glimpses of that pure love causes a softening of the heart and advancement in devotional service. This is made possible by the mercy of the spiritual master, who gives shelter to the fallen souls and uplifts them by teaching both practically and theoretically the science of devotional service. One should always remember the spiritual master in all devotional activities and internally offer one's very life for his pleasure.

Understanding *guru-tattva* is a gradual realisation based on practise of the devotional science and is integral to our whole spiritual development. This annual worship of our spiritual master as *vyāsa-pūjā* reveals to us the power of the *vaiṣṇava guru*. We see how on this one day we experience a myriad of transcendental emotions and our natural love and veneration is greatly enhanced. This is *bhakti*. We feel on this day that the effect of worshipping the *vaiṣṇava* is more powerful than worshipping the Lord Himself, and we remember that the mature fruit of love of Godhead has been passed down eternally through manifest personalties on the earth,

„tava kathāmṛtaṁ... bhuvi gṛṇanti ye." Worship of such personalities represents the highest aim of religion. The eternal duty of the *guru* is to accept worship on behalf of the *paramparā* and Lord Kṛṣṇa Himself. We are not worshipping an individual separately from the Lord, but rather we are worshipping the transcendental Godhead through His intimate manifest associate. This is Kṛṣṇa's great mercy; that he appears as the spiritual master and relates to us personally.

naivopayanty apacitiṁ kavayas taveśa
brahmāyuṣāpi kṛtam ṛddha-mudaṇ smarantaṇ
yo 'ntar bahis tanu-bhṛtām aśubhaṁ vidhunvann
ācārya-caittya-vapuṣā sva-gatiṁ vyanakti

"Oh my Lord! Transcendental poets and experts in spiritual science cannot fully express their indebtedness to You, even if they had the lifetime of Brahmā, for you appear in two features - externally as the acarya and internally as the Supersoul to deliver the conditioned souls by revealing to them your devotional service and teaching them how to approach you on the path of pure love." *(Bhāg* 11.29.6)

The path of pure love. This is the real path of the Vedas, and the ultimate teaching of Veda-Vyāsa. If the disciple carefully searches his heart, he will find that the greatest love he has there is for his Guru Mahārāja. He is dependent on his *guru* for the attainment of life's goal and makes his mission in life to please Him. He feels himself an unworthy recipient of His *guru's* compassion; compassion which has been freely entrusted unto the spiritual master by the Lord Himself. The spiritual master's acceptance of disciples is the same as acceptance by the Lord Himself, *„Sākṣād hari."*

This is the secret of devotional service; to please *guru* and follow, in his beautiful lotus footprints, the beautiful path of loving devotion unto the most gloriously beautiful Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Śrīla Prabhupāda said that he did not know Kṛṣṇa, he only knew his Guru Māhārāja. This is the teaching of the *paramparā.* We worship our *guru* by preaching and participating in the active propagation of the glories of the Lord in society. That is his mission, so it is our

mission. It is not enough to be passive devotees; we have to fight with *māyā.* This is what is most pleasing to the *ācārya.*

Śrī mahā-mahotsava vyāsa-pūjā ki jaya.
Oṁ tat sat

Ādi-guru dāsa

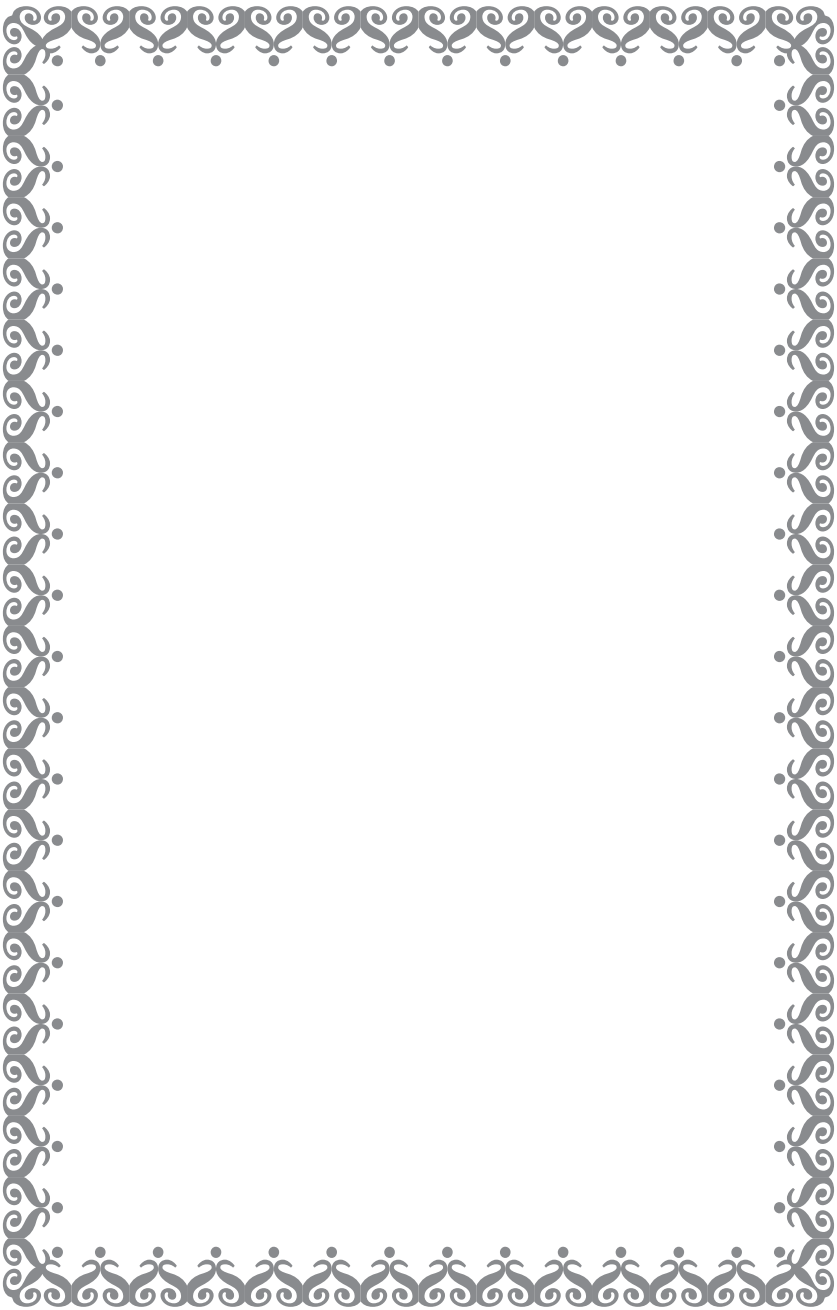

Kedves Śrīla Prabhupāda!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget neked, és minden dicsőséget családod tagjainak, a *guru-paramparā ācāryáinak!* Minden dicsőséget tanítványaidnak és mindazoknak a *bhaktáknak,* akik menedéket vettek lótuszlábadnál, hogy szolgálhassák az Isteni Párt, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát!

A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye. Nagy figyelemmel borulok e lótuszlábakhoz. Drága testvérem, drága elmém! A lelki tanítómester kegyéből kelhetünk át az anyagi lét óceánján és érhetjük el Kṛṣṇát.

Pár évvel ezelőtt szeretett és hűséges tanítványod, Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja rád emlékezve megkérdezte tőlünk, hányan éltünk akkor, amikor e világon terjesztetted az Úr Caitanya mozgalmát. Nem sok *bhakta* rakta fel a kezét. S bár személyesen nem jártál Magyarországon, az itt élő *bhakták* többsége, fiatal lévén, még esélyt sem kapott a veled való személyes társulásra. Odaadó tanítványaid azonban felkutatják a világ minden sötét zugát, és meggyújtják a transzcendentális tudás fáklyalángját. Közülük többen is felelősséget vállaltak és vállalnak azért, hogy ezen a területen is hirdessék a Szent Nevet. Közülük Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāját illeti a dicsőség, hogy transzcendentális karmesterként fogja és hangolja össze

az itt prédikáló istentestvéreinek és tanítványainak misszióját. Szeretetteljes és kimeríthetetlen prédikálásával mutat példát számunkra lótuszlábad tiszta odaadó szolgálatára. Figyelme kizárólag e szolgálaton függ. Gyengéd gondoskodással terelgeti unokáidat arra a transzcendentális óceánjáróra, amelynek kapitánya és személyzete, Śrī Caitanya Mahāprabhu és a *guru-paramparā ācāryái* képesek átvezetni e hajót a tudatlansággal és szenvedéssel teli anyagi lét világán, hogy utasai végül elérjék Kṛṣṇa lelki birodalmát.

Tedd a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást eggyé a szíveddel, s ne vágyj semmi másra. A lelki tanítómester lótuszlábaihoz való ragaszkodás a legjobb eszköz a lelki fejlődéshez. Kegyéből a lelki tökéletességre való összes vágy teljesül.

Szíve és türelme határtalan, akár a tiéd, Śrīla Prabhupāda, mert elégedettséget kizárólag az okoz számára, amikor megmártózhat a prédikálás hömpölygő, szakadatlan folyamában. Tanításaiban mindig nálad keres menedéket, mert ez az egyetlen forrás számára, amely hűsíti a tudás és boldogság utáni vágy szomjúságát. Záporként aláhulló kegye útmutató térképet rajzol e forrás rejtekéhez, és bátorító szavaival minket is mindig arra buzdít, hogy fedezzük fel és kóstoljuk meg e forrás nektárját.

Ő, aki nekem a transzcendentális látás ajándékát adta, az én uram születésről születésre. Kegyéből az isteni tudás megnyilvánul a szívben, a lényéből sugárzó prema-bhakti elpusztítja a tudatlanságot. A védikus szentírások megéneklik tulajdonságait.

A varázspálca, amellyel megtisztítottad a veled társuló elesett lelkek szívét, Śrīla Prabhupāda, tanítványaid kezében továbbra is elsöprő erővel képes felszabadítani az anyagi létben szenvedőket. Szívük varázspálcája feltárja a lelkek előtt a Kṛṣṇához vezető utat, melyet tanítványaid maguk borítanak be a *vaiṣṇava ācāryák* szavaiból áradó istenszeretet finom szövetével.

Ó, lelki tanítómester, kegy óceánja és elesett lelkek barátja! Te vagy min-

denki tanítója és minden ember élete. Ó, mester! Kérlek, légy kegyes hozzám, és add lótuszlábaid árnyékát. Bárcsak hirdetnék neved mindhárom világban!

Bárki, bárhol ráléphet arra az útra, melyet tanításaid lámpásai övéznek, Śrīla Prabhupāda. Hűséges tanítványaid fáradhatatlanul gondoskodnak a lelki menedéket keresőkről. Odaadásuk hullámai egyre csak szélesítik missziód útját, s még az útonállókat is képesek magukkal sodorni, szívük kihűlt páncélját megolvasztani.

Köszönjük neked Śrīla Prabhupāda, hogy hűséges és szeretetteljes tanítványod, Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja kegyéből társulhatunk veled, tanulhatunk tőled, szolgálhatunk téged. Lótuszlábának menedéke a te menedéked. Élete a te életed. Szíve a szívedet adja: Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Śrī Govardhana-lāl, Śrī Gaura-Natarāja, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga szolgálatát és imádatát, a szent név éneklésének és terjesztésének ízét.

Kedves Śrīla Prabhupāda! Kérjük, légy kegyes hozzánk, hogy továbbra is menedéket vehessünk Guru Mahārājánk lótuszlábainál, aki istentestvéreivel kézenfogva életről életre vezet bennünket, elesett lelkeket, hogy végül elérhessük a transzcendentális tudás és boldogság örök forrását.

Tribhuvana-sundara Śrī Śrī Rādhaā-Śyāmasundara ki jaya!
Śrī Govardhana-lāl ki jaya!
Śrī Gaura-Natarāja Mahāprabhu ki jaya!
Śrī guru-paramparā ki jaya!
Śrīla Prabhupāda ki jaya!
Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja ki jaya!
Gaura bhakta vṛnda ki jaya!

Jelentéktelen szolgáid:
a magyarországi *yātrā bhaktái*

Vyāsa-pūjā felajánlások

Ācārya-ratna dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezt a felajánlást egy vonaton ülve írom. Az életem jelenlegi szakaszában ez lehetne bármely nap is, mivel most már két hónapja minden nap ugyanebben az időben ugyanezen a vonaton ülök és utazok Pestre.

Az emberi élet telis-tele van hasonló napokkal. Végigrobogunk az életen, minden napot ugyanúgy megélve, és monoton, egyhangú napjainkat megpróbáljuk színesebbé, érdekesebbé tenni olyan dolgokkal, amelyek átmenetiek. Azonban csak azok veszik észre, hogy a táj nagyon gyorsan változik és mindjárt vége az utazásnak, akik kapcsolatba kerülnek Kṛṣṇa tiszta *bhaktájával*, egy lelki tanítómesterrel.

Sokféle utazó van, de ritkák azok, akik kihasználják a rendelkezésre álló időt, és megpróbálnak valami értelmeset is csinálni. S ez a Kṛṣṇa-tudat. Több évnyi szerzetesi életmóddal a hátam mögött látom, mi a különbség az értelmes Kṛṣṇa-tudatos élet és a *karmī* élet között. Valahogy most mégis a kettő között tengődöm. A legjobb dolog viszont az, hogy ezt leírhatom neked, és te megérted ezt. Az élet nagy utazásával töltött időm alatt te egy biztos pont vagy, egy sziklaszilárd személy, akinek kegyéből megállíthatom az én vonatomat, és nem kell újra és újra átszállni egy másikra. Ezt köszönöm neked, és kérlek, nézd el nekem, ha elcsábít a táj átmeneti szépsége, és az átmeneti célokért való küzdés eltérít az eredeti cél felé törekvéstől.

Köszönöm, hogy kegyes vagy hozzám.

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szolgád:
Ācārya-ratna dāsa

Bhaktin Adamkó Timi

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Emlékszem, pontosan egy évvel ezelőtt, a te *vyāsa-pūjā* ünnepségeden jöttem el legelőször Krisna-völgybe. Több okból is vártam már ezt a látogatást. Nagyon vágytam arra, hogy láthassam Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, a templomot és azt, hogy milyen közösséget szerveztek meg ott a *bhakták*. Mindezeken felül te is ott voltál, akiről olyan sok *bhakta* beszélt már nekem szeretettel.

Aznap ki sem mozdultam a templomból, végigültem a programokat. Őszintén bevallom, kicsit idegennek tűnt minden.

Egy év eltelt, és már semmi sem szokatlan. Mostanra látom, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijaya Gaurāṅga, Krisna-völgy, a *bhakták* közösségei mind a te imáidnak köszönhetően nyilvánultak meg.

Nem tudom megköszönni neked azt, hogy most már én is idetartozhatom és megtalálhattam az új családom. Nélküled több ezer *bhaktát* csak sodorna az anyagi energia. Nélküled már többen nem élnénk, és nem kaptunk volna esélyt arra, hogy visszamenjünk Istenhez. Nagyon hálás vagyok minden szavadért, minden tettedért, minden mosolyodért.

Jelentéktelen szolgád:
Bhn. Adamkó Timi (Budapest)

Ādi-Guru dāsa

Dear Guru Mahārāja,

With great awe and veneration I offer you my obeisances.

Sādhu, śāstra and *guru* explain that pure love of Godhead is the highest and most beautiful goal of life. To experience glimpses of that pure love causes a softening of the heart and advancement in devotional service. This is made possible by the mercy of the spiritual master who gives shelter to the fallen souls and uplifts them by teaching both practically and theoretically the science of devotional service. One should always remember the spiritual master.

If the disciple carefully searches his heart he will find that the greatest love he has there is for his Guru Mahārāja. He is dependent on his guru for the attainment of life's goal and makes his mission in life to please him. He feels an unworthy recipient of his guru's compassion. Compassion which has been entrusted unto the spiritual master by Śrī Kṛṣṇa and the spiritual master's acceptance of disciples, is the same as acceptance by the Lord Himself.

This is the secret of devotional service. To please guru.

Śrīla Prabhupāda said that he did not know Kṛṣṇa, He only knew his Guru Mahārāja. This is the teaching of the *parampara*. We worship our *guru* by preaching and participating in the active propagation of the glories of the Lord in society. That is His mission, so it is our mission. It is not enough to be passive devotees, we have to fight with Māyā; this is what is most pleasing to the *ācāryas.*

Please give me strength to overcome obstacles both seen and unseen on my path to attain the shelter of your lotus feet, your fallen servant,

Ādi-Guru dāsa

Ālambikā devī dāsī

Kedves Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnélek köszönteni megjelenésed ezen kedvező napján. Kérlek, engedd meg, hogy lótuszlábaid árnyékában menedéket vehessek. Nagyon boldog vagyok, hogy ismerhetlek.

Mindig olyan félve kezdek hozzá a levéliráshoz, mert nem vagyok méltó arra, hogy téged dicsőítselek, megszólítsalak. Ha csak rád gondolok, máris egy másik világba kerülök, ahol Rādhe-Śyāma van a központban, és olyan természetes a szolgálatuk, mint a lelki világban. Nem kell sehova se menni, csak téged követni és szolgálni. Szeretnélek minden pillanatban követni és szolgálni.

Krisna-völgy tökéletes mása a lelki világnak, és a te tiszta szíved ragyogó tükörképe. Mindig azon fáradozol, hogy Kṛṣṇa vágyait teljesítsd, és az elesett lelkeket Kṛṣṇa felé irányítsd. Minden mondatod Kṛṣṇáról szól, minden dalod Őt dicsőíti, Neki táncolsz a fesztiválokon, csodálatos könyveket írsz Róla. Egész életed Kṛṣṇa szolgálatának szentelted, lemondva minden egyéni vágyról, hogy lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát elégedetté tedd. Nagyon szeretnék olyan lenni, mint te.

Mindig saját példáddal tanítasz, mint az *ācāryák*. Nem kell mást tenni, csak követni az utasításaidat. „Tedd a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást eggyé szíveddel, és ne vágyj semmi másra.” Amit mondasz, mindig időszerű, és pontosan arra tanít, ami ott és akkor kell. Ez hihetetlen és csodálatos!

Kérlek, fogadd el őszinte igyekezetemet, ügyetlen próbálkozásomat, amivel szolgálni szeretnélek. Nagyon hálás vagyok neked, amiért türelmesen gyámolítasz. Köszönöm.

Sok boldogságot, jó egészséget kívánok neked! Bár Kṛṣṇa teljesítené minden vágyad!

Érdemtelen szolgád:
Ālambikā devī dāsī (Szabadka)

Bhaktin Alex MacKenzie

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All Glories to Śrīla Prabhupāda. All Glories to Your lotus feet, which are the only shelter of so many surrendered souls.

On this, the day of Your appearance, I want to thank You for all the help, guidance affection and shelter which You have given me, externally and internally, directly and through others. Thank You for being so strong and so kind.

You once told me that this material world is an abusive place. I see the proof of Your words all around, and I ask again for Your shelter. I don't want to be an abuser of the material energy; I don't want to be abused. I don't want to remain here forever, alone in my own dark well of materialistic existence. I know that in You I have found the one fit enough to help me get out.

In this life I am drifting like a leaf floating on the water, with no direction, simply being blown here and there, pulled along by the current. But Your association gives me purpose and direction. You open my eyes and I can see the path ahead. Otherwise there would be simply darkness, and I would be too bewildered and afraid to take the first step.

I pray that You will never give up on me, and that you will somehow help me to learn how to serve You and Your wonderful family of disciples. All Glories to You and to them.

Your unqualified servant,
Bhaktin Alex

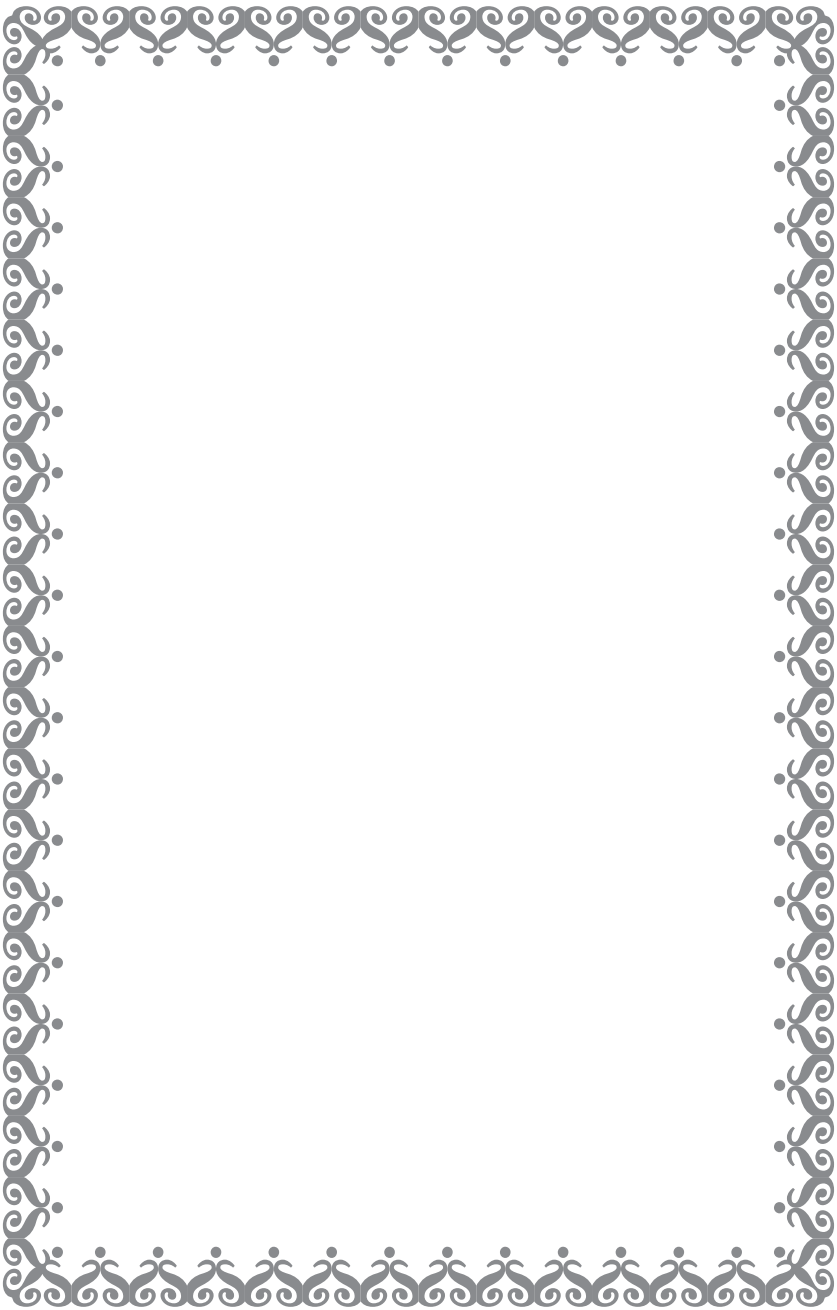

Ali-Kṛṣṇa devī dāsī és Hari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A megjelenési napodon mi másról is írhatnánk, mint a szeretetről és a háláról, mint az előző években is tettük.

A szeretetről, ami felénk árad, akkor is, ha nem vagy a közelünkben, és amit mi is érzünk irántad. A háláról, arról az érzésről, ami veled kapcsolatban már állandósult a szívünkben.

1991-ben te beszéltél nekünk először a Kṛṣṇa-tudatról. Pécsre jöttél egy fesztiválra, és mi elmentünk családostól, Śrīpati, Kundalatā, Hari dāsa és én. Felejthetetlen volt az az este.

Tulajdonképpen általad lettünk Kṛṣṇa-hívők.

Nagyon hálásak vagyunk ezért. Nem tudom ezt olyan lírai, szép mondatokba önteni, mint a többi tanítványod, de érzem, hogy te tudod, amíg csak élhetünk, igyekszünk jó szolgáid lenni. Kérjük az indokolatlan kegyedet, hogy minél tovább prédikálhassunk az embereknek. Nagyon szerencsésnek érezzük magunkat, hiszen itt Pécsett olyan *bhakták* társaságában lehetünk, akik mind-mind, egyenként is csodálatos személyek.

Kívánunk a születésnapodra jó egészséget, és olyan tanítványokat, amilyeneket te szeretnél.

Szerető szolgáid:
Ali-Kṛṣṇa devī dāsī és Hari dāsa

Amṛta-pāni devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának! Minden dicsőséget a *vyāsa-pūjā* ünnepségednek!

Egyik leveledben azt írtad nekem, hogy a tanítvány örökre lekötelezettje a lelki tanítómesterének, amiért segíti a lelki életben. Ezt az elkötelezettséget, a szolgai hangulatot még igen felületesen tettem magamévá. Írtad még, hogy bár lehet hogy lesz idő mikor az elmém és az érzékeim mást mondanak, mégis folytatnom kell a lelki életet, és követnem kell téged. Akkor nem értettem igazán, és meg voltam győződve, hogy ez nem lesz nehéz.

Következtek a nehéz időszakok. Minden így történt. Követtem az elmémet, az érzékeimet, csak nem téged. Egyetlen menedékem volt, miután rájöttem hogy mi történt: te, Guru Mahārāja. Bár nagyon megszidtál, összetörted a hamis önbecsülésemet, ugyanakkor mellettem álltál, és megmutattad, mit kell tennem, hogyan tudok tovább haladni ezen az úton. Kértél, sose felejtsem el a történteket. Mert ha egyszer felnövök, látni fogom, hogy milyen nagy szerencse, hogy a *bhakták* társaságában vagyok. Még mindig nem volt vége, jöttek az újabb megpróbáltatások. Egyetlen személy volt, aki mindenféle érdektől, mindentől függetlenül mellettem állt: te, Guru Mahārāja. A napokban láttam a 2000-es *vyāsa-pūjā* ünnepségedet. Négy személyt említesz, akiket tisztelni kell. Azt, aki szülő, azt, aki idősebb, azt, aki menedéket és azt, aki lelki útmutatást ad.

Kedves lelki tanítómesterem! Ezekben a nehézségekben te voltál, aki mellettem álltál. Ha te nem segítettél volna engem az instrukcióiddal ezekben a helyzetekben, én régen belefulladtam volna az anyagi világba. Ezért menedékem vagy, lelki tanítómesterem. Így a hálámon túl az életemmel tartozom neked. A szívem tisztátlan, sok-sok bűn, ragaszkodás, vágy van benne, mégis szeretném magamévá tenni, megérteni intelligenciával, és a szívembe vésni, hogy nincs más menedékem, csak te, és a cél az, hogy elégedett légy. Emlékeztetsz, hogy bíznom kell Kṛṣṇában, hogy higgyem el

jót akar, és hogy most csak egy dolog fontos: szeretettel kell hívnom Őt. Szeretném ezt az instrukciót magamévá tenni, és elfogadni a kegyet, amit ezzel adtál nekem. Egy másik dolog, ami eszemben van és mostanában sokat foglalkozom ezzel a kérdéssel. Ez az aggodalmam mutatja, hogy mennyire nem értem annak ellenére, hogy te minden alkalommal erre tanítasz, hogy bármi történjék is, te velem vagy. Sajnos más szentek példáján látom, hogy mennyire hiányos a megértésem arról, mit jelent a *vāṇī*. Őszentsége Śrīdhara Mahārāja, és az utóbbi időben Bhakti Bhallabha Puri Mahārāja is nagyon betegek. Naponta imádkozunk, és kérjük Kṛṣṇát vigyázzon rájuk. Bár én egy nagyon elesett szolga vagyok, a szívem mindenféle tüskével van tele és alkalmatlannak érzem magamat erre, most mégis arra kérem Kṛṣṇát, hogy vigyázzon rád. Vigyázzon rád, mert te vagy aki menedéket adsz, aki élettel töltesz el, aki útmutatást adsz, és aki lelkesedést adsz sok más *vaiṣṇavának* is. Most már látom, hogy a sok nehézség valójában egy ugródeszka, ami által közelebb kerülhetek hozzád, ahhoz, amit tanítasz nekem, és közelebb visz Kṛṣṇához. Szeretnék egyszer alkalmassá válni arra, hogy megfelelő szolga lehessek, hogy megtisztulhasson annyira a szívem, hogy trónjára ültethesselek, és minden napomon egy szép felajánlást mutathassak be neked a szolgálatom által.

Elesett szolgád:
Amṛta-pāni devī dāsī

Aṁśu dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

A tavalyi *vyāsa-pūjā* ünnepség óta az élet olyan fordulatot vett, amilyenről legszebb álmaimban sem gondolkodtam. Itt vagyok Új Vraja-dhamában, és közvetlenül szolgálhatom Śrī Śrī Rādhā-

Śyāmasundarát, Śrī Govardhana-lālát, Śrī Gaura Natarājját és Śrī Śrī Lakṣmī-Nṛsimhát.

Ezenfelül pedig az elmúlt évben többször vehettem részt a leckéiden, *bhajanáidon,* mint előtte 6 év alatt.

A mostani év is igazán kecsegtető, mert ígéreted szerint többet leszel Magyarországon az előző évekhez képest.

Persze tudom, a *vapunál* fontosabb a *vāṇī*. Követni kell az utasításaidat, mert ez köti össze igazán a tanítványt a lelki tanítómesterrel. Nemrég azonban te magad is ezt írtad egy sms-ben: „Habár az elkülönülésben végzett szolgálat magasabb rendű, én szívesebben lennék mégis ott (Rādhe-Śyāmánál)." Habár a *vāṇī* fontosabb, én mégis nagyon örülök, hogy végre többet láthatlak és hallhatlak.

Az egyik nap például Līlā-śuka prabhuval voltam fent az oltáron. Néztem, hogyan öltözteti Gaura Natarāja Mahāprabhut. Valahogy azonban lemaradtam róla, mert te is az oltáron voltál, én pedig azt figyeltem, mit csinálsz. Különféle színű ruhákba és selymekbe bújtattad az Isteni Párt. Különleges látvány volt, ahogy elmerültél az öltöztetésben.

A *bhajanák,* amiket énekelsz, szintén különlegesek. Volt egy *bhajana* a Śrīla Prabhupāda-maraton idején, ami spontán alakult. Nem volt meghirdetve, ezért talán tizen voltunk ott. A többiek egyébként is könyvet osztottak valahol az országban. Egy nagyon bensőséges Narottama dāsa Ṭhākura dalt énekeltél Rādhe-Śyāmának, azután pedig a szent nevet. Csak ültem, és azon tűnődtem, hogyan kerültem én ide. Amikor rád néztem, felemelt karokkal, ekstázisban énekeltél. Az Úr Caitanya jutott az eszembe. Biztosan Ő is így énekelt a társai körében. Mindenki kint van *saṇkīrtanázni* a hideg utcákon, én pedig itt ülök egy ilyen csodálatos *bhajana* közepén, ahol a lelki tanítómesterem ekstázisban énekel.

Guru Mahārāja! Köszönöm ezeket az új élményeket, köszönöm a szent nevet, a Gāyatrī *mantrát*. Köszönöm a szolgálatomat, és köszönöm a *bhakták* társaságát.

Szolgád:
Aṁśu dāsa

Ānanda Vṛndāvana dāsa

Dear Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

Thought I am completely unfit for glorifying you in a proper way, yet please accept this brief offering of mine.

On the first place I'd like to thank you for giving us the opportunity to practice spiritual life.

Five hundred years ago Śrī Caitanya Mahāprabhu appeared to replace, by His most merciful arrangements, within the hearts of all living entities of the age of Kali their original relationship with Kṛṣṇa.

With perfect expertise the disciplic succession of the great acaryas prepared the fulfillment of the Supreme Lord's supreme desire.

Faithfully following the same principle, Śrīla Prabhupāda placed the instructions of his spiritual master deeply within his heart and gave this message to the people of the present age. He made it understandable by writing purports using each and every word in such a way which can lead the living entities again to pure love of God.

But he needed "helping" hands to spread the message of the Lord. He said that "My spiritual mater sent you, sincere devotees, to help Me." Thus through the very obedient disciples of Śrīla Prabhupāda the Kṛṣṇa conscious preaching began all over the world, and today it is flourishing nicer and nicer here in Hungary as well. This is supported by your Godbrothers too, since whenever they come they express their sincere appreciation seeing the ever growing fulfillment of the desire of the great *ācāryas.*

The arrangements that we can experience can be done only by such a person who is very dear to Śrī Śrī Rādhe-Śyāmasundara. You work with undiminished energy, which shows Your deep love for Śrīla Prabhupāda. At the request of a very dear devotee Kṛṣṇa manifests His own Self, His associates and abode. Thus You always make arrangements to help us back, and make us able to offer more and more selfless service.

Though Kṛṣṇa is the Supreme Personality of Godhead and thus He is the most worshipable, yet one, who gives Him to others, is even more worshipable for all.

Please never let me leave the soothing shelter of Your lotus feet.

Please help me to be able to give each day more and more of myself to make it a little bit more possible to You to satisfy Śrīla Prabhupāda.

Your insignificant servant,
Ānanda Vṛndāvana dāsa

Ānanda-Rādhikā devī dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy köszöntselek ezen a csodálatos napon, megjelenésed napján!

Nemrég volt Guru Mahārājám *vyāsa-pūjā* ünnepsége Új Vrajadhāmában, és akkor említett téged, hogy neked köszönhetjük, amit itt látunk. A te kegyedből épült fel minden, te irányítottad a *bhaktákat,* segítettél létrehozni egy ilyen gyönyörű templomot. Azt is mondta még, hogy eddig azért járt ide Magyarországra, mert te hívtad, hogy segítsen, de most már látja, hogy itt minden nagyon szép és tökéletes. Most Dél-Afrikába fog menni sűrűbben, mert ő is szeretne létrehozni egy templomot, és erre fog több hangsúlyt fektetni. Nagyon köszönjük, hogy foglalkozol a magyar *bhaktákkal* is, és, hogy van egy hely, ahol össze tudunk gyűlni, emlékezni Kṛṣṇára. Nagyon jó érzés, amikor lemegyünk a fesztiválokra, mindenki jól érzi magát, elmerülünk a szent névbe. Ez egy nagy család, és neked köszönhetjük! Minden a te kegyed! Maratonkor is érezhettem, hogy mindig velünk vagy. Köszönöm az inspiráló SMS-eket, hogy bátorítottál, erőt adtál, hogy végig tudjam csinálni a maratont. Pāda-yātrān is élvezhettük a társaságodat, ami nagyon emlékezetes marad. Most

idén is tervezünk egy nagy „LÉPNI KELL" missziót! Remélem, hogy velünk fogsz tartani, lelkesíteni minket.

A te társaságod ebben a nyomorúságos világban számunkra nagyszerű és dicsőséges dolog. De hogy hasznunkra váljon, meg kell tanulnunk értékelni a társaságod. Ezt úgy tudjuk, hogy maradéktalanul követjük utasításaidat.

A *Caitanya-caritāmṛta* egyik versének magyarázatában Śrīla Prabhupāda ezt írja: „Csupán szigorúan be kell tartanunk a lelki tanítómester utasításait. Akkor idővel minden sikeres lesz."

Ígérem, hogy ezt fogom tenni!

Köszönök mindent! Kívánok neked jó egészséget, és még nagyon sok hű, követő tanítványt.

Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgád:
Ānanda-Rādhikā devī dāsī

Anaṅga Mañjarī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and his International Society for Krishna Consciousness.

Though I have not been in your presence so much in the last year, I have, on the few occasions when I have been fortunate enough to see you and hear you speak, been reminded very clearly of your unwavering faith in the process of Krishna Consciousness, your succinct yet elegant logic, your compassion and your sweet humour.

Thank you Guru Mahārāja for the rays of hope you shine into our self-made darkness.

Your undeserving disciple,
Anaṅga Mañjarī dāsī

Anātha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmīn iti nāmine

Kétféle intelligencia létezik: az egyik a lelki intelligencia, a másik pedig az, amelyikre sok-sok születésen keresztül tesz szert az ember, a megérdemelt karmikus intelligencia. Nos, sajnos egyikkel sem rendelkezem egyenlőre, de van remény, mint ahogyan azt Dhruva Mahārāja története is példázza. Arra a részre gondolok, amikor Dhuva Mahārāja előtt lemondásai következtében megjelent az Úr, és a mindössze öt éves Dhruva Mahārāja nem tudott illő szavakat intézni Hozzá. S íme a példa, hogyan kap valaki lelki intelligenciát: az Úr megérintette kürtjével Dhruva Mahārāja homlokát, és páratlan képeséggel ruházva fel, melynek során akadály nélkül tudta gyönyörű imákkal dicsőíteni Őt.

Noha kisfiúként tapasztalatlan volt, s nem tudta, mi mondjon, az Úr Paramātmāként megértette, hogy Dhruva Mahārāja zavarban van, és így segített neki. Ahhoz, hogy megfelelően dicsőítsünk téged, egy ilyen lelki ihlet szükséges, és igaz, hogy a fenti eset speciális és ritka, én mégis azért imádkozom, hogy ha nem most, de valamikor legalább egy csöpp kegyet kapjak, és amikor eljön a pillanat, és dicsőíteni kell téged, ne legyek zavarban.

Ó, Guru Mahārāja, te nem különbözöl az Úrtól (*sākṣād-hari*), ezért van némi párhuzam a fenti történettel. Mesterem! Az állandó helyzeted az, hogy eljössz ebbe a nyomorúsággal teli világba, és indokolatlan kegyeddel árasztod el a feltételekhez kötött élőlényeket, akik szenvednek. Ez az örök képesítésed. Megjelensz az élőlények érdekét képviselve, vállalva az ezzel járó nehézségeket. Jó példa erre az Úr Jézus Krisztus, aki szintén másokért élt, és könyörületet tanúsított irántuk. Ez egy lelki tanítómester legfontosabb ismertető jele.

Sokszor hasonlítják ezt a világot egy lángoló erdőtűzhöz, s az élőlények ennek az erdőnek a lakói. Egy ilyen tüzet emberi erőfeszítések árán nem lehet eloltani. Az egyetlen lehetőség, hogy megvárjuk az esőfelhőket, és az áldásos csapadék már képes lehet eloltani a tüzet. Ugyanígy anyagi probálkozásokkal sem lehet megoldani a problémákat, csak egy hozzád hasonló lelki tanítomester oldhatja meg a bajt. Ezzel a problémával találta szembe magát Arjuna is, aki semmilyen megoldást nem talált, hogy elűzze a bánatát. Végül szükséges volt meghódolnia egy lelki tanítómesternek, aki megszüntette a gyötrelmeit, mert ellátta transzcendentális tudással. Így én is meghódolok lótuszlábaidnál, és még egyszer tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked! Ó, mesterem! Olyan vagy, mint az a felhő, mely szakadatlanul árasztja kegyét eső formájában. Kegyed indokolatlan, mert mint az eső, olyan helyekre is hullik, ahol nincs szükség!

Most csak dicsőséged egyik oldalát magasztaltam, de még ezt sem merítettem ki, mert lehetetlen. Még ha maga Anantadeva kezdené dicsőséged zengeni a sok ezer szájával, ő sem érne a végére.

Jelentéktelen szolgád:
Anātha dāsa

Anīśa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Keresem a szavakat, hogy mit is írhatnék neked, mivel dicsőíthetnélek, mit is ajánlhatnék fel neked egy év elteltével.

Sajnos a hévem még nem változott meg, még mindig testi életfelfogásban vagyok, és a testet tekintem az önvalónak. Ezért hát kérlek, fogadd el tőlem azokat a próbálkozásokat, amit teszek a lelki életem rögös útján. Tudom, hogy a lelki élet mindig küzdelmes, és nekem kell megvívnom ezt a harcot, és talán majd egyszer meg

tudom érteni, hogy ebben az anyagi világban minden átmeneti és illúzió, és a te lótuszlábaid szolgálata az egyetlen valóság, mely Kṛṣṇához vezet el.

Nekem nincs semmilyen képességem, nincs intelligenciám, még erőm sincs, hogy lépést tegyek előre, de mégis van egy jó lehetőségem. A lelki tanítómester kegye.

Szeretném megköszönni a kedvességedet és a türelmedet. Menedéket szeretnék találni lótuszlábaidnál.

Jelentéktelen szolgád:
Anīśa devī dāsī

Anjavatī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

First I would like to thank you that I can be here among devotees and serve them in Śrīla Prabhupāda's movement.

It has been my first offering since you accepted me as your disciple. I'm very grateful for that you assumed the role of the spiritual father and you help a fallen living entity like I am.

It was said on a class that in every moment a disciple has to be ready to glorify his spiritual master; and it has just to be written down in his offering. I'm unsuitable to the task that any time I glorify you with the right words.

By your mercy I have received a lot of nice services in the Budapest temple. Photography is fairly interesting among them. That way I can be there on a lot of programs (often in the first line), and I can see special events. The biggest mercy for me is that when you are there on these events. I would like to apologize for disturbing you with my moving about and with clickings I do with the camera.

Often the good connection – between the subject and the photographer – makes the picture living. I always pray for you and

ask for pardon for my jostling when I try to take a photo about you. The previous year there were a lot of programs where I followed the events from behind the camera. That time I follow you long through the lens and I observe all your motions, glances and words. I'm shocked when I see how attentive you are with everybody, how much energie you have and how perfect gentleman you are. You meet famous people and politicians just to spread Śrīla Prabhupāda's mission in the country and all over the world; although most likely you would rather write your book and immerse in Kṛṣṇa's pastimes. You care for the devotees one by one, often you look after them personaly negelecting your own needs.

Thank you very much Guru Mahārāja that I can be your disciple and that I received the biggest chance in my life to go home to Kṛṣṇa.

Your insignificant daughter:
Anjavatī devī dāsī

Ankitā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Ismét elérkezett az a kedvező nap, amikor *bhakták* sokasága dicsőítheti nagyságodat. Én persze kétségek között ülök a templomkertben egyrészrt aggódva azon, tudok-e megfelelő szavakat és gondolatokat papírra vetni, másrészt boldogan, hogy emlékezhetek nagyságodra.

A körülmények kedvezőek, süt a nap, tavaszodik. Drutakarma prabhu leckéje után a *bhakták* újra élettel telve nyüzsögnek a templom egész területén. Felvillanyozva fognak feladataikhoz. Ez az, ami mindenkinek hiányzik, amire mindenkinek szüksége van. Az a töltés, amit csak egy tiszta *bhakta* társasága tud nyújtani. Guru Mahārāja! Nekem te vagy az a személy, az a tiszta *bhakta,* aki életet

tölt belém! Minden, ami most itt él, az neked köszönhető! Amióta először láttalak, fokozatosan alakítod át az életemet, és tereled a helyes útra. Arra az útra, melyen már régóta jársz, és ami egyenesen Kṛṣṇához vezet. Krisnát elérni és szeretni nagyon nehéz. Neked már birtokodban van ez a szeretet, és töretlenül azon munkálkodsz, hogy segíts nekünk, hogyha csak egy aprócskát is, de részesüljünk mi is ebből a nektárból! Lehet, nem is igazán értem, mi is ez az egész, de annyit azért érzek különleges vagy számomra és sok mindenki számára!

Kérlek, Guru Mahārāja, segíts, hogy valahogy én is az úton maradjak mindig, ha csak valahol hátul is, de mögötted!

Remélem, egyszer kiérdemlem kedvességed és jóakaratod, és ha csak egy kicsit is, de meghálálhatom!

Törekvő szolgád:
Aṅkitā devī dāsī

Anupama devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Kérlek, engedd meg, hogy ebben a pár sorban köszöntselek a megjelenési napod alkalmából.

Nekünk, tanítványaidnak ez egy nagyon különleges és csodálatos nap, hiszen ezen a napon jöttél el ebbe a világba. Ha a te társaságodat nem kaptuk volna meg, sohasem tudtunk volna közel kerülni a lelki tudományok megértéséhez, Śrīla Prabhupādához, az Úr Gaurāṅgához, Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarához. Te adtad meg az esélyt, hogy követhessük a lelki élet ösvényét, a te utasításaidon, szolgálatodon és kegyeden keresztül.

Ha visszagondolok arra az időre, amikor még nem hallottam a Kṛṣṇa-tudatról, elképzelhetetlennek tartanám, hogy bármi esélyem is lett volna akár egy cseppnyi szeretetre is szert tenni Isten iránt,

vagy megérteni, mi az életem célja. Amikor hallottam a Kṛṣṇa-tudatról, akkor sem igazán értettem meg, hogy miről szól. De amikor Debrecenben téged láttalak, attól kezdve minden élettel telt meg, a könyvek igazzá váltak. Azóta is mindig a saját bőrömön tapasztalom, hogy mit jelent az az áldás, amit a veled, egy tiszta *bhaktával* való találkozás eredményez. Ahogy te élsz, ahogy állandóan prédikálsz, ahogy követed Śrīla Prabhupādát, azzal mindenki számára gyönyörű példát állítasz.

Reménykedem, hogy idővel kapok annyi intelligenciát Kṛṣṇától, hogy szépen tudjalak követni és elégedetté tehesselek.

Remélem még sok évig egészségben velünk maradsz.

Elesett szolgád:
Anupama devī dāsī

Annyora-vāsī dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Hálámat, tiszteletemet, köszönetemet szeretném tolmácsolni e kedvező napon, *vyāsa-pūjā* ceremóniád napján. Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget, sikert és győzelmet Isteni Kegyelmednek!

A *Bhagavad-gītā* tizedik fejezete az Abszolút fenségéről ír, és elmondja, hogy Ő a Felsőlélek, aki minden élőlény szívében ott lakozik. „Az Ādityák közül Viṣṇu, a fények közül a ragyogó Nap, a csillagok közül pedig a Hold vagyok."

Én bátorkodom kijelenteni, hogy Śrīla Prabhupāda követői közül az ISKCON-guruk fényes táborából a tündöklő ragyogás: TE vagy, kedves Mahārāja.

Ahogy Puri Mahārāja nevezi leckéin kiváló személyiséged: „az Úr Caitanya *senā-patija*". Az a tábornok, aki szerte a világon, az országok kormányköreiben is prédikál, félelmet és megalkuvást nem ismerve viszi győzelemre a *vaiṣṇava* kultúra, az Úr Caitanya és Śrīla Prabhupāda üzenetét.

Magas szintű filozófia felkészültségről teszel tanúbizonyságot, és leckéiden újabb és újabb, mélyebbnél mélyebb igazságokat, kedvteléseket nyilvánítasz ki, és írói géniuszod megmutatja a lelki horizontot, az Úr Kṛṣṇa édes kedvteléseit bemutatva a *bhakták* ámuló tábora előtt.

Ugyanígy törekvő tökéletességed megnyilvánul a *kīrtana* és a *bhajana* fenomenálisan prezentált művészetében, új és még újabb rágák mélységét feltárva előttünk, és a melódiák édes nektárként színezik be a *bhakták* ragyogó szívét.

Tökéletességed és rendkívüli odaadásod mindenki tapasztalja a *mūrti* imádatban, amikor az isteni pár, Śrī Śrī Rādhe-Śyāma új és újabb, fényesnél fényesebb és egyre pompázatosabb kedvteléseit nyilvánítod ki előttünk.

Én személy szerint nap mint nap tapasztalom a *bhaktákkal* való viszonyod édességét, szeretettel, gondoskodással átitatott hangulatát! Atyai türelemmel, figyelemmel terelgeted őket a lelki ösvényen.

Művészi érzéked tökéletességét Śrī Śrī Rādhe-Śyāma templomszobájának gazdag díszítése, színpompás világa tárja elénk.

Kedves Mahārāja, a konyhaművészetben is megnyilvánul a tökéletességed, ahogy kedves, odaadó tanítványaid ragyogó lakomákat komponálva még Őszentsége Tamāl Kṛṣṇa Gosvāmī Mahārāja elismerését is kivívták.

Kedves Mahārāja, sorolhatnám még számtalan példával te és tanítványaid ragyogó képességeit, ami folytonos törekvés a tökéletes tökéletesség elérésére.

Kedves Mahārāja, páratlanul ragyogó személyiséged ámulattal, csodálattal, tisztelettel, szeretettel tölti be szívemet. Lassan elfogynak szavaim, elhagy az erőm. Csak annyit tudok mondani: őszinte csodálatom a tiéd, aki a *vaiṣṇavák* imádatra méltó ékköve vagy. Köszönöm, hogy kimagasló személyiséged káprázta tó ragyogásában fürödhetek, s mosolyod, melyet rám hintesz, minden fájdalmat eltávolít szívemből.

A mindenható úr kegyesen engedje meg nekem, elesettnek, hogy könnyeimmel áztathassam lótuszlábad porát.

Én nem értem ezt a tollat csak ír betűt betű után, nem tudja abbahagyni …

Minden bizonnyal Puri Mahārāja lehet az oka, aki inspirálja ezt a tollat, mivel ma volt a *vyāsa-pūjā* napja itt Új Vraja-dhāmában.

Köszönök mindent neked, kedves Mahārāja. Minden dicsőséget, sikert és győzelmet fényességes személyednek.

Az elesett
Annyora-vāsī dāsa

Aṣṭa Sakhī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábadnak!

Megjelenésed napján is szeretném azzal kezdeni a hozzád írott sorokat, hogy végtelen hálával tartozom neked azért a menedékért, amelyet nyújtasz számomra itt az anyagi világban. Köszönöm, Guru Mahārāja, a szeretetteljes törődésedet, bár mindig csak azt érzem, hogy nem tudom neked elégszer megköszönni azt a sok-sok kegyet, amellyel biztatsz a lelki életben: a példamutatásodat, a szavaidat, a gesztusaidat, a szolgálatokat, a *bhakták* társaságát. Minél többet részesülök lótuszlábad menedékéből, és minél többet gondolkodom ezen, annál hihetetlenebbnek és indokolatlanabbnak tűnik számomra kegyességed. Te egyre többet és többet adsz, nem törődve azzal, hogy mennyire képtelen vagyok akár a legegyszerűbb kérésedet is teljesíteni, miközben feltételekhez kötöttségem és ragaszkodásaim cseppet sem engednek szilárdságukból. Mindig csak fürdetsz apai szereteted óceánjában, kitartóan tűrve hol ellenkező csapkodásaimat, hol érzékkielégítő pancsolásomat, amelyek eredményeképpen csak tovább áztatom magam anyagi létem hámló maradványaiban. Türelmed nem ismer határokat, és ha a jó szó nem segít (általában képtelen vagyok hallgatni rá), kész vagy csodákkal ámulatba ejteni, és rádöbbenteni tudatlanságomra. Mindig fejtörést okoz, mivel hálálhatnám meg, hogy a tanítványodnak fogadsz, de csetlő-botló törekvéseimen kívül talán megvalósításaim megosztását kínálhatom cserébe. Valójában e megvalósítások a te megvalósításaid; érdemük egyedül téged illet és dicsőít. Kérlek, hadd osszam meg veled egy nemrég átélt, számomra csodába illő élményemet.

Januárban küldtél egy SMS üzenetet, amely így szólt: „A prédikálás kiegyenlíti minden tökéletlenségünket, eltüntet minden akadályt, megbocsátja a korábbi bűnöket; következésképpen soha nem szabad feladnunk." Pár nappal később, egy borús februári reggelen influenzámmal karöltve indultam el hivatalos ügyeim intézésére, és amikor már a *Bhakti* felé vettem utamat, elmém egy forró zöldségleves és gyömbértea tökéletes *samādhijába* merült. Amikor beértem a Főiskolára, csodálkozva láttam, hogy a könyvtárban egyedül ül egy fiú, és olvas egy polcról levett könyvet. Megkerestem a *bhaktát,* aki beengedte a fiút a könyvtárba, és kérdeztem a fiú kiléte felől. Csak annyit tudott róla, hogy érdeklődik könyveink iránt, ezért tért be hozzánk. Csodálkoztam azon, hogy senki nem prédikál a fiúnak, és hogy egyedül hagyták. Arra a végkövetkeztetésre pedig, hogy akkor bizony nekem kell vele foglalkoznom, elmém azonnal lázadással reagált, mert a prédikálás így kiszorította volna a forró levest a tettek mezejéről. Fájt a fejem, lázas voltam, elmém szilárdan ragaszkodott a leveshez és a teához (amiket még el kellett készíteni!), de a lelkiismeretfurdalás kompromisszumra kényszerített. Udvariasan megkérdeztem a fiútól, segíthetek-e valamiben. A fiú megköszönte kérdésemet, és szerényen könyve mögé bújt, jelezve, hogy egyedül is tud olvasni. Fellélegeztem, kimentem a konyhába, és nekiláttam főzni. Zöldségpucolás közben azonban gondolataim mindig visszatértek a fiúhoz, és egyre jobban szégyelltem magam, hogy csak a saját közérzetemre vagyok képes gondolni, pedig biztosan nem véletlen, hogy ez a fiú eljött a *bhaktákhoz*. Képtelen voltam elszakadni a leves gondolatától, és elkezdtem imádkozni Kṛṣṇához, hogy addig ne engedje el a fiút, amíg meg nem főzöm a levest. Világossá vált számomra, hogy Kṛṣṇa nem ismer kompromisszumot a prédikálásban, és a fiúhoz korábban intézett, őszinteséget nélkülöző kérdésem nem elégítette ki. Elmém újabb hadicselhez folyamodott, hogy igazolja a leves- és teafőzés fontosságát: így még *prasādammal* is meg tudom majd kínálni vendégünket. Kṛṣṇa kegyes volt, a fiú megvárta még a *bhoga*-ajánlást is. Az érzékkielégítés utolsó felvonását sikerült legyűrnöm magamban, nem ültem le enni. Bementem a könyvtárba, és elkeztdtem beszélgetni a fiúval kilétéről, munkájáról, érdeklődési köréről. Kiderült, hogy már olvasta Prabhupāda egy-két könyvét is. Beszélgetés közben tekintete a lelki és anyagi világ felépítését és kapcsolatát ábrázoló színes faliábrára szegeződött. Elkedtem neki beszélni az ábráról, Kṛṣṇáról, a terem-

tésről, születésről és halálról, a *mahā-mantra* fontosságáról. Amikor egy-egy kérdéssel megszakította elbeszélésemet, döbbenten jutott eszembe, hogy betegségem és rossz közérzetem egyik pillanatról a másikra eltűnt, vidám lettem, és már nem érdekelt sem a leves, sem a tea, egyedül Kṛṣṇáról akartam beszélni. Hálát adtam a *bhaktáknak,* hogy kegyesen nekem hagyták a prédikálás lehetőségét. Amikor a fiú elment (előtte természetesen elfogadott egy pohár gyömbérteát), eszembe jutott üzeneted a prédikálásról, hiszen valóban gyógyírként hatott testem és elmém bajaira egyaránt. A baj csak az volt, hogy amint abbahagytam a prédikálást, újra a szenvedések világában találtam magam. Visszaestem betegségem tüneteibe, és szégyelltem magam figyelmetlenségemért, azért, hogy nem siettem rögtön a fiú segítségére.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm neked, hogy makacs hitetlenségem ellenére is kegyes vagy, hogy szüntelen bizalmat és lehetőséget adsz Śrīla Prabhupāda és az Úr Caitanya szolgálatára, még ha oly lassú is a megértésem és a meghódolásom. Kérlek, tartsd meg lótuszlábad menedékében elesett és jelentéktelen szolgádat!

Aṣṭa Sakhī devī dāsī

Atula Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārājám!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Isteni *vyāsa-pūjādnak!* Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Gyönyörű *vyāsa-pūjād* alkalmából szeretnélek köszönteni Téged!

Nekem az a megértésem, hogy a leghatékonyabb örömforrása a lelki tanítómesternek, ha fejlődni látja a tanítványt. Gondolataimban megjelennek a pókok, amint segédkeznek hidat építeni Lankára az Úr Rāmacandra örömére. Kis pókocska lévén én is szeretnék hozzájárulni az Úr képviselőjének öröméhez azzal, hogy elújságolom neki: Isteni Kegyelme folytán változások történtek az életem-

ben. Azt kívánom ezzel kifejezni, lásd, a sok-sok hordónyi vér, mellyel fenntartasz engem, úgy tűnik, értelmét leli: lassanként lelki azonossággal tölti el a materializmustól megkövült szívemet. Az a tervem, hogy lelkesíteni foglak, és boldoggá tenni ezzel. Ahogy a három éves Tulasī lányom lelkesíti és boldoggá teszi szüleit, úgy próbállak én is boldoggá tenni téged, drága apukámat az életemben tett küszködéseim felvázolásával.

Nemcsak nem akarom, nem is tudom elfeledni a közelmúltban tőled kapott – elesett helyzetemhez viszonyítva – képtelenebbnél képtelenebb utasításaidat. (Hozzak milliókat, nyerjem meg a Prabhupāda maratont, legyek félelemnélküli az Úrba vetett bizalom által…) Emlékszel? Az utóbbi Prabhupāda marathonon beszámoltam Neked arról, hogy az utasításaid gyönyörteliek, ám nekem elérhetetlenek; s azért imádkozom hozzád, kérlek, adj erőt, hogy örökké, szüntelenül ugrálhassak a szeretet fájának kívánatos gyümölcseiért, melyek oly magasan csüngnek. Te kegyesen megértetted velem, hogy a Szent Név az, ami felhatalmazhat az örökké tartó és szüntelen törekvésre a Lelki Tanítómester utasításait illetően. Megajándékoztál engem a vággyal, hogy a Szent Névvel alapozzam meg, építsem és folytassam az életemet. Hitet adtál nekem, hogy Harināma az, ami tartalommal tölti meg a tetteimet. Hogyan hálálhatom ezt meg Neked?

Azt AKAROM, hogy elégedetté tehesselek Téged! Azt AKAROM, hogy elégedetté tegyem a képviselőidet! A *bhakták* szolgájává akarok válni! Vagy ha van hiányosság az utóbbi vágyak kifejezésének őszinteségét illetően, hát be AKAROM tölteni azt az űrt. S mindezt Śrī Harināma prabhu jelenlétével! A Te Kegyelmedből kedves apukám! Tiszta őszinteséggel vágyom mondani: nem akarok és nem tudok a kegyed nélkül élni! Áldásodért esedezem, hogy alárendelhessem magam képviselőidnek és követőidnek. Tudod: én ostoba vagyok, tehát ehhez nem lesz elegendő normál mennyiségű kegy.

Haszontalan fiad, szolgád:
Atula Kṛṣṇa dāsa

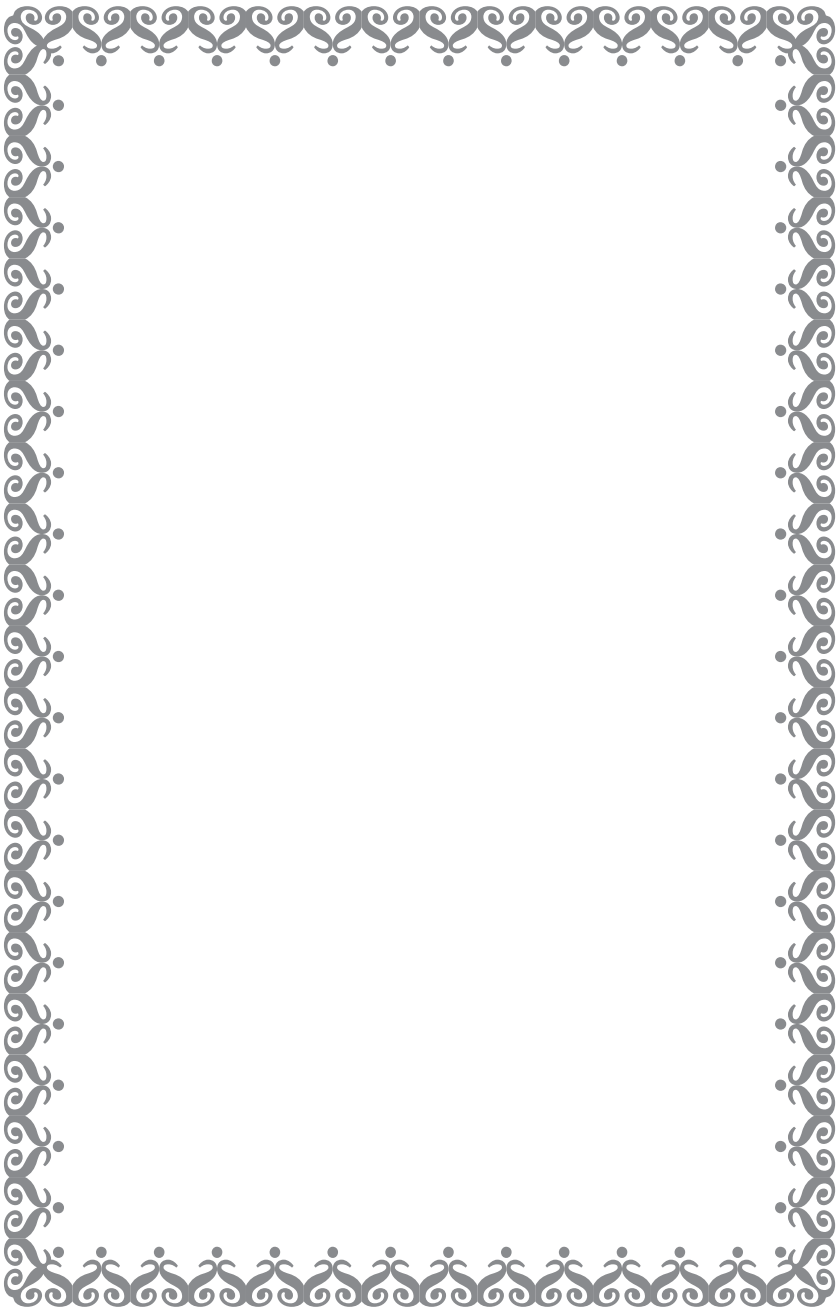

Balarāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni, hogy itt tartasz a lótuszlábaid gyönyörű porának közelében, hogy a legnagyobb sértéseim ellenére is elfogadod a szolgálatomat. Elfogadni talán még nagyobb erőfeszítés, mint felajánlani.

Szeretnék egy példát elmesélni. Valahol az Alpok lábainál osztottunk, és szerettem volna mindent elrendezni, hogy a *ratha-yātrā* után tudjál hol tusolni. Biztos, ami biztos, írtam Madhunak egy levelet, hogy hozza el a gamchádat és szappant. Ő továbbította a levelet neked, amire azt válaszoltad, hogy ne tegyünk semmilyen elrendezést a továbbiakban, mert nem kívánsz a saṅkīrtanás kocsiban fürdeni.

Hát én nagyon kibuktam Madhura. Csak leültem egy padra, és majdnem sírva fakadtam: csak egy kis praktikus szolgálatot szerettem volna felajánlani, ha már mindig olyan távol kell lennem tőled. És most még ezt sem lehet!

Aznap már csak ez járt a fejemben, nem is tudtam a könyvosztásra gondoni

Aztán este veled álmodtam: ott ültél és intettél, hogy menjek oda. Odamentem és szigorú hangon azt kérdezted: „Megkaptad az üzenetemet?"

Levegő után kapkodva, reszkető hangon válaszoltam: „Hát igen, öö, Guru Mahārāja, öööö bocsánat… nem akartam… öööö…"

Közbevágtál: „Hát én még gondolkodok azon a dolgon…."

Reggel úgy pattantam ki a hálózsákból, mint egy rugó, és nagyon örültem hogy „zöld lámpát" kaptam.

Szóval biztos nem könnyű velem, és ezért szeretném megköszönni a türelmedet.

Törekvő tanítványod:
Balarāma dāsa

Bhaktin Bányai Hilda

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ebben az évben is elérkezett a *vyāsa-pūjād* dicsőséges napja. Kegyedből ebben az évben már én is tudok írni neked egy szerény felajánlást. Pedig nálam szennyesebb és sértőbb *matajī* kevés van a magyarországi *yātrāban.* Mégis arra kérlek, bocsáss meg nekem, és imádkozom kegyedért, hogy továbbra is gyakorolhassam a Kṛṣṇa-tudatot.

Hiszen te olyan kegyes vagy. Eljöttél ide Magyarországra, hogy beteljesítsd lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda vágyát, és ezzel együtt rengeteg csodálatos dolgot is véghezvittél. Ki más lett volna képes meghívni az ország bármely részébe Kṛṣṇa különböző képviselőit, hogy aztán ők, kegyüket adva, sok elesett léleknek adjanak menedéket lótuszlábaiknál? Rengeteg elesett léleknek mutattad és mutatod mindennap, személyesen és *bhaktáidon* keresztül a Kṛṣṇához haza vezető utat. Akár leckéiden, akár *bhajanáidon, kīrtanáidon,* személyes instrukcióidon keresztül, vagy csak az által, hogy láthatunk és láthatjuk, hogyan cselekszel.

Én is egy ilyen elesett és sértő lélek vagyok, aki próbál ugyan gyakorolni, de még rengeteg hibája van. Az is a te kegyedből történt, hogy olyan *matajīkkal* tudok társulni, akik figyelmeztetnek hibáimra, még ha néha ez fáj is.

Sértéseim ellenére kérlek, bocsáss meg nekem, hiszen csak benned és a *bhakták* kegyében reménykedhetem, hogy továbbra is szolgálhatlak benneteket a Kṛṣṇa-tudatban.

Kegyedért imádkozva és boldog születésnapot kívánva, szolgád:
Bhaktin Bányai Hilda,
Debrecen

Bhaktin Bányász Alexandra

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőség neked!

Már napok óta azon rágódom, hogy mit is tudnék neked írni dicsőséges megjelenésed alkalmából. Először rögtön azok az emlékképek idéződnek fel bennem, melyeket veled töltöttem. Sajnos nem sokszor lehetett részem társaságod nektárját élvezni, azok a röpke pillanatok azonban élesen élnek bennem: mikor transzcendentális, mély *bhajanát* vezettél a Manorban, mikor szívhez szóló leckéket tartottál, és kedvesen megengedted, hogy pár szót váltsak veled angliai otthonodban, vagy mikor eljöttél Egerbe a Gītā-jayanti ünnepségre – minden pillanat a társaságodban különlegesen értékes volt, hiszen „Még ha valaki eljut a mennyei bolygókra, vagy ami még ennél is több, tökéletesen felszabadulva a Brahman-sugárzásba merül, azt sem lehet összehasonlítani azzal, ha akár csak egyetlen pillanatot is eltölt egy tiszta *bhakta* társaságában. A testük elhagyására és halálra ítélt élőlények számára a tiszta *bhakták* társasága a legnagyobb áldás." (*Bhag*. 4.30.34) Köszönöm ezeket a lelkesítő pillanatokat!

Nemrég volt még egy csodálatos találkozásom veled. Sajnos ez nem a valóságban történt, hanem álomkép formájában, mégis feledhetelen élmény volt. Álmomban a *vyāsa-pūjā* ünnepségedre készültünk. Egyszer észrevettük, hogy közeledsz felénk. Rögtön hódolatunkat ajánlottuk, majd meglepetésemre amikor felálltam, te nem haladtál el mellettem, hanem megálltál és azt mondtad: „Amikor már minden elveszettnek tűnik ebben a szenvedésekkel teli világban, akkor mindig jön egy reménysugár."

Kedves Mahārāja! Azóta rájöttem, Te vagy nekünk ez a reménysugár. Sajnos én sokszor érzem azt, hogy elveszett vagyok az anyagi világ e határtalan óceánjában. Semmi intelligenciám, még a *bhakták* társaságában is megnyilvánul *śūdra* hajlamom, mely állandóan elégedetlenséget és szenvedést szül. Mégis társaságod – legyen az személyes vagy leckéidből, *bhajanáidból* származó – ismét fényt sugá-

roz sötét elmémbe. Mint ahogy az óceánba esett ember egyetlen reménye az, hogy valaki jön és kimenti, s ha csak néhány lábnyira húzza ki a vízből, akkor is nyomban megkönnyebbül. Éppen így hozzánk te jöttél el, hogy kiments bennünket a születés és halál óceánjából, és társaságodban azonnal könnyebbséget érzünk. Mivel a lelki tanítómestert ugyanúgy kell tisztelnünk, mint az Istenség Legfelsőbb Személyiségét (*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair*), kérlek, ezen a kedvező napon hadd imádkozam hozzád úgy, ahogyan az Úr Caitanya Mahāprabhu könyörgött Kṛṣṇához: „...Örök szolgád vagyok, mégis beleestem a születés és halál óceánjába. Kérlek, emelj ki Engem a halál óceánjából, s parányi atomként helyezz lótuszlábadhoz!"

Remélve, hogy egyszer szolgád lehet:
Bhaktin Bányász Alexandra (Eger)

Bhagavat-priya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogad tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Neked, e csodálatos megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Valaha régen Goloka Vṛndāvanban éltünk, a lelki világban, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara társaságában. Śrī Kṛṣṇa és Śrīmatī Rādhārāṇī csodálatos szolgálatát végeztük, végtelenül pompázatos kedvteléseikbe merülve. Azonban mi elfordultunk Kṛṣṇától, megbántottuk Őt, összetörtük a szívét, pedig Kṛṣṇa nagyon szeretett minket, sokkal jobban, mint ahogyan mi Őt, mi mégis elhagytuk, és hátat fordítottunk neki. Erre használtuk a szabad akaratunkat, Istené akartunk válni, és így elhagytuk a lelki világot, mert élvezni akartunk. Az anyagi világban aztán nagy szenvedés várt ránk, mert Kṛṣṇa nélkül nincsen boldogság, hiszen Śyāmasundara a boldogság legfelsőbb Ura is. Így csak vele kapcsolatba kerülve vál-

hatunk boldoggá. Mint ahogyan egy hűtlen feleség árulja el a férjét, mi is úgy hagytuk cserben Kṛṣṇát, de Ő olyan kegyes, hogy megbocsát nekünk, elfelejti a múltat, és visszafogad minket a lótuszlábai szolgálatába, ha elérjük az érett Kṛṣṇa-tudat szintjét.

Mivel azonban ezt elérni nem olyan könnyű, hiszen az anyagi világba leesve a kötőerőkkel társulva igen csak befedődtünk, rengeteg bűnt halmoztunk fel, és a mentalitásunk démonikussá vált. Ezért Kṛṣṇa eljött, mint az Úr Caitanya Mahāprabhu, hogy átadja nekünk az istenszeretetet a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* éneklésének formájában. Sőt Ő elküldte az Úr Nityānandát, akit Śrīla Prabhupāda, a Guru és a *bhakták* képviselnek, elküldte őket, hogy megmentsenek minket.

Igen, elküldött téged kedves Guru Mahārāja, és Te eljöttél, eljöttél Magyarországra, hogy visszavigyél minket Kṛṣṇához. Mi azonban sokszor nem értünk Téged, mert egy mosolyt, vagy egy fejsimogatást gondolunk a szeretetnek, azonban a legnagyobb szeretet az nem ez, hanem az, ha valakit visszaviszünk a lelki világba. Te Guru Mahārāja, pedig pontosan ezt teszed. Szenvedést, és mérhetetlen testi fájdalmat viselsz el azért, hogy megtisztíts minket. Te szenvedsz azért, hogy mi újra haza mehessünk Kṛṣṇához, annak ellenére, hogy nagyon bűnösök vagyunk, közbenjársz Kṛṣṇánál, hogy Ő megbocsásson nekünk. Ez a Te végtelen szereteted és kegyed, aminek az értékét, csak akkor fogjuk igazán megérteni, ha újra hazajutottunk Kṛṣṇához.

Ha felajánljuk a szabad akaratunkat Kṛṣṇának, akkor hazatérhetünk hozzá, és Te kedves Guru Mahārāja sokkal jobban szeretnéd ezt, mint mi, és ezért minden feltételt biztosítasz nekünk ehhez, ahogyan azt minden reggel énekeljük a *maṅgala-āratin*.

A kegyedet hinted ránk, hogy elpusztítsd a tudatlanságunkat. Elhozod nekünk a Szent nevet, és mindig példát mutatsz az énekelésében, abban hogy hogyan kell, tökéletesen elmerülni a *mahā-mantrában*. A Kṛṣṇa iránt érzett tiszta szereteted eredményeképpen, Magyarország egy eldugott, koszos falujából megnyilvánult a szent dhám. Elhoztad nekünk Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, létrehozva Új Vraja-dhāma varázslatos hangulatát. Mindig csodálatos módon díszíted és öltözteted a *mūrtikat*, és a *bhaktákat* is ebben a szolgálatban foglalod le. Így még itt az anyagi világban, feltételekhez kötve is lehetőségünk van arra, hogy közvetlenül szolgálhassuk Kṛṣṇát.

A Te végtelen kegyedből lehetőségünk van arra, hogy itt Magyarországon is Vṛndāvanban élhessünk. Mindig a *mūrtik* csodálatos *prasādamját* ehetjük, és a Kṛṣṇa Vṛndāvanban könyvsorozaton keresztül feltárod nekünk Kṛṣṇa csodálatos kedvteléseit, hogy mindig meditálhassunk rajtuk.

Ezért végtelenül hálásnak kell lennünk neked, és sohasem szabad elfelejtenünk, hogy egyszer már elhagytuk Kṛṣṇát, és hogy rengeteg sértést és bűnt követtünk el, de az indokolatlan kegyedből mégis milyen könnyedén visszatérhetünk Hozzá.

Ezek után nekünk semmilyen jogunk sincsen elégedetlenkedni vagy követelőzni Tőled, csak a rabszolgáddá kell válnunk, a *guru* kutyájává, és az utasításaidat kell teljesítenünk, eltűrve minden próbatételt és szenvedést. Mindig emlékeznünk kell rád, és dicsőítenünk kell Téged, emlékezve arra, hogy az egyetlen esélyünk az, ha Te indokolatlanul megszánsz, és Rādhe-Śyāma lótuszlábaihoz emelsz minket.

Ezért kérlek, bocsásd meg nekem az összes sértésemet, amit ellened elkövettem, és a kegyedet szórva rám, kérlek foglalj le lótuszlábaid szolgálatába.

Örök szolgád:
Bhagavat-priya dāsa

Bhaktin Bíró Kata

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából köszöntelek téged! Köszönöm, hogy eljöttél hozzánk, és megmutatod nekünk, hogy hogyan térhetünk vissza Kṛṣṇához.

Nagyon sokan neked köszönhetjük életünket, hiszen ahogy Śrīla Prabhupāda megmentette az egész világot, úgy mentetted meg te ezt az országot. Ez mind a te indokolatlan kegyed!

Imádkozom, hogy Śrī Rādhikā vigyázó lótuszszeme óvja továbbra is minden lépésed.
Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara ki jaya!
Śrīla Prabhupāda ki jaya!
Śrīla Śivarāma Mahārāja ki jaya!

Elesett szolgád:
Bhaktin Bíró Kata

Braja Ballabhi Ballabha dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget a te csodálatos isteni személyiségednek! Minden dicsőséget Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupādának!

Nagyon szépen köszönöm, hogy az áldásaidat szórod rám is, mint mindenkire, ebben a nagy *bhakta*-családban Magyarországon.

Sok gondot és problémát okoztam neked a múltban, de te mindig készen álltál újabb esélyt és időt adni nekem. Te tudod, hogy vannak olyan lelkek, akik nehezebben fogadják el a szabályozott életet, és habár kívülről úgy látszik, majdnem minden rendben, belülről nem történik meg az eltökéltség, a meghódolás olyan könnyen vagy természetesen, mint másoknál. (Ilyen vagyok én is.) Mivel az önmegvalósított szentek, amilyen te is vagy, látják a szenvedését és hiábavaló küzdelmét ezeknek a szerencsétlen lelkeknek, és látják a Kṛṣṇa-tudatos folyamat működését, valamint teljes hittel rendelkeznek a szent név erejében, soha nem adják fel a küzdelmet az ilyen elesettek megmentésére. Miközben küzdenek, állandóan imádkoznak az Úrhoz irányításért, és azért, hogy valahogy inspirálja az Úr ezen elesett *bhaktáit* arra, hogy őszintén gyakorolják a lelki életüket. Ezeknek az imáknak, sajnos, gyakran csak hosszú évek

után van látható, érzékelhető eredményük. Sok szenvedés és küzdelem, mire egy *bhaktának* kinéző emberből igazán *bhakta* lesz.

Mahārāja! A te imáid és áldásaid nyomán ebben az országban megtörténik ez a csoda újra és újra. *Bhakták* lesznek, igazi, őszinte *bhakták* lesznek a követőidből, akik soha nem hagyják el a Kṛṣṇa-tudatot, és évről évre szemlátomást fejlődnek a lelki életükben, a társulásukban, szolgálatuk minőségében, egyéni megvalósításukban. Nagyon irigy vagyok ezekre a tanítványaidra, miközben csodálom előrehaladásukat. Sokan közülük messze elhagytak fejlődésükben, miközben én még mindig az alapvető szabályok betartásával és a figyelmes *japázással* küzdök nap mint nap.

Kérlek, továbbra is imádkozz értem, és most már én is el kell, hogy kezdjem az imádkozást az Úrhoz, mert a saját erőmből tehetek bármit, ha nem érzem a teljes függést az Úron és a *bhaktáin*. Hogyan lehetnék igazi *bhakta?* És milyen eredményt várhat el egy *abhakta?* Sok-sok mindent, pénzt, követőket, sikert, ám egy közös jellemzője mindnek lesz: átmeneti, csak nagyon rövid ideig tart, és az állandó bizonytalansággal keveredő szenvedés az ára valamennyinek. Meg persze az, hogy nem az, amit Krsna, Śrīla Prabhupāda és az Ő kedves tanítványai, örök társai szeretnének. Amit ti szeretnétek, az egészen más. Őszinte, tiszta *bhaktákat,* akiket nem érinthet az anyagi energia, de akik bárkit megérintenek, mint a lelki világbeli érintőkövek, azonnal *bhaktákká* változnak. Így válhatna állandóvá a prédikálásuk eredménye, így lennének élettel teli, egészségesen működő templomok, és a legfontosabb, hogy így lennétek ti is nyugodtak, hogy a Śrīla Prabhupāda által adott legdrágább kincs biztos kezekben van.

Kedves Mahārāja, a te isteni kegyelmed és társaid, akiknek tanítványai ezt a családot alkotják, tökéletesen megőriztétek ezt a kincset, és még elérhetőbbé tettétek számunkra azzal, hogy lehoztátok a mi szintünkre, és hosszú évekig a fejünkbe sulykoltátok, míg végre egy páran komolyan vették és elfogadták. Nagyon elesett vagyok, de kegyetekből nagyon erős a vágy a szívemben, hogy én is közéjük tartozzak, azok közé, akik tovább őrzik ezt a csodálatos kincset.

Kedves Mahārāja, kérlek, beszéld meg az Urakkal, hogy hadd tartozzak én is közéjük, a *bhaktáid* közé, akik olyan kedvesek neked, akik tudják, hogy mi az: figyelmesen japázni és őszintén szolgálni a *vaiṣṇavákat*.

Az én démonikus szívemben mindig undort érzek, amikor a szolgálat szót hallom. Kérlek, imádkozz értem, ahogy eddig is tetted, hogy ezen végletekig beszennyezett, sötét, kemény szíven átvilágítson az Úr indokolatlan, fénylő lámpása, ami elegendő irányt és erőt ad a végső meghódoláshoz, ami örökre véget vet az örökös szenvedésnek, és minden kedvező dolog forrásaként őszinte tanítványaid közé emel. Tudom, ez nem egy *vyāsa-pūjā* felajánlás, de kénytelen voltam ezeket leírni, mert ha nem történik meg ez a változás a szívemben, nincs reményem.

Ha megváltoznék végre, és komoly lennék, az egy csoda lenne. A csoda azt jelenti, hogy nagyon ritkán történik meg.

Te ismered azt a Legfelsőbb Személyt, aki ezeket a csodálatos dolgokat irányítja, kérlek, járj közben Nála, és kérd meg Őt, tegyen csodát velem. Azt is csodának tartom, hogy még itt vagyok, ez is a te dicsőséged. Kérlek, hadd történjen meg az a csoda is, hogy az Úr kegye megváltoztassa és élettel töltse meg a halott szívemet.

Szeretnék én is több erőfeszítést tenni a jövőben azért, hogy tartósan segítségedre lehessek a missziódban, de már nem gondolom, hogy ez megy anélkül, hogy végre megkapnám és el is fogadnám a kegyedet.

Kérlek, add a kegyed, hogy elfogadjam az Úr kegyét, amit a te kérésedre kapok Tőle, és adj erőt, hogy képes legyek fenntartani az imáimat, hogy tovább fejlődhessek a megértésben és ezáltal az odaadó szolgálatom minőségében.

Jelentéktelen szolgád:
Braja Ballabhi Ballabha dāsa

Brajabhāva devī dāsī

Kedves Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd jelentéktelen hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijaya Gaurāṅgának, Śrīla Prabhupādának, a *saṅkīrtana* mozgalomnak és az összes *bhaktának!*

Szeertnék írni valamit egy pár sorban, ami hasonló lehet egy felajánláshoz. Mi az, amit egy feltételekhez kötött lélek, aki azonosítja magát a testével és elméjével, és 100%-ig a hamis ego szintjén cselekszik, felajánlhat egy tiszta *bhaktának?* A szájammal mondhatok annyi mindent, a tollammal írhatok annyi mindent, az elmémben gondolhatok annyi mindent, de ez csak akkor ér valamit, ha teszek is valamit. Megkaptam mindent, ami valóban az enyém, a lelki tanítómester kegyét, a Szent Nevet, a Szolgálat menedékét, a csodálatos *bhakták* társaságát, akik kívánságteljesítő fák, a transzcendentális tudást; mindent, ami az örök boldogsághoz vezet. A tudatlanságom miatt nem látom ezek értékét, és nem látom a szenvedést, ami azért van, mert elfelejtettem Kṛṣṇát. A *Bhagavad-gītā* írja: „A feltételekhez kötött lelkek nem tudják, hogy igazi érdekük Viṣṇu (Kṛṣṇa) érdeke, ezért a test alapján fennálló kapcsolatokhoz vonzódnak abban a reményben, hogy így majd boldogok lesznek." Egy őszinte *bhakta* élete minden percében a lelki tanítómester és Kṛṣṇa elégedettségét szolgálja, kötelességből vagy szeretetből. Még nincs jelen az eltökéltség a szívemben, de szeretném megköszönni, hogy lefoglalsz és újból és újból bizalmat adsz.

Haszontalan szolgád:
Brajabhāva devī dāsī

Brijbāsī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Tavaly nyáron, a nyári egyetem ideje alatt volt az esküvőnk Līlāśuka prabhuval. A rokonainkat is meghívtuk ebből az alkalomból.

Kicsit izgultam, mert a szüleim is itt voltak, és nem tudtam, hogyan viszonyuljak hozzájuk. Túl sok apám lett hirtelen. De amikor kivezettek a kírtanával a színpadhoz, te pedig, Guru Mahārāja, ott ültél a *vyāsāsanán,* akkor nagyon nyilvánvalóvá vált számomra, hogy kinek mi a valódi helyzete.

A lélek egy anyagi apától, egy anyagi anya méhéből jön a világra. Ezt mondják az írások. Hálásnak kell lennem a szüleimnek, mert ők adták ezt a testet, amivel most téged szolgálhatlak. De bennem inkább a kegyesség és együttérzés hangulatát ébresztik fel, mert látom elesett helyzetüket, amint ebben az ideiglenes anyagi világban próbálnak boldogság után kutatni.

matir na kṛṣṇe parataṇ svato vā
mitho' bhipadhyeta gṛha vratānām
adānta-gobhir viśatāṁ tamisraṁ
punaṇ punaś carvita carvaṇānām

Mit ér egy apa ha nem tud lelki útmutatást adni a lányának?

Te vagy az igazi lelki apukám, Guru Mahārāja:

– leckéiden keresztül részesítesz transzcendentális tudásban, hogy megértsem az anyagi létezés hiábavalóságát,

– könyveiddel, melyek ablakok a lelki világra, felébreszted a vágyat bennem, hogy halljak róla és egyszer én is eljuthassak oda, s hogy elém mindig ezekhez a témákhoz vonzódjon,

– ahogy imádod Rādhe-Śyāmát, mélyíted az elkötelezettségemet Feléjük, és segítesz, hogy minden mást kizárjak az életemből, ami nem az Ő elégedettségüket szolgálja: *rādhā-kṛṣṇa prāṇa mora jugala-kiśora, jivane-maraṇe gati āro nāhi mora*

– bhajanáiddal erősíted a hitemet a Szent Névben: csak az Úr Szent Nevének éneklésével minden szennyeződés kitisztul a szívből, és minden akadály elhárul az odaadó szolgálat végzésének útjából.

Köszönöm, hogy vezetsz a lelki életben, Guru Mahārāja, tudom, hogy sok türelem kell hozzám, és mint ahogyan Te is mondtad, sokszor makacs és engedetlen vagyok. Ez nagy akadály számomra a lelki életben.

Büszke vagyok rá, hogy mégis elfogadsz, és a tanítványod lehetek.

Örülök, hogy a személyedben megismerhettem egy ilyen csodálatos *bhaktát*, embert, batátot, apukát, lelki tanítómestert, tanítványt. Kérlek, segíts, hogy méltó lehessek a szolgálatodra és tisztíts meg a hibáimtól.

Śrīla Prabhupāda bizonyára nagyon büszke rá, hogy tanítványainak palettáján egy ilyen gyöngyszem ékeskedik, mint amilyen te vagy, Guru Mahārāja.

Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgád:
Brijbāsī devī dāsī

Caitanya Candra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Your Divine Grace.

Not like ordinary man.

No desire to enjoy the temporary fruits offered via this fickle illusory world.

Not like ordinary man who has no idea of what life is really meant to achieve, uselessly wasting time in this rare human form, lost in the whirlwind of family, survival, and desire.

Not like ordinary man who has learnt how to hate, despise and envy in place of selfless love, trust and help.

Not like ordinary man whos' guise of love is a mask over lust and self interest.

Who blindly follows the brightly lit, famous and elite, like an arc thickening the cataract.

The world is full of ordinary men

You. You shine. Siant of saints.

Your divinity shines.

Your presence changes that heart of man. Your words, your grace.

They burn away the impurities that cover mans heart, exposing the true qualities of the soul.

You hold on the throne of your heart the lotus feet of the Lord and it shows in your voice and movement.

You are an example of how man can live situated in reality, spiritual happiness and understanding, knowing what help actually means and how to administer.

The personification of service to the lord in the mood of Lord Chaitanya - burning desire to serve the mission of the Lord and reclaim His lost servants back in love and light - you shine the road - you are a selfless torchlight.

This chance to highlight and thank you is the pinnacle of the year.

Without you this soul is lost with no hope.

Your aspiring servant,
Caitanya Candra dāsa

Caitanya Carana devī dāsī

Dear Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet, on this your *vyāsa-pūjā* day. All glories to Śrīla Prabhupāda, Śrī Śrī Gaura Nitāi and Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara.

Here at home have I been, for years without sight of your transcendental existence, holding my breath, hoping to find that somehow or other, now that I have awoken, you would be there to save this poor lost and fallen soul. You called, and my heart leapt for joy, to hear your voice was like a gentle whisper on a quite summers day, and yet so powerful that it loudly boomed into my

lost soul. Since that day, you have given me the opportunity to get to know you a little, and I dedicate my humble observations as an offering to you.

Your reassurance - is everything to us
Your words of encouragement – a magical inspiration
Your mercy - vastly overwhelming
Your compassion - beyond words of description
Your humility - a perfect example for everyone
Your kindness - beyond any measure
Your tolerance - greatly needed by us all
Your all knowing - our saving grace
Your renunciation - humbling
Your fortitude - greatly reassuring
Your generosity - desperately appreciated
Your *kīrtana* - transcendentally mellow,
Your classes - awe-inspiring
Your appearance - soothing as the sun
Your smiling face - a ray of golden light
Your laugh - food for the soul
Your mindfulness of others - simply amazing
Your sense of humour - hilarious
Your seriousness - a little scary
Your dedication to Śrīla Prabhupāda's movement - unflinching
Your dedication to Śrī Śrī Gaura Nitāi - truly dedicated
Your dedication to Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara - truly without equal

Please accept this small offering, on this your very special appearance day, with love and devotion from your aspiring disciple.

Caitanya Carana devī dāsī

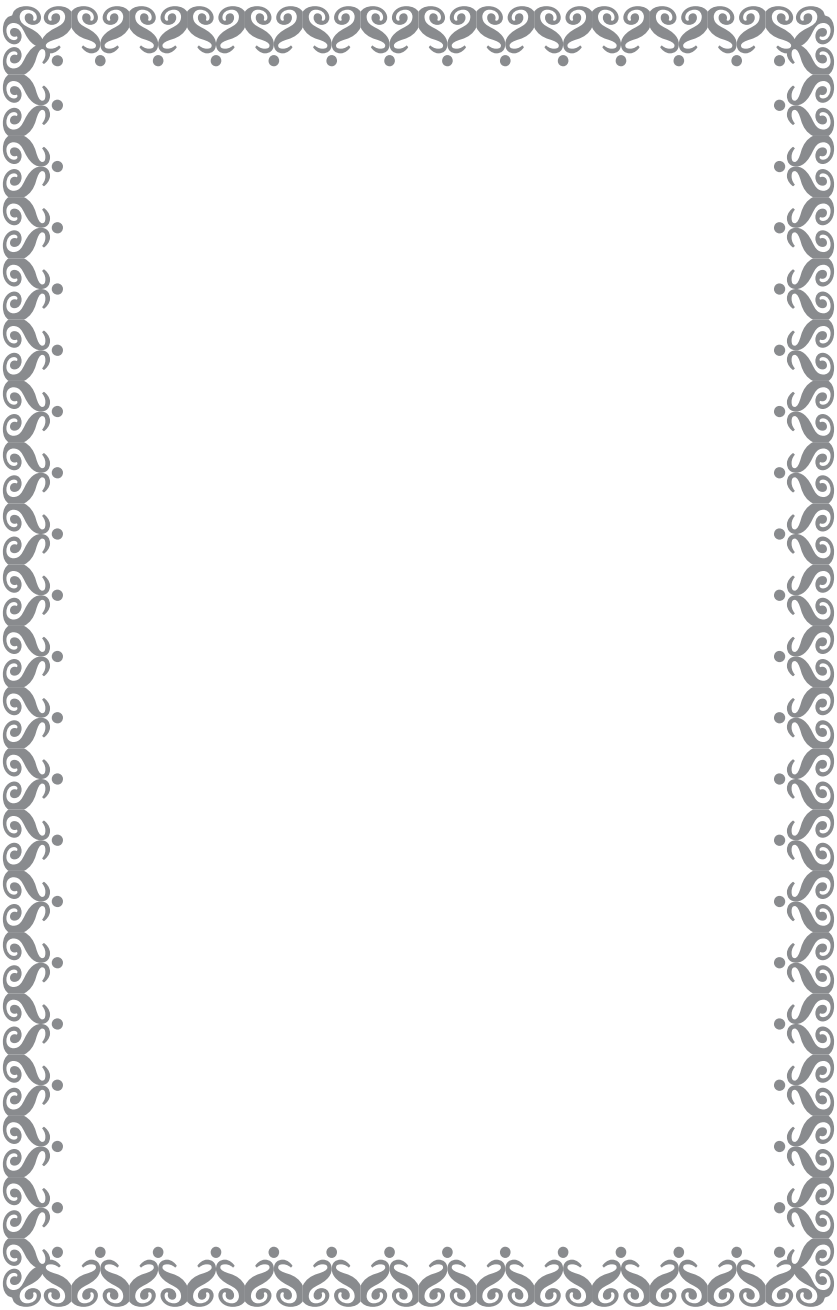

Caitanya Priya devī dāsī

His Divine Grace Śivarāma Swami Mahārāja

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. All glories to your wonderful service following in the lotus footsteps of Śrīla Prabhupāda.

In a world filled with deviousness and self-centred obsession, it is so refreshing to know that there are people dedicated to the well-being of others. You 'stand-out in the crowd' because you are one of the few who live their lives in the service of others. This service to humanity is the fruit of your total absorption in your love for Śrīla Prabhupāda and his teachings.

Thank you for accepting me as your disciple – my heartfelt hope is that Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa bless me with the determination to do my very best to follow your example. Thank you so much for your help and guidance.

Your unworthy but eternally grateful servant
Caitanya Priya devī dāsī
(serving in Coventry, England)

Caitya-guru dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Today is the day of your transcendental birthday (according to Sun-calendar), so now it is very auspicious to meditate on your glory. Before sending the offerings, I collect the writings of all the devotees full of wonderful praising, I have the opportunity to read them. And I see that how much appraisements they have for you, how much they love you. And it is because you love all the devotees.

Last week I was preaching to one boy, who is interested in Kṛṣṇa consciousness. But he also reads Osho, this crazy one. So he is attracted to *māyāvāda* also. But he came to me to get help, because his mind is so disturbed, no matter how much he reads, he cannot get any peace and solace in his mind. So many philosophy, so many answers. It seemed that I cannot help him. But he wanted me to show him the only way. I started to tell him about the difference about God-conciousness and *māyāvāda*. At one point he interrupted me, as I was speaking about the relationship between soul and God, Kṛṣṇa, as love, he opened his heart by saying (almost crying) that this is the thing he misses the most: love, without any motivation. Throughout all his life he did not love anyone at all because of selfishness. He did not even think that he should love someone without any motivation.

After this revelation he has changed totally, he decided to chant Hare Kṛṣṇa, understand Krsna consciousness fully. He asked me to give him something which can help him to remember Kṛṣṇa always. I gave some poster of Kṛṣṇa to him. And he said that he doesn't know when he will be so dedicated to Kṛṣṇa consciousness as we are, but he wants to be. After the talk I invited him to take *prasādam*. As he left he seemed very happy and relaxed. And I was also very happy to be an instrument in your hand to change someone's life.

For me the last year was similar revelation, a distressing understanding that actually all of my life was without any real love, I was always thinking: how to make myself happy, no matter how much price I should pay for it. I have never loved anyone without some envious motivation. I always felt envy when I saw that someone like you, Guru Mahārāja gets real love from others. I understood that this is what I need the most. But as Śrīla Prabhupāda said: people love him, because he really loves them.

This time I can tell that if there is something which has real value in me, all come from you, Guru Mahārāja. In fact alone I have nothing, I have no spiritual (either material) strength, intelligence, faith, devotion, etc. Only things I have: self-cheating, offences, material desires. If I am able to stay here in Prabhupāda's family, it is because of your causeless mercy. I think in everyone's life there is a time when he or she has to decide which will be the path to walk on. Kṛṣṇa wants him or her to choose, He does not like the mixed paths, He likes the straight ones. For a long time I have known that

this family of Śrīla Prabhupāda is the only shelter I want to belong to, but I would like to act here as the head of family wants, but I am very weak, please help me to choose the right path.

Remain your aspiring servant:
Caitya-guru dāsa

Candra-kāntā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

nitāi guṇa-maṇi āmār nitāi guṇa-maṇI
āniyā premer vanyā bhāsāito avanī

„Az én Uram, Nityānanda, a jó tulajdonságok ékköve, eksztatikus istenszeretettel árasztja el az egész világot."

premer vanyā loiyā nitāi āilā gauḍa-deśe
ḍubilo bhakta-gaṇa dīna hīna bhāse

„Amikor az Úr Caitanya utasítására Jagannātha Puriból visszatért Bengáliába, Nitāi Magával hozta a *prema* mindent elborító özönvizét, s elárasztotta vele a *bhakták* közösségét. A bűnös hitetlenek nem fulladtak meg, csak ott maradtak lebegve az eksztázis-óceán felszínén."

dīna hīna patita pāmara nāhi bāche
brahmār durlabha prema sabākāre jāce

„Az Úr Nityānanda az eksztatikus *premát*, amit az Úr Brahmā is nagyon nehezen ér el, a legbűnösebb és legnyomorultabb lelkeknek is felkínálta, akiknek eszük ágában sem volt megkapni azt."

locan bole mor nitāi jebā nā bhajibo
jāniyā śuniyā sei ātma-ghāti hoilo

„Locan dāsa így szól: Aki nem imádja az én Nitāiomat, és nem él az Általa felkínált csodálatos lehetőséggel, szándékosan öngyilkosságot követ el."

Kedves Guru Mahārāja! Te vagy az én Nityānandám. Végtelen kegyedből megmentesz engem is az öngyilkosságtól, s bár bűnös hitetlen vagyok, mégis lehetőséget kapok, hogy nap mint nap itt lubickoljak Új Vraja-dhāma és a *bhakták* közösségének eksztatikus óceánjában. Sokszor nem tudom kellően értékelni ezt a lehetőséget, sőt néha nem érzem, hogy eksztázis-óceánban vagyok, és sértéseket követek el.

Kérlek, ne hagyd, hogy az elmém félrevezessen, és záporozd rám kegyedet, hogy mindig itt lehessek a *bhakták* társaságában és Tribhūvana-sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában.

Jelentéktelen szolgád:
Candra-kāntā devī dāsī

Cintāmaṇi devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Március van, beköszöntött a tavasz. A reggeli órákban japázom a templom előtt, elbűvölve a környezettől. Éppen most kel fel a nap, csiripelnek a madarak, rügyeznek a fák, zöldell a fű. Eszembe jutott a *Veṇu-gītából* a „Vṛndāvana dicsőségessé teszi a földet" c. fejezet. Ebben a könyvben erről a helyről írsz. A fákról, a madarakról, a virágok szépségéről, a napkeltéről, Kṛṣṇáról és Balarāmáról.

Írod a szebbnél szebb könyveket, melyekből betekintést nyerünk a lelki világba, felébresztve vágyainkat, hogy minél előbb hazatérjünk, vissza Kṛṣṇához. A Śrīmad-Bhāgavatam 3. énekének 6. fejezetében van egy szép vers:

ekānta-lābhaṁ vacaso nu puṁsāṁ
suśloka-mauler guṇa-vādam āhuṇ
śruteś ca vidvadbhir upākṛtāyāṁ
kathā-sudhāyām upasamprayogam

Az emberiség legnagyobb hasznára az válik, ha a Jámboran Cselekvő tetteiről és dicsőségéről beszél. A nagytudású bölcsek oly csodálatosan írnak kedvteléseiről, hogy a fül már azzal eléri valódi célját, hogy a közelükben van.

Ezeknek a könyveknek az értékét nem lehet anyagi módon megfizetni, mert lelki tökéletességet adnak! Ezért amikor megköszönöm neked, még a közelébe sem jutok az igaz hálámnak, mert csak akkor fogom tudni igazán megérteni, ha már én is ott leszek egyszer Vṛndāvana földjén.

A Te kegyedből nyilvánult meg e szent *dhāma* is, Új Vraja-dhāma, irányítod a fejlődését, és mivel nincs Vṛndāvana Rādhe-Śyāma nélkül, elhívtad Őket is, mindent tökéletessé téve ezzel.

E szent nap is egy újabb lehetőség, hogy imádkozzak hozzád, hogy fogadj el lelki lányodnak, és kérlek, minél előbb vigyél vissza Kṛṣṇához. Én csak csetlek-botlok, ügyetlenkedek, és a saját próbálkozásaimmal semmire sem jutok. Ahogyan az apuka viszi egyik helyről a másikra csecsemő gyermekét, kérlek, te is vigyél vissza igazi otthonomba, ahol biztonságban és boldogságban leszek, Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát végezve.

Esetlen szolgád:
Cintāmaṇī devī dāsī

Citra-vāsinī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Minden évben (legalábbis az elmúlt 4 évben) megkérnek, hogy írjam meg Śrī Kṛṣṇa Janmāṣṭamī újságját, hogy a *bhakták* még lelke-

sebben tudják szolgálni Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, s még nagyobb szeretettel és odaadással készüljenek a nagy napra.

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy évről évre lefoglalják cikázó elmémet a Rādhe-Śyāmáról szóló gondolatokkal. Ugyanakkor dilemmával is jár, vajon most milyen legyen a hangulata? A kiadványt olvasva a kedves *bhaktá*k tényleg Vraja-dhāma hangulatában lesznek? Eleget teszek-e minden elvárásnak? Ilyenkor mindig előveszem a kedvenc könyvemet, a *Veṇu-gītāt*, s csak elmerülök e lapok tengerében. Olvasom és olvasom. Már ott járok, ahol Kṛṣṇa, s imádkozom, hogy egyszer nekem is legyen olyan önzetlen és tiszta szeretetem, mint amilyen neked van. Guru Mahārāja! Bármelyik könyvedet olvasva világossá válik számomra, hogy az élet értelme *guru* és Kṛṣṇa szolgálata, s a *bhaktá*k társasága. Mégis meg-megbotlok, s elesek e kanyargós és csúszós úton, aztán sebektől vérezve, sarasan felállok és folytatom tovább, amíg el nem érem a célt, a tiszta istenszeretetet.

De vajon mennyi idő lesz? Egy élet, vagy, ha így haladok, akkor több születés és halál ismétlődése? Ha igen, akkor remélem, mindig ott leszel velem, hogy kijavíts, s visszavigyél, haza Kṛṣṇához. Félek még a gondolatától is, hogy mi lesz, ha egyszer már nem leszel itt. Bár tudom, hogy a *vāṇī* nem különbözik a *vaputól*. Azt is olvastam, hogy ha nincs egy erős *vapu*, akkor nehéz lesz kultiválni a *vāṇīt*. Az elmúlt időben nem mindig éltem e lehetőség kincsével. Sakkban tartott az őrült elmém, hogy zavarlak, s biztos, hogy csak idegesítenélek az izgága viselkedésemmel, mert mindig beszélek, vagy annyira próbálok figyelni, hogy mindent összezavarok, vagy éppen nem emlékszem rá, mit mondtál…, és még sorolhatnám a kifogásokat.

Ennek az álszeméremnek a bűvöletében éltem, egészen a múlt év december végéig, addig, amíg a férjemmel nem történtek azok az események. Akkor láttam igazán, hogy mennyire nagy szeretet, gondoskodás és önzetlenség lakozik a szívedben. Az a szeretetteljes törődés, amit akkor nyújtottál, még az összetört szíveket is meggyógyította. Köszönöm, hogy elhoztad azokat a kedves *bhaktákat*, akik inspiráltak, hogy mindig minden körülmények között ragaszkodjak a szolgálatodhoz és a *bhaktá*k társaságához.

Jelentéktelen lányod:
Citra-vāsinī devī dāsī

Citta Hari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Amikor dicsőségedet próbálom megérteni és leírni, úgy érzem magam, mint a kis veréb, aki megpróbálta kiinni a hatalmas óceánt. Meghaladja képességeimet. Abban reménykedem, hogy ha évről évre kitartóan próbálom, Kṛṣṇa kegyéből egy nap képes leszek megfelelően dicsőíteni téged, kedves Guru Mahārāja. Ez a legmagasztosabb dolog a világon: hallani és dicsőíteni az Úrnak és tiszta *bhaktáinak* nevét, tulajdonságait és tetteit.

Kṛṣṇa is örömét leli benne, ha szavakkal vagy tettekkel dicsőítheti *bhaktáit*. Azt mondja: *mora vaiṣṇava parāṇ*, a *vaiṣṇavák* a szívemben vannak! Habár Krsna Ajita, legyőzhetetlen, a *bhakták* transzcendentális tulajdonságaikkal, eksztatikus szeretetükkel tökéletesen irányításuk alá tudják vonni, és legyőzik Őt. *Ye prāyaśo 'jita jito 'py asi tais tri-lokyām*. Menekül Yaśodā mama elől félelmében, elfogadja Arjuna kocsihajtójának szerepét, tejberizst lop Mādhavendra Purinak és így tovább. Néha pedig felhatalmazza őket, hogy dicsőségesebb tetteket hajtsanak végre, mint Ő Maga. Hanumāna képes átugrani az óceánt, Śrīla Prabhupāda pedig az egész világon elterjeszti a *saṅkīrtana* mozgalmat.

Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī azt írja, hogy Caitanya Mahāprabhu úgy dicsőítette Vāsudeva Dattát, Rūpa Gosvāmīt és Haridāsa Ṭhākurát, mintha sok száz szája lenne. Nagyon lelkes volt, és minél többet beszélt róluk annál nagyobb boldogság töltötte el.

Kedves Guru Mahārāja, transzcendentális tulajdonságaid olyan határtalanok és mélyek, mint az óceán. Csak Kṛṣṇa és tiszta *bhaktái* tudják felmérni és leírni dicsőségedet. Én csak állok a parton, és

nem látom még a határát sem, nemhogy a mélységét. Ha belegondolok szerencsémbe, hogy tanítványod lehetek, úgy érzem magam, mint egy földönfutó, aki határtalan értékű kincset kapott. *Je prasāde pūre sarva āśā:* a kegyedből a lelki tökéletességre való összes vágy teljesül. Nincs szükség semmi másra: *ār nā koriho mane āśā.*

Śrīla Prabhupāda azt írja, hogy a tanítványnak mindig meditálnia kell a lelki tanítómester utasításán – ez a tökéletes meditáció. Nemcsak meditálnia kell rajta, hanem az utat is meg kell találnia, hogyan imádhatja és hajthatja végre azokat tökéletesen. Utasításainak követése egyenértékű azzal, mintha látnánk az Istenség Legfelsőbb Személyiségét. Ahogy az ember nem tudja elválasztani az életét a testétől, úgy egy tanítvány sem tudja elválasztani lelki tanítómestere utasítását az életétől. Ha egy tanítvány ily módon követi lelki tanítómesterét, minden kétséget kizáróan eléri a tökéletességet. Az egyetlen dolog, amivel törődnünk kell, hogy hogyan hajtsuk végre a lelki tanítómester tanításait.

Kedves Guru Mahārája egyszer azt mondtad, hogy ahogyan a *mūrtit* füstölővel és ghilámpával imádjuk, a vendéget kedves szavakkal, úgy a lelki tanítómester lótuszszájából származó transzcendentális hangot a szív oltárára kell helyezni. Ott, középen, a legmagasabb emelvényen kell beállítani és imádni a Szent Név tiszta éneklését, mellette a szabályozó elvek szerinti cselekvést, az előző *ācāryák* lábnyomainak követését, a *bhakták* szolgálatát stb.

śrī vigrahārādhana –nitya-nānā
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato'pi
vande guroṇ śrī caraṇāravindam

Ahogy Śrī-Śrī Rādhe-Śyāma imádatában páratlan példát állítasz, hasonlóan mutatod meg, hogyan kell a lelki tanítómester instrukcióit is imádni a szív oltárán. Ahogy Caitanya Mahāprabhu is tanította a *bhaktákat,* hogyan kell kitisztítani a Guṇḍicā-templomot, te is megtanítod hogyan kell megtisztítani, díszíteni a szív templomát, imádni a lelki tanítómester transzcendentális utasításait. Amikor tiszta a templom és gyönyörűen feldíszítettük, rendezünk egy véget nem érő fesztivált, meghívjuk Rādhe-Śyāmát, a *brijbāsīkat,* és szépen szolgáljuk őket. A te isteni kegyedből minden lehetséges.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, add az áldásodat, hogy szívem temploma a te dicsőségedet hirdethesse.

Śrī-guru-caraṇe rati ei se uttama-gati: A lótuszlábaidhoz való ragaszkodás a legjobb eszköz a lelki fejlődéshez. Ahogy egy kúszónövény egy erős fa védelmét keresi, úgy én is a te lótuszlábaidnál keresek menedéket, hogy megerősödjek. Indokolatlan kegyedben bízva ez a gyenge növény reménykedik, hogy menedékedben gyorsan fejlődik, virágzik és gyümölcsöt hoz.

Örök szolgád:
Citta Hari dāsa

Dayāl Nitāi dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Earlier this year my sick and aged father passed away. I journeyed to Australia for the funeral and to spend a few weeks with my immediate family. I helped with organizing the funeral arrangements and liased with the priest over details of the programme that would precede the burial. I volunteered to speak the eulogy.

In the days leading up to the funeral, a constant stream of commiserating friends and relatives came through the house of my parents. The stress and strain of it all was very taxing.

In spite of the solemn nature of the circumstances, on several occasions, a visitor took the opportunity to attack my faith in Kṛṣṇa consciousness. These attacks were I felt completely unprovoked. Externally I was appearing just like everybody else (no *tilaka* and western clothes) and conversation-wise, I was joining in with whatever topics were on the agenda and only if someone specifically asked me a question about Kṛṣṇa would I then quietly answer.

There was one woman in particular who kept glancing in my direction and then finally declared challengingly that she followed

the Ten Commandments. Her glance turned into a stare as she waited for me to respond. I answered that I thought it was wonderful that she followed the Ten Commandments and that I was doing my best to also follow them. She suddenly flared up, „No you don't! You don't even believe in God!" As others tried to pacify her, she tried to continue the attack, „Well? Do you believe in God? Do you?" I remembered this incident and others as the priest asked me to step up to the platform to speak the eulogy. Approximately two hundred people, including my antagonists had turned up at the chapel to commemorate my father's passing. As I stood at the microphone, I took a deep breath, closed my eyes, put my palms together and began reciting the *praṇāma-mantras* that a devotee would normally begin a *Śrīmad-Bhāgavatam* class with.

It was at this point that I began to feel the mercy of yourself and Kṛṣṇa manifest.

oṁ ajñāna timirāndhasya

I became acutely aware of the wonderful shelter of the process of Kṛṣṇa consciousness. I felt the mystic power of sound vibration purifying the atmosphere.

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa preṣṭhāya bhū-tale...

I could feel that all the potentially inimical elements residing within the chapel (including the lady) becoming submissive and inquisitive.

...śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

With each syllable I felt you giving me strength and courage. I next wondered whether to chant Śrīla Prabhupāda's *praṇāma-mantra* or if I was pushing my luck. I could see that my mother was showing signs of irritation. Then I again felt a wave of your subtle presence. You were also showing signs of irritation, "Dayāl Nitāi, of course you should chant Śrīla Prabhupāda's *praṇāma-mantra.*"

...śrīmate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine.

On I went, into the blissful realms of Kṛṣṇa consciousness.

Na tv evāhaṁ jātu nāsaṁ...
Dehino 'smin yathā dehe...
Na jāyate mriyate vā kadācin...

To complete my invocation and before beginning to speak on my father, I very slowly and very deliberately chanted the Hare Kṛṣṇa mahā-mantra, Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare, Hare Rāma Hare Rāma, Rāma Rāma Hare Hare

From then on the eulogy was assured of success and indeed at the end many people sought me out to congratulate me (unfortunately the agressive lady was not among them).

Guru Mahārāja, today on the auspicious occasion of your appearance day, I wish to thank you for teaching me that the mercy of *guru* is available in all circumstances of time and space.

Your servant,
Dayāl Nitāi dāsa

Bhaktin Deák Erzsi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és minden dicsőséget Neked!

Ahogy készültem, hogy megírjam neked a felajánlásomat, éppen egy leckekazettádat hallgattam, amelyben a lelki tanítómester és tanítvány közötti kapcsolatról beszélsz. Arról, hogy amikor a szívünkben elfogadunk egy lelki tanítómestert, soha nem vagyunk egyedül. Az utasításaiban mindig velünk van. Kezdetben elkötelezettnek kell lennünk, hogy követni tudjunk, de azután már nemcsak azt látjuk, hogy ő egy olyan személy, aki Kṛṣṇát képviseli, hanem a legjobb barátunk, a lelki atyánk lesz. És akkor inkább szeretetből szolgáljuk őt, mint kötelességből.

Kedves Guru Mahārāja, a te odaadásod Śrīla Prabhupāda felé hűen tükrözi ezt a tiszta szeretetet. Sokszor tapasztalom, hogy amikor nem akarom meghallani, amit belülről a Felsőlélek mond, kívülről te személyesen vagy más *bhaktákon* keresztül nyilvánítod meg. A kegy, amely tőled jön, mindig jelen van, és csak egy olyan ostoba személy nem tudja ezt felfogni, mint én. Az is csupán határtalan kegyedet mutatja, hogy elfogadtál, pedig helytelen viselkedésemmel csalódást és fájdalmat okozhattam neked. Nagyon köszönöm, hogy mégis menedéket nyújtasz nekem lótuszlábaid oltalmában. A nyáron, amikor abban a kegyben részesítettél, hogy a személyes társulásodat adtad, akkor értettem meg – csupán a te kegyedből –, mit jelent az, hogy a lelki tanítómester szavainak „súlya" van. Szavaid áthatolnak a tudatlan elménk sötétségén és kettéhasítva azt, megmutatják a helyes utat. És a mi dolgunk egyszerű: csak követnünk kell téged ezen az úton. Köszönöm, hogy felnyitod a szemem azáltal, hogy ha szükséges, szigorú vagy. Hiszen ez is a tanítás része. Másrészről viszont a szíved nagyon lágy, és csordultig van szeretettel tanítványaid és minden feltételekhez kötött lélek iránt. Mi másért vállalnál oly sok nehézséget és lemondást értünk? A szentírások leírják, hogy a *guru* tanítványa iránt érzett szeretetének az a jele, hogy felelősséget vállal érte, hogy visszaviszi a lelki világba. Hatalmas felelősséget vállalsz értünk, hiszen nagyon bűnösök vagyunk. Oly régóta nyomorgunk itt az anyagi világban, de a Legfelsőbb Úr jóvoltából eljöttél te, hogy visszavigyél minket Hozzá. Az Úr Caitanya azt mondta, egy *bhaktának* a felszabadulásra sem szabad vágynia és csupán azért imádkozott, hogy életről életre az Úr odaadó szolgálatát végezhesse. Mint tökéletes *vaiṣṇava,* abban is példát mutatsz nekünk, hogyan kell az Úr Caitanyát követnünk és jó tanítvánnyá válnunk. „Egy tanítványnak mindig a lelki tanítómester utasításain kell meditálnia és készen kell állnia arra, hogy lemondjon minden személyes érdekről annak érdekében, hogy teljesítse a lelki tanítómester vágyát." Nagyon messze vagyok még attól, hogy ezt megvalósítsam. Csupán ügyetlenül botladozom, de te mindig felemelsz. Nem is tudom ezért kifejezni a hálámat. Soha nem leszek képes arra, hogy bármivel is viszonozhassam a jóságodat.

Egyszer azt mondtad, hogy a nehézségek elől elfuthatunk, de magunktól nem tudunk elfutni. Félelemből többször is elfutottam már tőled, pedig te mindenki megmentője vagy. Emlékszem, egy-

szer még régebben, mikor Békéscsabára jöttél, érkezésed előtt tettem ki az oltárra Gaura-Nitāit, akik akkoriban érkeztek meg a központunkba. Mikor beléptél a templomszobába és Rájuk néztél, észrevetted, hogy fordítva vannak az oltáron. Az Úr Caitanya helyén állt az Úr Nityānanda, de senki más nem vette észre. Meg is kérdezted, ki tette ki Őket. Nem mertem jelentkezni, csendben meghúztam magam. Nagyon megijedtem. Természetesen valaki rögtön átcserélte Őket, és te nagyon kegyesen elkezdtél beszélni Gaura-Nitāi dicsőségéről és arról, hogy még mi szerencsétlen személyek is imádhatjuk, hisz nem fogadnak el sértést. A kegyedből még Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundara is eljött hozzánk. Ahogyan te beteljesíted Śrīla Prabhupāda vágyát az felülmúl minden csodát. Remélem, hogy egyszer én is meg fogom érteni ezt és az életemmé tudom tenni a vágyadat és segíteni a munkádat.

Most csupán próbálkozom, hogy megfelelően tudjalak dicsőíteni ebben a felajánlásban, amit inkább úgy neveznék: „visszaajánlás", hiszen csak azt tudom neked visszaajánlani, amit tőled kaptam. Nekem „nincs sem erőm, sem intelligenciám…Ha magamba nézek semmi értékeset nem találok. Ezért nem tudom nélkülözni a kegyedet." Azért imádkozom, hogy egy parányi porszemként a lótuszlábaidnál én is ott lehessek, és soha ne felejtsem el azt, amit értem teszel. Bocsáss meg, kérlek, minden sértésemért, amelyet elkövettem ellened! Remélem, hogy ezzel a szerény kis írással egy kis örömöt tudok neked okozni ezen a csodálatos ünnepen, a megjelenési napodon.

Maradok örök és jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Deák Erzsi
(Szeged)

Devī Deva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon örülök, hogy én is azon személyek közé tartozom, akiknek a te megjelenési napod fontos esemény az életükben. Olyan személyt dicsőíthetek e nap alkalmából, aki a legcsodálatosabb dolgot tanítja az embereknek. Sok millió ember között kevés olyan nagy lélek él, aki életével példát mutat a szenvedő lelkeknek, hogyan lehet megszabadulni ebből az anyagi világból. A te erőfeszítéseid eredménye, hogy az emberekben vonzódás ébred, hogy megismerjék a legcsodálatosabb személyt, Kṛṣṇát. Ilyen hatalmas tetteket csak olyan személyek képesek véghez vinni, akiknek végtelen nagy önzetlen odaadásuk van, és nincs más vágyuk, mint az, hogy mindenkivel megismertessék az élet valódi értelmét. A te példamutatásod buzdít sok embert arra, hogy tisztább tetteket hajtson végre ebben az életében. Engem is megigéztél viselkedéseddel. Tiszta és vonzó jellemed az én életemet is megérintette. A legcsodálatosabb dolgot kaptam tőled, ami létezik a három világban. Kérlek szépen, segíts abban, hogy ezt az értékes dolgot örökre meg tudjam tartani. Ezen a kedvező napon imádkozom hozzád, hogy örökké tudjak megfelelő szolgálatot végezni neked.

Elesett szolgád:
Devī Deva dāsa

Dharma-setu dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to your Divine Grace.

"Let me repeatedly offer my respectful obeisances unto the bee-like devotees who always taste the honey of the lotus feet of Lord Caitanya Mahāprabhu. If even a doggish non-devotee somehow takes shelter of such devotees, he enjoys the aroma of the lotus flower". (Cc Ādi 10.1.)

One of the wonderful things about writing what we call "Vyāsa-pūjā offerings" is that one gets the opportunity to try and express, in writing, one's love for you. "Action speaks louder than words,"

I hear you say in my heart as I write, but still for my own purification, and to add a little insignificant something to the congregational chanting of your glories on this auspicious event, I will try and say something in praise of you.

The verse I quoted above glorifies the bee-like devotees of Mahāprabhu such as your good self. Due to your natural humility you may try and deny the fact that you are relishing the honey of the lotus feet of Lord Caitanya, but we cannot believe your denial. If you were not relishing the nectar of *Kṛṣṇa-prema,* that Mahāprabhu is distributing, how would it be possible for you to inspire so many of us in our endeavours in Kṛṣṇa consciousness? The text messages that you kindly sent out to the *saṅkīrtana* devotees during the last marathon are one of the many evidences that give us insight into the deep mood of your absorption in Kṛṣṇa. Comparing the *saṅkīrtan* results of laxmi and book points to the gopī's collections of flowers, ornaments and garlands for the service of Rādhe-Śyāma, you encourage us all to be absorbed in the mood of selfless service to Rādhe-Śyāma. I pray that, as the above verse mentions, I may become a recipient of your mercy, and that the day will come when I will also render such selfless service and relish the honey emanating from the lotus feet of Śrī Caitanya Mahāprabhu as you are doing.

You are an *ācārya* of the *saṅkīrtana* movement. Some may, and try to deny sincere glorification of the pure *vaiṣṇava* but we suggest they correct their own crooked mentality by reading the books of your most glorious master Śrīla Prabhupāda, who states in his translation to the Cc Ādi 7.19, "The internal devotees or potencies are all eternal associates in the pastimes of the Lord. Only with them does the Lord advent to propound the sankirtana movement, only with them does the Lord taste the mellow of conjugal love, and only with them does He distribute this love of God to the people in general." Your appearance in our movement is not ordinary. We don't hear of many people, who upon first reading the pastimes of Kṛṣṇa from Kṛṣṇa book know already their endings. It may externally appear that you joined the movement from an ordinary background, but can Kṛṣṇa not make the external energy act like the internal or the internal energy act like the external?, many *nitya-siddha* devotees appear from seemingly ordinary backgrounds, but it becomes evident from their activities that they are not ordinary souls.

Your whole life in Kṛṣṇa consciousness is practically speaking, ideal. From the time you joined up to the present, all of your activities have set the standard for others to follow. No obstacle is too hard for you to overcome. Actually, nothing stands in the way of your service. I remember one time when you experienced a 5-minute delay in sending your e-mails, you exclaimed "this is a waste of the human form of life!" What taste! Even a few minutes not used productively in Kṛṣṇa's service are a great loss for you. Who can deny the symptoms of the stage of *bhava* in your person?

My regret is that due to my own lack of expertise and sincerity, I am not making the most of the opportunity to associate with you. I pray that Kṛṣṇa may bless me so that I can one day be of some use to you. Śrīla Prabhupāda and your Divine Grace have very kindly made it quite clear that my service is to carry on with book distribution. I am very grateful for this. Kindly continue to be merciful to this fallen soul so that I can serve you life after life.

Aspiring for eternal service at your lotus feet,
Dharma-setu dāsa

Bhakta Dharmesh

Dear Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet & all glories to Śrīla Prabhupāda.

In *Bhagavad-gītā* 3.21 it is described

yad yad ācarati śreṣṭhas
tat tad evetaro janaṇ
sa yat pramāṇaṁ kurute
lokas tad anuvartante

"Whatever actions a great man performs common men follow. And whatever standards he sets by exemplary acts, all the world pursues."

In every country there have been great personalities who have followed their duties with full determination and enthusiasm without ever letting duality affect them. Sometimes these personalities have dedicated their whole lives to living by the principles they stand for and believe in, to make a change to people's lives. By these amazing qualities that they possess, common people have become attracted and decided to follow their leadership with full faith.

Within Iskcon, you are for me, one of these great personalities. Śrīla Prabhupāda wanted book distribution to be the main preaching activity of Iskcon, as he firmly believed in the instructions of his Guru-Mahārāja, Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura, who gave him the order to distribute books. You have imbibed this instruction that wherever you went to distribute books, you became legendary. In England you have inspired and encouraged so many devotees to follow your example in distributing Śrīla Prabhupāda books. So many fallen souls have been saved by your compassion for them.

Your scholarly and fearless ability to present Kṛṣṇa Consciousness to the academia, religionists, general public and youth is admired and appreciated by all. Your incredible knowledge of Prabhupāda books and your dependence on them has had devotees in awe. By hearing your lectures, devotees have developed the determination to study Śrīla Prabhupāda's book and preach without fear.

I have been fortunate so many times to be in the same room hearing your kirtans, which can transform any place into the spiritual world. You have this amazing ability to penetrate my heart and remove all my doubts and problems just by my listening to your chanting of the Holy Name. You're an example to all of us that devotees should come together and participate in *saṅkīrtana*.

Thank you for creating within me the intense desire to be become Kṛṣṇa conscious and to spread Kṛṣṇa consciousness. You have given me a meaning to life.

Your forever-indebted servant

Bhakta Dharmesh
Member of Pandava Sena

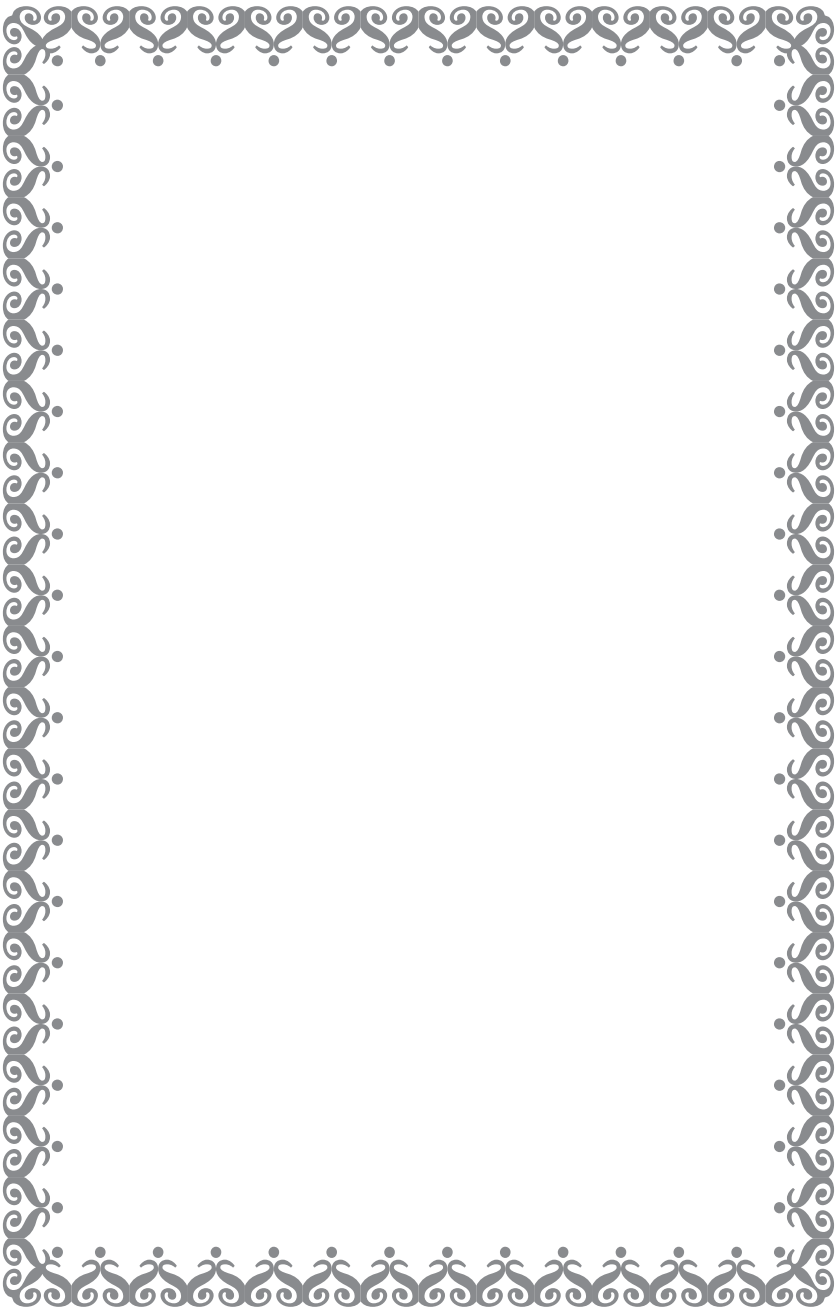

Bhaktin Dósa Józsefné Marika

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Rādhe-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy ezt az alkalmat megragadva, köszönetet mondhassak neked.

A nevem Dósa Józsefné, Nitāi-premának vagyok az anyukája. Egy Szabolcs-megyei kis faluban éltünk, Penészleken, amikor a lányomon keresztül megismertem a Kṛṣṇa-tudatot. 42 évesen nem volt egyszerű és könnyű feladat elfogadni azt a változást, amit a lányom hozott. De mivel tudni szerettem volna mindent róla, mára teljesen megváltozott az életünk. Egy éve Egerben élünk, amit nagyon szépen köszönök Caitanya prabhunak és a *bhaktáknak.* Közel egy éve vegetáriánus vagyok, naponta 1-2 kört japázok. Prabhupāda életét olvasom, *prasādamot* eszek. A munkámat is *bhakták* között végzem, Táráék cégénél. Ez olyan sok pozitív változás az életemben és annyira csodálatos, hogy magam sem hiszem el. Mindent neked köszönhetek. Köszönöm, hogy Magyarországon is oly sok ember boldog lehet ettől a szép Kṛṣṇa-tudattól. Minden dicsőséget ezért neked!

Szolgád:
Bhaktin Dósa Józsefné Marika
(Eger)

Bhakta Dusza Krisztián

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon szépen köszönöm hogy kegyedből megkaphattam a *bhakták* társaságának áldását, a lehetőséget az ő szolgálatukra és az Úr Śrī Kṛṣṇa szolgálatára. Nagyon köszönöm ezt az ajándékot, amit tőled kaptam. Kérlek, add a kegyed, hogy a jövőben minél többet elfogadhassak ebből az ajándékból. Boldog születésnapot kívánok neked.

Köszönettel szolgád:
Bhakta Dusza Krisztián

Dvaipāyana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādnak!

Guru Mahārāja! Szeretném megköszönni neked, hogy ilyen kegyes vagy hozzánk! Nem kellene, hogy kegyes légy, hiszen az értünk hozott áldozatodért sokszor csak azok a nehézségek a fizetség, amit miattunk kell elviselned. De te mégis kegyes vagy hozzánk, a könyörületességed és a szereteted miatt.

A te kegyed felfoghatatlanul ritka:

Engem olyan „matematikus-tudat"-tal áldott meg a sors, úgyhogy ezt most ezzel a tudattal próbálom megérteni. Ha kinézek az ablakon, sok fűcsomót látok, egy m^2-en vagy ötvenet, azon a kb. tíz hektáron pedig, ami innen az ablakból látszik, úgy 5.000.000-t. Ehhez az 5.000.000 személyhez hozzá kell még számolnunk azt a ren-

geteg egeret, akik itt szaladgálnak, a két vendégházas macskát, akik ezeket az egereket várják, a madarakat, a bogarakat, és a többieket egészen az indragopákig, akikből minden cm^2-en több millió lehet. Mindez összesen nagyon-nagyon sok milliárd. És ebben a felfoghatatlanul nagy tömegben mindössze három személyt látok ezen a tíz hektáron, akik indokolatlan kegyedből megkaphatják Kṛṣṇa Szent Nevét és odaadó szolgálatát. Bár lehet, hogy Új Vraja-dhāmának ezek a hektárjai és élőlényei ilyen szempontból sem közönségesek, mindenesetre az univerzumban felfoghatatalanul sok tízhektárt lehet találni, ahol nincs egy személy sem, aki a bhakti-yogát gyakorolná. Ezek után nem vagyok benne biztos, hogy ismerek olyan számot, amivel ki lehetne fejezni a te kegyed felfoghatatlan ritkaságát.

A Te kegyed felfoghatatlanul értékes:

Ez már felfoghatatlan ritkaságából is adódik. Ami ritka, az nagyon értékes. De egy másik lehetőség, hogy ezt belássam, ha megnézem, hogy mi az, ami számunkra értékes. Mi az, amiért szívesen küzdenék, amiért szívesen hoznék áldozatot. Most, hogy magamba nézek, azt kell látnom, hogy egyáltalán nem akaródzik áldozatot hozni. De ha muszáj, akkor már az valami olyan dolog legyen, ami megmarad nekem, mert ha elveszik, akkor majd megint küzdenem kell érte. Azt tanultam tőled, hogy ami anyagi, azt mind elveszítjük, s ebből arra következtetek, hogy én Kṛṣṇát szeretném, s az Ő odaadó szolgálatát, tehát Kṛṣṇa és az Ő szolgálata a legértékesebb számomra. Ezt viszont csak egyetlenegy módon kaphatom meg, a Te felfoghatatlanul értékes kegyedből.

Lehet, hogy ez felfoghatatlan valakinek, de a te kegyed nélkülözhetetlen:

Ez a világ azoknak a személyeknek a gyülekező helye, akik nem hajlandók elfogadni, hogy szűnni nem akaró elégedetlenségük és megpróbáltatásaik egyetlen oka az, hogy elfelejtették Kṛṣṇát. A legtöbben rengeteget dolgoznak, hogy az érzékeiken keresztül kapják meg az elvesztett boldogságot. Sokan úgy remélik megkapni ezt, hogy a többieket próbálják kihasználni és uralkodni felettük. Mások, akik már megundorodtak ettől az egész komédiától, a semmin kezdenek meditálni. Sokan vallásosak, sokan fanatikusak, de mi értelme ennek a sok erőfeszítésnek, ha a pokolba, a mennyországba

vagy éppen a *brahmajyotiba* kerülnek, hogy aztán az egészet ugyanott folytassák, ahol elkezdték? Értelme csak annak van, ami megadja a végső megoldást, s ezt a megoldást a paramparán keresztül kaphatjuk meg, így számunkra ezt te adod át. Végezhetünk tanfolyamokat, melyekkel jó tulajdonságokat fejleszthetünk ki, de a legfontosabb tulajdonságot a *kṛṣṇaika śaraṇam*-ot csak a te kegyedből kaphatjuk meg.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném megköszönni neked, hogy ilyen kegyes vagy hozzánk! Leginkább azzal szeretném megköszönni, hogy próbálom elfogadni ezt a felfoghatatlan kegyet. Remélem, számomra nem marad örökre felfoghatatlan, s szintén a te kegyedből valamikor képes leszek legalább egy cseppjét felfogni, s a fejemen tartani.

Szolgád:
Dvaipāyana dāsa

Bhaktin Eszes Gabriella

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az ISKCON *guruknak!*

Kegyesen újra lehetőséget adsz, hogy még inkább dicsőíthesselek ezen az életemben évről évre egyre fontosabbá váló napon. Eddig hivatalosan tiszteletre méltó *śikṣā-guruként* köszönthettelek, bár szívemben már évek óta érzem az elkötelezettséget lótuszlábad szolgálata iránt. Az elmúlt nyáron viszont kegyesen befogadtál a lelki családodba, amely még nagyobb hálára kötelez.

Kegyedből ismét meglátogathattam Indiát, a szent helyeket. Sok csodálatos Rādhā-Kṛṣṇa mūrti *darśanáját* megkaptuk, azonban a te szívedből megnyilvánuló Új Vraja-dhāmában imádott Tribhuvana Sundara Mūrti Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szépségéhez, bájához egyik sem volt fogható. Minden *mūrtiban* az Ő vonásaikat keres-

tem, egy percre sem tudtam elfeledni Őket. Társulhattam sok fejlett *bhaktával*, fontos megértésekre tehettem szert. Komoly tanításban részesültem többek között a *guru-tattváról*, amely tudást alkalmazva próbálok még odaadóbb szolgáddá válni. Sok transzcendentális helyen jártunk, azonban mind között a legcsodálatosabb *dhāma* a szobád volt a Govardana hegy lábánál, ahová kegyesen pár percre bepillantást engedtél tanítványaidnak, és ahol Śrī Śrī Rādhā Dāmodhara lótuszlábainál egyre csak szaporodtak a szebbnél szebb kis *śilák*. A *mūrtikból* és belőled áradó ragyogó sugárzás egyetlen másodperc alatt képes a világ minden tudatlanságát eltűntetni. Maratoni hangulatban pont azon dolgoztál, hogy papírra vesd azokat az édes kedvteléseket és félreérthetetlen magyarázataidat, amelyek közvetítik a legfelsőbb rendű *līlākat* a te megértéseden át, és ez még ízletesebbé teszi azokat. Akik abban a szerencsében részesültek, hogy megízlelhették előző írásaid által feleleventett titkos kedvtelések méznél is édesebb hangulatát, alig várják a folytatást.

Köszönöm az eddigi kegyeket, amelyeket megszámlálhatatlan formában záporoztál rám. Érdemtelen vagyok rá, visszafizetni pedig lehetetlen, de legalább igyekszem törleszteni azzal, hogy még nagyobb odafigyeléssel fogom a szolgálatomat végezni, és az erőfeszítéseim könnycseppjeit gyöngyökként szórom lótuszlábaid elé. Kérlek, fogadd el őket.

Törekvő szolgád:
Bhaktin Eszes Gabriella

Bhaktin Ficzere Bogáta

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Srila Prabhupadának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Mahārāja! Kérlek, bocsáss meg nekem, de nem tudlak úgy dicsőíteni, ahogyan szeretnélek, még ezen a rendkívül kedvező napon sem. Csak irigykedve olvasom a *bhakták* felajánlásait, ahogy

ki-ki a maga módján és szintje szerint szívből és őszintén dicsőít téged és fejezi ki irántad érzett szeretetét. Szeretném én is ezt tenni, de atombiztos rejtekhelyet építettem elmémnek büszkeségből készült falakkal. Sajnos ezek a falak csak belülről áthatolhatatlanok, kívülről átlátszóak, s nem rejtik el hiányosságaimat, ahogyan azt szeretném. De tudom, hogy kegyedből még az áthatolhatatlannak tűnő falak is ledőlhetnek… Kérlek, add az áldásaidat, hogy ez meg is történjen!

Kedves Mahārāja, a te szíved tökéletesen tiszta, és nyoma sincs benne a büszkeségnek. Kérlek, segíts valahogy, hogy ne akarjam annyira védeni a hamis egómat és én is képes legyek szívből és őszintén dicsőíteni téged, hogy legalább ezen a módon megköszönhessek valamit abból, amit tőled kapok.

Elesett szolgád:
Bhaktin Ficzere Bogáta
(Szeged)

Bhakta Forstreuter Miklós

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

Please give me ability to be able to glorify you, because I am so fallen that I can only think of myself. I can not even imagine how great you are. I do not understand your glory, your qualities, your elevated position. It is also because I have spent only a very little time in your merciful association, but mainly because I am so selfish and demonic that I see only myself in everything. I can see your work, your ability, your qualities only from my point of view that is why I can not even imagine how wonderful you are.

I can experiance your glory, your compassion, your selflessness, your devotion and your love through those devotees who you made wonderful. Vijaya Gaurāṅga prabhu, Kaṁsarī prabhu, Gauramaṇī prabhu – I have received my present life from them.

Thank you for their association and please give me your mercy be able to appreciate them. Please keep me here in their association, in the service of the lotus feet of Śrīla Prabhupāda and Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga. Please help me to be able to be grateful to you for bringing us the mercy of Śrīla Prabhupāda and made it availabe for me as well. Please give me ability and desire to be able to do my service more and more nicely and perseverely to be greateful to some small degree. Please made me your humble servant and cleanse my heart from all desire which is not meant for your satisfaction.

Your servant,
Bhakta Forstreuter Miklós
(Budapest)

Gāndharvikā-prema dāsī

Dear Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Though I am not very learned, I am trying to write something that I see of your elevated personality, deep devotion and gentle compassion.

Sometimes, when you are in Budapest, we spend our days together in the temple, sometimes even all day long. These days shine upon my service that I try to perform day by day. You would work in the adjoining room, and all that I would see is a nice example for me of how to serve in goodness. You would just sit at your table, reading, writing, talking to devotees. The whole atmosphere in this small building changes completely. You work silently but quickly, and give all your time to serve Śrīla Prabhupāda and the devotees.

Before you left for India, devotees were coming to you hour by hour, to have a few minutes of your darshan, and to get some instructions for the time of your absence. I was amazed, how much

energy you had, how much you must love your disciples to give yourself to them. Your case made me wonder that if we give something we have to Krsna, He will give more of that to us.

Every time you come here, you check the FFL office to see how it looks since you had been. You always instruct me that I should keep the room straight, and if necessary ask the devotees to do the same. Usually I just smile at these cases, but I know Mahārāja, you want to teach me. This is just a small thing I should have followed, but I was not able to. How then, to give me any more serious instructions?

I desire more and more to do some service for you but every time I realize I am not qualified at all. However, I have one little chance: that by serving my future husband, who has this qualification, I am serving you, as well as his spiritual master. Thank you for being so kind to us.

diṣṭyā me bhagavān dṛṣṭo
durdarśo yo 'kṛtātmanām
diṣṭyā pāda-rajaṇ spṛṣṭaṁ
śīrṣṇā me bhagavataṇ śivam

"It is my good fortune that I have been able to see you, for you cannot easily be seen by persons who have not subdued the mind or controlled the senses. I am all the more fortunate to have touched with my head the blessed dust of your feet." *(SB* 3.22.6.)

Your servant,
Gāndharvikā-prema dāsī

Gandharva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā Śyāma-sundarának!

Még nem töltöttem be a tizennyolcadik évemet, amikor először kapcsolatba kerültem a *bhaktákkal*. Megfelelő irányt és egy magasabbrendű célt kerestem. Egy gyerek, aki teljes tudatlanságban, illúzióban és kiábrándultan kezdené az életét. Milyen esélyekkel indulok?

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

Brahmā univerzális teremtésében vándorolva néhány szerencsés lélek megkaphatja a *bhakti-latā*, az odaadó szolgálat növényének magját. Ez mind Guru és Kṛṣṇa kegyéből történik.

Szeretném kifejezni hálámat, és köszönöm, hogy új életet adtál nekem. Lelki tudást, a szent nevet, a bhakták társaságát, az inspirációt és reményt, hogy egy életen át folytassam a szolgálatot. Megmentettél engem is és sok ezer embert a pokoli szenvedésektől.

Eltelt egy pár év, de még mindig gyerek vagyok, csak a büszkeségem és a hamis egóm nőtt meg. Egy ilyen elesett személy csak a te kegyedben bízhat, ha fejlődni akar.

Kérlek, bocsájtsd meg a sértéseimet!

Felnövök és felelősségteljessé, szilárddá, komollyá válok az odaadó szolgálatban, ami azt jelenti, hogy az utasításaidat eltérés nélkül követem.

Kérlek, adj ehhez erőt! Kérlek, részesíts indokolatlan kegyedben, mert nincs más lehetőségem!

Jelentéktelen szolgád:
Gandharva dāsa

Gaura Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Arra gondolok, hogy milyen nehéz is hozzád méltó felajánlást írni. S évről évre a lábad elé helyezni valamit abból a csekély eredményből, amelyet a lelki életben elértünk. Tanítványodként mindig arról álmodoztam, hogy valamilyen nagy dolgot tegyek, s hogy mérföldkövek lerakásánál segédkezzem Śrī Kṛṣṇa Caitanya Mahāprabhu tervének beteljesítéséhez. Az elmúlt évek alatt néha többet ajánlottam, néha kevesebbet. Sőt, volt olyan is, hogy semmit, még az odaadásomat sem tudtam a mérleg serpenyőjébe tenni.

Mindezek ellenére mindig mellettem voltál, mint egy odaadó apa, aki szemlélődve nézi gyermeke játékait, s aki ha baj van, segíteni próbál. „Imádkozom érted Rādhe-Śyāmához" – írtad, amikor üres volt a mérlegem serpenyője, vagy amikor sok évvel ezelőtt Indiában megannyi nehézséggel kellett szembenéznem, kértél, hogy helyezzem a szívembe Vrajakumárát és Vrajakumārīt, és mindig gondoljak Rájuk, akik a menedékem lehetnek a nehéz időkben. Nagyon szeretném végre elérni a menedéküket és a te menedékedet.

Egy őszintén kutató lélek számára kiállhatatlanul üres az anyagi világ, s szenvedései csak úgy tolerálhatók, ha végre lelki ízeket tapasztal: a Szent Név, a *vaiṣṇavák* társasága és az odaadó szolgálat transzcendentális ízeit. Ez lehet az élet vize a haldoklónak, ez lehet az egyetlen remény arra, hogy megértsük, kik vagyunk, honnét jöttünk, s hogy mi is a célunk ebben a világban. Enélkül otthontalan, családja vesztett céltalan emberek leszünk, akik sohasem találnak tényleges elégedettséget.

Ahogy az anyagi értékek nem tesznek gazdaggá, s az anyagi társulás nem űzi el a magányt és az egyedüllétet, ugyanúgy az anyagi tudás is csupán lelki ostobává nevel bennünket, ha nem kapaszkodunk közben a lelki tanítómester és Kṛṣṇa lótuszlábaiba. Ezek adhatnak örök értékeket, igazi családot és tökéletes tudást, melynek a végkövetkeztetése a Rādhā és Kṛṣṇa iránti, motiválatlan és feltételek nélküli tiszta szeretet.

Ezt a tudást és megvalósítást nem osztják világi egyetemeken. Ezeknek az értéke – mint ahogyan azt egy alkalommal kijelentetted – csupán a beléjük épített kő és tégla értékével egyenlő… Mi azon-

ban többet szeretnénk ennél, s te vagy az, Guru Māhāraja, aki minden vágyott lelki kinccsel elhalmozol bennünket:

nama-srestham manum api saci-putram atra svarupam
rupam tasyagrajam uru-purim mathurim gosthavatim
radha-kundam giri-varam aho radhika-madhavasam
prapto yasya prathita-krpaya sri-gurum tan nato 'smi

„Leborulok a lelki tanítómesterem gyönyörű lótuszlábai előtt. Indokolatlan kegyéből megkaptam a legfelsőbb szent nevet, az isteni *mantrát*, Śacī-mata fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī és bátyja, Sanātana Gosvāmī társaságát, a legfelsőbb lakhelyet, Mathurāt, a gyönyöradó lakhelyet, Vṛndāvanát, az isteni Rādhā-kuṇḍát és Govardhan hegyet, és a szívemben a vágyat, hogy szeretettel szolgáljam Rādhikāt és Mādhavát Vṛndāvanában."

Tiszta odaadó szolgálatodra vágyva maradok lelki fiad:
Gaura Kṛṣṇa dāsa

Gaura Nitāi dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādnak, szeretett lelki tanító mesterednek! Minden dicsőséget a *saṅkīrtan* mozgalomnak, szíved legbelsőbb óhajának!

Először is minden jót kívánok megjelenésed napja alkalmából. Ez a kívánság egy kicsit olyan, mint amikor egy családban a gyerekek felköszöntik apjukat annak születésnapján. Itt Új Vrajadhāmában élve mindannyian – nem csak tanítványaid – úgy érezzük, hogy kialakulófélben lévő nagy családunk óvó, féltő, gondoskodó családfője vagy. Akárhányszor hírt hallunk rólad, annak mindig van valami köze gondoskodásodhoz. Valami különös csoda folytán érzéseid nem korlátozódnak néhány emberre, bhaktára, hanem mindenkit egyaránt gyermekednek, lelki fejlődésre vágyó szeretett

tanítványodnak látsz. Gyakran találkozom olyan *bhaktával,* akiknek nem te vagy az avató lelki tanító mestere, de mindannyian olyan mély szeretettel, tisztelettel beszélnek rólad, mintha szívükhoz te állnál a legközelebb, vagy legalább egyforma távolságban, mint saját avató lelki tanító mesterük. Persze lehet, hogy ezt csak én érzem így, nem tudom.

Néha zavarban vagyok, ha arra gondolok, milyen is vagy. Igazából oly sok mindent felvállalsz, hogy imádott *mūrtijaid,* Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, vagy ahogy itt Új Vraja-dhāmában a legtöbben mondják, Rādhe-Śyāmát mindig elégedetté tegyed, hogy a személyes kapcsolatok tekintetében bizony gyakran „böjtölök". De hát ez természetes helyzet egy prédikáló mozgalomban, ahol mindegyikünknek nem egy, de inkább két-három emberre mért feladata van. S miközben a neked ajánlott szolgálatomat végzem, látom, ahogy minden egyes bhakta igyekezetét a legtisztább formában egybefoglalod, s mint egy csodálatos virágcsokrot Rádhé-Syám lábai elé helyezed.

Épp ma jelentette be Manorāma prabhu, hogy új könyved hamarosan nyomtatásban is megjelenik. S ráadásul ajándékként kapjuk meg, hogy ne aggódjunk, vajon miből fizetjük ki. Persze tudom, hogy ez nem tökéletes elrendezés, hiszen a tanítványnak inkább adnia illik ajándékot, nem pedig kapnia, ám úgy gondolom, hogy végső soron az ilyen ajándékok oly mértékben fokozni képesek a lelkesedést, a szolgálat iránti elkötelezettséget, hogy „megéri" befektetni. A magam részéről amikor hozzájutok, a *Veṇu-gītāt* szoktam olvasni esténként. Egyszerűen nem tudok betelni vele. Valahogyan úgy vagyok, mint a *gopīk,* akik a teremtő Brahmāt kritizálták, amiért csak két szemet tervezett az emberi testre, és annak is gyakran pislogó szempillái megakadályozzák, hogy valaki igazán elmélyedjen Śrī Kṛṣṇa látványában. Én is úgy érzem, hogy igazán tervezhette volna az emberi testet Úr Brahmā alkalmasabbra, hogy többet tudjunk olvasni, szolgálni, veled lenni. Talán a lelki világban mindez megvalósul, de ki tud addig várni?

Most, hogy már nemsokára ismét személyesen is láthatunk, egyre inkább hiányzol. Amikor tudom, hogy messzire szólít el a szolgálatod, akkor megnyugtatom magamat, ennek így kell lennie. Ám a találkozás időpontjának közeledtével elmém egyre inkább azt hajtogatja – meddig még, mikor jössz már? Kérlek, ne haragudj, de erről a ragaszkodásomról nem akarok lemondani. Talán

megbocsájtható gyengeség. Remélem tehát, hogy jól érzed magadat ott, ahol most vagy, de ha rajtam múlik, inkább legyen egy kis honvágyad, hogy hamarabbra tedd visszatérésed időpontját. És Rādhe-Śyāmához is fogok imádkozni, hogy hívjanak, és kérjenek meg, mielőbb öltöztesd őket személyesen is, ne csak elmédben – ahogy gondolom mindennap megteszed.

Kedves Guru Mahārāja! Megjelenésed napján tehát azt kívánom, hogy minden tanítványoddal a lehető legszemélyesebb kapcsolatba kerülhess, hogy ne zavarhassa meg semmi e nagy család együttlétét, melyben mint a kristályfényű telihold, úgy ragyogsz a tanítvány-csillagok gyémántszerű fényei között.

Tisztelettel szolgálatodra vágyó, renitens tanítványod:
Gaura Nitāi dāsa

Gaurāṅga dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances in the dust of Your lotus feet.

All glories to Your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda, the saviour of the whole world! All glories to Śrī Śrī Dayāl-Nitāi-Gaurahari, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi-Vijaya-Gaurāṅga and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara!

By your mercy I stay in Vṛndāvana at the time of writing my offering, eagerly awaiting your arrival today. As time goes by since I met you in 1990, and You graciously accepted me as your disciple, I tend to look back at the (rather scanty) achievements I have made in spiritual life and the development of our relationship.

It is said that the relationship between the guru and the disciple is eternal, although there is a point in time when the spirit soul which turning away his (or actually her) face from Kṛṣṇa, and thus having fallen into the whirlpool of *saṁsāra*, meets the *sadguru* who delivers the *jīva* by the linking process of devotional service. This event happens by the joint mercy of guru and Kṛṣṇa who are

nondifferent in substance. For the *jīva* thus initiated into the process of *śuddha-bhakti*, the opportunity to perform devotional service arises life after life, even if he is unable to perfect his devotion in one lifetime. Thus the guru's mercy is always available in the form of His instructions and personal service.

I tend to come to the conclusion that in this relationship it is rather the responsibility of the disciple to actually realize the eternal nature of it. At least the disciple should faithfully follow the guru's instructions till the end of his life, and then if his personal attachment to the guru is strong enough, he will gain his guru's guidance further by Kṛṣṇa's inconceivable arrangement. So from the point of view of eternity this couple of years is insignificant, and do not necessarily prove my continuous commitment to you in the future. Still, I hope that somehow my attachment to your service will grow profound enough to become eternal.

Talking about the achievements, which really aren't as big as I and most probably you would have expected, I still consider every tiny event and result in my devotional life as your mercy. As the years go by, somehow a feel for the details and appreciation of small, previously unnoticed things develops in me. On the other hand I also feel that you demand this increased sensitivity from me, heavying me out on thigs which seem to be very subtle. However I should be very careful not to overlook these things as insignificant. Often times I am reminded of the saying: "Fools rush in where angels fear to tread". I'm trying to think how are we going to serve the Divine Couple under your direction in the spiritual world, where everything should be just perfect, but at the same time completely spontaneous.

At least observing your devotional activities I try to appreciate what pure devotion means. your revealing descriptions of Rādhe-Śyāma's pastimes and the nature of the love of Their devotees, your deeply meditative yet highly ecstatic *bhajanas* and continuous commitment to engage the devotees in chanting of the holy name, your tasteful arrangements for Radhe-Śyāma's gorgeous yet supremely sweet worship, your artful management and preaching, and your selfless devotion towards every devotee offering you some service are all *anubhāvas* or sings which raise my enthusiasm to follow your example and pray to become a perfect servant one day.

Somehow the process of devotional service has a very merciful

and causeless nature. Despite my lingering *anarthas* and bad habits, continuous offenses and inattentive mentality, you shower your mercy upon me by engaging me in the worship of Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga, in preaching and chanting together with the devotees. These activities, especially deity worship and chanting *kīrtana* is slowly becoming some kind of addiction to me, which makes me very happy. However I wander how deep is actually my attachment to these devotional activities with all those impurities still present in my heart. Praying for the purification of the heart and contemplating my *anarthas* is a very painful process. However the desire to always serve and chant strengthens my determination to severe my material attachments.

This is a kind of a love play by Kṛṣṇa Who steals our hearts by His beauty and charm and makes us suffer till we are disinterested in everything else. When will the time come when I will actually feel suffering to be the greatest ecstasy in devotional service, like the *ācāryas* say? My only hope is that by plunging into the ocean of devotional service and giving up all other considerations, these nasty *anarthas* will be washed away by the waves of *prema*, as you wrote me once in a letter. Of course I always feel the danger of becoming a *sahajiyā*, so I pray that I never forgot my fallen state, and that you always be strict with me whenever you see that I lost my discrimination.

preme pichala paṭha gamana bhela baṅka
mṛgamada-candana-kuṅkume bhela paṅka

"The path of love for Kṛṣṇa is winding and crooked. It is slippery, and filled with mud and mixed with *kuṅkuma*, sandalwood paste, and musk."

dig bidig nāhi premera pathara
dubila narottama na jāne santara

"The great ocean of love of Kṛṣṇa stretches without limit in all directions. Although Narottama dāsa does not know how to swim across that ocean, he plunges head first into it."

I beg to remain (or become) the eternal servant of your servants,
Gaurāṅga dāsa

Gaurāṅgī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, All glories to Śrīla Prabhupāda.

Through the years I have known you (about 20 now) I can sincerely say that I don't really know you. Due to my ignorance and selfishness I haven't really understood who you are. However, I hope I can somehow please you and you will reveal yourself to me little by little.

These are the things I have found out about you, just because you are so obviously wonderful even I can see…

You are incredibly kind.
You are completely selfless.
You eat tomato soup even when you don't really like it just to help someone trust again…
You are brilliantly intelligent.
You are the best writer in ISKCON.
You lead my favourite *kīrtanas.*
You are humble and gracious.
You are really funny.
You always tell the truth.
You always trust and give everyone lots of chances.
You are generous.
You dress the deities very delicately and with great attention to detail.
You are encouraging and forgiving.
You very seriously and completely love Rādhe Śyāma.
You are determined.
You are pure, sweet and loving.
You are a loyal disciple, father and friend.
You are a great singer and musician.
You are quiet and thoughtful.
You are expert at everything you do.

There are many things that you are and these are merely the tip of the iceberg. But I would like to dive beneath the waters of your mercy and see with my eyes wide open for once, the rest of the transcendental 'iceberg' of your qualities.

I know that sounds strange, but I hope you know I love you despite my lack of good qualities.

Your aspiring anudāsī,
Gaurāṅgī devī dāsī

Bhakta George Kirs

Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories unto your lotus feet.

Please forgive this insignificant servant of yours for addressing you on this glorious appearance day of yours. On this particular day I would like to serve you with this short letter of mine even though I am aware that I do not have the potency to address you properly. First of all, please forgive me that I stain all those wonderful offerings through which your outstanding disciples and other great *vaiṣṇavas* and *vaiṣṇavīs* glorify you. Although I am not supposed to do all this I am begging you for your inexplicable mercy and blessings that I may become the servant of your servant and thus serve your lotus feet in an appropriate way.

I would really like to praise and glorify you, but on the one hand I do not find the right words to do this and on the other hand you are such a glorious person whom I cannot address with those profane words of praise that appear in my contaminated mind. I do not dare to form an opinion of your highly elevated spiritual personality.

But apart from this I would like to thank you for your incredible flow of mercy and love with which you look after all the devotees here in the Hungarian yatra. To my mind this is such an extraordinary thing that I as a fallen soul cannot even understand it

completely. I am absolutely amazed with your devotion and kindness with which you serve our spiritual grandfather, the founder ācārya of ISKCON, H. D. G. Śrīla Praphupāda and all the devotees all around the world. If Śrīla Praphupāda is our spiritual grandfather, then you are our spiritual father; there is no doubt about that. I probably cannot express my thankfulness to you in mundane words, that thankfulness which you unanimously deserve. I am going to try to sum it up in one short clumsy sentence (please forgive me for this): Thank you for everything, thank you for all your efforts, thank you for giving us Lord Śrī Kṛṣṇa and saving us from the clutches of the material world.

Please forgive me for writing these lines to you. I bow down unto your lotus feet and at the same time I beg you to forgive me that I am trying to think of you with great respect and humbly serve your spiritually outstanding personality in my own improper way.

If there is the slightest chance to attain a drop of your causeless mercy that overflows the ocean of nescience, please be so kind and do not forget me, please give me your blessings and help me to improve in spiritual life. So that in this way I can become the servant of the servant's servant in order to satisfy you, as well as my spiritual master to-be, H. D. G. Śrīla Praphupāda and Lord Śrī Kṛṣṇa Caitanya Mahāprabhu in serving their movement all my life and thus spreading the glorious Holy Name of Lord Śrī Kṛṣṇa.

Your insignificant servant,
George Kirs
(from Szeged)

Ghanaśyāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Szeretném, ha elolvasnád ezt a pár sort, amelyet írok Isteni Kegyelmednek felajánlásként.

Valamilyen jó szerencse folytán a te munkád, fáradozásaid és a tanítványaid támogatása eredményeként itt lehetek Rādhe-Śyāma birodalmában. Ez az Ő legbensőségesebb hajlékuk, itt zajlik mindennapi kedvtelésük. Itt van az egész világ szeretett kedvence, aki kiváló *saṅkīrtanásként* is híres, Śrī Govardhana-lāla, és a legnagyszerűbb, legcsodálatosabb táncos, Śrī Gaura Natarāja. Vṛndāvana kommandere Vṛndādevī, aki mindig kék ruhában jár, a színe pedig, mint az olvadt arany. Megjelent a szent *dhāma* őre, Gopeśvara Mahādeva, mellette pedig a felesége, az összes kedvtelés elrendezője, Yogamāyā-devī.

A *bhakták* védelmezésére eljött Nṛsimhadeva örök társával, Lakṣmī devīvel és Sudarśanadevával, örök fegyverével. Megkaptuk Anantadevát, aki az Istenség Legfelsőbb szolgáló Személyisége. És itt van, aki a világon a legkegyesebb: Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedenta Swami Śrīla Prabhupāda: tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki, az ISKCON megalapítójának, aki jelen van állandóan az utasításaidban..

Nagy örömömre együtt élhetek az én csodálatos istentestvéreimmel, barátaimmal, *guruimmal*, a kedves menyasszonyommal, a tehenekkel és a kívánságteljesítő fákkal.

Kedves Guru Mahārāja, ez az én otthonom, mindenki itt van, mit kérhetnék még ebben az életben? Megvan mindenem és mindenkim, akit szeretek. Békére és boldogságra találtam.

Mindezekért tartozom neked, kérlek, rendelkezz velem. Felajánlom hát szolgálataimat neked, legyél kedves, légy szíves, fogadd el.

Egyet viszont mégis kérek cserébe, még pedig azt, ami neked igazán van: részvétet más élőlények iránt. Szeretnék figyelmes és együtt érző lenni. Hadd ne tudjak nyugodt lenni itt a kényelemben, amíg mások odakint szenvednek. Lelkes akarok lenni, hogy segítsek az élőlényeken, hadd legyen vágyam adni a Kṛṣṇa-tudatot. Szabadíts meg az én és az enyém felfogástól. Azt szeretném, hogy a fejfájásom tárgya mások problémája legyen, ne az enyém. Törekvéseim célja a te egyszerű szolgáddá válni.

Kedves Guru Mahārāja, fogadd hódolatomat, dicsőség neked!

Köszönöm áldásaidat, bocsánatot kérek a faragatlanságom és a képzetlenségemből fakadó tiszteletlenségemért.

Szolgád:
Ghanaśyāma dāsa

Giridhāri dāsa

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances on the auspicious celebration of your vyāsa-pūjā.

Returning from Saturday night harinama last weekend, Gopakumāra and Ānanda Hari prabhus were talking in the back of the car. Ānanda said, "I remember once on Govardhana-parikrama we were with Śivarāma Swami and he was being really kind to me because we just heard that Giri was attacked in Kampala." Gopa replied, "Śivarāma Swami is such a great personality that whether he gives you a smile or a serious look, you feel you've been blessed."

Thank you for your kindness and blessings, for being very patient and tolerant, and for showing such a great example of pure devotional service for us all to look up to.

I remain your aspiring servant,
Giridhāri dāsa

Gopāla devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és a te kedves *mūrtijaidnak,* Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Dicsőíthetnélek, mint *ācārya,* Śrīla Prabhupāda letéteményének hű hordozója, mások ezt úgyis megteszik. Kérlek, engedd meg, hogy személyes kapcsolatunkról írjak, ez az a látószög, ahogy személy szerint én láthatlak téged. Nekem egy kicsit több időbe telik, mint másnak, hogy megvalósítsam a filozófiát. Megérteni könnyebb, de megvalósítani, a szerint élni egy másik dolog. Számomra benned ez az egyik legcsodálatosabb tulajdonság, hogy te megvalósított tudást adsz át. Az olyan fogalmak, mint a „türelem", „megbocsátás", „kegy" számodra nem pusztán dogmák, hanem minden percben gyakorolod felém. Csupa olyan vonás, mely megkülönbözteti a lelki tanítómestert a közönséges halandóktól. Ezért követlek téged, nem pedig valaki mást. Ezért ajánlom neked hódolatom mindennap, az ételem, az életem... És te nem élsz vissza vele, mint ahogy a *śāstra* írja a hamis *gurukról,* hanem támogatsz a lelki életemben. Nem utasítasz el, ha valamit rosszul csinálok, hanem kijavítasz. Én sajnálom, hogy elveszem az energiád, és úgy érzed, hogy a befektetett energiádból nem kapsz vissza semmit. Lassabb vagyok az átlagnál. Egy kis időbe telik. De nem felejtkeztem el róla, rólad, az ígéretemről, amit avatáskor tettem. Akárhogy is, de mindig itt leszek, itt vagyok. Mindig tenni fogok, teszek valamit érted, még ha nem is mindig azt, amit vársz tőlem. Idővel pedig azt fogom tenni, értelmileg, érzelmileg, a tetteimmel. Lassú víz partot mos, mondja a magyar. Lehet, hogy időbe telik, hogy elég érett legyek a kapcsolatunkhoz, és amit vársz, messze van attól, amit adhatok neked. De remélem, jó felé tartok, és nem lesz késő adni, kedvezően szolgálni, ahogy te szeretnéd. Kérlek, addig is maradj örök jóakaróm, a lelki apukám, és ne hagyj el, még ha meg is érdemelném.

Örök szolgád:
Gopāla devī dāsī

Gopeśvara dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és neked!

A tanítvány a legértékesebb ajándékot kapja a lelki tanítómesterétől: Kṛṣṇát. A köztük lévő kapcsolatot, ami a hiteles szolgálat, mindezt a szent nevek éneklésén keresztül, és a lelki erőt ahhoz, hogy élhessen ezekkel az ajándékokkal. Mindent, ami az élőlényt a valódi boldogsága felé vezeti, Kṛṣṇához. Az erről szóló tudást és a lehetőséget mind tőled kaptam, érdemtelenül, amit meghálálni nem tudok. Ez a lelki tanítómester igazi dicsősége, szeretete, együttérzésén keresztül a feltételekhez kötött élőlények iránt. Az igazán dicsőséges dolgokat önmaga tulajdonságai dicsőítik. A szavak, amivel leírni próbáljuk őket, csak megcsorbítják e dicsőséget, hacsak nem Kṛṣṇa vagy egy tiszta lélek szavai ezek! Talán az a parányi szeretet, megbecsülés és tiszteletet, amit irántad érzek emiatt, mégis ad egy parányi fényt ezeknek a szavaknak, amit hálám jeléül próbálok papírra vetni most és minden évben neked, hogy valamivel mégis dicsőíthesselek. Avatáskor a tanítvány átadja magát a lelki tanítómesternek a szolgálata által, a testét az elméjét a szavait a tetteit, megértve azt, hogy ezek amúgysem az övéi, hanem Kṛṣṇáé, és az Ő elégedettségét kell, hogy szolgálják. Bocsáss meg nekem, Guru Mahārāja, hogy ezt nem tettem meg még mindig, ez lenne az egyetlen dolgom. De sajnos egy olyan elesett személy, mint én, sem nem érti, sem nem hiszi, hogy valóban a javát szolgálná ez az egyedülálló lehetőség, amit kapott, így sajnos értékelni sem tudja megfelelően. Ígérem, idén jobban törekszem majd erre, a te kegyedből. Csak arra kérlek, add az áldásodat, kegyes áldásodat, mert „nem tudom nélkülözni a kegyedet." „Ó, Uram és Mesterem! Mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában? Alacsony rendű vagyok és elesett, és nincs sem erőm, sem intelligenciám. Kérlek, tégy szeretett szolgáddá!" Nincs más lehetőségem.

Ui.: kedves Guru Mahārāja! Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet,

amit a *bhaktákon,* a szent néven keresztül elkövetek ellened, Kṛṣṇa ellen nap mint nap, és legtöbbször tudatos sem vagyok ezekről, és ha igen, akkor méginkább.

Remélve, hogy örökké szolgálhat, jelentéktelen szolgád:
Gopeśvara dāsa

Gopīcandra dāsa

Kedves Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupadānak!

Szeretnék egy pár köszönő sort írni neked.

Kedves Mahārāja, mindig nagyon csodálatos személyiségnek tartottalak, és ezért fáj nagyon, mikor belegondolok, hogy azokat a *bhaktáidat,* akiket szolgálnom kellett volna – hogy legalább valami apró szolgálatot, hálát, viszonzást tudtam volna ezzel kifejezni feléd –, mindig cserben hagytam vagy szándékosan, vagy úgy, hogy csapnivaló szolgálatom miatt küldtek el: Caitya-guru prabhut kétszer, Dāmodara prabhut, Vaikuṇṭhanātha prabhut.

Sírni tudnék ha belegondolok, hogy mennyi indokolatlan kegyet kaptam tőled, és mennyire nem tudom ezt a kincset megbecsülni, meghálálni vagy legalább megpróbálni azt.

Sokszor ígértem, de mégse sikerült. Pedig meg is mondtad az okát, amikor Szegeden ketten voltunk Caitya-guru prabhuval, és Fesztivál jegyosztó maraton volt.

Egyik este, mikor hazajöttem és sikeresen „kiosztottam" nulla darab jegyet, akkor Caitya-guru prabhu beszélt veled telefonon, és utána bejött a szobába, és csak annyit mondott, hogy azt üzented nekem, hogy ez *kalicela* mentalitás, amit csinálok.

Elfogadtam, de akkor sajnos nem értettem: úgy éreztem, elég szerencsétlennek tartom magam, miért gondolnám magamat valaminek is? Hogy van ez?

Persze az élet utána megmutatta, hogy sajnos ez a csalás életem

nagy problémája, mint ahogy üzented. Bár azt hittem, őszintén örömet akarok szerezni neked, mégis sorra buktak meg motivált törekvéseim a vezetőim irányában. Pedig csak szolgának kellett volna lennem.

Kedves Mahārāja, a *bhakták* – volt és jelenlegi vezetőim – indokolatlan kegyéből új lehetőséget kaptam, hogy Vraja-dhāmába végezhessek szolgálatot neked. Félek, hogy mennyire leszek sikeres. A cél most is ugyanaz, mint régen: elégedettséget okozni *bhaktáidnak.* Nem tudok mást célt. Egy – rossz – *śūdra* vagyok *(śūdra:* akkor vagyok boldog, ha mestereim elégedettek; rossz: csal, nem akar odaadni mindent), de mégis szeretném feladni azt a *kalicelát,* hogy nem fogadom el a szerencsétlenségem, és ezért nem végzek jó szolgálatot, viszont ügyelek rá, hogy kívülről azért komoly *bhaktának* tartsanak.

Kedves Mahārāja, ez egy felajánlás kellene hogy legyen neked: boldoggá tenne, ha csak egy pici elégedettséget tudnék neked okozni azzal, hogy megfelelő mentalitással szolgálom a *bhaktáidat*.

Jelentéktelen szolgád:
Gopīcandra dāsa

Gopīkṛṣṇa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On the occasion of your appearance let me turn to you with some lines. As I am sitting here with a paper and a pen in my hand I look deep in my heart that what happened in the past. I am happy and sad at the same time.

The word happy does not really show what I feel. Neither the suckling baby feel happiness when it is given birth from their parents. It feels a lot more.

The suckling baby feels relief when it takes breath after coming

into the world and it looks at the world surprisedly when it first opens its eyes. Guru Mahārāja you came into this country and gave birth to several children. By your mercy we have already been able to breath and you opened our eyes to be able to see.

I am sad because when I look into my heart I have to be honest to myself, that still gives pain to me. That time I have to ask myself: how am I more sincere to you and how am I closer to your lotus feet. With a heavy heart I have to say: not fairly. This suckling baby has to grow up. So I attach my parayers to the offering of my obeisance.

Dear Guru Mahārāja, I would like to be your simple, sincere ambitious disciple who never leaves the shadow of you lotus feet. I am lazy and extremely guilty and I can go away only with your blessings. I would like you to know that this suckling baby who cannot really walk, is toddling towards you. And this suckling baby who can neither speak, is crowing to you.

Thank you!

Your servant:
Gopīkṛṣṇa dāsa

Gopinātha

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Köszönök minden kegyet, amit adtál nekünk, és köszönöm, hogy vigyázol ránk. Várom, hogy találkozzunk már.

Szolgád:
Gopinātha

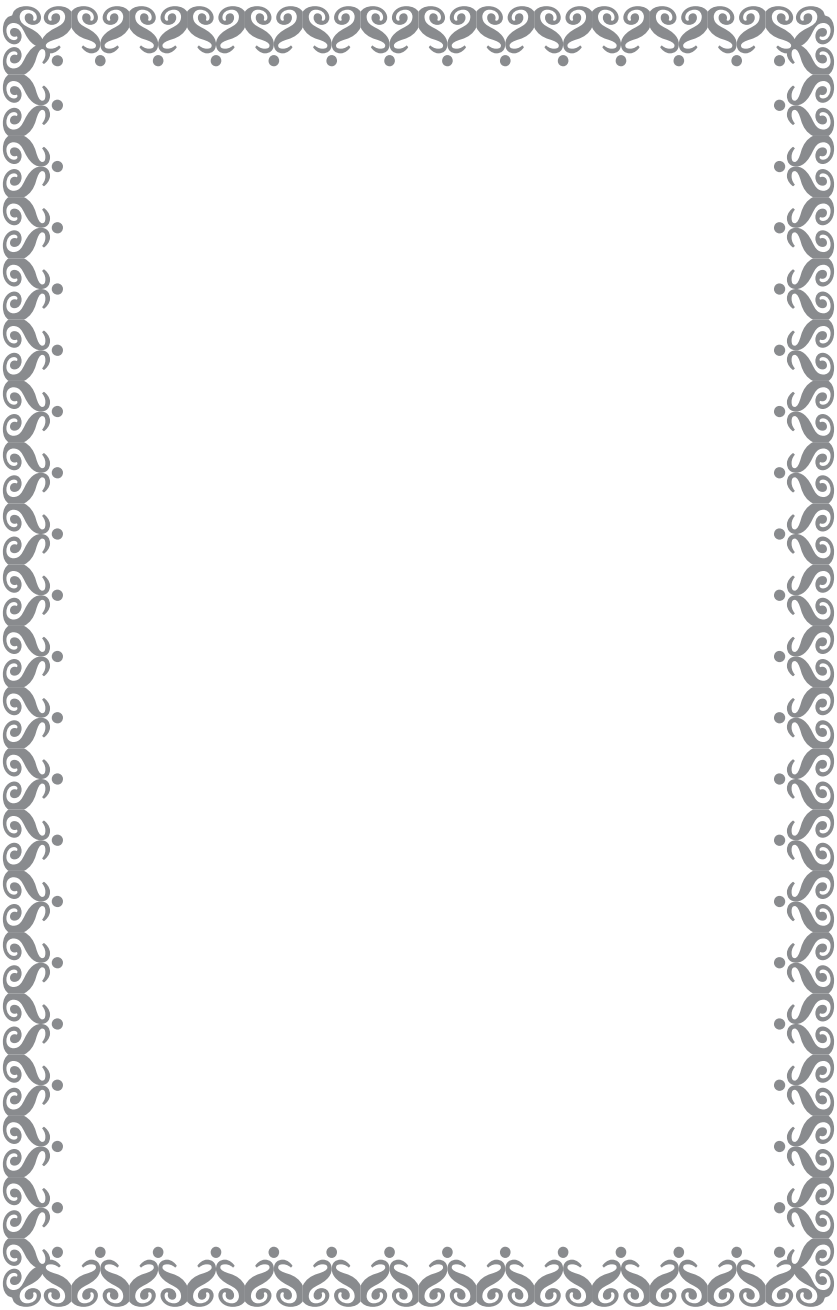

Gaura-kīrtana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Gaurāṅgának!

Nekünk, tanítványoknak mindig és minden pillanatban tudnunk kell dicsőíteni téged. Meg kell tanulnunk, hogy ez a dicsőítés ne rólunk szóljon, hanem a hamis egótól teljesen mentesen csak rólad. Természetesen annyi személyes élmény van a lelki életben, ami veled és velünk, tanítványaiddal kapcsolatos, mégis ezen a szent napon teljesen el kell merülnünk abban, hogy értékeljük azt a határtalan nagy kegyet, amit te a társulásoddal adsz. Ezenkívül pontosan meg kell értenünk azt, hogy mit kell, hogy jelentsen számunkra a lelki tanítómester jelenléte, szavai, személyes utasításai és meditációja. Dicsőíteni valakit nem puszta szavakkal kell!

A lelki életnek három alappillére van: *sādhu, guru, śāstra*. Mindezekből azonban a *guru,* a lelki tanítómester a legfontosabb. Mint itt Magyarországon. Ha nem oktatnál minket úgy, ahogy téged oktatott Śrīla Prabhupāda, itt nem lenne semmi. De mivel szent törekvéseden Prabhupāda áldása van, megnyilvánulnak a *sādhuk,* és megérthetjük a *śāstrát* is… Minden dicsőséget neked!

Az odaadó szolgálatnak öt fő eleme van: társulni a *bhaktákkal,* énekelni a Szent Nevet, hallani a szentírásokat, egy szent helyen élni és imádni a *mūrtit.* Ha veled társulhatunk, a másik négy is jön. Eksztatikus *bhajanák* és *kīrtanák,* mély, filozofikus leckék, Új Vrajadhāma, Śrī-Śrī Dayāl Nitāi-Vijaya Gaurāṅga és Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundara…Minden dicsőséget neked!

Kétféle tanítómester létezik: a *dīkṣā-guru* és a *śikṣā-guru.* Akinek ilyen nagyszerű avató lelki tanítómestere van, mint te, az biztos lehet benne, hogy jól képzett és szakavatott *śikṣā-guruk* védik odaadó szolgálatának törékeny növényét…Minden dicsőséget neked!

Neked köszönhető, hogy minden fejlődik! Próbálok tenni valamit, de újból és újból rá kell, hogy jöjjek, sosem tudom vissaadni azt a sok törődést, szeretetet, tudást, amit tőled kapok… Minden dicsőséget neked, szent megjelenésed napján!

Jelentéktelen szolgád:
Gaura-kīrtana dāsa

Govardhana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Guru Mahārājának!

A japazsákon, amit mostanában látok Guru Mahārājánál, ez áll:

tṛṇād api sunīcena
taror iva sahiṣṇunā
amāninā mānadena
kīrtanīyaṇ sadā hariṇ

Igen, Guru Mahārāja a megtestesülése annak, ami a *vaiṣṇavát* jellemzi. *Jīva doya – nāma ruci,* Ön kegyes mindenkihez: hozzánk, tanítványaihoz, más *bhaktákhoz,* az *abhaktákhoz,* sőt, más élőlényekhez is. Azon dolgozik Guru Māhāraja, ami Śrīla Prabhupādát és az egész tanítványi láncolatunkat elégedetté teszi. Elterjeszteni a Kṛṣṇatudatot a világban.

Ihā-sabāra kon mate ha-ibe nistāra? Ezt kérdezte Śrī Caitanya Mahāprabhu Haridāsa Ṭhākurától: „Hogyan fognak megmenekülni ezek a *yavanák?* Nagy bánatot okoz ez nekem, aggódom!" Haridāsa Ṭhākura így felelt: „Kérlek, drága Uram, ne aggódj!" Tehát Haridāsa Ṭhākura, aki a Szent Név éneklésének *ācāryája,* bármit kész megtenni az Úr missziójának beteljesítése érdekében, ezért hajlandó minden áldozatot megadni.

Guru Mahārāja a Szent Név éneklése és terjesztése közben alázatosabb a letaposott fűszálnál, türelmesebb, béketűrőbb, mint a fák, nem vár el hamis tiszteletet, miközben mindig tiszteletet tanúsít mindenki iránt. Śrīla Prabhupāda küldetésének beteljesítése pedig azonos Guru Mahārāja életével.

Minden dicsőséget Guru Mahārājának csodálatos jelenlétéért ebben a világban!

Azért az áldásért imádkozom Önhöz, Guru Mahārāja, hogy a szó valódi értelmében a szolgája lehessek egyszer a *bhakták* társaságában.

Szolgája:
Govardhana dāsa

Govinda Hari dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrīla Prabhupādának és a te transzcendentális megjelenési napodnak!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaṇ

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Amikor ezt a felajánlást írom neked, épp a *Śrī Caitanya-caritāmṛtát* olvasom. Egy érdekes részhez érkeztem, a *Madhya-līlā* első fejezetét olvasva, ahol részletesen le van írva, hogyan találkozott Śrīlā Sanātana Gosvāmī és Śrīla Rūpa Gosvāmī az Úr Śrī Caitanya Mahāprabhuval. Amikor a két testvér meglátta Śrī Caitanya Mahāprabhut, alázatosan leborultak, és fűszállal a foguk között, kezüket összetéve imáikat ajánlották az Úrnak. Először dicsőítették az Urat, mint az elesett lelkek legkegyesebb megmentőjét, majd a saját elesett helyzetüket kezdték ecsetelni. Magukat alacsonyabb rendűnek mutatták be, mint Jagāi és Madhāi, mert Jagāinak és Madhāinak mindössze egy hibája volt, hogy ragaszkodtak a bűnös tettekhez, de ők nem szolgáltak alacsony rangúakat, akik a húsevők kasztjához tartoztak, míg Rūpa és Sanātana Gosvāmī ezt megtették. Ezért ők milliószor és milliószor hitványabbnak érezték magukat, és úgy gondolták, hogy nem lehet más célpontja az Úr kegyének, mint ők. Ezután egy verset is elszavaltak, amely így szól:

bhavantam evānucaran nirantaraṇ
praśānta-niṇśeṣa-manorathāntaraṇ
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkaraṇ
praharṣayiṣyāmi sanātha-jīvitam

„Szakadatlanul Téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök szolgádként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen nagyszerű Uram van?"

Sríla Prabhupāda ezt a magyarázatot fűzi ehhez a vershez:

„Amikor Caitanya Mahāprabhu Sanātana Gosvāmīt tanította, kijelentette, hogy minden élőlény az Istenség Legfelsőbb Személyének örök szolgája. Ez minden élőlény örök helyzete. Éppúgy, ahogy egy kutya vagy egy szolga is nagyon elégedett, ha rátermett, tökéletes gazdára talál, vagy ahogyan egy gyereket teljesen elégedetté tesz, hogy jó apja van, úgy az élőlény is elégedetté válik, ha teljesen elmerül a Legfelsőbb Úr szolgálatában. Tudja, hogy mestere tökéletesen alkalmas arra, hogy megmentse minden veszélytől."

Ezután az Úr Śrī Caitanya Mahāprabhu így válaszolt a két testvérnek:

„Most kérlek, hagyjatok fel alázatosságotokkal, mert megszakad a szívem, amikor ilyen szerénynek látlak benneteket.!"

Ezt a részt azért idéztem a *Śrī Caitanya-caritāmṛtából,* mert egy nagyon fontos dologra mutat rá, amelyet nekem is meg kell valósítanom: az alázatosságot. A veled, lelki tanítómesteremmel való találkozás új célokat adott az életemnek. Kegyedből megismerkedhettem a Kṛṣṇa-tudattal, nekem adtad a Szent Nevet, odaadó szolgálattal foglaltál le, tanítasz, hogyan végezzem tisztábban és helyesebben a szolgálatomat, Śrīla Prabhupāda könyveit olvashatom és tanulmányozhatom, végezhetek *mūrti* imádatot, és biztosítottad számomra, hogy a *bhakták* társaságában élhessek és szolgálhassam őket. Annyi szép és csodálatos dolgot adtál nekem. Mindezeket a dolgokat úgy tudom értékelni, ha egyre alázatosabbá válok. Amint előbb idéztem Śrīla Prabhupādától, próbálok magamra úgy tekinteni, mint egy kutya vagy egy szolga, aki menedékre talált egy jó gazdánál, vagy mint egy gyerek, akinek jó apja van. Számomra te vagy egyszerre a mester, a gazda és az apa. Nagyon örülök, hogy ilyen kiváló mesterem van, mint amilyen te vagy.

Amikor 1996-ban Indiába vitted az egész magyar *yātrāt,* Mayapurban is eltölthettünk egy kis időt. Ott láthattam, hogy milyen tisztelettudóan és mély szeretettel viselkedtek veled az istentestvéreid. Számomra ez úgy tűnt, hogy különleges bánásmódban részesítettek téged, s ezt nagyon szép volt látni. Amikor találkoz-

tam más ott élő *bhaktákkal* és elbeszélgettem velük, megkérdezték, hogy honnan jöttem, s ki a lelki tanítómesterem. Én azt feleltem, hogy Magyarországról érkeztem, és Śrīla Śívarāma Mahārāja a lelki tanítómesterem. Sokan nem tudták, hogy hol van Magyarország, de amikor meghallották a nevedet, mindenki nagy tisztelettel fordult felém, mert mindenki ismert téged. A tisztelet neked járt, nem nekem. Egy tanítvány számára nagyon örömteli dolog látni, hogy milyen mélyen tisztelik mások a lelki tanítómesterét.

Guru Mahārāja, te vagy Śrīla Prabhupāda egyik különleges ajándéka Magyarország számára! Bár bennem az alázat szikrája sincs meg, remélem idővel alázatossá tudok válni, és így elégedetté tudlak tenni, ahogyan Śrīla Rūpa Gosvāmī és Śrīla Sanātana Gosvāmī örömet okoztak alázatos mentalitásukkal Śrī Caitanya Mahāprabhunak, és az Úr ezért felhatalmazta őket. Remélem, én is elnyerem a te kegyedet, és Śrī Caitanya Mahāprabhu felhatalmaz, hogy jobb eszköz lehessek *saṅkīrtana* mozgalma terjesztésében.

Örök szolgád:
Govinda Hari dāsa

Govindanandana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Neked kedvező megjelenésed napján!

Szeretném a hálámat kifejezni, amiért megnyilvánítottad Új-Vraja Dhāmát, elfogadtál tanítványodnak, hogy *bhakták* társaságában élhetek, és szolgálhatom isteni lótuszlábaidon keresztül Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, Śrī Govardhana Lālát, Śrī Gaura Natarājját. Nagyon szerencsés vagyok, hogy szolgálhatlak Téged és Śrīla Prabhupādát. Te olyan szépen, tökéletesen képviseled Śrīla Prabhupādát, mindig próbálod a vágyait beteljesíteni, teljes szívedből szolgálni őt. Lótuszlábaidat szolgálva mi is részt vehetünk Śrīla Prabhupāda misszió-jában, segíthetünk neked, hogy beteljesítsük, kielégítsük az ő vágyait. Amikor téged szolgálunk, akkor segédkezünk neked, hogy

imádjuk Śrīla Prabhupādát, a *guru-paramparāt,* és segítünk különböző vágyaik beteljesítésében (könyvnyomtatás, *varnāśrama* létrehozása stb), s így imádjuk lótuszlábaikat a te isteni lótuszlábadon keresztül. Olyanok vagyunk, mint a *mañjarīk,* akik az imádathoz szükséges kellékeket próbáljuk előteremteni, odaadni neked, hogy felajánlhasd lelki tanítómestereidnek. Köszönjük, hogy ilyen szépen képviseled Śrīla Prabhupādát. Így amikor téged próbálunk kielégíteni, kegyedből kielégíthetjük Śrīla Prabhupādát, az előző nagy *ācāryákat,* és végül Kṛṣṇát is. *Yasya prasādād bhagavat-prasādo.*

Kérlek, kedves Guru Mahārāja, add a kegyed, hogy nagy vágyam legyen arra, hogy utasításaid szerint éljek, és hogy a vágyaidat eggyé tegyem a szívemmel. Ez minden tökéletességet biztosít. *Guru-mukha-padma-vākya, cittete kariyā aikya…*

Szolgád:
Govindanandana dāsa

Govinda-priya devī dāsī

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnélek köszönteni ezen a csodálatos napon, és kifejezni végtelen hálámat azért a sok erőfeszítésedért, amit azért tettél, hogy eljuttasd a feltételekhez kötött lelkekhez a Kṛṣṇa-tudatot, az egyetlen kivezető utat az anyagi létezésből.

Sokan próbálták elmagyarázni nekem Isten létezését, de mindig hiányzott belőlük valami. Amikor találkoztam hű tanítványaiddal, és meséltek Kṛṣṇáról, akkor tudtam, hogy több, mint vallás. Láttam bennük az őszinte odaadást és szeretetet Isten felé!

Kedves Mahārāja! Te megnyilvánítottad nekünk Rādhā-Śyāmasundarát, hogy anyagi szemeinkkel is képesek legyünk látni az Istenség Legfelsőbb Személyiségének dicsőséges formáját. Megadtad nekem a *bhakták* társaságát, a lelki tanítómestert, akin keresztül megkaptam a szent nevet. Guru Mahārājámmal való kapcsola-

tomat is te segíted. A szolgálatomat, amit végzek nap mint nap, transzcendentális üzeneteiddel irányítod. Mindent megadsz önzetlenül, ami az élet tökéletességéhez kell. Köszönöm a törődésedet és a kedvességedet.

Kérlek, imádkozz értem, hogy ezeket az ajándékokat, melyeket tőled kaptam, meg tudjam becsülni, és a szívem trónusára helyezhessem őket.

Kérlek, segítsd tovább, hogy jó eszközzé válhassak a lelki tanítómesterem lótuszkezeiben.

Köszönöm szépen.

Ostoba szolgád:
Govinda-priya devī dāsī

Guḍākeśa dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Talán megfelelő idő a felajánlásom megírására egy nem túl eredményes, de azért mégis törekvő *saṅkīrtana* nap vége. Nagyon nagy kegy, hogy végezhetjük ezt a különleges tevékenységet, Śrīla Prabhupāda könyveinek osztását. Azt mondják, a *saṅkīrtana* egy nektáróceán. Nekem nem mindig tűnik annak, mostanában pedig különösen nehéz. Miközben végzem, rá kell ébrednem: a hiba a saját „ készülékemben" van, azaz az *anarthāim* azok, amelyek akadályoznak. Azonban van egy dolog, ami lelkesít: ha kitartóan társulok ezzel a tökéletes folyamattal – még ha tökéletlenül is –, akkor idővel tökéletessé válhatok én is, és kialakulhat egy erős ragaszkodás a szent név, Kṛṣṇa és a *bhakták* szolgálatához. Tudom, nagyon messze vagyok még ettől, s jobban vonzódom *māyā* felajánlásainak átmeneti káprázatához. Azt azonban, hogy ezen az úton járhatok, hogy *bhaktáid* kiemeltek abból a pocsolyából, amiben éltem, és most szolgálhatom Śrīla Gurudeva lótuszlábait, mind neked köszönhe-

tem. Szeretném, ha ez a hála egész életemben elkísérne. Kérlek, továbbra is add nekünk a kegyedet, hogy tudjunk segíteni téged Śrīla Prabhupādának végzett csodálatos missziódban. Egy jó tanítvány nem akar mást, csak szebben és többet szolgálni, s ha szeretsz bennünket, kedves Mahārāja, adj nekünk még több szolgálatot, és ezáltal megtisztulva talán egyszer még én is méltó lehetek a Guḍākeśa névre.

Maradok szolgád (a haszontalan):
Guḍākeśa dāsa

Bhakta Gyuri

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

„Az első tíz évben nem értünk semmit. A második tíz évben kérdéseket teszünk fel: mit, miért csinálunk? A harmadik tíz évben a természetünkké válik." (Śrīla Bhaktividya Pūrṇa Mahārāja)

Egyszer azt álmodtam, hogy *kīrtana* volt a templomban. Éppen ott karataláztam. Rādhā-Śyāmasundara sárga ruhát viselt, zöld-piros hímzéssel. Hirtelen elsötétült az oltár; később rájöttem, hogy valaki beállt a srngasana elé. Sötétszürke alak, a ruhája hajtásai fémes-kéken megcsillantak. Az arcát nem lehetett látni, az is szürke volt. Aztán egy mély, mennydörgésszerű hangot hallottam: „Te mit keresel itt?! Neked a pokolban kellene lenned!" Tőlem csak egy halk „igen"-re futotta, s igyekeztem úgy „játszani" a *kīrtanában,* mintha semmi sem történt volna, hogy mások ne lássák. Mert nem is álom volt.

„Hogy miért nem vagyok avatva?" (mert ezt úgy rendre megkérdezik) Hát azért…, mert tedd fel ezt a kérdést 10 év múlva – ha még itt leszek, vagy ha még te itt leszel – mert akkor tudni fogod.

A tanítvány legfontosabb tulajdonsága a hűség, mert legyen bármi is a szolgálata – amiatt nem kell, hogy fájjon a *guru* feje, hogyan lesz az megcsinálva – mert mindig elvégzi azt.

Azt – is – szoktam kérni Yogamāyā devītől, hogy hadd legyenek a magyar *bhakták* olyanok, hogy neked kedved legyen ittmaradni velük, hogy tudjanak neked segíteni Śrīla Prabhupāda szolgálatában.

Szeretnék a te „csapatodban" lenni, jönni-menni, csinálni a dolgomat.

Hálás vagyok neked, hogy a sorsom 180 fokos fordulatot vett milliónyi évek óta, s hogy türelmesebb vagy velem, mint Rāma Mārīcāval; s közvetlenebb mint – szintén – Rāma Śūrpaṇakhāval!

Köszönöm szépen!

Gyakorló szolgád:
Gyuri
(NVD)

Bhakta Halmai Zoltán

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönetet szeretnék neked mondani azért, hogy türelmeddel és elszántságoddal megteremtetted kis hazánkban annak a lehetőségét, hogy a *bhakti* útjára léphessünk. Neked köszönhetjük, hogy életünk értelmet kaphat és nem vész el az átmenetiség ködében. Én sohasem voltam elég komoly ahhoz, hogy ezt a lehetőséget kihasználjam, de nem hagy nyugodni, ezért újra és újra próbálkozom.

Te, a tanítványaid és az összes *vaiṣṇava* jelenti számomra a reményt, hogy egyszer sikerre vihetem az utolsó próbálkozást. Személyed garancia számomra, hogy a *bhakti* jelenti az élet céljának megvalósítását, és türelmed a biztonság számomra, hogy követésed megvalósítható az olyan elesettek számára, mint én.

Neked köszönhető, hogy ha egy személy eltökélten fejlődni akar a Kṛṣṇa-tudatban, akkor számtalan lehetőséget kap erre, és az Úr szolgáinak a szolgálatába állhat. Kegyedből lelki intézmények nyil-

vánultak meg, melyek vonzóvá teszik a lelki életet, és szolgálatukban foglalják le a gyakorlókat.

Számomra a Te sikereid és személyiséged jelentik a hitet abban, hogy a sok nehézség és egyéni tökéletlenségem ellenére bátran gyakorolhatom azt, amire képes vagyok, mert te támogatsz és útba igazítasz törekvéseim során.

Bátorság. Egy olyan tulajdonság, amit mindig csodáltam benned. Amióta ismerlek, soha sem hátráltál meg. Elfogadtad a nehézségeket, melyek Śrīla Prabhupāda missziójának teljesítése közben felmerültek, és türelmesen, határozottan megoldottad őket. Szeretném elsajátítani ezt a bátorságot, és annyi más tulajdonságodat is, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eredményes legyek a lelki életben, és hasznodra válhassak.

Halmai Zoltán

Hare Kṛṣṇa devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

It is3. 40am, 8/3/04, Monday. Capturing my thoughts on disc at the cost of chanting-so I can gather an offering for you, your *vyāsa-pūjā.* Later in the day will be too late. In fact, my mind now tells me that the chanting is the best offering-so it asks me, why are you interrupting this? (at the cost of switching this now getting old computer system-takes a long time-and yet it is not as long as sorting lentils!)…

Please would you accept my humble obeisances at your lotus feet. All Glories to Your Divine Grace. The Grace that permeates, and perpetuates this Divine Paramparā of Vyāsadeva.

All Glories to HDG Śrīla Prabhupāda!

Before you left for India, your text message was to the effect that in the absence of any such facilities in your travels-you would be in touch with us through the heart. As an offering I decided the best I could do this year is to offer to you the heart of my *gṛhasta* life. You are at liberty to call it asram or mehdi-whatever you do-you will

still remain our Priya Ane Pujya Gurumahārāja unconditionally-as our love for you grows each day-even though it may not feel like it sometimes. *Gṛhasta* training has been a wonderful place for me to learn this.

Last night, after a nearly whole day of intense discussions/ arguments with two of my growing sons (verging on manhood), not excluding their revered father–my head was bursting with aching, my eye lids swollen with crying, my limbs exhausted. But most of all there had been a sense of indescribable striving, which eventually manifested in rediscovering that these youngsters facing daily their own challenges are just as much a congregation as any other in any Hare Kṛṣṇa temple anywhere. This realisation enabled me go to my palanga with a peaceful mind-be it with an almost destroyed body-consumed by the commitment I felt I had to raise it to to reach such a high level of 'impenetrability'. Kṛṣṇa has given this thing called independence–and in the west this is highly pursued; but my consciousness is to raise this independence to remembering Kṛṣṇa, for whom we spend it at every moment-in every action/service performed. Doing this alone, in separation from my children, does not satisfy me. Pundarika Prabhu is different-more established on his feet, and I felt much more 'supported by me' as the mother of his children! The boys do have a good foundation-and of course their previous credits. I am not foolish enough not to know that Kṛṣṇa has their futures fully planned as well. But out there they are in an ocean of influences of all sorts. Motherhood has never been cheap for me-I have much to learn, but was amazed to read in Bhakti Vikāśa Svāmīs book that even 30 and 40 year old men in extended Indian families are treated as children by their mothers-allowed to, by traditional Indian society. To still be protected by motherly influences, motherly influences that season, and mature with the years. Even, when the next generation wives are around, and including the experiences that grandchildren contribute. Whilst the daughters-in-law witness first hand how to mother, and grandmother. And they too bring their fresh contributions as new gruhinis, and mothers. Of course our Western trained family would find it a paradigm shift to grasp this king of 'mummy coddling'–and it is not a little wonder that I have such an uphill battle, and became completely spent, physically, and mentally!

But, somehow the *Bṛhad Bhāgavatāmṛta* would accompany me to my palang this night, and it would open on the page describing separation-viraha. As I read, although my eyes, back and head throbbed with pains, my conviction became that I feel separation of Kṛṣṇa when the other person-be it my children in the above scenario-or my patient in the next, is not feeling or appreciating the same separation from Kṛṣṇa. Then it becomes my urge-yes a very urgent feeling to bring the other party closer to Kṛṣṇa-and I am left with what I can do, have to do, and the consequences of what I did/did not do-did well/did badly!!! For days I am left carrying these personalities–and they teach me how precious Krsna is. What a jewel in the crown–yes omnipresent, but still rare, and not necessarily easily revealed. And without that urgency of attention the receptivity of the person stands to wane, surrounded as we are by the multifarious distractions of modern English society. My children are facing a barrage of educational materials/curricula/opinions/styles/fashions etc, my patients are facing an equally jammed array of situations. The patient I choose to write about-and there are hundreds of examples I could pick-infact why not every one of them, a precious potential Kṛṣṇa conscious soul. But I will stick to her. An ordinary, pleasant woman on the mend from her previous' illness'. Good word that–'illness'–very kind, allows a multitude of sins to convalesce and rejuvenate on this hard road of exploitation by material natures. Lets say she had been gathering herself together-medical diagnoses is irrelevant . As she sat, I found myself expressing appreciation for the flowers she had sent after her last consultation only a couple of months previously–a basket Pundarika Prabhu, and I had been able to offer at your lotus feet, here at Śrīvāsa-angan. She apologised for coming again, saying we were busy people, and she did not want to waste my time. Then she burst into tears and hid her face in her hands–and a whole load of garbled distress poured out. Her best friend, only mid thirties had complained of pains in her chest, collapsed on the floor and died even before the paramedics could reach her home-leaving a devastated husband with two small children. An attack on the heart. Later, the same week her own brother was shot dead in the face in the car park…The family could not even see his body until the forensics had finished.

The violence was what brought her to see me–she said previously she had experienced a calming influence. Most amazingly though, she then went on to say things that actually soothed the physician-Me! Surely a balm sent by the author of the book she said had brought her peace before. On a previous occasion, we had been able to distribute a *Bhagavad-gītā* to her-and she said she had READ it then. As she recalled this, my mind raced to Draupadī's plight when her sons were beheaded, and the feelings behind Mother Kuntī's prayers of even more calamities –I found myself deeply relating to Kunti's needs in separation from Kṛṣṇa; and now my patient's needs in separation from Kṛṣṇa consciousness. A consciousness that is her birthright–and yet she is missing it–is separated from it– and in her gap, I felt a huge separation myself, and a real need to reach out; and in so doing actually felt the simultaneous presence of you, and my *paramparā* all the way back to that Supreme Personality – Śrī Kṛṣṇa. I am not that proud to write that It was any major meeting with you, nor any special festival where sweet-smelling garlands abound, or singing lifts my heart, or dance takes over my step..or where tasty association with devotees can be mine–but nonetheless these grhasta experiences remain for me primal humbling enough ones to be able to lay at your lotus feet, Gurudeva this *vyāsa-pūjā*. Even if you kick them as māyā – you will remain my Gurudeva eternally – in my heart.

With Love,

Your servant,
Hare Kṛṣṇa devī dāsī

Harimala devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Guru Mahārājának megjelenésének nagyon kedvező napján!

Néhány évvel ezelőtt olvastam egy levelet Guru Mahārājától, melyet külföldön írt a magyar *bhaktáknak.* Nagyon kedvesen lelkesített bennünket, és ami a számomra a legnagyobb inspirációt jelentette, az az volt, amikor azt a részt olvastam, hogy megtörténhet, Magyarország lesz az első Kṛṣṇa-tudatos állam Európában. Nekem nem volt semmi kétségem afelől, hogy ha Guru Mahārāja ezt mondja, akkor biztosan meg fog valósulni. Valóban így is van. A levél megírása óta csak néhány év telt el, de már eddig is annyi pozitív változás történt itt az országban. Időnként ugyan adódnak nehézségek, de Guru Mahārāja vágyának senki sem állhat az útjába. Az állami vezetőkhöz egyre közelebb kerültünk, sok híres személlyel alakult ki jó kapcsolat, és egyre több ember érdeklődik a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmunk iránt. Tehát állami szinten egyre népszerűbbek és elfogadottabbak vagyunk. Ez mind Guru Mahārāja indokolatlan kegye.

Guru Mahārāja mindenkit képes lefoglalni Śrī Kṛṣṇa szolgálatában. Még a legnagyobb materialistát is rá tudja venni, hogy felajánljon valami kis szolgálatot Śrī Kṛṣṇának. Aki pedig menedéket keres lótuszlábainál és követi utasításait, annak garantált, hogy megtisztul az anyagi szennyeződésektől és elérheti a tiszta istenszeretetet.

Köszönöm, hogy eljött értünk, Guru Mahārāja, ide Magyarországra is, és segít bennünket, hogy átszelhessük az anyagi világ veszélyekkel teli óceánján.

Végezetül pedig azért imádkozom Guru Mahārājához, hogy mielőbb értsem meg, hogy csak egy jelentéktelen szolga vagyok, akinek az a kötelessége, hogy életről életre szolgálja a lelki tanítómesterét.

Szolgája:
Harimala devī dāsī

Hemāṅgī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid árnyékában! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Azt mondják az írások, hogy Anantadeva végtelen sok nyelvével megpróbálta felsorolni az Úr transzcendentális tulajdonságait, de sosem jutott a végére. Ugyanígy lehetetlen elmondani mindent, amikor isteni személyed dicsőségéről beszélünk.

Kérlek, engedd meg, hogy most csak egy transzcendentális tulajdonságodról írjak.

Ez az a tulajdonságod, ahogyan a *bhaktáknak* átadod Kṛṣṇát.

A közelmúltban abban a kegyben volt részem, hogy segíthettem új könyved, a *Kṛṣṇa-saṅgati* kiadásának előkészítésében. Már akkor is szerettem volna elmondani neked, hogy sok csodálatos könyvet olvastam, de még soha, egyetlen könyv sem okozott ekkora élményt, mint ez. Szennyezett szívvel nem tudom, hogyan működik ez a folyamat, de azt tudom, hogy erre csak egy ilyen személy képes, mint te, aki mindig Rādhe-Śyāma imádatában merül el. Azt írtad az előszóban, hogy *madhyama-adikārīknak* írtad a könyvet. Kétségtelen, hogy nem vagyok *madhyama-adikārī,* mégis nagyon sokat köszönhetek ennek az írásnak. Mert amikor olvasom, szeretnék jó *bhakta* lenni. Számtalanszor hallottam, hogy a *vraja-vāsīk* életének középpontjában csak Kṛṣṇa van, mindent az Ő elégedettségéért tesznek. De most egy kicsit megértettem azt, hogy mi a különbség amikor kötelességből, vagy spontán szeretetből teszi ezt valaki. Azért, mert nem tud másképp cselekedni, ez a természete. Guru Mahārāja, szeretném elérni én is ezt a célt, szeretetből szolgálni. Úgy, hogy ne tudjak mást tenni. Én egy ostoba vagyok, nem értem a saját helyzetemet, nem értem Kṛṣṇa és a *gopīk* mély kedvteléseit, csak azt tudom, ha a te könyvedet olvasom, nagyon szeretnék *bhakta* lenni!

Eszembe jutott egy vers a *Caitanya-caritāmṛtából:*

„Kedves barátom! Ha valóban ragaszkodsz világi barátaidhoz, akkor ne nézz az Úr Govinda mosolygó arcára, amint Keśīghāṭánál

áll a Yamunā partján! Szeme sarkából ide-oda pillantva fuvoláját ajkaihoz emeli, melyek mintha frissen kirügyezett gallyak lennének. Három helyen ívelt transzcendentális teste sugárzóan ragyog a holdfényben."

A fentiek fényében ezt a verset így alakítanám át:

„Kedves barátom! Ha valóban ragaszkodsz világi barátaidhoz, akkor ne olvasd el Ő Isteni Kegyelme Śrīla Śivarāma Svāmī könyvét, a *Kṛṣṇa-saṅgatit!* Olyan módon írta meg ezt a könyvet, hogy észre sem veszed, és már csak Kṛṣṇa vonzó kedvteléseiről akarsz hallani, *bhakták* között akarsz élni, szolgálni őket, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és a lelki tanítómesteredet!"

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, hadd maradjak mindig az oltalmadban!

Jelentéktelen szolgád:
Hemāṅgī devī dāsī

Indrāṇī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

This is the first time when I am trying to write an offering to you since you kindly gave me initiation. It should have been very easy to glorify our spiritual master in any moment. But it is very difficult. I am just a faultfinder, to see the good qualitites of others seems to be almost impossible.

Today I would like to try to meditate of some of the good qualities of other devotees and offer this insignificant effort at your lotus feet in your glorification.

Priyabāsinī matajī. It is amazing to see how nice is she to everyone. She is hardly eating or sleeping, but she is always at the *pūjārī* room, like a smiling figure from a cartoon.

Śravaṇa-maṅgalam matajī. When I was really mental sometimes

she came to my room to help and I could see how conscious she is. It is obvious that she deeply understands what she is reading. I do not know how she is doing it but she is very controled.

Prema-guru matajī. She must be a very very sincere devotee to be able to follow such an instruction to go out for sankirtan after many years of temple service.

Kandarpa-sundarī matajī. If I just think of that Puri Mahārāja is asking her to cook for him and once he said the she was her best disciple, she must be a very special soul.

Nīlamaṇi Cakravatī matajiī. As the matajī commander in the *āśram* she is always trying her best to take care of all nine of us.

My room mate, Anjavati matajī. She is a wonderful example how to be positive, and behave nicely to everyone.

Meghamañjarī matajī. She is very steady in her sadhana, always the first one who gets up without fail and this is a great inspiration for others.

Kanhaiyā-kānta matajī. She is a nice example how to be dutiful. She never jumps up and down in ecstasy but she is always doing what she is told.

Javatrānī matajī. She has a very nice motherly nature. During the marathon she offered to do the washing for all the *saṅkīrtan* devootees. Once while we were out she wash down the mould form the wall in our room. We found out many times later that it was her.

Braja-bhāva matajī. Sometimes she has some difficulties but like a small child she always stands up and tries it again and again. She must have a very sincere heart to always keep tring and trying and go out dispite of all difficulties.

Bhaktin Vera, Virág and Timi. They are a bit younger devotees who really trying their best to do things nicely.

Līlāvatara prabhu is, I think, the perfect example of a „senior *vaiṣṇava*"in the temple. He is a real „śāstric man" who has vast knowledge, and not only about the vedic philosophy. Although he is not going out regulary but he is in a real *saṅkīrtana* mood. Everyone is very happy when he is coming out of the kitchen to give class.

Gauramaṇi prabhu. I think he is working very hard and always tries to help others without worry about his personal needs.

And of course, Vijaya Gaurāṅga prabhu. He is not just an impersonal boss sitting in an office. He is very sensitive and caring

for everyone. He is always nice to others even if someone is not nice to him.

I do not know you well, Guru Mahārāja. But I know that your are the perfect source of all the good qualities which can be seen in the devotees. You are the purest amongst all pure which exist.

I hope you are in good helth. If I look at myself, I can be sure that your are suffering because of me. I try to change and I hope then you would be better. Thank you very much for accepting me as your disciple and engaging me in devotional service.

Happy birthday, Guru Mahārāja!

All glories to you!

Your insignificant servant,
Indrāṇī devī dāsī

Īśvara Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában isteni megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

Ahogy oly sok minden mást, azt is neked köszönhetjük, hogy a *Bhagavad-gītāt* olyan nagy számban osztották ki a *bhaktáknak* magyarul, és így én is megismerhettem. Nemcsak „papíron" olvashattam, hanem a te tökéletes leckéidből elkezdhettem valóban megérteni. A tőlem telhető legjobb megértésre pedig azáltal tettem szert, hogy téged ismerhetlek, és láthatom, hogyan cselekszik valaki, aki tényleg ismeri a *Bhagavad-gītāt,* és aki az Úr Śrī Kṛṣṇa által elmondott, legtökéletesebb lelki szinten áll.

Kérlek, engedd meg, hogy köszönetemet a *Gītā* 2. fejezetének alábbi, verses változatával fejezzem ki. Számomra e versek mindegyike hozzád kötődik: te magyaráztad el a versek csoportjait a *Bhagavad-gītā* áttekintéséről szóló előadássorozatodban, te használod e verseket a prédikálásod során, és rólad szólnak a tökéletes tudatú embert bemutató versei. Kérlek, fogadd szeretettel e verssorokat.

ARDZSUNA BÁNATA

A Bhagavad-gítá 2. fejezetének verses átirata,
Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupáda fordítása alapján

1. Látván azt, hogy bánatában könnyeket ont Ardzsuna,
Érzelgősségét bírálva így szólt Madhuszúdana:

2. „Ardzsuna, te árja volnál…! Hogy szennyezett be a kosz?
Ez mennyei létet nem, csak megszégyenülést okoz.

3. Prithá fia, hősök hőse, ne legyél ily gyermeteg!
Győzd le szíved remegését, és az ellenségedet!"

4. Ardzsuna így ellenkezett: „*Madhu démon végzete,*
Bhísma, Drona feljebbvalók - rájuk lőnöm nem lehet!

5. Haszonlesők, mégis guruk, emiatt nem ölhetek.
Inkább kolduskénti tengődjek, mint hogy lássam vérüket!

6. Minek élni, ha meghalnak Dhritarástra fiai?
Tudja Isten, jobb-e győzni, mint csatát veszíteni!

7. Zavart vagyok, bizonytalan, önuralmam elveszett.
Tanítványként meghódolok - mondd meg, hogy most mit tegyek?

8. Múlhatatlan bánat kínoz, kiszikkasztja testemet,
Akkor sem tudom legyőzni, ha földi mennyet nyerek."

9. Ardzsuna a dicső harcos így nekikeseredett,
„*Góvinda én nem harcolok!*" - szólt, majd elcsendesedett.

10. Mosolyogva válaszolt az érzékek legfőbb ura,
Ezt hallotta Tőle a bánattól sújtott Ardzsuna:

11.„Művelt vagy, de rosszul beszélsz. Szárítsd fel a könnyeket!
Aki bölcs, az nem kesereg, se élő, se holt felett.

12. Nem volt olyan, hogy nem voltam, s te is mindig léteztél.
Örök itt minden király is - létünk véget sosem ér.

13. Életében a léleknek mind öregebb teste lesz,
A halálkor új testet kap - aki bölcs, az érti ezt.

14. Jön és megy a jó és a rossz, múlnak a telek s nyarak,
Próbálj mindent elviselni, mi az érzékekre hat.

15. Akit nem zavar meg se boldogság, se szomorúság,
Rendíthetetlen ő, s eléri a felszabadulást.

16. Az igazság látnokai rájöttek, mi a lényeg:
A test nem állandó ám, de változatlan a lélek.

17. Tudd meg, hogy a testben lakót megszüntetni nem lehet,
Senki sem tudja megsemmisíteni a lelkeket!

18. Örök, s mindig ép a lélek, nem láthatod, mekkora,
Teste viszont elenyészik; harcolj bátran Bhárata!

19. Butaság az, hogy a lélek gyilkos, vagy megölhető,
Hiszen nem meggyilkolható, s másokat sem öl meg ő.

20. Nem születik, sosem hal meg, nincs számára múlt, s jövő,
Állandó - s ha teste elvész, akkor sem pusztul el ő.

21. Hogy ölne, vagy öletne, ki tudja, hogy a lét örök,
hogy a lélek sérthetetlen, s változatlan szerfölött?

22. Újat vesz az ember, mikor elszakad a ruhája,
Öreg test helyett a lélek így ölt újat magára.

23. Nem fog rajta semmi fegyver, megégetni sem lehet,
Nem nedvesítheti a víz, nem érzi meg a szelet.

24. Se nem törik, se nem ég el, nem szárad, s nem oldható,
Örök, mindenhova eljut, rendületlen, állandó.

25. A lelket nem láthatod, s teljesen meg nem értheted,
Ha ezt tudod, felesleges bánkódnod a test felett.

26. Ha azt hiszed, hogy a lélek születik, majd megszűnik,
Erőskarú, bánatodnak oka így is eltűnik!

27. Aki egyszer megszületett, egyszer biztos elpusztul,
Aztán újra megszületik - tedd a dolgod, ne búsulj!

28. Teremtés előtt a lények megnyilvánulatlanok,
S eltűnnek a világ végén - kesergésre mi okod?

29. Egyik ember a lelket csodálatosnak nevezi,
Más viszont, bár hallott róla, nem tudja megérteni.

30. Bhárata egy élőlényért bánkódnod percig se kell,
Hiszen, ki a testben lakik, sohasem pusztulhat el!

31. Ne feledd harcosi véred, semmi jobbat nem tehetsz,
Harcolj a vallás elvéért, tétovázától eleget!

32. Ha csatára nyílik módja, örül minden ksatrija,
Megnyílik így előtte a mennyei lét kapuja.

33. Ha elállsz a harctól, hanyagolva kötelességed,
Bűnössé válsz, s örökre búcsút mondhatsz a hírnévnek!

34. Az emberek szégyenedről suttognak majd egymásnak,
Jobb meghalni, mint hallgatni, hogy neveznek gyávának.

35. A hatalmas hadvezérek, akik eddig becsültek,
Azt hiszik majd, megijedtél - s ezután csak lenéznek.

36. Bántó szavakkal illetnek majd az ellenségeid,
Mi fájhat jobban, mint ha gúnyolják képességeid?

37. Kuntí fia! Mennyei bolygókra jutsz, ha elesel,
Vagy, ha győzöl, élvezed a földi létet. Harcra fel!

38. Harcolj a harc kedvéért és legyen mindegy az neked,
hogy nyerni fogsz, vagy veszíteni - így leszel csak bűntelen.

39. Megmagyarázom neked, mi az önzetlen cselekvés,
Ha ezt megérted, levetheted a karma bilincsét.

40. Ebben a törekvésben nincs veszteség vagy hanyatlás,
Elkerülöd így a félelem legrosszabb fajtáját.

41. Akinek szilárd a hite, annak csak egy célja van,
Szétszórt az értelme annak, aki határozatlan.

42. A balga vonzódik a Védák szóvirágaihoz,
Ki előnyös születésre, hatalomra áhítoz.

43. Élvezetekre vágyódik, és vonzza a gazdagság,
Azt gondolja: ezen kívül nem létezik semmi más.

44. Akit megtévesztenek az anyagi élvezetek,
Nem lesz képes rá, hogy az Úr szolgálatát végezze.

45. Lépj túl a kötőerőkön, tűrd, hogy jó s rossz a világ,
Ne aggódj a nyereségért, önvalódban légy szilárd!

46. Egy nagy víztároló mindent tud, amit egy kicsi kút,
Eléri a Védák célját, ki ismeri szándékuk.
47. Jogod van a munkádhoz, de ne vágyj a gyümölcsére.
Nem tőled függ az eredmény. Ne légy tétlen sohase!

48. Végezd a kötelességed megingathatatlanul,
Siker, kudarc ellenére őrizd meg az egyensúlyt!

49. Odaadó szolgálattal tartsd távol a bűnöket,
Csak a fösvények végzik a gyümölcséért tettüket.

50. A visszahatásoktól megment a tiszta szolgálat,
Törekedj a tettek művészetére, a jógára!

51. Szolgálata tisztítja meg a bölcset a karmától,
Megszabadul születéstől, betegségtől, haláltól.

52. Amikor az illúzió sűrű erdején túljutsz,
Nem érdekel majd, mit hallasz, mert akkor már többet tudsz.

53. Mikor nem zavarnak meg a Védák ígéretei,
Akkor lesz az elméd transzban, s a tudatod isteni."

54. Ardzsuna szólt: „Kedves Krisna, aki ezt elérte már,
Miről lehet felismerni, hogyan beszél, ül és jár?"

55. Krisna így szólt: „Aki feladja elméje vágyait,
S belül boldog, annak a tudata transzcendentális.

56. A bölcset nem zavarja se szenvedés, se boldogság,
Ragaszkodás, félelem, düh nem veti rá árnyékát.

57. Ha valakit nem ingat meg se jó, se rossz benyomás,
Nem ujjong, s nem panaszkodik: ő elérte a tudást.

58. Az szilárd, ki vissza tudja tartani érzékeit,
Mint a teknős húzza vissza páncéljába lábait.

59. Hiába áll el a lélek az érzéki örömtől,
Csak egy jobb íz tartja vissza a testi élvezettől.

60. Az érzékek oly erősek és fékezhetetlenek,
Még egy józan elmét is erővel eltérítenek.

61. Ki érzékeit legyőzve tudatát Rám szögezi,
azt az embert rendületlen értelműnek ismerik.

62. Az érzéktárgyakra gondolva jön a ragaszkodás,
A ragaszkodásból vágy lesz, majd dühöt szül a kéjvágy.

63. A dühből illúzió lesz, majd emlékezetzavar,
És az ember az anyagi lét mocsarába zuhan.

64. De akitől távol áll vonzódás és gyűlölködés,
S élete szabályozott, az elnyeri az Úr kegyét.

65. Aki így elégedett lesz, nem érez több szenvedést,
S ebben a derűs tudatban visszanyeri értelmét.

66. Aki nem tud Istenről, annak elméje nem szilárd,
Nem lesz békés, és enélkül hogy lehetne boldogság?

67. Ahogy a szél sodorja el a vízen a csónakot,
Úgy ragadja el egy csalfa érzék a gondolatot.

68. Ezért, aki ellenáll az érzékek tárgyainak,
Csak annak az értelme rendíthetetlen valóban.

69. Ami minden lénynek éjjel, ébredés az a bölcsnek,
S ami másoknak ébrenlét, a bölcs számára éjjel.

70. Az lesz boldog, kit nem zavar kívánságok özöne,
Az óceán se mozdul, bár folyók ömlenek bele.

71. Csak az éri el a békét, aki vágyak nélkül él,
Nincs benne birtoklásérzet, s nem a testről hiszi: „én".

72. Ez a lelki élet útja - a megvilágosodás,
Eléred Isten hajlékát, ha halálkor lépsz is rá."

Hajdanán versbe szedték a tananyagot, hogy könnyebben megjegyezhessék és felidézhessék. Bárcsak én is egy fokkal könnyebben tudnék emlékezni az Úr Kṛṣṇa tanításaira, és kitartóan tudnám végezni a feladataimat a szolgálatodban!

Guru Mahārāja ki jaya!

Örök szolgád:
Īśvara Kṛṣṇa dāsa

Jaya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni lótuszlábad porának!

Már itt laktam a farmon, éppen egy Nāma-hatta tábor rendezvénysorozata zajlott. A templom előtti nagysátor tele volt *bhaktákkal*. A nézőtéren, a sorok között ültél, s én közvetlenül a mögötted lévő székben foglaltam helyet. A színpadi programmal mit sem törődve benned gyönyörködtem, amikor váratlanul megfordultál, az arcod a napnál is sugárzóbb volt, szélesen mosolyogtál, s mélyen a szemembe nézve ezt mondtad: „Örülök, hogy itt vagy!" Valósággal felvillanyoztál. Abban a pillanatban úgy éreztem, én vagyok az univerzum legszerencsésebb embere, mert „Mahārāja rám mosolygott, hozzám szólt. Ott ül száz és száz *bhakta*, de ő csak rám mosolyog, egyedül hozzám szól!"

Pár évvel később, miután felavattál, templomkommanderként nagy magabiztonsággal közelítettelek meg. Abban a különleges kegyben részesültem, hogy személyesen szolgálhattam fel neked a déli *prasādamot*. Már harmadik napja szolgáltalak ilyen módon, amikor úgy éreztem, hogy „kezdek belejönni". Éppen a második preparációt szolgáltam fel, amikor a következő szavakat intézted hozzám: „Hé! Ne olyan gyorsan! Túl gyorsan mozdulsz! Túl energikus vagy! Megzavarod az emésztést." Teljesen összezavarodtam, s a következő szerencsétlen mozdulat után már Gaura Śakti prabhu intett: „Tünés, Jaya!" Majd elsüllyedtem szégyenemben. Miután felálltál asztalodtól, még a közeledben voltam, és kérdőn néztem rád. Szerettem volna bocsánatot kérni, de szólni sem mertem a történtek után. Odajöttél hozzám, s lassan, nagyon kimérten kezdtél beszélni. „Szerettem volna még enni, de olyan hirtelen voltál, hogy elment az étvágyam. Ilyen a természeted" – mondtad, s a *bhaktákra* mosolyogva méltóságteljesen kisétáltál a templomból.

Az egyik pillanatban a magasba emelsz, pedig nincsenek jó tulajdonságaim, s nincsen semmilyen képesítésem, a másik pillanatban, ha valamire úgy tekintek, mint az én érdemem, kegyesen szembesítesz tökéletlen lényemmel. Guru Mahārāja! Hogyan lehet a büszkeségből, önimádatból tiszta istenszeretet? Csak a te kegyedből. A

te isteni lótuszlábaid kívánságteljesítő pora által. E szent por fontosságáról Jada Bharat beszél Rahūgaṇa királynak (*Bhāg*. 5.12.12)

rahūgaṇaitat tapasā na yāti
na cejyayā nirvapaṇād gṛhād vā
na cchandasā naiva jalāgni-sūryair
vinā mahat-pāda-rajo-'bhiṣekam

„Kedves Rahūgaṇa király! Ha valakinek nem adatik meg a lehetőség, hogy testét tetőtől talpig a nagy *bhakták* lótuszlábának porával dörzsölje be, nem valósíthatja meg az Abszolút Igazságot. Az Abszolút Igazságot sem a nőtlenségi fogadalom betartásával *[brahmacarya],* sem a családos élet szabályainak szigorú követésével, sem *vānaprasthaként,* otthonunkat elhagyva vagy a *sannyāsa* rendbe lépve, sem szigorú vezeklésekkel, télen a vízbe merülve, nyáron pedig tűzben vagy a perzselő napon állva nem lehet megismerni. Az Abszolút Igazság megértésének számtalan folyamata van, az Abszolút Igazság azonban csak az előtt tárul fel, aki elnyerte egy nagy *bhakta* kegyét."

Mit érnek a szigorú fogadalmak, vezeklések, a szabályok követése a te különleges kegyed nélkül? Guru Mahārāja! Ha te nem vagy kegyes hozzám, szüntelenül sírni fogok, és lassan elszáll belőlem az élet. Ezért csak a kegyedért könyörgök, mert enélkül hasztalan a létem.

Arra vágyva, hogy a szolgáddá válhassak:
Jaya dāsa

Jayadeva dāsa

Because of You

Because of you, dust now has priceless become
For wherever you stand is Cintāmaṇi Dhāma.
Without you cruel poverty swiftly descends
No fortune of favour can near make amends.

Because of you, gold and blue give new perception
As Friend and as Saviour and full resurrection,
As Lord and as Lady of glorious sweetness,
For you are the springtime that robs wintry bleakness.

Because of you, nil is naught no more
For you are the One that precedes my no score,
Giving me value, dragging me up
Bringing me in for a sip at your cup.

You feed this wild beast upon sanctified food,
Instructions, inductions to cause him to be good,
And dance he will nicely, without need of praise,
Because of you, beasts will abhor their old ways.

Because of you, hope, which was light years removed,
Is newly located to this heart improved,
Brimful of longing, quickened with joy,
Breaking the shackles of Māyā's employ.

He runs to you madly in sinner's repent,
Who's pauper's proud penny is finally spent,
And begs you to keep him not far from your side
And do what you must to destroy his vast pride.

Because of you, stones become jewels in a trice,
For you are the touchstone that scrubs us up nice.
So set us in anklets and bracelets and rings,
And let us be worn by the King of all Kings,
Who's Queen of all Queens sees upon Her Love true
Something that always reminds Her of you

Your servant,
Jayadeva dāsa

Jayaśrī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Kedves Guru Mahārāja, szeretnélek dicsőíteni ezen a kedvező napon. Mindennap ezt kellene tennem az elmémben és a szívemben, de olyan nehéz a hamis ego és az önzőség vasketrecének rabságában. Azt mondják, a nagy lelkek tulajdonságairól való hallás megtisztítja az embert. Ez az én egyetlen esélyem: ha rólad hallhatok.

Śrīla Prabhupāda azt mondja egyik könyvében, hogy minden vallásnak vannak szentjei, de minden szentnek van egy közös, transzcendentális lelki tulajdonsága: a könyörületesség. Egy *vaiṣṇavát* nagyon szomorúvá tesz mások nyomorúságos helyzete. Képesek még saját életüket is feláldozni mások lelki felemelkedéért. Vajon mi lehet az a szeretet és hatalmas együttérzés, mely ott van a szívükben? Be kell vallanom őszintén, nem tudom, tőlem nagyon távol van a szeretetnek ez a tisztasága. Azt viszont tudom, hogy te rendelkezel ezekkel a tulajdonságokkal, s mindezt szavaid és tetteid dicsőn hirdetik.

Mindazt, amit Magyarországon létrehoztál a követőiddel együttműködve, egyedülálló. Rengeteg *bhakta,* templomok, könyvosztás, oktatás és még sorolhatnám. Szerencsések a magyar emberek, hogy olyan lelki vezetőjük van, mint te. Tudom, hogy szeretnéd, hogy Magyarország legyen az első vaisnava állam. Mindez meg fog valósulni, mert Kṛṣṇa teljesíti tiszta *bhaktáinak* a vágyát.

Kedves Guru Mahārāja, vajon felébred-e szívemben valaha is az őszinte vágy arra, hogy kegyessé és önzetlenné váljak? Ha megtanulok száz százalékosan követni, minden bizonnyal ez megtörténik. Kérlek, add indokolatlan kegyed, hogy ez megvalósuljon. Megmentettél az anyagi léttől, én mégis olyan ostoba vagyok, hogy nem akarom elengedni. Köszönöm, hogy ezt mégis megtetted, mert egy ostoba ember nem érti meg, mi az ő valódi érdeke, ha igazán érteném, nem akarnék semmi mást, csak a te lótuszlábaid szolgálatát.

Jelentéktelen szolgád: Jayaśrī devī dāsī

Jaya Gopāla dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to your Divine Grace.

As each year passes I begin to realise more and more how dependent I actually am on your mercy and grace Guru Mahārāja. Without you as my guiding light and living example of the purpose of life, I would simply be lost and confused. Of course I understand that we always have Śrīla Prabhupāda to thank for his unprecedented mercy in giving us this Supreme Knowledge, but who, other than a rare few, can hold on and follow without the constant reminder and embodiment of that great Truth. Such a mammoth responsibility for any man to bear, but then, you are no ordinary man, Guru Mahārāja.

Quite often I grow despondent when I stop to think at what is required to achieve such heights of 'self' realization, but then comfort myself with the remembrance of the immense good fortune and opportunity in having you as my saviour Guru Mahārāja.

I will try to take advantage of this great boon and somehow act to please you...

Your servant,
Jaya Gopāla dāsa

Kalāvatī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your wonderful appearance day of *vyāsa-pūjā.*

Rāmapriya, Puruśottama and myself were talking the other day about people we used to know before we were devotees. The majority of those neighbours, work colleagues and school friends had either become drinkers, drug addicts or had left their body due to overdoses, heart attacks etc, at seemingly young ages in this, their present lives. The thought of their demise was to me frightening when I contemplated it and I thought…. Kṛṣṇa saved us.

The age of Kali-yuga is more noticeable every day by how it is saturating society and the media reports the amount of suffering caused daily. Of course it happens so regularly now that people do not hardly bat an eyelid and this I experienced when I was out distributing books last week.

I was working in a local town more or less opposite the Big Issue seller whom I recognised as a regular. Initially he was stopping a few people who were all putting their hands in their pockets and giving him as much as they could. Then as usual he disappeared, as most of them are drug addicts you surmise that they are going for a fix, which they usually do and then either they come back or someone else does in the same spot hoping for some good donations too. The day was cloudy, miserable and cold. Most of the people were too. All of a sudden I noticed an ambulance at the bottom of the shopping square along with a few members of the police. A crowd was also gathering. I wondered what was happening, thinking maybe that someone had collapsed which happens a lot in shopping areas especially at Christmas. So I stopped someone who I noticed had walked passed and asked what the circumstances were. They matter-of-factly told me that the young homeless man, who had been selling the Big Issue by me, not so long ago, had jumped off the building roof down the road and had seemingly killed

himself. He did not make any expression of remorse but said sorry that he had to go as he was in a hurry. I felt shocked that this poor man had committed suicide, probably drug induced, but what must he have been going through mentally to do such a thing, all on his own and feeling so very much alone. I thought…. Lord Caitanya saved me.

nāsti buddhir ayuktasya
na cāyuktasya bhāvanā
na cābhāvayataṇ śāntir
aśāntasya kutaṇ sukham
(BG 2.66)

"Unless one is in Kṛṣṇa consciousness, there is no possibility of peace. So it is confirmed in the Fifth Chapter (5.29) that when one understands that Kṛṣṇa is the only enjoyer of all the good results of sacrifice and penance, that He is the proprietor of all universal manifestations, and that He is the real friend of all living entities, then only can one have real peace. Therefore, if one is not in Kṛṣṇa consciousness, there cannot be a final goal for the mind. Disturbance is due to want of an ultimate goal, and when one is certain that Kṛṣṇa is the enjoyer, proprietor and friend of everyone and everything, then one can, with a steady mind, bring about peace. Therefore, one who is engaged without a relationship with Kṛṣṇa is certainly always in distress and is without peace, however much he may make a show of peace and spiritual advancement in life. Kṛṣṇa consciousness is a self-manifested peaceful condition which can be achieved only in relationship with Kṛṣṇa".

As a devotee, you tend to be outside of the goings on of the material world in some ways. Things go on, of course, and you are aware, although you do not experience them. And sometimes you can take for granted your position, thinking that you are not really advancing in Kṛṣṇa Consciousness, that your chanting is not of good quality and that your reading is not enough, amongst many other of your spiritual practises. Then when faced with the reality of the world you live in, you get down on your knees and pray to thank Lord Caitanya for sending Śrīla Prabhupāda and thank Śrīla Prabhupāda for sending one of his great disciples, yourself, to save

so many of us. I was thinking at this present moment of your Modes of Material Nature recordings. Listening to your seminar helped me understand how I could identify my everyday dealings and transcend them to my advantage.

ya evam vetti puruṣaṁ
prakṛtiṁ ca guṇaiṇ saha
sarvathā vartamāno 'pi
na sa bhūyo 'bhijāyate

"One who understand this philosophy concerning material nature, the living entity and the interaction of the modes of nature is sure to attain liberation. He will not take birth here again, regardless of his present position". *(BG* 13.24)

If I had not been so very fortunate to be in a Sunday class as a newcomer a few years ago, which had been arranged by some of your great disciples, in an area not so far from where I lived but had never visited before, then I would have never met you. I thought… Śrīla Prabhupāda saved me.

utkrāmantaṁ sthitaṁ vāpi
bhuñjānaṁ vā guṇānvitam
vimūḍhā nānupaśyanti
paśyanti jñāna-cakṣuṣaṇ

"The foolish cannot understand how a living entity can quit his body, nor can they understand what sort of body he enjoys under the spell of the modes of nature. But one whose eyes are trained in knowledge can see all this". *(BG* 15.10)

But through Kṛṣṇa's mercy as Lord Caitanya, and His mercy by sending Śrīla Prabhupāda I did, and through your instructions I can see my position as a living entity along with many others in this terrible place of suffering. You have by your recordings, books and personal example given many realizations. I can see what the description of a great *mahā-bhāgavata* devotee means. One who brings so much support, help and relief walking along the spiritual path, with their spoken and written word to many disciples and non-disciples who are there somewhere waiting for your visit.

It still amazes me how Kṛṣṇa made arrangements for me to meet you and as today is your special day I can get to portray some of these many thoughts I need to say which is: I am indeed, as a soul, very fortunate, to not only have fallen at your lotus feet, but to have your association of *vāṇī* and *vapu*. My position is to somehow serve you to your satisfaction, which I hope will be forever and that some day I will qualify to be able to sit at your lotus feet.

No doubt today will be a wonderful and glorious day for the devotees and I am extremely happy and in your debt eternally to be part of it. Guru Mahārāja, thank you very much for saving me.

Your ever-aspiring disciple,
Kalāvatī devī dāsī

Kamala devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenésed napja van ma, amely ünnep a szívnek. Ó, milyen végtelenül szerencsés vagyok, hogy elfogadtál engem! Biztosan tudom, hogy mindent a kegyednek és a szeretetednek köszönhetek. Tudom, hogy nélküled értelmét veszítené az életem; ezért a célom, hogy nagyon erősen kapaszkodjak lótuszlábaidba, és mindent megtegyek, amit csak kérsz tőlem. Ami biztos az életemben: a szeretet, a szolgálatod, és hogy veled haza mehetek, vissza Kṛṣṇához.

Guru Mahārāja, talán nincs még egy ilyen elesett és jelentéktelen szolgád, mint én; de hadd mondjam el neked, hogy te vagy számomra a legfontosabb, hogy te vagy a legnagyobb kincsem, és hogy te jelented számomra a valóságot.

Olyan ragyogó vagy, mint a csillagok a tiszta őszi égen, a legkegyesebb, a legtürelmesebb, a legkövetendőbb, és a legszeretetreméltóbb.

Ezerszer és ezerszer köszönöm neked mindazt, amit tőled kaptam és kapok; és könyörgöm, bocsáss meg, ha hibákat követek el.

Bárcsak a szívem olyan tiszta lenne, mint az őszi ég, és úgy ajánlhatnám fel neked, kizárólagos tulajdonosának! De bármilyen is vagyok, és bármi is történjék, mindig veled szeretnék maradni, örökké.

Jelentéktelen szolgád:
Kamala devī dāsī

Kaṁsāri dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Eltelt megint egy év és azok, akiknek olyan sokat jelentesz, most nagy odaadással és szeretettel próbálják szavakba önteni mindazt, amit irántad éreznek. Abból adódóan, hogy dicsőségednek nincs határa, nagyon nehéz beszélni róla, de én most mégis megpróbálnám annyira, amennyire a képességeim engedik.

Egy *vaiṣṇava para-duṇkha-duṇkhī,* azaz nincsenek személyes gondjai, de ha másokat lát bajban, akkor nagyon boldogtalan. Prahlāda Mahārāja így beszélt: „Uram, nekem nincsenek nehézségeim, mert megtanultam, hogyan dicsőítsem transzcendentális tulajdonságaidat, s hogyan merüljek ezzel az eksztázis transzába. Egy dolog azonban mégis aggaszt: ezeken az ostobákon és gazembereken jár a fejem, akik a *māyā-sukhát,* a tiszavirág-életű boldogságot élvezik, s nem tudnak a neked végzett odaadó szolgálatról." Ez az a probléma, amivel egy *vaiṣṇavának* szembe kell néznie.

Egy *vaiṣṇava* teljes menedékre talál az Istenség Legfelsőbb Személyiségénél, ezért neki magának nincsenek problémái, de mivel sajnálja az elesett, feltételekhez kötött lelkeket, mindig azon töri a fejét, hogyan mentse meg őket a pokoli élettől mind ebben, mind következő testükben. Prahlāda Mahārājához hasonlóan neked sincsenek személyes gondjaid, egyedül, az okoz gondot, amikor látod az elesett lelkeket, akik *māyā* rugdosásaitól szenvednek. Ez egyedül azért van, mert olyan lágy a szíved és annyira szeretnéd, ha

mindenki megtapasztalná azt a nektárt, ami abból származik, ha valaki szeretettel és odaadással énekli az Úr szent nevét. Ezt a célt szem előtt tartva kész vagy vállalni azt a sok nehézséget és lemondást, ami a prédikálással jár. Ebben a bűnös korban amikor az embereket szinte már teljesen befedte *māyā* illúziója, a prédikálás nem könnyű. De azért, mert olyan nagy szereteted van az elesett lelkek iránt, és azért mert eltérés nélkül követed szeretett lelki tanítómestered lótuszlábait, képes voltál látszólag rövid idő alatt ilyen nagy eredményt elérni. Megnyilvánítottad Śrī-Śrī Rādhā–Śyāmasundara birodalmát, és lehetővé tetted mindenki számra, hogy szemtől szemben láthassák és szolgálhassák az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, ami nagyon ritka lehetőség egy feltételekhez kötött lélek számára. Lefordítottad Śrīla Prabhupāda könyveit és így szintén sok százezer és millió ember életét mentetted meg. Bevezetted az utcai éneklést, a *prasādam* osztását, központokat hoztál létre, ahol mindenkinek megadtad a lehetőséget arra, hogy elkezdjék a *śravanam, kīrtanam* folyamatát. S még sorolhatnám sok-sok oldalon keresztül, de egy biztos: számomra te vagy a legcsodálatosabb, a legértékesebb, a legjobb apa, a legjobb barát, a legtökéletesebb tanító és az életem Ura.

Te vagy a mesterem, én pedig a szolgád vagyok. Ha valaki szolga, az azt jelenti, hogy a mesterének a tulajdona. Pusztán azáltal, hogy emlékszem erre, minden aggodalom és félelem eltűnik a szívemből, mert tudom, hogy ha kegyesen lefoglalsz lótuszlábaid szolgálatával, akkor biztos, hogy elérem az életem tökéletességét. Azt, amit értem tettél, sohasem fogom tudni meghálálni! Kimentettél a születés és halál pokoli óceánjából, és megajándékoztál a *bhakták* társaságával. Ezt sosem fogom tudni vissza fizetni. Így hát csak azért imádkozom hozzád, hogy foglalj le mindig lótuszlábad szolgálatával, és így majd talán viszonozni tudom egy picit a szereteted, amivel elárasztasz! Köszönök mindent!

Jelentéktelen szolgád:
Kaṁsāri dāsa

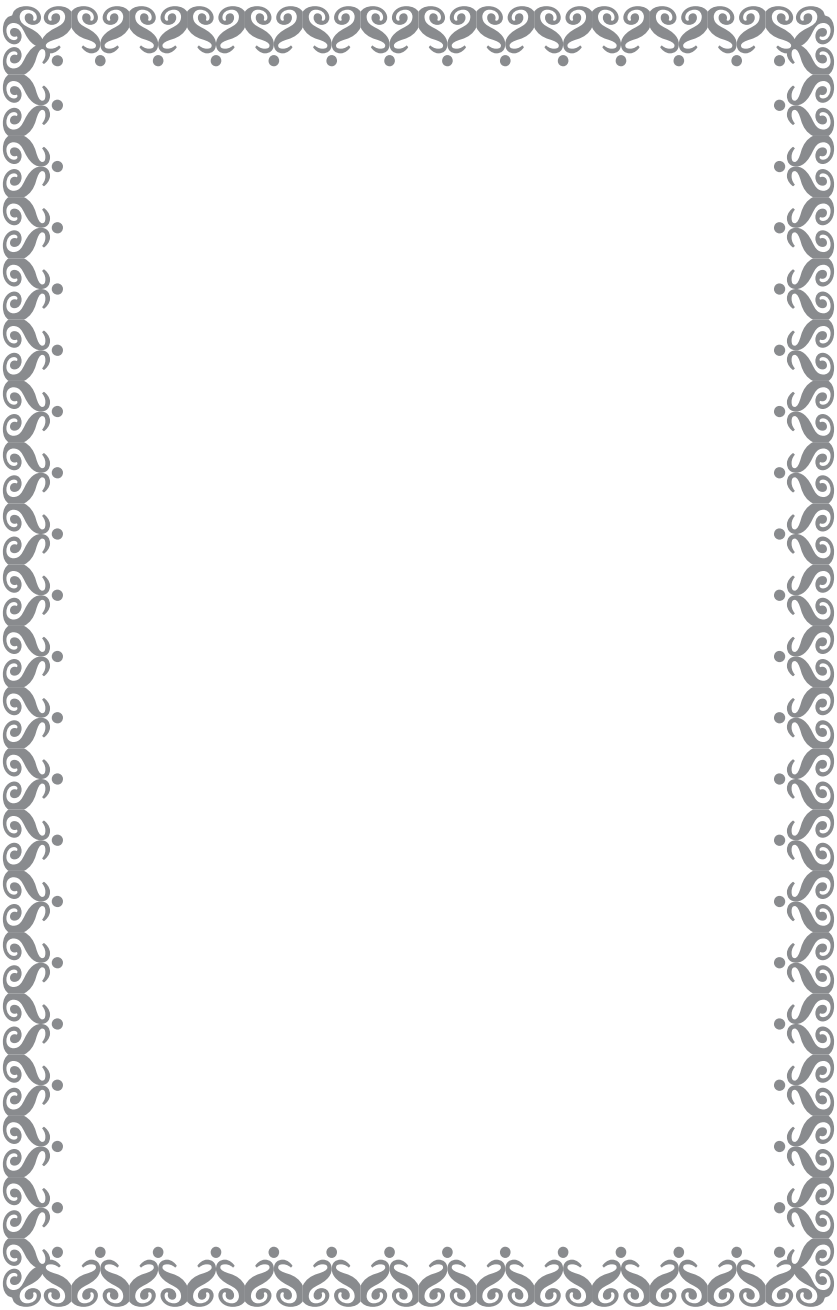

Kāñcana-vāli devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As Śrīla Prabhupāda has explained to us, the disciplic succession means we receive perfect knowledge of Kṛṣṇa through the agency of our spiritual master. Since the spiritual master has received his knowledge from his spiritual master (and he from his) the transmission of transcendental knowledge comes down to us in a perfect and potent form, without any change. This is the *paramparā*. Therefore, the spiritual master is the representative of Śrīla Vyāsadeva, because he is delivering the same knowledge which has come down by disciplic succession. So on the birthday of the spiritual master he is offered the respect and honor due to the Supreme Personality of Godhead because he is the representative of Kṛṣṇa.

The spiritual master is therefore a manifestation of Kṛṣṇa – he is Kṛṣṇa's mercy manifestation to help a person develop his Kṛṣṇa consciousness. To advance in Kṛṣṇa consciousness we need two kinds of help—one from Kṛṣṇa and the other from the spiritual master.

I hope that you don't mind if I continue in a slightly different vein. I don't want to just write a 'dry' offering to you, like a parrot who speaks nice words when offered seed, but who squawks because of his breeding when caught at the throat. Lacking bright ideas I looked to previous *vyāsa-pūjā* books for inspiration. At random I picked the year 1993 and read your offering. You spoke of the passing away of your father, and the realizations that came from it. This gave me courage to describe something that happened to me this year. Although it was not as dramatic, nor my realizations as profound, I thought that you might not mind if I describe it a little.

Since my birth I have not known who my natural mother was, but had been brought up by another couple in another place. It has

been on my mind for some time to look for her, and finally this year, I followed that through. In June last year I found her, some 31 years since we had last been together. As with all adopted children there is always great anxiety as to what will greet one when reunion is sought. Maybe the person is dead, or mad, or simply isn't interested. For myself the unknown became known in a way that I could have only hoped for but, by Kṛṣṇa's mercy, my desire became reality.

In going through the process of contacting my mother many anxieties assailed me. The worst were not realized – she was at least alive and well and living in England. Also, when first approached on the subject she showed enthusiasm that I had turned up and was certainly happy that we could at last get to know each other.

Having made contact the next phase was for us to 'catch up' so I set about describing different aspects of my life. She reciprocated in kind and I was delighted, and surprised, to hear that she was a vegetarian and running a health food shop. Not only that, but when I told her that I was living in a Hare Kṛṣṇa temple in Belgium (not the most orthodox situation for a child of the wild 70s) she did not show any disappointment or apprehension. To my great relief and eternal gratitude she took the revelation of my unusual lifestyle in her stride. In fact she was happy to hear that I was doing what I wanted to do with my life and that it was certainly in a good cause – the salvation of my soul.

In July last year we met up and spent a few days together visiting different places. She showed me the place where I was born; I showed her the house where I grew up. During this time we spent a couple of nights at Newcastle temple (thanks to the mercy of Bhakti-rasa prabhu). She was also undaunted by that, but rather seemed to thoroughly relish the experience. In the temple we cooked together and offered our food to the altar pictures of Kṛṣṇa and the *paramparā* they have in their kitchen. We also made garlands for the beautiful Deities they have in the temple (she made the ones for the Pañca-tattva, I for Śrīla Prabhupāda). She also bought some *bhoga* for the temple at a local Indian shop to thank them for letting us stay. She found the Deity of Śrīla Prabhupāda in the temple very attractive, but thought he looked cross with her. Knowing a little of Śrīla Prabhupāda's mood, I can't imagine that he was anything but delighted to see her there, bowing down and rendering service to Kṛṣṇa in such a simple and natural way. Jaya Śrīla Prabhupāda!

Since then she has also visited Radhadesh temple during *kārtika* and offered candles to Śrī Dāmodara. She seems very attracted to Śrīla Prabhupāda and impressed by what he achieved. Certainly this will set her in good stead for her future spiritual development.

Since my adoptive parents are not what you'd call enthusiastic about me being a devotee (or any of the things that go along with it – even being a vegetarian) then it was a great relief to find my natural mother so open to Kṛṣṇa consciousness and the lifestyle it entails.

As for realizations? Well, one thing that struck me was that I was very enthusiastic for her to have the opportunity to engage in the morning program and other spiritual activities, because it would be 'good for her'. Finding myself presently in somewhat of a spiritually dry period I found it interesting that I didn't always have that same enthusiasm and motivation to engage myself in the same activities. This is certainly something for me to ponder on – food for thought.

Something else that comes to mind is that without the fact that there are devotees in Newcastle (a situation that was first developed by two of your disciples) then it would not have been possible for me and my mother to have stayed there and for her to start her spiritual journey. The fact that I am still a devotee at all is certainly due to your mercy, and so any benefit either I or my family gain from associating with Śrīla Prabhupāda or Kṛṣṇa comes from you.

Thank you, Guru Mahārāja, for pushing on the preaching mission of Lord Caitanya and for encouraging others to do so. Without all this transcendental activity going on it would not be possible for anyone to have become Kṛṣṇa conscious at all. So on this day of *Śrī vyāsa-pūjā* I would like to make this my meditation – my eternal gratitude to you and to the *guru-paramparā* for saving me, my family and indeed countless members of human society from missing this golden opportunity for spiritual life and falling into the well of misery that we certainly otherwise deserved because of our godless activities.

I pray that I will always have the opportunity to associate with and serve the Lord's devotees in whatever way I can, however humble a position I am in.

Your servant,
Kāñcana-vāli devī dāsī

Kāṇupriya devī dāsī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget fényes megjelenési napodnak!

A tanítvány azt szeretné, ha minden nap a lelki tanítómestere *vyāsa-pūjā* napja lenne. Hogy minden nap adhasson, nyújthasson egy kis erőfeszítést a számára.

Kedves Guru Mahārāja, én is nagyon szeretnék mindennap jobbat és jobbat nyújtani, de ez nem sikerül! Nagyon vágyom rá, hogy mindig elkötelezett, felelősségteljes, hű szolgád lehessek, aki minden percben a következő utasításaid várja, és nyomban elégedetté tud tenni.

A tény azonban az, hogy ezeket az utasításokat mindig megadod, még csak várni sem kell rájuk, csak végrehajtani őket. Mindig a fülemben csengnek a szavaid: „Csináljatok nagyot!" vagy „Gőzöljetek!", „Duplázz!" A tanítványnak teljes hite kell hogy legyen a lelki tanítómester szavaiban. A próbálkozásom azonban erőtlen és eredménytelen; bármit teszek, akárhogy erőlködöm, én magam sosem vagyok elégedett. Szeretnék szép eredményeket nyújtani neked. De amit nap mint nap osztok, gyűjtök, inkább szégyellésre méltó.

Ez minden bizonnyal azért van, mert nincs hitem a lelki tanítómester szavaiban (gondolkoztam sokat azon, amit mondtál nekem *saṅkīrtana* fesztiválon). Kérlek szépen, add indokolatlan kegyed, hogy ez ne így legyen!

Kedves Guru Mahārājám, szeretnék bocsánatot kérni tőled! Kérlek szépen, bocsáss meg, amiért ennyire elesett vagyok. Nem vagyok képes semmire, csak az emberi létre vonatkozó négy alapvető hibával rendelkezem, amiket egyáltalán nem kedvelek. Valóban igaz: hajlamos vagyok hibák elkövetésére, hajlamos vagyok a csalásra, tökéletlenek az érzékeim és illúzióban vagyok. Kérlek, add a kegyed, hogy ne legyek ilyen. Ezért imádkozom hozzád, hogy mindig légy kegyes és segíts, hogy erős, sziklaszilárd hitem legyen szavaidban és utasításaidban. Nagyon szépen köszönöm, hogy itt le-

hetek Śrīla Prabhupāda transzcendentális forradalmában, és köszönöm, hogy én is *saṅkīrtanázhatok.*

Minden dicsőséget neked, Śrīla Guru Mahārāja!

Hasznavehetetlen szolgád:
Kāṇupriya devī dāsī

Kāraṇa Kāraṇa devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances unto the dust of your lotus feet. All glories to Your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

mūkaṁ karoti vācālaṁ
paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande
śrī guruṁ dīna-tāraṇam

"I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, the deliverer of all fallen souls, whose mercy turns the dumb into eloquent speakers and enables the lame to cross mountains."

It is by your grace only that this spiritually blind, dumb and lame conditioned soul has the opportunity to try to glorify you on this auspicious occasion. Your mercy is indeed the impetus to glorify you, the strength by which I can attempt to do so, and the desirable goal of all my efforts.

Yesterday, while absorbed in your mind-enchanting narrations of Kṛṣṇa's pastimes in *Veṇu-gītā*, one passage inspired me as to how I might approach the shoreline of the immeasurable ocean of your glorification. You write in *Veṇu-gītā,* page 438, "After attracting Hari to exhibit daily pastimes in his vicinity, within their hearts Govardhana Hill inspires great poets to broadcast His amazing sports throughout the world. In this way he sprinkles the parched *jīvas* with the invigorating nectar of *kṛṣṇa-katha*, relieves them from

the pangs of illusion, and elevates them to the regions of eternal happiness."

It is apparent that Your Divine Grace is such a recipient of the mercy of Girirāja, for by your activities and by the results one derives from *reading* your literature this can be ascertained.

Just as a spotless mirror reflects the decorations and qualities of one who stands before it, by the combination of your spotless consciousness and the presence of the mercy of Śrī Govardhana, you appear to be adorned with similar attributes as that exalted *hari-dāsa-varya.*

As Govardhana Hill offers his entire being for the service of Śrī Hari and His devotees, so it is evident that you also engage every atom of your body, mind and soul for the pleasure of the Lord, and His dear devotees like Śrīla Prabhupāda.

Śrī Govardhana is described as the *tilaka* mark of Vraja, being unique amongst all other *vaiṣṇavas;* similarly you stand out from the crowd amongst the worldwide *vaiṣṇava* community, receiving the praise and respect of even your senior Godbrothers.

Just as Girirāja is always eager to arrange for the narration of Kṛṣṇa's pastimes, in the same spirit you are fervently writing and publishing such wonderful narrations for the benefit of all. Such literatures can be compared to the many waterfalls and streams of nectar flowing from the transcendental body of Govardhana Hill, which, in the same way, quench the thirst caused by material existence, are incomparably sweet, and cause one to feel revived and jubilant. Such streams and waterfalls are the liquid form of Girirāja's *prema*; similarly your nectarean narrations appear to flow from the depths of your heart, out of transcendental love.

Goverdhana Hill feels great jubilation due to being touched by the lotus feet of Śrī Kṛṣṇa and by witnessing His pastimes. I can see no other cause than this for the blissful aura which emanates from Your Divine Grace, sometimes so much so that your ecstasy is even perceived by non-devotees who happen to achieve your association briefly. And, like Girirāja, Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundara certainly perform many wonderful pastimes in the jewelled cave-like depths of your heart.

Lastly, (although there is much more that could be described), just as Giridhārī once lifted Govardhana Hill, who sheltered all the

inhabitants of Vraja from the floods of Indra, that same Śrī Kṛṣṇa is lifting His dear devotee up high (spreading your glories), and allowing us aspiring *vraja-vāsīs* to take shelter from the floods of Kali under your merciful lotus feet.

Śrīla Guru Mahārāja ki jaya!

Your eternal servant,
Kāraṇa Kāraṇa devī dāsī

Karṇapūra devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőseget Śrī Śrī Gurunak és Gaurāṅgának, minden dicsőseget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, engedd meg, hogy e világban való megjelenésed legkedvezőbb ünnepén dicsőítselek és kifejezzem köszönetemet!

Kedves Guru Mahārāja, alázatos hódolatomat ajánlom neked, aki az elesett lelkek felszabadítója vagy!

A te kegyedből szolgálhatjuk az Istenség Legfelsőbb Személyiségét végtelenül változatos tettekkel.

Te vagy az egyetlen barátunk és jóakarónk, akire mindig számíthatunk. Minden lelki gyermekedre kedvesen odafigyelsz, és olyan módon foglalod le oket, ahogy az az ő számukra a legmegfelelőbb.

Mindig nyugalmat és erőt sugárzol, ha rád gondolok, mindig biztonságban érzem magam, és tudom, hogy van miért folytatni a lelki életet.

Lenyűgöző írasaiddal megcsillantod lelked költői aspektusát, az olvasók pedig csak ámulnak, amikor a kezükbe veszik könyveidet, melyek az Isteni Pár iránti mély szeretetedről árulkodnak.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm, hogy szolgálhatlak!

Örök szolgád:
Karṇapūra devī dāsī

Bhaktin Károly Viktória

Kedves Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos és tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked ezen a legkedvezőbb napon!

A Legfelsőbb Úr, Śrī Kṛṣṇa elengedi a lelki világból a Rá irigykedő, lázadó lelkeket, nem korlátozza a szabad akaratukat, és kedvesen létrehoz számukra egy helyet, ahol próbálkozhatnak azzal, hogy beteljesítsék értelmetlen anyagi vágyaikat. Ugyanakkor kegyesen figyelmezteti is őket válogatott szenvedések formájában, hogy nem ez az igazi otthonuk. Soha nem feledkezik meg egyikükről sem, segíti, fenntartja őket, és soha nem veszti el a reményt, hogy ismét Felé fordulnak. Végtelen kegyéből újra és újra megjelenik ebben a világban különböző inkarnációiban – hogy minket tanítson és visszavonzzon Magához csodálatos kedvteléseivel –, és kedves szolgáit, felhatalmazott képviselőit is elküldi hozzánk, hogy prédikáljanak mindenfelé a világon, és megmentsék az anyagi világ feltételekhez kötött lelkeit. Kṛṣṇa a *Bhagavad-gītāban* azt kéri, hódoljunk meg teljesen Előtte, és akkor elfogad bennünket. Úr Caitanya sokkal kegyesebb, mert Ő mindenkinek osztja a *kṛṣṇa-premát,* nem nézi, hogy megérdemli-e valaki vagy sem, csak el kell fogadnunk a kegyét. De senki sem olyan kegyes, mint az Úr *bhaktái,* akik nem nézik, hogy kit érdekel, ki akarja megkapni az Úr odaadó szolgálatát, és ki nem, csak adják mindenkinek, akár az Úr Nityānanda, aki nem kér semmit, csak hogy mindenki vigye a szent nevet, és ha nem, akkor könyörög, hogy fogadjuk el. Egy tiszta *bhakta* örökké mások jólétén fáradozik, feladva minden személyes vágyat, és még saját kényelmét is kész feláldozni mások megmentéséért, nem törődve a testi kényelmetlenségekkel, a sok aggodalommal és fejfájással, ami ezzel jár. Mindezen tulajdonságai, hatalmas odaadása és szeretete miatt az ilyen *bhakta* nagyon kedves az Úr Mukundának.

Kedves Mahārāja, semmi kétségem afelől, hogy te az Úr Kṛṣṇa ilyen felhatalmazott tiszta *bhaktája* vagy, aki eloltod az anyagi létezés lángoló tüzét az életünkben, és az Úr Kṛṣṇa szent neveit, tanítá-

sait, darsanáját és nektári kedvteléseit hozva bearanyozod mindenki életét!

Köszönöm neked, hogy megjelentél ebben az anyagi világban, eljöttél hozzánk, megmentettél minket, magyar *bhaktákat* is, és végtelen kedvességedből lefoglalsz minket imádott Uraid, Śrī Śrī Rādhe-Śyāma szolgálatában, még ha ostobák és képesítetlenek vagyunk is (én biztosan az vagyok). Kérlek, légy mindig indokolatlanul kegyes, és mindig add nekünk isteni társaságodat, mert egy hozzád hasonló tiszta *bhakta* társaságánál nincsen nagyobb kincs, és kérlek, vezess minket mindig a Kṛṣṇához visszavezető úton, mert amíg a lótuszlábaid árnyékában vagyunk, addig biztos az odaadó szolgálat, és az anyagi energia sem érinthet meg bennünket.

Bárcsak minden pillanatban tudnám értékelni a páratlan szerencsémet, hogy megkaphattam a te és a hozzád hasonló tisztaszívű *vaiṣṇavák* társaságát és szolgálatát! Arra vágyom, hogy mindig mélyen hálás legyek nektek, és alázatos, jó szolgátokká váljak! Kérlek, tartsatok mindig a lótuszlábatok árnyékában!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Károly Viktória
(Budapest)

Karuṇā-sindhu devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget neked ezen a dicsőséges napon!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Ismét eltelt egy év, s boldog vagyok, hogy újra kifejezhetem neked az örömömet azért, hogy vagy nekünk és vigyázol ránk. Nél-

küled én nem léteznék. Nem ismerném a Kṛṣṇa-tudat mozgalmát, és biztos vagyok benne, hogy meg sem próbáltam volna gyakorolni egy percre sem.

Legelőször 1995-ben vettem részt egy nyilvános programodon Egerben. Azt megelőzően már hallottam a *bhaktáktól* arról, hogy létezik olyan, hogy lelki tanítómester, és hogy aki komolyan gyakorolja a Kṛṣṇa-tudatot, akkor annak van lelki tanítómestere. Kamala matajītól már sokat hallottam arról, hogy milyen kedves és gondoskodó vagy a tanítványaiddal, ami nagyon vonzó volt. A személyes talalkozás alkalmával pedig megfogott az a határozottság, szilárdság, eltökéltség, amely belőled áradt, ahogyan beszéltél a Kṛṣṇa-tudatról. Ahogy azon a programon láttalak, hallgattalak, megfogalmazódott bennem az, hogy ha egyszer eljutok odáig, akkor biztosan te leszel nekem a lelki tanítómesterem.

Rá három évre adtad azt a lehetőséget, hogy leköltözhessem Új Vraja-dhāmába, és Tribuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara közvetlen szolgálatába szegődhessem, s ezzel lótuszlábukhoz helyezve megadtad életem értelmét (amit sajnos még a mai napig sem sikerült teljesen tudatosítanom).

Azután indokolatlan kegyedből tanítványoddá fogadtál. Tudtad, hogy nem tudok teljes felelősséget venni az életemre, nem garantálhatok semmit biztosra, s te mégis vállaltad a kockázatot, és felavattál. Soha nem fogom tudni visszafizetni ezt neked. A nevem azóta is mindig emlékeztet arra, hogy csak a te kegyedből, Guru Mahārāja, és Rādhe-Śyāma kegyéből létezem, s vagyok még mindig itt a *bhakták* társaságában és éneklem a szent nevet. Minden percben könyörögnöm kell a kegyedért, hogy alázatos, szolgálatkész *bhaktává* válhassak. Csak a te indokolatlan kegyedből fogok tudni elviselni minden próbatételt és szenvedést, amely megrendít az odaadó szolgálatban, s amely miatt úgy érzem, nem bírom tovább gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot.

Ha egyszer véglegesen az eszembe vésném, hogy te vagy minden erőm, tudásom és képességem forrása, akkor nem vágynék hamis elismerésre. Nem lennék ilyen büszke többé, s végre szolgává válhatnék. Pedig nincs mire büszkének lennem. Minden csírázó jó tulajdonságomat neked köszönhetem, hiszen te általad ismertem, ismerem meg az igazi értékeket. S neked köszönhetem azt is, ha valamelyest tisztult már az *anarthák* sokaságától szennyes szívem.

Guru Mahārāja! Az én erőm annyi, mint egy kis póké Hanumānéhoz képest, de kérlek, engedd meg, hogy továbbra is kegyed záporában fürödhessem, s ha úgy érzed, hogy tudok neked segíteni missziód beteljesítésében, add a kegyed, hogy úgy tudjak küzdeni, mint Hanumānjī. Az a legszomorúbb, hogy ami erőt kapok tőled, annak java része az *anarthaimmal* való küzdésre használódik el. De bízom benne, hogy a kegyedből, nem biztos, hogy ebben az életben, de egyszer véget fog érni ez a küzdés, s akkor tisztán, fenntartások nélkül tudlak téged és Tribuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát szolgálni.

Ezen a legdicsőségesebb napon, amikor az Úr Rāmacandra és te, drága Guru Mahārāja megjelentetek ebben az anyagi világban, arra kérlek, hogy mindig adj erőt, hogy a mozgalomban maradhassak, és szolgálhassalak téged, mint egy kis pók.

Köszönöm azt a sok-sok kegyet, amit eddig tőled kaptam.

Haszontalan szolgád:
Karuṇā-sindhu devī dāsī

Karuṇikā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget neked!

Ahogy telik az idő itt a mozgalomban, ahelyett, hogy azt tapasztalnám, hogy valamit megtanultam, mindig az tűnik a szemembe: mennyi mindent nem tudok. A lelki tudomány végtelen, a megvalósítás mélysége szintén az, én pedig csak egy parányi kis egér vagyok – mi esélyem lehet hát megérteni bármit is? Valamilyen megmagyarázhatatlan okból azonban olyan szerencsém van, hogy a parányiságom ellenére a legmegfelelőbb kötél végébe kapaszkodom. A felső vége a mi imádott Śyāmasundaránk és Śrīmatī Rādhikānk, aki összeköt Velük, Śrīla Prabhupāda és te, Guru Mahārāja, akik pedig segítenek mindennapjaimban, Gaura-śakti prabhu,

Manorāma prabhu, Mañjarī anya, leendő férjem, Ghanaśyāma prabhu.

Az egész láncolatban azonban te vagy a legfontosabb.

A te jelenléted miatt van itt Rādhe-Śyāma, az útmutatásaidból tanulhatjuk meg, hogyan kell szolgálni és szeretni Őket. Te hoztad el Śrīla Prabhupāda misszióját és könyveit, a te segítségeddel érthetjük meg a meghódolás folyamatát. Te inspirálod vezetőinket másokért élni és dolgozni. A te vágyadból szeretnénk bemutatni a *varnāśrama* elveit.

Ez a láncolat így tökéletes, köszönöm szépen, hogy még ha parányi vagyok is, itt lehetek a végén.

Lehet, hogy etikett szempontjából nem a legmegfelelőbb az ünnepelttől kérni, én mégis szeretnék, hiszen egy leckéden azt mondtad, hogy ha bajban vagyunk, kiáltani kell a tiszta *bhakták* segítségéért. Azt a kegyet szeretném kérni, hogy ha már itt van minden, ami a bölcseket elégedetté teszi, hadd legyek képes felülemelkedni az elmém materialista és személytelen felfogásán, és hadd tudjam használni mindezeket a lelki kincseket.

Maradok szolgád:
Karuṇikā devī dāsī

Bhakta Kecskés Tamás

Kedves Śrīla Śivarāma Svami Mahārāja!

Kérlek, engedd meg, hogy tiszteletteljes hódolatomat ajánljam lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarnak, Śrīla Prabhupādának és neked ezen a legáldottabb napon!

E kedvező nap alkalmából kérlek, engedd meg, hogy kifejezzem hálámat és köszönetet mondjak azért az emberfeletti erőfeszítésért, melyet az anyagi lét mocsarában fuldokló lelkek megmentéséért teszel. Tökéletes példát mutatsz nekünk azzal, ahogy lelki tanítómestered, Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda vágyainak a kielégítésén fáradozol. Śrīla Prabhupāda

vágya nem különbözik a tanítványi láncolat vágyától, melynek végső eredeti forrása a mi imádott lótuszszemű Śyāmasundaránk, akinek szépséges, *tribhaṅga-lalita rūpája* minden mozduló és mozdulatlan élőlényt elvarázsol. Az Ő vágya az, hogy a saját külső energiájától megtévesztett lelkek visszatérjenek az Ő belső energiájába, amely nem más, mint a lelki világ, az Úr igazi otthona. A lélek csak akkor lesz igazán boldog, ha visszatér eredeti otthonába, a lelki világba, és ott örök tudással és gyönyörrel teli lelki testben szeretetteljes odaadó szolgálatot végez az Úr Kṛṣṇának. Ez csak az Úr tiszta *bhaktája,* egy hiteles lelki tanítómester kegyéből lehetséges.

Köszönöm, kedves Mahārāja, hogy kegyedből szolgálatot végezhetek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrī Govardhana-lālának és Śrī Gaura-Natarājának.

A Te erős vágyadból jött el ide a három világ leggyönyörűbb isteni párja, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, és nyilvánult meg a lalki világ, Új Vraja-dhāma.

Dhruva Mahārāja így szólt az Úrhoz:

te na smaranty atitarāṁ priyam īśa martyaṁ
ye cānv adaṇ suta-suhṛd-gṛha-vitta-dārāṇ
ye tv abja-nābha bhavadīya-padāravinda-
saugandhya-lubdha-hṛdayeṣu kṛta-prasaṅgāṇ

„Óh, lótuszköldökű Uram! Ha valaki kapcsolatba kerül egy olyan *bhaktával,* akinek a szíve örökké lótuszlábadra vágyik, s aki mindig annak illata után kutat, többé nem fog ragaszkodni az anyagi testhez vagy a testi kapcsolatokhoz, az utódokhoz, barátokhoz, otthonhoz, vagyonhoz és feleséghez, amelyet a materialisták oly nagy becsben tartanak. Mi több, ügyet sem vet többé rájuk."

Köszönöm, hogy *bhakták* társaságában gyakorolhatom az odaadó szolgálatot, mert a *bhakták* társaságában végzett odaadó szolgálat az oka az odaadó szolgálatban elért további fejlődésnek.

Köszönöm azt a sok szép leckét, tanítást, melyeket tőled hallottam. Az Úr azt mondja (*Bhāg.* 3.25.25):

satāṁ prasaṅgān mama vīrya-saṁvido
bhavanti hṛt-karṇa-rasāyanāṇ

„Csakis tiszta bhakták társaságában lehet az Úr Kṛṣṇa szavainak teljes hatása, és csak így lehet megízlelni őket, a szívvel és a füllel."

Mint ahogy az alkohol vagy a kábítószer rabja lesz valaki, bárcsak én is épp úgy rabjává válnék az Úrról szóló elbeszéléseknek a Śrīmad Bhagavad-gītából, a Śrīmad-Bhāgavatamból és a Caitanya-caritāmṛtából. Benned biztosan megvan ez a mohó vágy.

Dicsőségednek nem szab korlátot sem idő, sem tér. Szereteted és kegyed sokkal tovább terjed, mint ahogy azt én felfoghatom. Amit adsz nekem, azt nem vagyok képes visszafizetni. Csak marad a próbálkozás.

Örök adósod:
Bhakta Kecskés Tamás

Bhakta Kekszi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid előtt! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Sajnos most is, mint már néhány évben előfordult, lemaradtam a felajánlások leadási határidejéről. De remélem azért elfogadod ezen próbálkozásomat. Dicsőségedre elmesélnék egy történetet, ami velem és még két *bhaktával* esett meg. A történet helyszíne a 2002-es *pāda-yātrā*.

Este volt és az iskola udvarán, ahol a *pāda-yātrās bhakták* voltak elszállásolva, ott állt a sátrad. Már magában ez dicsőséges, hogy egy ilyen személy, mint te, képes egy kis sátorban élve nehéz körülmények között utazni a *pāda-yātrāval*. Abban az évben nagyon sokat voltál velünk, és minden nap róttad a km-eket a *bhaktákkal* együtt.

Az egyik este a sátrad előterében dolgoztál a számítógépeddel, és én szemben veled a sátram előtt japáztam. Mivel már igen késő volt senki más nem volt az udvaron, a *bhakták* nagy része már lefeküdt a tornateremben, és mivel őr voltam, kint aludtam a sátrad közelében. Mikor láttam, hogy befejezted a munkádat, és lefekvés-

hez készülődsz, megkérdeztem segíthetek-e valamiben. Te azt mondtad, nem kell, boldogulsz egyedül is. Néhány perc múlva intettél nekem, hogy menjek oda és megkérdezted: „Tudsz te adni masszázs szolgálatot?" Mivel én még akkor nem tudtam masszírozni – amit mára már bepótoltam –, azt feleltem neked, hogy sajnos nem tudok masszírozni, de hozok valakit, aki tud. Megkérdeztem tőled, hogy Adi prabhu jó lesz-e. Te bólintottál, és én már rohantam is Adiért. Mikor megérkeztem Adival a sátradhoz, Te arra kértél, hozzak egy könyvet, és ameddig Adi masszíroz, addig én olvassak fel. Megkérdezted tőlem, milyen könyvet hoztam magammal a *pāda-yātrāra.* Azt válaszoltam, hogy semmilyet. Nagyon furcsán néztél rám, és rosszallóan ráztad a fejed. „Te nem hoztál magaddal könyvet?" kérdezted újból. Mire én azt mondtam, nem, de azonnal szerzek. És már rohantam is könyvért, szabadulván ebből a kellemetlen helyzetből. Persze mikor elindultam, már tudtam, hogy kell valakit szereznem az olvasáshoz is, mivel nekem Isten adta képességem van arra, hogy olvasás közben iszonytató dadogásba kezdjek. Szerencsémre, összefutottam Vajda Árpival a folyosón, aki az esti bóklászását végezte. Azonnal rátámadtam. Van könyved? Milyen? Tudsz szépen olvasni? Mivel igenlő válaszokat kaptam tőle, már vonszoltam is magammal vissza hozzád, egy *Śrīmad Bhāgavatam* társaságában. Mikor betörtünk a sátrad előterébe, nagy lendülettel magyarázkodni kezdtem, hogy én nem tudok szépen olvasni, és könyvem sincs, viszont szereztem valakit, aki mindkét kritériumnak megfelel. Viszont nagy magyarázkodásomban nem vettem észre azt, hogy te gāyatrīzol. Te intettél, hogy üljünk le, és várjuk meg, ameddig befejezed. Ekkorra már teljesen összetörtem. 1. nem tudok masszírozni, 2. nincs könyvem, 3. nem tudok olvasni, 4. Gāyatrīzásod közben üvöltözve magyarázkodom. Teljes ostobán előtted üldögélve megvártuk, míg befejezed az imáidat. Mosolyogva megkérdezted: „Nem tudsz olvasni?" „Nem olyan jól, mint ő!" – feleltem, ezzel is próbálva menteni a helyzetemet. „Ő tud olvasni és könyve is van?" – kérdezted, és mi boldogan bólogattunk. Ezután megszeppenve megkérdeztem Tőled: „Guru Mahārāja, olvasni és masszírozni sem tudok, de azért maradhatok?" Te bólintottál, és elkezdődött az esti *guru-sevánk.* Adi masszírozta a lábadat, Árpi olvasta a *Bhāgavatamot,* én pedig bután üldögéltem. Mivel a lelki tanítómester az elesett lelkek megmentője és képes a legszerencsétlenebbeket is lefoglalni az Úr Kṛṣṇa szolgálatában, arra kértél, hogy

masszírozzam a másik lábadat figyelve Adit és próbáljam megtanulni a fogásokat. Teljesen szerencsétlenül vettem kezembe a lótuszlábaidat és inkább szenvedést, mint enyhülést hozott neked az a masszázs, amit én adtam neked. De te elfogadtad ezt az igen gyenge próbálkozást is, és egy életre boldoggá tettél ezzel. Mikor kijöttünk a sátradból, mivel elaludtál, azzal nyugtattam magam, lehet, sem olvasni, sem masszírozni nem tudok, de legalább megszerveztem. Bár ez igen gyenge vigasz volt, az viszont, hogy masszíroztam a lelki tanítómesterem lábát, minden szenvedésért kárpótolt. Nemcsak az aznap este elszenvedett, de a *pāda-yātrā* alatt előkerült nehézségekért is kárpótolt.

Köszönöm, Guru Mahārāja, hogy annak ellenére, hogy szerencsétlen vagyok, te mégis elfogadsz tőlem valami szolgálatot, és így lehetőséget adsz nekem arra, hogy fejlődhessek a Kṛṣṇa-tudatban, és azokkal a kis személyes szolgálatokkal, amikben lefoglalsz, azok közé a *bhakták* közé tartozhatok, akik személyesen szolgálnak téged.

Mindent nagyon köszönök!

Maradok örök szolgád:
Bhakta Kekszi

Bhakta Keleti Csaba

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenési napod alkalmából egy verssel kedveskedjek neked:

Fiú az Apáról…

Egy Apa csak ki mindig megbocsát,
csak Ő, ki nem tagadja meg fiát,

szenved érte, s dolgozik, hogy neki enni adjon,
megtesz mindent, hogy gyermeke életben maradjon.

Oly sokszor bántja Őt a hálátlan gyermek,
s Ő az, kit fia miatt mindig megvernek,
de csak csöndben tűri, mit az életnek ígért,
és nem kérdezi, mikor bántják, hogy miért.

Nem tudja a gyermek, hogy Ő mily nagy kincs,
hogy Apja nélkül számára az élet nincs,
hisz ha elesik, eltörik gyenge lába,
ha nincs az Apja, ki kap majd szeretve utána?

Ki az, aki segít, ki az, ki mindig lelkesít,
ki az, ki megbocsát, mikor Māyā meggyengít?
Csak Apánk ily kegyes, ily jó barát,
csak Ő szeretheti ily önzetlenül minden fiát.

Most lábához borulok e fenséges napon,
nem gondolok másra, süketen és vakon,
csak megköszönöm Neki, hogy életet adott,
és szégyenlem, hogy cserébe semmit nem kapott.

Dicsőítem nevét, mert nincs erre méltóbb a világon,
Lótuszlábait ameddig csak tudom, imádom,
könyörgök most minden fiához, hogy áldja meg életem,
hogy Ő, egy ilyen Apa legyen Lelki Tanítómesterem!

Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Vágyom, hogy egyszer fiaddá, szolgáddá és tanítványoddá válhassak:

Bhakta Keleti Csaba

Bhakta Kertész Sándor

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Először is sok boldog születésnapot szeretnék kívánni. Kérlek, engedd meg nekünk, hogy nagyon sokszor tudjuk még leírni bevezetőül ezt neked. Én egy nagyon egyszerű szolgája vagyok a *bhaktáknak* és neked, így csak egyszerűen tudlak dicsőíteni téged azáltal, hogy keresem a lehetőséget, hogyan tudom szolgálni *bhaktáidat* és ezáltal elégedetté tenni *bhaktáidat* és téged. Én szerencsés vagyok, mert sok *bhaktát* ismerek, és ezért kegyükből mindig kapok szolgálatot. Így kevesebbet láthatlak téged a programokon, mint ahogy szeretném, de úgy tudom, minél nagyobb a szeretetem irántad és Kṛṣṇa iránt, annál több szolgálat nyilvánul meg, amivel remélem egyszerű szolgád elégedetté tud tenni téged. Köszönöm szépen, hogy itt lehetek és mindig gondolhatok rád, hallgathatom leckéidet és kaphatjuk áldásaidat. Kérlek, segíts nekünk, hogy sokáig ebben a helyzetben maradhassunk.

Szolgád:
Bhakta Kertész Sándor
(Szeged)

Kīrtana dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked.

Köszönöm, hogy kaptam lelki nevet!

Köszönöm, hogy *bhakták* társaságában lehetek!!!

Köszönök mindent.

Szolgád:
Kīrtana dāsa

Bhakta Kovács Attila

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Nem tudom megfelelően megköszönni, hogy bár soha nem mutattam kellő eltökéltséget és elkötelezettséget, mégis számos új lehetőség nyílik meg előttem, hogy odaadó szolgálatot végezhessek, illetve erősíthessem a lelki életemet. Csak rajtam múlik, hogy mennyire veszem komolyan, és hogy milyen mértékben tudom fölfogni, hogy az örök jóakaróm vagy, és nekem pedig az örök szolgáddá kell válnom. Bár az elmúlt éveim az idő és a lehetőségek pazarlásáról szóltak, meg kell próbálnom visszafizetni, amit tőled kaptam – bár ezt soha nem fogom tudni megtenni. Sokszor érzem, hogy el kellene engednem azt a sok haszontalan dolgot, amibe kapaszkodok, és el kellene kezdenem követni téged, a te tökéletes példádat és utasításaidat. Azonban ez a vágy sajnos nem elég erős bennem, mert alig teszek valamit a megvalósulása érdekében. Éppen ma jutottam el a *Bhagavad-gītā* 4.34. verséig, melynek magyarázatában Śrīla Prabhupāda azt írja, hogy mindaddig hiába érdeklő-

dünk a nagy tudású lelki tanítómestertől, amíg nem vagyunk alázatosak és szolgálatkészek. Remélem, egyszer szert tudok tenni ezekre a tulajdonságokra, és végre valóban nekiláthatok az odaadó szolgálatnak. Addig is próbálok mindent megtenni, hogy ne kerüljek ki a látókörödből. Még egyszer szeretném megköszönni mindazt a felbecsülhetetlen értékű dolgot, amit tőled kaptam és kapok. Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja!

Szolgád:
Bhakta Kovács Attila

Bhakta Kovács Gábor Krisztián

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ez az első alkalom, amikor felajánlást írok neked, és megjelenésed napja alkalmából szavakba próbálom önteni azt a tiszteletet és növekvő szeretetet, amit érzek irántad. És most már kimondhatom azt a hálát is, amit a Kṛṣṇa-tudat megismerése, illetve a Kṛṣṇa iránti szeretet valamilyen szinten történő újra átélése kapcsán érzek.

Az, hogy már kimondhatom, azért fontos, mert korábban nehézkesen tudtam ilyen érzésekről nyíltan beszélni. A *bhaktákkal* való együttlét azonban segített önmagamat is jobban megismerni, felvállalni azt, ahol jelenleg vagyok, és egyfajta további irányt mutatni…

A *bhaktákból* kisugárzó odaadásban valami olyan energiát találtam, ami bennem is megindított egyfajta vágyódást valahová. És tudom, hogy az ő alázatuk és vágyuk, hogy megkapják Kṛṣṇa kegyét valahogyan tőled is ered. A te szereteted és odaadásod Kṛṣṇa iránt őket is táplálja.

Én még egyszer köszönöm, hogy megkaphattam ezt a kegyet, és imádkozom, hogy egyszer majd olyan szintre fejlődhessek, hogy mint tanítványod szolgálhassalak téged.

Híved:
Bhakta Kovács Gábor Krisztián

Kṛṣṇa-līlā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kṛṣṇának a két legfontosabb aspektusa a fensége, az *aiśvarya* és az édessége, a *mādhurya*. Hozzá hasonlóan, képviselője, a *guru* kiválóságát, lelki hatalmát, odaadását szintén hosszú ideig lehetne dicsőíteni, ám én most a lelki tanítómester személyiségének a kedvességét, humorát, játékosságát szeretném méltatni.

Egyszer egy a Mayapurból Kalkuttába vezető hosszú, zötyögős úton elmagyaráztad nekünk, hogy a lelki tanítómesterrel mindent meg lehet tenni. Nevetni vele, tanácsot adni, finoman leszidni. Egy a lényeg: „Tudnunk kell, hogy a nagykövet mindig nagykövet marad." Addig, amíg a *guru*-szerep nem kompromittálódik, szeretettel és óvatosan szinte mindent szabad.

Megjelenésed szent napján kérlek, engedd meg, hogy a tőlem telhető legnagyobb szeretettel és elővigyázatossággal felidézzem életed néhány nagyon kedves mozzanatát, melyekben személyed édessége, játékossága, humorod finomsága teszi még vonzóbbá és nélkülözhetetlenebbé számomra a lelki tanítómesterem társaságát és a szolgálatát.

Aki felületesen ismer, egy rendkívül visszahúzódó, csöndes, állandóan komoly *vaiṣṇavának* lát, aki hatalmas filozófiai tudással és végtelen felelősségtudattal végzi a *guruja* szolgálatát. Bizony, ez mind igaz, viszont az e vélekedéssel élő jámbor személyek elgondolkodva vakargatják a fejüket, amikor tekintetük véletlenül megakad a mayapuri GBC-ülésre tartó, szigorú tekintetű Śivarāma Svāmī „aktatáskáján".

Az említett használati tárgy ugyanis mind anyagában, mind színvilágában rendkívül figyelemreméltó. Az aranyszállal átszőtt piros, kék, sárga csíkok, a „finom", nejlonos érintés és a terjedelmes fülek zavarba ejtően emlékeztetnek a vidéki öregasszonyok bevásárlószatyraira, bár azt hiszem, az én sokat megélt anyai nagyanyám saját és a családja jó hírnevének megőrzése érdekében aligha kockáztatta volna meg, hogy keddenként és péntekenként ezzel az eszközzel a kezében tegye meg az aktuális piaci beszerzőkörútját.

Úgy láttuk, a fenntartásokkal e kétségkívül praktikus, ámde esztétikai szempontból fölöttébb vitatható tárgy vonatkozásában a GBC Testület jónéhány tagja szintén osztozott. Te persze csak mosolyogtál, s következetesen magaddal hordtad a „GBC-szatyrot".

Gondolom, ez a nem elhanyagolható kis részlet jogosan enged bennünket arra következtetni, hogy a komoly arckifejezésű Mahārāja az ő Urához, Śyāmához hasonlóan azért némiképp mégiscsak hajlamos a pajkosságra.

Ezt támasztották alá azok az események is, melyek Govinda Mahārāja mayapuri érkezésekor történtek. A két barát találkozása mindig különleges kedvtelések sorozatát indítja el, a nukleáris szúnyogriasztó beüzemelésétől kezdve a pitbull-viccek transzcendentális *tattvájának* a felelevenítéséig. Az este folyamán lelkesen beszámoltál a Jaguár-klub megalakulásának történetéről, s egyéb fontos dolgok is szóba kerültek. Ezek után, úgy tíz óra felé Govinda Mahārāja a Gada-épület tied mellett lévő szobájába távozott, hogy kipihenje a hosszú út fáradalmait. Sajnos ebbéli reményei nem tudtak maradéktalanul valóra válni, mert a te transzcendentális jókedved a tetőfokára hágott, s egyre csak kiabáltál: „Gaura-premanandiiiiii!", mire a jaguár-különítmény előzetes instrukcióidnak megfelelően egy heavy-metal stílusú „hari hari booool wah wah wah"-val válaszolt.

Az említett művelet többszöri megismétlése arra késztette Govinda Mahārājá t, hogy karikás szemeivel kisvártatva megjelenjen a szúnyogháló másik oldalán, s elképedve kijelentse:

„ – Hát ez nem igaz! Nektek teljesen elment az eszetek! Ez hihetetlen! Hát miféle oktatásban részesültetek?"

Ezek után megtanította, hogy a jelenethez miféle arckifejezést öltsünk: valami hasonlót, mint amikor a kutya ugatja a holdat.

Ez nagyon tetszett nekünk, ezért többször elgyakoroltuk. A túl-

ságosan jól sikeredett előadás után Govinda Mahārāja a tőle telhető legnagyobb igyekezettel próbálta megnyugtatni a kedélyeket, s újra a szobájába vette az irányt. Útközben elcsigázottsága következtében elkövette azt a végzetes hibát, hogy megdicsérte a „sakálokat".

Te nem hittél a fülednek. Hogy merészelik csak úgy „lesakálozni" a te jaguárjaidat! Felháborító! Mondtad, hogy néhány perc eltelte után a csapat settenkedjen Govinda Mahārāja ablaka alá, s amint lefekszik, kezdjünk el pedagógiai célzattal vonítani.

Megtettük. Másnap a két szemközti szomszéd egy másik vendégházba költözött.

Kedves Guru Mahārāja! Vitathatatlanok a prédikálásban szerzett érdemeid, hisz ahová csak megyünk, mindenki csak Śivarāma Svāmī „magyar csodájáról" beszél. Felbecsülhetetlen értékűek a könyveid, melyek édes nektárral csalogatnak egy boldogabb, szebb jövő felé. Szavakba nem foglalható a szereteted és apai gondoskodásod, melyekkel ápolsz, óvsz bennünket az anyagi világ fájdalmai elől. Játékosságod, humorod, akár Cupido szerelem-nyilai, fenséges tulajdonságaidhoz újabb ízt adva bűvölik el tanítványaid szívét és elméjét.

Kérlek, tarts meg a szolgálatodban, s segíts, hogy a kegyedből egyszer az én keserű szívembe is beköltözhessen a transzcendentális derű.

Örök szolgád:
Kṛṣṇa-līlā devī dāsī

Kṛṣṇa-bhṛnga dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Tiszteletteljes hódalatomat ajánlom Śrīla Śivarāma Svāmīnak, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, és az Ő lótuszlábainál keresett menedéket.

A megjelenésed napja valójában csak egy jó alkalom, egy indok, hogy dicsőítsünk téged, mert az év minden napján megtehetjük ezt, hiszen ezt diktálják cselekedeteid nap mint nap. A *Bhagavad-gītā* megemlíti, hogy egy ismert személynek példamutatóan kell cselekednie, mert az átlagemberek őt fogják követni. Rád mint lelki tanítómesterre szintén ez a felelősség hárul, hogy példakép legyél a tanítványaid számára, mutatva számunkra a helyes utat. Ez nagyon nehéz feladat. Még azoknak is, akik látják a helyes példát sok-sok erőfeszítés, hogy ezt a gyakorlatba át tudják ültetni, de egy megfelelő minta nélkül ez szinte lehetetlen. Köszönöm neked a példamutató magatartásodat, ami a sok-sok bukás után újra és újra erőt ad a folytatáshoz, és hálám jeléül kérlek, elédedj meg azzal, hogy a sok sikertelenség után próbálok felállni, és én is igyekszem példa lenni más emberek számára, a prédikálás érdekében, a te elégedettségedre vágyva.

Hare Kṛṣṇa

Szolgád:
Kṛṣṇa-bhṛnga dāsa

Kṛṣṇa-nāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Újra eljött ez a dicsőséges nap, amikor az engedélyeddel nyíltan imádhatunk téged és felajánlást írhatunk neked. Nehéz a fenségedről írnom, pedig idővel egyre több válik nyilvánvalóvá számomra. Szeretném megköszönni, hogy lehetőséget adsz az imádatodra, annak ellenére, hogy semmivel sem szolgáltam rá, hogy kegyedben részesíts. Te mégis mindig mérhetetlenül figyelmes vagy velem.

Az a szeretet, ahogyan az emberekkel bánsz, lenyűgöző. Hihetetlen, hogy pontosan tudod, kinek mire van szüksége és mit bír el az elméje. Ilyen mély, soha meg nem szűnő szeretetet csak olyan személy képes adni, aki ismeri az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, Kṛṣṇát. Neked köszönhetjük azt, hogy e tudáshoz hozzáférhetünk, és kegyedből válik érthetővé számunkra. Ha te nem prédikálnál Magyarországon, én még mindig valahol tévelygnék az illúzió útvesztőjében. Csak az képes ilyen erejű prédikálásra, akit Kṛṣṇa erre személyesen felhatalmazott. Te, Guru Mahārāja, egy ilyen felhatalmazott személy vagy, ezért úgy is kell imádnunk téged, mint az Istenség Legfelsőbb Személyiségét.

sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiṇ
kintu prabhor yaṇ priya eva tasya
vande guroṇ śrī-caraṇāravindam

Bárcsak megérteném egyszer, mit jelentenek ezek a sorok, és így tudnék viszonyulni hozzád! Addigi is kérlek, adj minél több lehetőséget a szolgálatodra, különben kéjes elmém csapdájába esek. Ha csak egyszer is valakinek lehetősége nyílik a szolgálatodra, már nem élt hiába. Boldog vagyok, hogy már részesülhettem ebben az egyedülálló szerencsében. Köszönöm neked mindazt, amit kapok tőled.

Kérlek, bocsásd meg sértéseimet. Leborulok lótuszlábad porában, és kegyedért könyörgöm.

Jelentéktelen szolgád:
Kṛṣṇa-nāma dāsa

Kundalatā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném megköszönni neked azt, amit értem teszel, holott én hálátlan vagyok és kegyetlen.

A tanítvány képesítettsége szoros kapcsolatban áll a követéssel, alázattal és még sok-sok olyan jellemzővel, kedvező tulajdonsággal, melyeket én csak hírből ismerek. Amikor a tanítvány szembekerül saját rossz tulajdonságaival, szennyezett, motivált törekvéseivel, amik sokszor csak az érzékkielégítésről szólnak, rájön, hogy a *guru* kegye mennyire kulcsfontosságú a lelki életben, hogy elkezdődhessen a lelki élet. Ez a vágyam, Guru Mahārāja, hogy elkezdjem végre a lelki életet, úgy, ahogy azt te elvárod tőlem jogosan. Hiszen az avatás által egy kötelék köt hozzád, és a lekötelezett, őszinte követéssel szeretnélek elégedetté tenni.

bhavantam evānucaran nirantaraṇ
praśānta-niṇśeṣa-manorathāntaraṇ
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkaraṇ
praharṣayiṣyāmi sanātha-jīvitam

„Szakadatlanul Téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök szolgádként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen nagyszerű Uram van?" *(Cc. Madhya* 1.206)

Rūpa és Sanātana Gosvāmī imádkozott így Caitanya Mahāprahuhoz. Śrīla Prabhupāda a vers magyarázatában hangsúlyozza az elkötelezett tanítvány helyzetét: „Éppúgy, ahogy egy kutya vagy egy szolga is nagyon elégedett, ha rátermett, tökéletes gazdára talál, vagy ahogyan egy gyereket teljesen elégedetté tesz, hogy jó apja van, úgy az élőlény is elégedetté válik, ha teljesen elmerül a Legfelsőbb Úr szolgálatában. Tudja, hogy mestere tökéletesen alkalmas arra, hogy megmentse minden veszélytől. Ha az élőlény nem élvezi a Legfelsőbb Úr biztos védelmét, akkor örökké aggodalmak gyötrik. Ezt az aggodalmakkal teli életet anyagi létnek nevezik. Ahhoz, hogy teljesen elégedettek és gondoktól mentesek legyünk, el kell érnünk azt az állapotot, melyben örökké a Legfelsőbb Urat szolgáljuk.

Kedves Guru Mahārāja, szeretném végre meghallani és megérteni, mi a kötelessége egy tanítványnak, mi az elkötelezettség, a hála, az adósság, amivel tartozom neked, mert szégyenemre még nem

mutattam jelét, hogy szikrányit is érteném a helyzetemet, mint szolgád.

Köszönöm türelmedet és törődésedet, amit egy olyan ostoba személy, mint én, nem is igazán tud felfogni, mivel belőlem ezek a tulajdonságok is hiányoznak. Remélem egyszer képesített tanítványoddá sikerül válnom.

Hitvány, de szerencsés szolgád:
Kundalatā devī dāsī

Bhakta Kunkli János

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon sokat gondolkodtam, hogy mit írjak neked *vyāsa-pūjād* alkalmából. Ez az első felajánlás, amit neked írok, és mivel nagyon tanácstalan voltam, a *bhakták* rengeteg tippet, útmutatást adtak, hogy mi legyen benne, de egyik sem nyerte el a tetszésemet. Így aztán roppant mód meg kell erőltetnem magam, hogy épkézláb gondolatok jussanak eszembe. Nélkülük pedig nagyon nehéz akár csak egy értelmes mondatot is leírni.

Itt is megmutatkozik, hogy Kṛṣṇa nélkül, a lelki tanítómester nélkül semmire sem vagyunk képesek! Lépten-nyomon beigazolódik a *Bhagavad-gītā* igazsága! Az az igazság, amire mindig is vágytunk, amit mindig is kerestünk. Kerestünk, kutattunk, de nem találtuk. Nem találtuk, mert nem találhattuk addig, amíg lelki tanítómestered utasításait hűen követve, el nem hoztad nekünk, ebbe a sokat szenvedett kis országba, ahol ezrek és ezrek epekednek a világosság után.

Oly sok, az életben megkeseredett, Istentől elfordult, ezer sebből vérző léleknek hozod el a gyógyírt, oly soknak adod meg az enyhülést, oly soknak mutatod meg s egyengeted az útját, magaddal mit sem törődve. Ide jöttél, és csodát tettél. Csodát tettél, hisz

elhoztad nekünk Kṛṣṇát, elhoztad nekünk a lelki világot, megmutattad nekünk az örök életet. Azt az életet, amit oly könnyedén felejtünk, amit oly felelőtlenül, oly könnyelműen kezelünk. Nap mint nap, újra és újra csüggedést nem ismerve, magasra tartva a zászlót, mutatod az utat, hogy el ne tévedjünk. Tanítasz, okítasz minket minden mozdulatoddal, minden tetteddel, minden szavaddal, egész életeddel.

Óh, Mahārāja! Ki lehetsz te? Ki lehetsz te, aki mindezt meg tudja csinálni, aki képes mindezt véghezvinni, aki minderre fel van hatalmazva? Ki lehetsz te, aki ily nagy kegyet kapsz Prabhupādától? Ki lehetsz te, aki ily kedves vagy az Úr Kṛṣṇának!

Óh, Mahārāja! Talán nem is látjuk, hogy milyen lehetőség előtt állunk. Talán nem is tudjuk, milyen szerencsések vagyunk, s talán nem is fogjuk fel, hogy mi az amit kapunk.

Mert óriási lehetőséget kapunk, és a legszerencsésebbek vagyunk. Hisz az ÉLETET kapjuk, hiszen Kṛṣṇát kapjuk általad! S most már végre azt is tudom, hogy ki vagy te! A lelki tanítómester által térhetünk vissza; így az ÖRÖK ÉLET vagy!

Hálával rád gondoló, tévelygő, botladozó szolgád:
Bhakta Kunkli János
(Eger)

Kusum Sarovara dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Felajánlom legtiszteletteljesebb hódolatomat az Ön lótuszlábainál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Önnek! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl Nitāi – Vijaya Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrī Gaura Natarājának és Śrī Govardan Lālnak! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Minden évben készülök rá, hogy felajánlást írjak Önnek, de valahogy, lustaságom és hanyagságom miatt mindig elmaradt, viszont idén márciusban, amikor Guru Maharājám, Śrīla Bhakti Ballabh Puri Gosvāmī Mahārāja *vyāsa-pūjā* ünnepségét tartottuk Új Vraja-

dhamában, és a *bhakták* a felajánlásokat olvasták, láttam, hogy milyen sokan írtak neki olyanok is, akik nem az ő tanítványai, így fejezve ki hálájukat, szeretetüket, ezúton is kérve a kegyét, vagy egyszerűen csak köszönetet mondani. Ezek a felajánlások tele voltak szeretettel és tisztelettel. Akkor rádöbbentem, megértettem, hogy ez a pár sor, amit ezeken az áldott napokon felajánlunk, nem más, mint lelki tanítómestereink iránti érzelmeink kifejezése, és nagyon szégyelltem magam, hogy az Ön iránti érzelmeimet mostanig nem vetettem papírra.

Kérem Önt, kedves Mahārāja, hogy fogadja ezt a pár sort az Ön iránt érzett tisztelet, nagyrabecsülés és szeretet jeleként egy olyan jelentéktelen személytől, aki alkalmatlan arra, hogy megfelelő módon dicsőítse az Ön isteni tulajdonságait.

Többször hallottuk már, hogy igazi apáink a lelki tanítómestereink, igazi családunk az ISKCON. Bár nagyon rövid ideje vagyok tagja ennek a nagyszerű családnak, érzem, hogy ez így igaz. És ha az avató lelki tanítómesterem az apám, akkor Ön a nagybátyám, akinek ugyanúgy követi a gyerek az útmutatásait, akit ugyanúgy tisztel és szeret, akihez segítségért fordul, ha problémái vannak, aki kedves a gyerekhez, a fegyelmezést inkább az apára bízva. Aki a gyereknek néha több, mint az apja.

Amikor ennek a családnak, az ISKCON-nak a magyarországi fejlődését látom, megértem, hogy ahogyan Śrīla Prabhupāda nélkül nincs ISKCON, úgy Ön nélkül nincs MKTHK. Az ISKCON Śrīla Prabhupāda kegyéből nyilvánult meg, és nem beszélhetünk a kettőről egymástól függetlenül, a MKTHK pedig az Ön kegyéből virágzik, és nem választhatjuk külön az Ön nevét tőle.

Köszönöm, hogy tagja lehetek ennek a családnak, köszönöm, hogy van hely számomra, bár a család fekete báránya vagyok. Szégyenfoltja vagyok ennek a drágakőnek, amit MKTHK-nek neveznek. Köszönöm Önnek, hogy fáradhatatlan erőfeszítéssel azon dolgozik, hogy ezt a foltot a drágakő többi sugárzásához hasonlóvá tegye. Köszönöm Önnek, hogy néha, bár oly sok értékes *bhaktával* foglalkozhatna, rám, szégyenfoltra is szakít időt.

Az Ön jelentéktelen szolgája:
Kusum Sarovara dāsa

Bhakta Lakatos Attila

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatom ajánlom neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és Isteni személyednek!

Újra eljött ez a nagyon szép nap az életemben, hogy egy pár sort írhatok neked *vyāsa-pūjād,* megjelenési napod alkalmából. Ez a nap azért fontos számomra, mert egy ilyen személyt, mint te vagy, szüntelenül dicsőíteni kellene a tettei alapján. Ezen a szent napon megjelentél, és most, mint egy *vaiṣṇava*, *guru* és örök jóakarónk vagy itt velünk, vigyázol ránk, és mutatod az egyedüli tiszta utat Kṛṣṇa felé. Számtalan élőlény közül, akik itt élnek az anyagi világban, elmondhatom, hogy különleges helyzetben vagyok, hogy találkozhattam veled.

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaṇ

Te biztosan láttad a helyzetünket, mert megadtad a lehetőséget nekünk, hogy Kṛṣṇa szolgájaként résztvehetünk az Úr Caitanya mozgalmában. Szinte egy új szemet kaptunk tőled, amin keresztül tisztán láthatjuk a helyzetünket és ezt a világot. Elfogadtál minket, és törődsz velünk, ha hibázunk, kijavítasz minket, gondolsz ránk, fiaidként bánsz velünk. Sokszor a saját egészségi állapotodat sem veszed figyelembe, csak hogy nekünk örömet okozz. Magaddal viszel minket az örök birodalomba, ahol tiszta szeretet és odaadás honol. Nélküled az anyagi lét óceánjának hullámai között fulladoznánk. Te vagy, aki megismertetted velünk a szeretetet, a boldogságot és a tiszteletet. Elhoztad a *bhakták* társaságát, a szent nevet és Śrīla Prabhupādát. Ehhez az értékes kincshez más is hozzájuthat, a *saṅkīrtana* mozgalom által, ami szintén a te kegyed megnyilvánulása. Śrīla Prabhupāda is legjobban a könyvek osztásával volt elégedett, mert az emberek így kaphatnak mindenhol a világban hírt az odaadó szolgálatról és az Úr Kṛṣṇa dicsőségéről. Ez biztosan neked is a legnagyobb vágyad, amelyet én is szeretnék tovább folytatni, s ezzel elégedetté tenni téged.

Kérlek téged, hogy továbbra is fogadj el szolgálatodban, és szórd rám kegyed szakadatlan záporát, mert nincs más esélyem ebben az életben.

Örök szolgád:
Bhakta Lakatos Attila
(Eger)

Lalita-mohana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget e világban való megjelenésednek, s minden dicsőséget annak a napnak, amikor először találkoztam veled és hallhattam isteni tanításaidat!

Szeretnék ez alkalommal egyik leckédben említett gondolataid által dicsőíteni téged. Arról beszéltél, hogy milyen fontos a *bhakták* lótuszlábának imádata. Mondtad, hogy olyan nem létezik, hogy valaki Kṛṣṇa szolgája legyen. Pontosabban, ha valaki Kṛṣṇa szolgájának gondolja magát, az valójában nem az. Aki a *bhakták* szolgája, az a valódi szolgája Kṛṣṇának.

Gondolkoztam ezen, és valójában ez nagyon mélyértelmű dolog. Előfordul, hogy nagyon elégedettek vagyunk azzal, hogy mi Kṛṣṇát szolgáljuk, és sajnos figyelmen kívül hagyjuk a *bhaktákat*. Ó, ez csak egy kis *bhakta,* ez ilyen *bhakta,* az olyan *bhakta.*

Egy másik alkalommal említetted, hogy aki gyémántok között él, az nem tudja értékelni a gyémántot.

Az Úr Kṛṣṇa azonban azt mondja, hogy Ő nem ismer senki mást, csak a *bhaktáit*. Akkor mi hogyan gondolhatjuk, hogy egy *bhakta* nem olyan fontos? Ennek megértéséhez kapcsolódva mondtad, hogy kétféle tiszta *bhakta* van. Az egyik az, aki komolyan végzi a tiszta folyamatot, de a szíve még nem tiszta. Tehát lehetnek még nem tiszta gondolatai, de a cselekedetei már azok. A másik pedig az, aki már a szívében és a gondolataiban is megtiszult. Az általános felfogás az, hogy csak ez az utóbbi *bhakta* fontos a számunkra, csak ezt a *bhaktát*

tartjuk tiszta *bhaktának*. Azonban amikor valaki e tiszta *bhakták* közeli társaságát élvezi, és szolgálja őket, előfordul, hogy közönséges személyeknek gondolja még őket is. Ez azonban nagy veszélyt jelent a lelki életre.

Aki gyémántok között nőtt fel, az nem értékeli a gyémántot!

A mai napon, megjelenésed ünnepén szeretném megköszönni neked, Guru Mahārāja, hogy lassan már 13 éve gondoskodsz rólam. Ez már a serdülőkor minden bizonnyal. Gyereknevelésben ez a legnehezebb korszak a szülőknek. Azonban remélhetőleg átvészelem ezt a pár évet még, amennyi szükséges, és felnőtté válok a *bhakták* között a te támogatásoddal, Guru Mahārāja, aki minden bizonnyal a legragyogóbb zafír vagy a gyémánt *bhakták* között.

Örök szolgád:
Lalita-mohana dāsa

Bhaktin Lengyel Piroska

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundaranak! Minden dicsőséget neked transzcendentális megjelenésed napján!

Sok boldog születésnapot kívánok neked.

Gondolatban már több felajánlást is írtam, némelyiket már hetekkel, sőt hónapokkal ezelőtt. Most azonban egy kicsit nehéz elkezdenem, tudva, hogy ezeket a sorokat valóban olvasni fogod.

Az elmúlt napokban gyakran járt az a fejemben, hogy az idei felajánlásomban szeretnék néhány ígéretet tenni neked. De sajnos, bár ismerem a megfelelő etikettet, nem tudom alkalmazni. Tudom, hogy elsőként dicsőítenem kellene téged, ám én büszkeségem és egoizmusom miatt egy ilyen kedvező napon is elsőként csak magamra gondolok. A bocsánatodat kérem tiszteletlenségemért.

Ma reggel beszélgettünk egy kicsit Sītā anyával az étteremben.

Elfáradt a *kīrtanában,* és bejött pihenni és japázni, én eközben próbáltam rendet tenni a Rāma-navamī virágdekorációja után. Könnybe lábadt szemmel emlékezett arra, amikor először beszélt veled telefonon 1986-ban és előtte sokáig tanulta, hogy fel kell ajánlania a hódolatát – bár azt sem tudta, hogy ez valójában mit jelent. Azután arra, amikor te 1987-ben először jöttél Magyarországra parókában és karmī ruhában. A Velencei-tónál volt a találkozó, kb. tíz családdal. Közülük csak ketten maradtak Kṛṣṇa-tudatban a családjukkal: Parama Karuṇa prabhu és Sītā mama. Visszaemlékezett arra is, hogy akkor, a kommunista rendszerben milyen veszélyes volt vallásosnak lenni. Állandó félelmet jelentett a rendőrségtől. Abban a kis közösségben minden egyes *bhakta* hatalmas értéket jelentett. Elérzékenyülve gondolt vissza arra, amikor Iveśvara prabhu (akkor még ismeretlenül) becsöngetett hozzá és ő megkérdezte, hogy kit keres. A válasz az volt: „*bhaktákat*".

Ezek a kis történetek nemcsak visszavezettek az ISKCON magyarországi kezdetéhez, de el is gondolkodtattak. Tizenhét év telt el azóta, hogy te először eljöttél ide, és ma nem a *bhaktákat* kell keresnie a lelki élet után kutatóknak, hanem majdhogynem fordítva van: a *bhakták* csöngetnek be évről évre mindenkihez és osztják nekik Śrīla Prabhupāda könyveit. Mindenki számára nyitva van a lehetőség a lelki élet gyakorlására és Kṛṣṇa újbóli felfedezésére, az embereknek csak élniük kell(ene) vele.

Minden magyar *bhakta* számára nyilvánvaló az igazság, hogy ez elsősorban a te érdemed. A te erőfeszítésed és odaadásod a kiindulópont. És bár a *bhakták* is részt vállalnak missziódban, és az ő dicsőségük is tagadhatatlan, de ez a dicsőség nélküled és a te fáradhatatlan munkád nélkül nem létezhetne. Ez a beszélgetés Sītā mamával fejbe kólintott ma reggel. Mert azoknak a *bhaktáknak* a többsége, akikkel kezdődött a prédikálásod az első években, már nincs a mozgalomban. És mert tizenhét év olyan nagy idő! Egy generáció nőtt fel ez alatt az idő alatt (az enyém), a te kegyességed, önzetlenséged és együttérzésed az emberek iránt azonban egy cseppet sem csökkent. Miközben felelősségvállalásod, azt látjuk, évről évre nőtt.

Ebbe belegondolva nekem személy szerint nem kis lelkiismeret-furdalásra van okom. Közel tizenkét éve annak, hogy megismerkedtem Śrīla Prabhupāda könyveivel és a Kṛṣṇa-tudattal. Ha a 1992-es szegedi Hare Kṛṣṇa-fesztiválról nem is, de tudom, 1993-ból

már emlékszel rám. Nagyon szégyentelennek érzem magam, hogy „nem sül le a bőr az arcomról" vagy nem süllyedek el szégyenemben, hogy eléd merek még állni és felajánlást írni neked, amikor olyan sok évet elpazaroltam az életemből haszontalanul. Úgy, hogy a lehetőség előttem volt a lelki élet gyakorlására.

Nincs mentségem. Tudatlanságban voltam – ilyen egyszerű. Nem akartam meghódolni. Azt hiszem, ennek felismerése a te kegyedből volt lehetséges. És a vágyat, hogy ezt megváltoztassam, az erőt, hogy ez ellen küzdjek, szintén tőled, a veled való társulásból kapom. Hálával és köszönettel tartozom ezért.

Hogyan tudom meghálálni vagy megköszönni a kegyed, ha adósságom visszafizethetetlen? Azt hiszem, hogy te már a próbálkozásnak is örülsz, és kegyesen elfogadod azt.

Azt írtad nekem legutóbbi leveledben, hogy boldog vagy, hogy az idegenforgalomban szolgálok. Nagyon meglepődtem. Boldog vagy azzal a hibákkal teli, anyagi tudatban végzett szolgálattól, amire messziről sem lehet mondani, hogy odaadó szolgálat?

Ma van az Úr Rāmacandra megjelenési napja is. Jól ismert történet, hogy a majmok és a medvék mellett pókok és más kisebb állatok szintén segítettek hidat építeni Lankára. Az Úr Rāma nem tett különbséget az állatok erőfeszítései között, tökéletesnek fogadta el mindenkiét. Erre emlékezve döbbentem rá, miért írtad, hogy boldog vagy szolgálatommal, hogy vendégeket hívok és fogadok Krisna-völgyben. Hasonlóan az Úr Rāmacandrához, te is kegyesen elfogadsz a prédikálásban bármilyen apró és hibákkal teli segítséget, és nem az eredményt, hanem az erőfeszítést nézed és értékeled.

Ez az én szerencsém. Hálámat és köszönetemet kifejezhetem neked úgy, ha én is részt veszek és vállalok a prédikálásban. Legszívesebben most azonnal ígéretet tennék erre, de nem szeretném felelőtlenül a szavamat adni, hiszen nem tudom, mit hoz a jövő. Hallva azokról a bhaktákról, akik egykor fogadalmakat tettek neked, ma pedig már nincsenek a mozgalomban, én nem szeretnék hűtlen lenni hozzád.

Ezért transzcendentális megjelenésed kedvező napján csak azért imádkozom Rādhā-Śyāmasundarához, Śrī Govardhana Lālhoz, az Úr Caitanyához és Nityānandához, Yogamāyā devīhez és Śrīla Prabhupādához, hogy szolgálhassalak téged. A szolgálatommal, a prédikálással, ruháid mosásával, ahogyan Ők elrendezik. Együtt-

működve a *bhaktákkal* és alázatos, szolgai mentalitás kifejlesztésével. Szolgálni a büszkeségem, hibáim, tiszteletlenségem és sértéseim ellenére.

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja, kérlek, engedd meg, hogy szolgáljalak, és fogadd el ezt a tökéletlen próbálkozást. Ez az egyetlen reményem, hogy meghálálјam neked, hogy itt lehetek Vraja-dhāmában, a *bhakták* társaságában, énekelhetem a szent nevet és szolgálhatom a *bhaktákat* és Rādhā-Śyāmasundarát. Ahogyan legutóbbi leveledben írtad, minden esélyem megvan arra, hogy tökéletessé tegyem az életem. Köszönöm hogy elhoztad ezt a páratlan lehetőséget.

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. A bocsánatodat kérem közvetlenségemért és tiszteletlenségemért.

Még egyszer sok boldog születésnapot kíván szolgáid szolgája:
Bhaktin Lengyel Piroska
(Új Vraja-dhāma)

Līlārāṇī dāsī

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vártam arra a pillanatra, amikor nem kell kényszerítenem az elmémet, hogy próbáljon dicsőséges gondolatokkal köszönteni téged ezen a kedvező napon.

Már azt hittem, olyan ostoba vagyok, hogy a lelki tanítómesteremet nem tudom kedves szavakkal illetni. És tényleg ostoba vagyok, mert csak a te áldásod és a te rendíthetetlen hited és eltökéltséged az, ami arra ösztönöz, hogy tollat ragadjak és képesítést kapjak, hogy képes legyek pár kedves szót írni hozzád. Bár én nagyon pici kis pont vagyok, és nem tudom megítélni a te nagyságod, mégis megpróbálom leírni, hogyan láttam én a hited mélységét Śrīla Prabhupādában és az ő mozgalmában.

Nem véletlenül írtam azokat a szavakat, hogy hit és eltökéltség. Néhány évvel ezelőtt, amikor Új Vraja-dhāmába kerültem, a vendégek körbevezetése volt a szolgálatom. Nagyon nehéz volt számomra ez a feladat, mert akkor még csak pár „gyermekrajz" mutatta az út mentén, mi mindent tervezünk létrehozni itt Új Vraja-dhāmában. Féltem ettől a szolgálattól, hiszen egy garázsszerű helység volt a művész stúdió, egy régi tehenészet, egy félig kész épület volt.

Egyszer, amikor sikerült összeszednem minden bátorságom, elmondtam, milyen nehéz így ezekre a helyekre elvinni az idelátogatókat.

Te azt mondtad: „Mindent meg tudsz mutatni nekik, ha te akarod, hogy lássák. Mindent, ami a jövőben itt lesz, úgy kell megmutatnod, hogy az már itt van, és akkor azt fogják látni."

Nagyon meglepődtem, hogy ez ilyen „egyszerű", és még működni is fog. De működött. Több száz turista tátott szájjal nézte a mezőt, ahová iskolát, klinikát, tehenészetet, tavat és még oly sok mindent építettünk fel néhány perc alatt az elméjükben. Bizonyára egyikük sem tudta úgy elképzelni Új Vraja-dhāmát, ahogy azt te megtervezted és felépítetted.

Köszönöm szépen ezt az időt, amit ott tölthettem. Köszönöm, hogy akármilyen kicsi a hitem és az eltökéltségem, te mégis megmutatod a lelki világot.

Minden dicsőséget Új Vraja-dhāmának, ami a te tiszta vágyadból nyilvánul meg! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, aki elküldött nekünk téged! Minden dicsőséget neked, aki lehetőséget adsz nekünk, hogy kiszabaduljunk ebből a mély, sötét tudatlanságból.

Köszönöm, hogy végezhettem egy parányi szolgálatot Új Vraja-dhāmában.

Örökké elesett szolgád:
Līlārāṇī dāsī

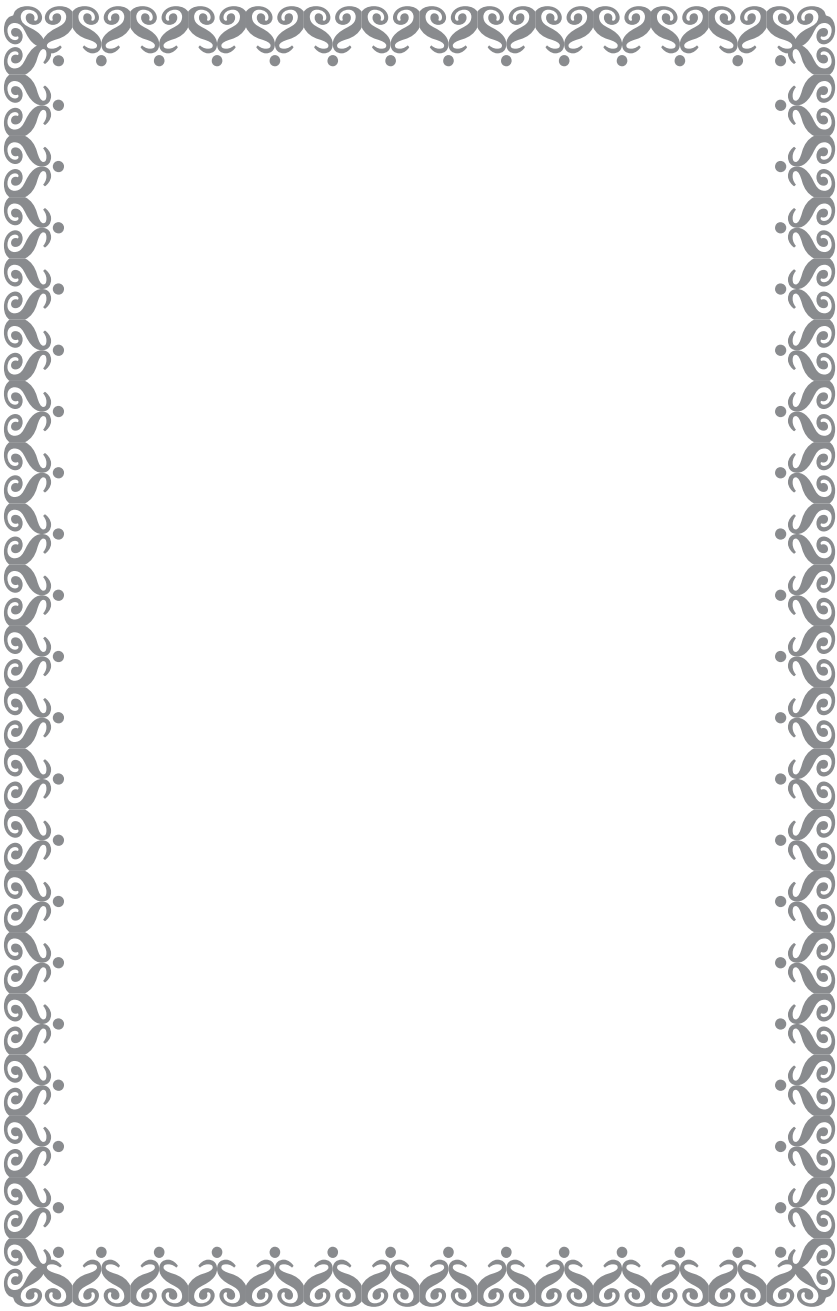

Līlā-śuka dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate sivarama-svāmin iti nāmine

Csodálatra méltó, mennyi nehézséget vállalsz magadra, hogy a feltételekhez kötött lelkeket Śrī Kṛṣṇa lótuszlábához vezesd, és átadd nekik az Úr kegyét. A bhakták 26 tulajdonsága közül az első a kṛpālu – kegyes. Guru Mahārāja, a te kegyedből vált lehetővé, hogy itt Magyarországon bárki is gyakorolni tudja a Kṛṣṇa-tudatot, és te hoztad el ide Śrīla Prabhupāda tanításait, valamint képviseled és megvalósítod az ő akaratát. Mindig újabb és újabb módszereken gondolkodsz, hogy megmentsd az elesett lelkeket. Nagyon sok nehézséget és szenvedést vállalsz magadra, hogy segíts az embereken. Olvastam egy szép verset a Bhāgavatamból, amely mintha csak rólad szólna, Guru Mahārāja:

tapyante loka-tāpena sādhavaṇ prāyaśo janāṇ
paramārādhanaṁ tad dhi puruṣasyākhilātmanaṇ

„Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája." (*Bhāg.* 8.7.44)

Minden egyes cselekedeted azt szolgálja, hogy segíts az elesett lelkeken és szolgáld Śrīla Prabhupādát minden nehézség ellenére.

Időnként elgondolkodom, hogyan tudnék még jobb minőségű szolgálatot felajánlani neked, és hogy ne okozzak nehézséget. Ha jelenlegi helyzetem nézem, sajnos nagyon sok kívánnivaló van még ezen a téren. Śrīla Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī a következőt írja az avatásról:

dīkṣā-kāle bhakta kare ātma-samarpaṇa
sei-kāle kṛṣṇa tāre kare ātma-sama

„Az avatáskor, amikor a bhakta teljesen átadja magát az Úr szolgálatának, Kṛṣṇa olyannak fogadja el őt, mint saját Maga." *(Cc. Antya* 4.192)

Ez a teljes önátadás – *ātma-samarpaṇa* - sajnos még nagyon hiányzik belőlem. Guru Mahārāja, te meghívtál engem Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara családjába, és nem szeretnék szégyent hozni rád. Vágyom rá, hogy én is *ātma-samarpaṇa* legyek, és tudjak igazi szolgád lenni. Küzdenem kell még az anyagi vágyaimmal, s ez nagyon nehéz.

Śrīla Raghunātha dāsa Gosvāmī *Vilāpa-kusumāñjali* című imájában dicsőíti a lelki tanítómester könyörületességét:

vairāgya-yug-bhakti-rasaṁ prayatnair
apāyayan mām anabhīpsum andham
kṛpāmbudhir yaṇ para-duṇkha-duṇkhī
sanātanas taṁ prabhum āśrayāmi

„Vonakodtam beleinni az odaadó szolgálat lemondással teli nektárjába, de Sanātana Gosvāmī indokolatlan kegyéből megitatta velem, annak ellenére, hogy másképpen képtelen lettem volna erre. Ő ezért a kegy óceánja. Nagyon könyörületes a hozzám hasonló elesett lelkek iránt, így hát kötelességem, hogy tiszteletteljes hódolatomat ajánljam lótuszlábánál."

Nekem is minden percben szükségem van az inspirációdra, hogy tovább tudjak menni az odaadó szolgálat útján.

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura a feltételekhez kötött lelkek nevében ír, s az én helyzetemet is tökéletesen bemutatja:

gopīnāth, āmi to' kāmera dāsa
viṣaya-bāsanā, jāgiche hṛdoye,
phādiche karama phāsa

„Ó, Gopīnātha, én valóban a kéj szolgája vagyok. Egyre-másra anyagi vágyak támadnak a szívemben, s a gyümölcsöző tettek mind szorosabb hurkot vonnak körém." (*Kalyāṇa kalpataru*)

Śrīla Prabhupāda az egyik *Bhāgavatam*-magyarázatában meghatározást ad a kéjről: „A *bhakti-yoga* ezért oda vezet, hogy lassanként eltűnik a szexuális vágy, amelyet három szóban lehet összegezni: haszon, tisztelet és megkülönböztetés. Minden feltételekhez kötött lélek a szexuális vágy e formáit hajszolja őrült módjára." (*Bhāg*. 2.2.12, magyarázat)

Az a szerencsém, hogy tőled megkaptam a lehetőséget a *bhakti-yoga* gyakorlására és a te kegyedből ez a kéj lassanként megszűnhet, s kijöhetek ebből az őrült állapotból. Természetesen a siker azon is múlik, mennyire veszem komolyan ezt a kegyet és mennyire komolyan követem az utasításaidat. Kérlek, bocsásd meg eddigi őrültségeimet, és kérlek, tégy szeretett szolgáddá, hogy a kéjnek minden formája kitisztuljon a szívemből. Ehhez szükségem van a társaságodra mind a *vāṇī*, mind a *vapu* formájában. Śrīla Raghunātha dāsa Gosvāmī a következőket írja *Manaṇ-śikṣājában:*

pratiṣṭhāśā dhṛṣṭā svapaca-ramaṇī me hṛdi naṭet
katham- sādhu-premā spṛśati śucir etan nanu manaḥ
sadā tvam- sevasva prabhu-dayita-sāmantam atulam
yathā tām- niskāsya tvaritam iha tam- vesayati saḥ

„Miért is éreznék tiszta szeretetet, amíg a hírnév utáni vágy arcátlan, alantas némbere táncol a szívemben! Ó, elme, mindig szolgáld azoknak a vezetőjét, akik kedvesek az Úrnak. Ő majd kiebrudalja az érinthetetlen némbert a szívedből, hogy helyet adjon a tiszta szeretetnek."

Kérlek, adj lehetőséget személyes szolgálatodra, és rúgd ki ezt az érinthetetlen prostituáltat a szívemből, hogy valamikor elérjem a vaiṣṇavák *és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara iránti tiszta szeretetet. Kérlek, adj menedéket lótuszlábaidnál.*

Jelentéktelen szolgád:
Līlā-śuka dāsa

Līlāvatāra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat Minden dicsőséget isteni vyāsa-pūjādnak!

„Az Isten iránti szeretet úgy változik kéjjé, mint ahogyan a tej válik joghurttá a savanyú tamarind gyümölcs hatására."

A „Kṛṣṇa Vṛndāvanában" sorozat kiadása az ISKCON Śrīla Prabhupāda utáni történetének alighanem legizgalmasabb dramatikai kísérlete volt, és az a vitathatatlan irodalmi és lelki siker, amely e műveidet kíséri az egész világon, az elismerésen kívül nagy megkönnyebbülést hozott a mozgalom jövőjéért aggódók életébe is. Az alapító *ācārya* eltávozása után nagy kérdéssé vált, hogy ki fogja a *bhaktákat* a *kṛṣṇa-līlā* édes, ám a feltételekhez kötött lelkek számára felettébb kockázatos további részleteinek világába kalauzolni. És bár a *bhakták* – olvasóközönséged – jelentős része a *sadhana bhakti* kezdő, vagyis *vaidhi* szakaszában van, szükség van arra, hogy egy irányított módon *rāgānuga bhajanát* is végezzenek, a Szent Név éneklésének, az Úr *vrajai* kedvteléseinek hallgatása, és az azokra való emlékezés gyakorlásának formájában. Nem kétséges továbbá, hogy nagyon sok olyan *vaiṣṇava* is van a mozgalmunkban, akik valóban „szenvednek" az Úrtól való elkülönülés érzésétől, és az ő „igényeik" a *kṛṣṇa-līlā* hallgatására végtelenek, és gyakorlatilag kielégíthetetlenek. De jó válasz ez a mozgalom néhány kevéssé tájékozott, és még kevésbé jószándékú kritikusának is, akik avval vádolták meg az ISKCON-t hogy az nem kultiválja kellően a *rāgānuga-bhaktit,* ami az Úr Caitanya *sankīrtana* mozgalmának lényege.

Ilyen műveket írni azonban köznapi irodalmi lelkesedésből vagy akár tehetségtől indíttatva nem lehet. Az Úr vṛndāvanai kedvteléseit bemutató irodalom, vagyis az olyan dramatikus mű, melynek cselekményében, szerkezetében, koncepciójában és nyelvi felépítettségében egyaránt az Abszolút Igazság teljessége fogalmazódik és mutatkozik meg, egy olyan műfaj, mely nem tud és nem akar kevesebbet képviselni, mint a tökéletesség szférájának mindennapjait egyszerre átfogó világ jelenlétét. E műfaj mai formájának meg-

teremtése, tudjuk, az *ācāryák* és különösen Śrīla Prabhupāda hatalmas vágyálma volt, bár sok kudarc és kétségbeesett torzók is mutatják azt a legújabbkori *vaiṣṇava* irodalomtörténeti pályát, amelynek célja persze a *rasika* irodalomhoz való jelenkori hozzáférés volt, minthogy az napjainkig végtelen és legyőzhetetlen vonzással bír a bhakták körében. A *Veṇu-gītā* előszavában ezeknek a többnyire műfordítói próbálkozásoknak az ellentmondásos voltát jelölted meg mint olyan külső okot, mely e hatalmas vállakozásra ösztönzött.

„Noha a gaudīya ācāryáknak sok könyve jelent már meg angol fordításban a vaiṣṇava irodalom piacán, nem mindegyik alkalmas arra, hogy a bhakták általános tömege kézbevegye őket. Néha a téma olyan magas szintű és bizalmas, hogy meghaladja a lelki életet gyakorlók képességeit, máskor pedig a vaiṣṇavák magyarázatai ellentmondásba kerülnek Śrīla Prabhupāda tanításaival, és hangulatával."

Számomra világos, hogy az az általános, előzetes és utólagos elismerés, ami a *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozatot kísérte, kíséri és fogja kísérni a jövőben, bebizonyította, hogy te, Guru Mahārāja, kaptad meg a felhatalmazást arra, hogy a mozgalom történetének ebben a szakaszában „dekódold" a *bhakták* számára az *ācāryák* magyarázatait. Ezt a feladatot egy közönséges *sadhaka* – már ha lehet ilyet mondani az Úr törekvő hívéről – nem képes megoldani, de még a fejlett *vaiṣṇavák* is ritkán vállakoznak ilyesmire. Mert miről is van szó? Akik a tudatlanság és a szenvedély anyagi minőségében töltik életük jelentős részét, még *bhaktaként* sem mindig mentesek az Úr iránti irigységtől. Amikor pedig egy ilyen személy arról hall, hogy az Úr természetesen, automatikusan és minden korlátozás nélkül jut hozzá az Őt övező imádathoz, ahhoz a figyelemhez, amit *bhaktái* szeretetteljes viselkedése nyilvánít meg…

A szeretet, az igazi felhőtlen boldogság még gyakran fáj nekünk, ha nem mi vagyunk a középpontjában. Sikeresnek érezzük a napunkat, ha elegendő figyelmet, szeretetet sikerült kicsikarni tőled, de sokszor tragikusnak látjuk az életünket, amikor irántad érzett szeretetünket kimutatva valamilyen fájdalmat kell elfogadnunk. Hol van a nagyszerűségünk, a szépségünk, ami örömet okoz az Úrnak? Hogyan történhetett ez meg velünk, hogy ezt a szerencsétlen állapotot természetesnek érezzük? Megszoktuk, hogy a másokkal való viszony aktuális dramaturgiáját pillanatnyi, és persze önös érdeke-

ink határozzák meg, így azok a kettősségek válnak a legfontosabb meghatározó mozzanatokká, amelyeket egy vallástalan, szeretetre képtelen világgal való – sajnos máig sem lezárt – kapcsolatunkból „mentettünk" át. És az emberek ebben a korban veszekszenek, kedvesek egymáshoz, tisztelik és lenézik, kizsákmányolják és kihasználják egymást – majd a „kényszerszituációk" felbomlásával eltávoznak egymástól, mintha mi sem történt volna.

A Te életedben azonban a szeretet, vagy *bhakta* műszóval a „személyesség" nem pusztán instrumentális tényező, amit érdemes használni a céljaink elérésének eszközeként. A *bhakták* iránti, de inkább úgy fogalmaznék: a világ iránti szereteted természetessége az a mozzanat, ami számomra is mérhető módon alapozza meg a legitimitásodat, hogy Vrajáról írj. A szemünk előtt megelevenedő epizódokban nem egy „egyszer volt, hol nem volt" meseszituációt kívánsz modellálni, hanem azt, hogy Śrī Vṛndāvana dhāma minden mozzanata maga a szeretet, a *prema,* melynek nem kiemelt, egyszeri nagysága vagy romantikus emelkedettsége, hanem köznapisága, állandósága és magától értetődő volta az érdekes. Az előttünk pergő történetek valódiságának pedig te magad, magaddal adsz hitelt a tapasztalataink világában.

Kérlek, tarts meg szolgálatodban!

Haszontalan szolgád:
Lilāvatāra dāsa

Bhakta Lukács István

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden cselekedetünk, szavunk, gondolatunk, egyszóval életünk minden mozzanata kapcsolatba kell, hogy kerüljön az Istenség Legfelsőbb Személyiségével. Mert ha ez folyamatosan történik, akkor bármelyik anyagi szennyeződéssel teli lélek megtisztulhat, s

megértheti kapcsolatát Śrī Kṛṣṇával. Śrīla Prabhupāda sokszor említi azt a példát, amikor a tűz érintkezik a vassal, s a vas átveszi a tűz tulajdonságait. Hasonló módon mi, leesett lelkek újra kapcslatba kerülhetünk eredeti természetünkkel, ha megközelítjük Śrī Kṛṣṇát.

Azonban ez a kapcsolat csak akkor létezhet, ha azt egy hiteles lelki tanítómester vezetésével tesszük. Másképp minden tettünk hiábavaló. S a lelki tanítómester ugyanolyan tulajdonságokkal, hatalommal rendelkezik, mint Śrī Kṛṣṇa. Śrī Kṛṣṇa „mindenkit vonzó", aki végtelen könyörületéből megnyilvánítja a lelki tanítómestert, hogy mindenki tudja tökéletes szolgáján keresztül szolgálni Őt. Ez a tiszta megközelítése az Úr Kṛṣṇának, mert ha valaki a lelki tanítómestert szolgálja, azzal megtisztul minden nemkívánatos szennyeződéstől, s minden tökéletességet elérhet.

yecāṁ saṁsmaraṇāt puṁsāṁ sadyaṇ auddhyanti vai gṛhāṇ
kiṁ punar darśana-sparśa- pāda-śaucāsanādibhiṇ

„Csupán az, hogy rád emlékezünk, azonnal megszenteli hajlékainkat, mit sem szólva arról, amikor látunk, megérintünk téged, megmossuk szent lábad és otthonunkban ülohellyel kínálunk."

A lelki tanítómester imádata olyan, mintha a Legfelsőbb Személyt imádnánk, nincs különbség. Nemrég hallottam Indradyumna Mahārája leckéjén, hogy kapcsolatunkat Śrī Kṛṣṇával a *bhaktákkal,* és a lelki tanítómesterrel való kapcsolatból érthetjük meg. Ez a kapcsolat transzcendentális, azaz örök és tiszta, végtelen boldogságot lehet meríteni belőle, ami messze fölülmúl minden mást. Erre emlékezve képesek leszünk feladni minden ragaszkodást s életünk végén visszatérni a lelki világba.

De már a halál előtt szeretnék többet gondolni erre a kapcsolatra, a lelki tanítómesterre, mert így a szolgálatban mindig tapasztalhatom az ízt, az ihletet, a nyomást (esetenként korholást, keményebb szavakat), mert ha csak így távolból is, de társulunk a lelki tanítómesterrel, szert tehetünk erre a hangulatra, az odaadásra.

Mert amikor egy művész ihletet kap, s csodákat tesz a zenében, a festészetben, a költészetben, hasonló módon a lelki tanítómester, aki rendelkezik ezzel az ízzel, ihlettel, *bhāvával,* szintén csodálatos dolgokat hajt végre az Úr Kṛṣṇa szolgálatában.

Neked megvan a *param-bhakti,* megvan az élet célja, amiről én

csak még nem is álmodhatok. De ha engeded, hogy szolgáljalak, és elégedett leszel velem, akár csak egy parányi mértékben is, az én szívem is tapasztalhatja ezt az édes ízt.

U.i: Elnézért kérek a hibákért, minden bizonnyal lehetett volna jobban, sokkal szebben, de nem vagyok a szavak embere.

Egy ostoba, szerencsétlen, jelentéktelen harmadosztályú személy:
Bhakta Lukács István

Madhurikā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat szent lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī ŚrīDayāl-Nitāi Gaura-Harinak! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmateśivarāma-svāmin iti nāmine

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaṇ

Kedves Guru Mahārājám, ismét eltelt egy év, és a kezemben a ceruza, hogy egy őszinte felajánlást írjak neked. Minden vágyam ez. Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok, és nincs semmi erőm, sem intelligenciám, alacsony rendű vagyok, és nagyon elesett.

Kérlek, tégy szeretett szolgáddá. Kérlek, taníts, vezess.

Kedves Guru Mahārājám, kérlek, mondd meg nekem, hogyan szolgáljalak! Szeretnélek téged, és a *vaiṣṇavákat* elégedetté tenni, hogy Rādhe-Śyāma is elégedett legyen. Irigy és büszke vagyok, és állan-

dóan spekulálok, és az elmémet követem, s mindig illúzióban vagyok.

Alázatosan kérlek téged és minden más vaisnavát, és mindenkit, hogy bocsássátok meg minden sértésemet, amit lótuszlábatok ellen elkövettem, tudatlanságomból, az anyagi kötőerők hatása alatt. Ettől a nagyon sértő természetemtől szeretnék megválni, kérlek, bocsássatok meg, és segítsetek továbbra is!

Azt hiszem, örök lekötelezettetekké váltam. Őszintén és lelkesen szeretném szolgálni a tiszta *vaiṣṇavákat*, és minden más elesett lelket.

Hálás szívvel köszönöm, mindazt a segítséget, amit eddig kaptam tőled, Guru Mahārāja, és a *vaiṣṇaváktól*. Śrīla Prabhupāda egyszer azt mondta: ez a *haribol* golyó egyszerűen csodálatos. Valamikor 1990 májusában kaptam egy tiszta *bhaktától* egy *haribol* golyót, s ez mentett meg a halál karmai közül. S ez a *bhakta* egyszerűen csodálatos. És a mi imádott Guru Mahārājánk és az istentestvérei és a tanítványaik, egyszerűen csodálatosak, és Śrīla Prabhupāda, Jagatguru. Ahogy az ő kedves hippi tanítványai mondták a legnagyobb szeretettel, és őszinte szívvel úgy szólították, hogy Svāmī, és a mi Guru Mahārājánkat az első követői így szólították: Svāmī. Nagyon elesett és tudatlanok voltak, de később egy tiszta *bhakta* felvilágosította őket, hogy ez sértő, és ne így szólítsák, inkább Guru Mahārājának. Idővel ő lett az egész magyar *yātrā* Mahārāja. Ő a mi mindannyiunk imádott Guru Mahārāja. Ő a magyar *yātrā* szíve. Képes minden mérget elfogadni, amit a tanítványai adnak, és mi belőlünk, elesett lelkekből, tiszta *bhaktákat* csinálni. Śrīla Puri Mahārāja egyszer azt mondta, hogy ha ti tudnátok, hogy ki Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja, akkor minden utasítását követnétek. Sajnos akkor ezt nem értettem meg, azért, mert nem voltam képes hallani, és figyelmetlen voltam, és nem értettem a *siddhāntát*. Nem értettem meg, hogy a helyet, időt és a körülményeket mindig figyelembe kell venni. Ezért sok sértést követtem el a *vaiṣṇavák* lótuszlába ellen. Mindig az érzékeimet követem. Puri Mahārājának az egyik kiváló *bhaktája* azt mondta, kövesd, ami a szíved vágya. Szeretném megérteni, hogy mi a szívem vágya. Az elme a szívben van, az elmém zavart és a szívem fáj, s a szívem helyén egy nagy kő van. Az a kő, amely az oszlopból szakadt ki, mikor az Úr Nṛsimhadeva kilépett belőle, és megölte Hiraṇyakaśiput. Ez a kő a szívemben, azt hiszem, hogy az irigység és a büszkeség köve.

Egyszer Indradyumna Mahārājától egy leckén hallottam: a Kṛṣṇa-tudatba minden belefér, csak az irigység nem. Ez a kő olyan, mint a kéj, égeti a szívemet. Kedves Guru Mahārājám, alázatosan kérlek, légy kegyes ehhez az elesett lélekhez, segíts kivenni ezt a követ a szívemből. Az a vágyam, nekem is olyan lágy és őszinte, tiszta szívem legyen, mint neked és a te istentestvéreidnek és őszinte követőidnek.

jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra

Szeretném megköszönni mindazt a kegyet és segítséget, amit a 13 év alatt tőled és az ISKCON összes *bhaktájától* kaptam, az őszinte *vaiṣṇaváktól*, Śrīla Prabhupāda hűséges követőitől. Alázatosan bocsánatot kérek tőlük, bármi sértést követtem el lótuszlábuk ellen, ostobaságom, tudatlanságom miatt. Kedves Guru Mahārājám, lelki tanítómesterem, a te kegyedért és a *vaiṣṇavák* feltételek nélküli kegyéért imádkozom. Bocsássatok meg ennek az elesett léleknek, mert a ti bocsánatotok által nyerhetem el Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundara kegyét. Ha ti megbocsátatok, Kṛṣṇa is megbocsát nekem.

Saṅkīrtana yajña ki! Jaya!
Śrīla Prabhupāda ki! Jaya!
Összes vaiṣṇava, ki! Jaya!
Gauraṅga.

Elesett szolgád:
Madhurikā devī dāsī

Madhusūdana dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace.

You are a great mystic, and so to you, my words and deeds must appear like cheap cosmetics masking the ugly facts of my condition. Upon seeing through this tacky disguise, you will find, to much despair, that I possess little desire to change my features. The heart has hardened; the tongue that once relished spiritual taste has long dried up, and my guilty face, once radiant with enthusiasm, turns gradually away from Kṛṣṇa. I lower my head before you, but only in self-pity.

You are my mirror. Surrounding me, atheistic solitude no longer exists. Faced both day and night with the truth that is reflected in you, I am forced to acknowledge your greatness, and confess humbly of my weakness. Exposed and in need of protection, I try to look into your eyes and ask for help.

Lacking the clear conscience to freely glorify you, I instead snatch at this opportunity to call out. This public plea, although embarrassing for me to make, is in fact an emergency. Please hear the sorry sounds of the souls cry for help, muffled by the thick layers of cheating and lying that I have heaped upon it over the years. Please help me to remove these layers. Underneath you will find your servant, grateful to be given another chance of life with you, and willing to surrender.

You have a thankless task Guru Mahārāja. You uplift me, and I throw myself back down. But don't give up on me yet – this is not the real me that has brazenly ignored you all this time. Unable to live as a real devotee, I have resorted to cheating. Please confront me and put a stop to this nonsense, which is as painful for me as it is for those that see through it.

All glories to you Guru Mahārāja. Knowing me as a rascal, you look upon me with loving-kindness. You push me forward; yet give me the strength to get there.

Your unworthy servant,
Madhusūdana dāsa

Bhakta Magola Richárd

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, és a te odaadó *bhaktáidnak!*

Szeretném elmondani neked, hogy milyen nagyra értékelem azt a prédikálást, amit szerte a világon folytatsz, de valójában nem is vagyok képes felfogni azt, hogy ez mennyire fontos. Csak annyit tudok leírni itt erre a papírdarabra, hogy minden tiszteletem a tiéd. Nagyon nagy szerencse érte a világot azzal, hogy megjelentél, és hogy Śrīla Prabhupāda hűséges követője lettél. Egész Magyarország nagyon sötét tudatlanságban merült el, de a te segítségeddel most ismét ragyog a transzcendentális tudás fénye. Ez az a fény, ami reményeink szerint a jövőben megváltoztathatja majd az embereket. Ez az a fény, ami máris elég sok embert megváltoztatott, s bizonyítja az ISKCON lelki szervezetének csodálatos erejét.

Köszönöm hát, hogy eljöttél hozzánk és tanítasz bennünket. Azt kívánom, hogy még sokáig maradj velünk, mert még biztosan sok a tanulnivaló.

Őszinte tisztelettel:
Bhakta Magola Richárd
(Debrecen)

Bhaktin Magyar Zsuzsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és szeretett Gurudnak, Śrīla Prabhupādának!

Engedd meg, hogy szolgálataimat továbbra is lótuszlábaihoz ajánlhassam, köszönetképp az indokolatlan kegyért, hogy tanítványoddá fogadtál, és lefoglasz Kṛṣṇa szolgálatában a tanítványaidon keresztül.

Tudom, hogy mindez csak Kṛṣṇa és a te kegyedből lehetséges. Erőt és lelkesedést ad, hogy ennek a darabka lelki világnak vendégei lehetünk – akár csak néhány órára is –, amit itt Somogyvámoson, Krisna-völgyben megnyilvánítottál.

Az elmúlt év végét Norvégiában töltöttem. Mint megudtam, Oslóban már régóta élnek ISKCON *bhakták*. Híres az éttermük, könnyű volt megtalálnom őket, kedvesek voltak, és a *prasādam* is finom volt. Többször vittem el hozzájuk a rokonaimat, és barátaikat is.

De hiányérzetem volt… Bármily furcsa, nincs templomuk, nincsenek *mūrtik*. Ezen a helyen, egy üzletközpont első emeletén, egy étteremben rendezik a vasárnapi lakomákat is. Többre, másra számítottam, és utólag Kṛṣṇa elrendezésének tartottam, hogy az épp elkészült magazinból a reptérre menet kezembe nyomtak néhányat a *bhakták*. Így elmondhattam, megmutathattam nekik, hogy milyen csodálatos dolgot viszel végbe itt Magyarországon, mire képesek a követőid a te kegyedből és irányításoddal. Büszke voltam, hogy itt élek, és hogy részese lehetek a missziódnak. Lenyűgözte őket is, hogy az ország több pontján vannak prédikáló központok, és Krisna-völgy képeit látva már szóhoz sem tudtak jutni.

Nagyon köszönöm, hogy – bár méltatlan vagyok a bizalmadra – tanítványodként segíthetem a Kṛṣṇa–tudat terjesztését, a magazinok készítésével, a nyári egyetem propaganda anyagainak tervezésével, a Bhakti arculatának kialakításával, könyvborítók tervezésével. Tudom, mindez csak a te indokolatlan kegyedből lehetséges, ezért könyörgöm, tarts meg továbbra is Kṛṣṇa és a *bhakták* szolgálatában.

Örök hálával szívemben, hódolatom helyezem lótuszlábaidhoz, szeretettel:

Bhaktin Magyar Zsuzsa

Bhakta Majláth Péter

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te isteni megjelenési napodnak!

Nem igazán vagyok képesített arra, hogy nagy szavakkal dicsőítselek téged, de kérlek, engedd meg, és nézd el ezt nekem, mert meg szeretném köszönni, hogy vagy a *bhaktáknak.*

Kérlek, ne haragudj, hogy nehezen fejlődök a lelki életben, de szeretnék mindent megtenni annak érdekében, hogy Kṛṣṇa-tudatban maradhassak, én és a családom is. Azt mondják, a *vyāsa-pūjā* ünnepség nagyon kedvező nap, mert a guru, a lelki tanítómester ilyenkor nagyon sok kegyet és áldást oszt szét a *bhaktái* között. Az igazság az, hogy ebbe reménykedem én is, amikor ezt a levelet írom, hogy ezen kapcsolat által közelebb kerülhetek hozzád, és spekulációk nélkül, végre tisztán, teljes erőbedobással gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot.

Tudom, hogy sok minden rajtam is múlik. Megpróbálok helyesen viselkedni és szépen gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot, és nagyon türelmes leszek. Sok mindent tudnék még írni, de ez mind rólam szólna, ezért nem is folytatom, hiszen most téged szeretnélek igazából dicsőíteni.

Sok mindent szeretnék megköszönni neked, amit a *bhaktákon* keresztül tapasztalok, mert az igazából a te szíved. És Krisna-völgy? Isteni!

Köszönöm neked ezt a lehetőséget az élethez!

Szolgád:
Bhakta Majláth Péter
(Eger)

Mana-mohana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Kṛṣṇa azt mondja a *Bhagavad-gītāban,* hogy akik szüntelen odaadással és szeretettel szolgálják Őt, azoknak megadja az intelligenciát, amivel elérhetik. Abból, hogy már egy órája ülök ez előtt a papír előtt és próbálok megfelelő szavakat találni a te dicsőítésedre, de semmi nem jut az eszembe, arra következtetek, az elmúlt évek alatt semmiféle odaadást nem tudtam kifejleszteni Kṛṣṇa iránt.

Néhány velem egyidős istentestvéremmel együtt kaphattam avatást tőled. A leckében, amit akkor tartottál azt mondtad: „Ti már öregek vagytok ahhoz, hogy *sādhana-siddhákká* váljatok. Csak a *guru* kegyéből érhetitek el a tökéletességet." Kedves Guru Mahārāja, újra és újra lótuszlábaid elé borulok, és ezért az indokolatlan kegyért könyörgöm. Kérlek téged, a kegy *samvartaka*-felhőjéből zúdíts esőt a büszkeségtől, kéjtől, irigységtől lángoló szívemre. Ahhoz, hogy értelmet nyerjen az, hogy emberi testben születtem meg, indokolatlan kegyeden kívül számomra nincs más út, nincs más út.

Könyörögve kérlek, adj menedéket lótuszlábaidnál!

Ostoba, szentimentális szolgád:
Mana-mohana dāsa

Maṅgala Hari dāsa

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

You are always stressing the importance of the Holy Name in your lectures and you especially inspire me and others to chant

enthusiastically when you are singing in *bhajanas*. There is so much depth and freshness to the *bhajanas* when you lead.

Acting as GBC for 17 years shows your great selfless commitment to Śrīla Prabhupāda. This year after leaving the service of GBC, you have been on a marathon of writing books for the pleasure of Śrīla Prabupāda. You are giving so much nectar to your diciples.

Your association is completely purifying, just as pure water is free from contamination and capable of purifying all things. Having your association from your personal presence and vani gives me great strength and hope that I will one day be able to love Kṛṣṇa unconditionally.

Please bless me that I may fully satisfy Śrīla Prabhupāda.

Your servant
Maṅgala Hari dāsa

Mañjarī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on your most auspicious apppearance day.

I was recently reading through offerings I have written to you in the past. I wished I could more often sit down and put my thoughts together to glorify you and analyze myself as an aspiring servant of your merciful lotus feet. But often I find it a real challenge to keep up with the pace Rādhe Śyāma dictate. Life is certainly intense in Their service but blissfully intense. I have been serving in New Vraja Dhāma since 1994, then as the part of the BBT team. After a year in Budapest in 1996 I came back here and since then you have been directing my services here for the pleasure of Rādhe Śyāma. I had so many wonderful experiences, faced many challenges, made mistakes but was always happy to serve under your guidance in the expansion of your heart.

However a new dimension opened to me when I started to be

more directly connected to the personal service of Rādhe Śyāma. Seeing your service to Them more closely I had many realisations about what it means to be a servant when the heart is filled with pure love for the master. My previous paradigmes were broken and a new world became revealed. You have always been my master in the art of love, you taught me to care and try to live for others. I was trying to understand your lessons and be something you want me to be. Your loving service to Rādhe Śyāma is a most wonderful lesson to me.

You sent a message to our NC conference pointing out the importance of deity worship paralell with book distribution. „During his visit, His Divine Grace let everyone know it was imperative to perform first-class deity worship along with book distribution. After all, the purpose of Śrīla Prabhupāda's books was to understand that Kṛṣṇa is the Supreme Personality of Godhead and we are His servants. Deity worship is the application of the principles delineated in Srila Prabhupada's books… You instructed us that book distribution and deity worship must go side by side. Your books inspire and give us knowledge to serve Kṛṣṇa. Deity worship allows us to practice devotional service. Their Lordships are the original root source of this *vaiṣṇava* family. Without Them, we are lost. Your books are like attractive, cordial invitations to please come and personally serve the Deity. Our duty is to remind whomever we meet that we are all servants of the Lord. Deity worship is the zenith of loving service. Your books give us the knowledge to come to this platform."

I have been reading, translating and distributing Śrīla Prabhupāda's books in the past. But it all started to make real sense when I saw how you are personally serving Rādhe Śyāma. In 1992 you wrote me a letter „We should study to learn to become good servants. It takes so much to know how to serve Kṛṣṇa perfectly. There are unlimited details. That means study. In Vṛndāvana Rādhā and Kṛṣṇa make flower earings. There are five kinds of earings. They are *tadanka, kuṇḍala, puṣpī, karṇikā* and *karna-vestana. Karṇikā* earings are fashoned from the whorl of a blue lotus surrounded by yellow flowers. In the middle are nhrngika flower and pomegranite flower. This is knowledge. Not that I want to be a scholar and be a controller. No, just how to be a servant."

At that time there were no deities in Hungary, I only had a vague idea of who is Kṛṣṇa. But I understood that you know Him and will teach me how I can assist you in His service, become a real servant. Such a short word with so much meaning, you often say. You personify the meaning of the word „servant". How you care and are attentive to every detail of Rādhe Śyāma's service is so amazing. It takes so much to know how to serve Kṛṣṇa perfectly, but you came to teach us the unlimited details. You invited Rādhe Śyāma to helps us reach the zenith of loving service and patiently guide us. Your vision of how Their service should expand is so inspiring and your enthusiasm is contagious.

Dear Guru Mahārāja, I am eternally indebted for your lessons. On the festival day of your divine appearance I beg you to please continue to teach me how to love and how to serve out of love. Please, despite of my disqualifications do not give up on me. I am yours and have no other shelter.

I remain your happy eternal servant and daughter,
Mañjarī devī dāsī

Manjuvālī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden évben megírom a felajánlást és azt gondolom: ez most így sikerült, de legközelebb egy nagyon szépet fogok írni. Most ismét itt ülök, és nehéz megfogalmazni mindazt, amit érzek és köszönhetek neked, Guru Mahārāja.

Legutóbb nyár végén, a fesztiválok után írtál egy nagyon szép köszönőlevelet a *bhaktáknak* kitartó szolgálatukért. De igazán köszönetet neked lehet mondani, Guru Mahārāja. Egész évben lelkesítesz minket a szolgálatban, ha valakinek nehézsége volt, mindig segítettél. Te mutatod a tökéletes példát, hogyan lehetünk Kṛṣṇa-tudatosak.

Minden gondolatod és mozdulatod Rādhe-Syāma elégedettségére van. Köszönöm a végtelen türelmedet, és kérlek, ne haragudj, amiért ilyen ostoba tanítványod vagyok.

Köszönöm, hogy a sok sértésem ellenére még mindig lehetőséget adsz Rādhe Śyāma szolgálatára.

Ebben a sötét anyagi világban egyetlen menedékem a te szolgálatod, Guru Mahārāja.

Imádkozom a kegyedért, hogy ezt soha ne veszítsem el.

janame janame sabe pitā mātā pāya
kṛṣṇa guru nahi mile baja hari ei

„Mindig, mindenkinek van anyja és apja, de ha valaki megkapja Kṛṣṇa és a *guru* áldását, legyőzheti az anyagi energiát, és visszatérhet Istenhez azáltal, hogy szolgálja az Urat."

Örök szolgád:
Manjuvālī devī dāsī

Manodara devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te isteni személyednek!

A napokban lehetőségem volt feleleveníteni az avatásunk utáni *darśana* transzcendentális élményét egyik kedves istentestvéremmel. Öt év telt el azóta, sok nehézség közepette. De ez az élmény még így is felejthetetlen.

Emlékszem, akkor azt mondtad nekem: „…csak legyél megbízható, bizalmas személy, legyél jó szolga."

Utána olyan érzésem volt, ami még előtte sosem. Az említett istentestvéremmel az Egerbe tartó vonatúton nem tértünk magunkhoz, nem értettük, mi történik velünk. Úgy éreztem, bármire képes lennék. Ezt később meg is írtam neked. Talán azzal példázva, hogy olyan erőt kaptam tőled, hogy úgy éreztem, hegyeket tudnék meg-

mozgatni. Megköszönted dicsérő szavaim, és azt írtad, hogy nagyon boldog vagy, hogy most már én is Śrīla Prabhupāda transzcendentális családjának tagja lettem. Azóta már olyan sokszor jutott eszembe, hogy ritkán lehet boldogság az én lelki tanítómesteremnek lenni. De te még így is végtelenül türelmes vagy velem, mérhetetlen ostobaságaim ellenére is.

Később azt írtad: „…most egy éves vagy. Kérlek, őrizd meg emlékezetedben, hogy egy egyszerű, jó szolga legyél." Ismét ugyanaz az utasítás. Nem is utasítás, kérés. De én még mindig „több" akarok lenni. Elismert *bhakta,* mások számára kedves *bhakta,* nem egyszerű, hanem „nagyszerű" *bhakta.*

bhavantam evānucaran nirantaraṇ
praśānta-niṇśeṣa-manorathāntaraṇ
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkaraṇ
praharṣayiṣyāmi sanātha-jīvitam

„Szakadatlanul Téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök szolgádként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen nagyszerű Uram van?" *(Cc. Madhya* 206.)

Szolgád:
Manodara devī dāsī

Manorāma dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelettelteljes hódolatomat lótuszlábaid árnyékában! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy *vaiṣṇava* sokféle tulajdonságot megnyilvánít a világban. Most néhány rövid emléket szeretnék felidézni, ami mutatja, hogy milyen különleges személyiség vagy te, Guru Mahārāja. Az odaadó szolgálat szinte minden ágában tökéletes példát mutatsz nekünk. Ezek az emlékek dicsőséged hirdetik.

Egyik emlékképben egy éjszakai *kīrtana* él. Prema Harināma prabhu által vezetett táncot járnak a *bhakták.* Ez nem annyira a kifinomult, Govinda Maharaja által tanított bál-jellegű tánc volt, hanem inkább a cigányok lakodalmas táncát idézte. Hatalmas mosoly az orcádon, s lelkesen te is részt veszel a táncban, s közben teljesen elmélyedsz a szent név éneklésében. Minden körülmények között szakítasz arra időt, hogy a szent névben elmélyedve bhajanázz. Bár te vagy a legelfoglaltabb vezető, még így is kimelkedő példát mutatsz ebben.

Egy másik tapasztalat, amikor 98-ban személyesen szolgáltalak Indiában. Akkor jelent meg a *Bhaktivedanta Purports* című könyved angol nyelven. Természetesen lelkesen megvettem, s kértem, hogy dedikáld. Akkor megjegyezted, hogy valószínű, hogy nem ez lesz az első könyv, amit angolul el fogok olvasni. Akkor igazából nem értettem miért, de amikor belelapoztam, illetve később a tanítványaiddal beszéltem, akkor ők is jelezték, hogy nekik is gyakran kellett a szótárt használni az olvasás közben.

Egy újabb élmény, amikor a szobádban pakoltál, megmutattad az egyik könyvet, amit éppen tanultál. A *māyāvāda* filozófiáról szólt. Lelkesen magyaráztad, hogy már régóta tervezed egy olyan könyv megírását, ami a *māyāvāda* filozófia cáfolatát tartalmazza.

Az elmúlt években sok időt és energiát fektettél a könyvek írásába. Ezen keresztül nagyon sok *bhaktáknak* tudsz prédikálni, s így sok *bhaktának* tudsz a lelki életben útmutatást adni. Legyen szó a legmélyebb *rasa-tattváról* vagy a *māyāvādīk* csizmával való arcba rúgásáról, mindegyik esetben nagy felhatalmazással rendelkezel. Bárcsak mindig folytatnád az írást, hogy a kegy záporát szórd ránk!

Rādhe-Śyāma imádatának magas sztenderdje az egész *vaiṣṇava* közösségben híres. S már nem csak a *vaiṣṇava* közösségben, hanem a földön megnyilvánult *mūrtik* körében is terjed a híre. Ennek eredménye, hogy az Istenségek sorra érkeznek Új Vraja-dhāmába. Így érkeztek el hozzánk Śrīla Lakṣmī Nṛsimhadeva, Sudarśandeva, és most utoljára Śrīla Śrīdhara Mahārāja imádott *mūrtijai* is. Az odaadásod mélysége vonzza őket. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az a tény, hogy Rādhā-Dāmodara személyesen akarta megtapasztalni az imádatot, s azóta így is megnyilvánultak előtted. A *brijbāsīk* csak a te segédeid az odaadásod megnyilvánításában.

Az utóbbi időszakban a leterheltségem miatt nehézségeim voltak a *sādhanám* fenntartásában, s ennek fontosságáról váltottunk

néhány sms-t. Kifejeztem teoretikus vágyamat, hogy szeretnék tiszta *bhaktává* válni. Erre azt írtad: „The trick is that there must be regulated sadhana at any cost." „Az a trükkje, hogy az embernek minden áron fenn kell tartania egy szabályozott *sādhanát*." Az sms végén még írtad, hogy „You can quote me", azaz „idézhetsz engem". Kicsit elmosolyodtam, majd a konklúzióm az volt, hogy „bátran fogom hirdetni". S remélem, ez a *vyāsa-pūjā* felajánlás egy jó kezdés arra, hogy idézhesselek téged a *sādhana* fenntartásának fontosságáról. A *bhaktá*k szerte a világon úgy ismernek téged, mint aki nagyon szigorú a saját *sādhanáját* illetően. Ez az egyik életmottód, s ezt mutatod példaként a *bhaktáknak*. Követni Śrīla Prabhupādát és tökéletes *sādhanát* fenntartani – minden áron.

Remélem, hogy a fenti példáid hallva mindannyian inspirációt tudunk meríteni ahhoz, hogy mi is a lelki tanítómesterünk tökéletes szolgáivá tudjunk válni, s az odaadó szolgálat széles palletáján keresztül elégedetté tudjuk tenni Rādhe-Śyāmát!

Jelentéktelen szolgád:
Manorāma dāsa

Bhaktin Marku Alexandra

Kedves Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked, megjelenésed napján!

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiṇ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroṇ śrī-caraṇāravindam

„Ha a lelki tanítómester elégedett, az elégedettséget okoz az Istenség Legfelsőbb Személyiségének is, ám ha nem tesszük elégedetté a lelki tanítómestert, semmi esélyünk nem lesz arra, hogy eljussunk a Kṛṣṇa-tudat síkjára. Hadd meditáljak ezért naponta há-

romszor lelki tanítómesteremen, hadd fohászkodjam kegyéért, s hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat neki!"

Gurukula Mahārāja egy leckéjében így definiálja a *guru* fogalmát: „Ami a láncolat Kṛṣṇa felőli végén elhangzik, az hangzik el ezen a végén is. A két végpont között mindenki ugyanazt mondja. Tehát csak egy *guru* van, Kṛṣṇa, aki számtalan formában jelenik meg. Tehát ezt jelenti a *guru*."

Szeretnék köszönetet mondani neked, amiért mindenki *śikṣā-guruja* vagy.

Oly sok kockázatot vállalsz, inspirálod a *bhaktákat,* szolgálod a *mūrtikat,* csak azért, hogy elégedetté tedd lelki tanítómesteredet és Kṛṣṇát.

Śrīla Prabhupāda azt mondja az *Odaadás nektárjában:* „A lényeg az, hogy ha nem gyarapítjuk a tanítványok számát, akkor a Kṛṣṇa-tudat mozgalma nem terjedhet el. Éppen ezért Śrī Caitanya Mahāprabhu láncolatában a *sannyāsik* néha még azt a kockázatot is vállalják, hogy elfogadnak valakit, aki nem teljesen alkalmas arra, hogy tanítvány legyen. Az ilyen hiteles lelki tanítómester kegyéből a tanítvány később fokozatosan felemelkedik."

A te kegyednek köszönhetünk minden eredményt, amit a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében elértünk. Mi magunk nem volnánk alkalmasak arra, hogy bármit elérjünk a saját erőfeszítéseinkből, soha nem tudnánk kiszabadulni az érzékeink fogságából, az anyagi energia vonzásából.

Az Istenség Legfelsőbb Személyisége készít minden tervet, de olyannyira kedves és kegyes *bhaktáihoz,* akik kívánsága szerint végrehajtják azokat, hogy azt akarja, övék legyen minden érdem. Életünket ezért úgy kell alakítanunk, hogy Kṛṣṇa-tudatban cselekedhessünk, s a lelki tanítómesteren keresztül megérthessük az Istenség Legfelsőbb Személyiségét. Az Istenség Legfelsőbb Személyisége terveit az Ő kegyéből lehet megérteni, s a *bhakták* tervei ugyanolyan jók, mint Kṛṣṇáé. E tervek szerint kell tennünk mindent, hogy győztesen kerülhessünk ki a létért folytatott küzdelemből. *(Bg.* 11.34)

Kérlek, továbbra is add a kegyed, hogy fejlődhessek a lelki életben, és alkalmassá váljak arra, hogy másoknak is segíthessek ebben.

Elesett szolgád:
Bhaktin Cani

Bhakta Markwarth Tibor

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a *bhaktáknak,* és minden dicsőséget, minden dicsőséget neked!

A *Śrīmad-Bhāgavatamban* (1.9.9, magyarázat) van egy mondat Prabhupādától: „Az ember tettekkel, az elméjével, valamint szavakkal tehet eleget kötelességének." E mondat jelentését szeretném párhuzamba hozni veled, majd magammal.

TETTEK

Ha megnézzük az elmúlt harmincegy-két évet, látjuk, hogy sosem álltál meg. *Saṅkīrtanáztál,* voltál templom-prezident, prédikáltál az Egyesült Államokban, Európában, Indiában, majd (számunkra a legkedvesebb) elhoztad Kṛṣṇát nekünk is. Templom Budapesten, Egerben, Pécsett, *nāma-hatták* a kisebb városokban. Elhoztad Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát Budapestre, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, Śrī Govardhana Lált pedig Új Vraja-dhāmába, ami azóta is fejlődik és bővül. Fesztiválok, *ratha-yātrāk,* politikai csaták. Folyamatosan azon dolgozol, hogy lehetőséget teremts nekünk szolgálni Prabhupādát, Kṛṣṇát.

Jómagam szeretném elérni azt a szintet, amikor komoly szolgálatommal segíteni tudlak transzcendentális vágyaid teljesítésében.

ELME

„Akiknek elméje a rendíthetetlenségben és kiegyensúlyozottságban állapodott meg, azok már legyőzték a születést és a halált. Hibátlanok ők, mint Brahman, s így már a Brahmanban vannak." (Bg. 5.19)

Te rendíthetetlen vagy a *bhakti-yogában*. Folyamatosan szolgálod Kṛṣṇát és a *bhaktákat*. Nem tarthat vissza a test betegsége sem. Az elméd pedig tudja eredeti helyzetét, mint Kṛṣṇa dāsa. Én folyamatosan küzdök az elmémmel, az anartháimmal és az anyagi vágyaimmal. De bízom benne, hogy egy tiszta *bhakta* irányításával és szolgálatával idővel tudom majd kontrolállni az elmét, hogy

megszünnek az anarthák, és a vágyak átalakulnak lelkivé. Ezért, kérlek, fogaddj el szolgádnak!

SZAVAK

Minden szó, amit kiejtesz, minden sor, amit leírsz, csak Kṛṣṇáról vagy az Ő szolgálatáról szól. Sokszor láttam a budapesti templomban, ahogy reggeltől késő estig fogadod gyermekeidet, hogy irányítsd életüket Prabhupāda és a *śāstra* szerint. Leckéid minden oldalról érthetővé és követhetővé teszik a *śāstrát*. Ahogy a szent nevet és a *vaiṣṇava ācāryák* dalait énekled, megolvasztasz minden szívet, és képessé teszed a *kṛṣṇa-prema* befogadására.

Ha elutazol „pihenni", akkor is sok-sok órát dolgozol, hogy transzcendentális könyveidben átadd mindenkinek az odaadó szolgálat tudományát, vagy Goloka Vṛndāvana szerető hangulatát.

Bocsánatodat kérem, amiért ostobaságom és tudatlanságom miatt nem tudlak dicsőíteni, és csak egy ilyen felsorolás telik tőlem. De valószínű, hogy anyagi szavakkal nem lehet leírni azt, amit már eddig is véghezvittél. Anyagi elmével nem lehet megérteni, anyagi testtel – tettekkel – lehetetlen utánozni.

Kérem a kegyedet, hogy terjeszteni tudjam az Úr Caitanya misszióját szavakkal és tettekkel, az elmémet kontrolállva, hogy elégedetté tegyelek téged, Prabhupādát és minden *bhaktát!*

Köszönöm hogy itt vagy nekünk, nekem.
Minden dicsőséget neked!

A jelentéktelen:
Bhakta Markwarth Tibor

Medhya devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Nagyon vártam az alkalmat, hogy végre írhassak neked a dicsőségedről.

Most hirtelen minden eszembe jutott, ami az elmúlt évben történt. A gyönyörű esti *bhajanáid* Krisna-völgyben, melyek mindig megpuhítják a *bhakták* szívét. Az eksztatikus *kīrtanáid,* melyek elszakítanak az anyagi világ gondolataitól. A tanító szavaid, melyek megvilágítják szemeinket. A törődő leveleid, melyeket mindig annyira várunk. A *pāda-yātrā,* amikor társulhattunk veled személyesen, és a Prabhupāda maraton, ami nagy változást hozott az életembe. Utólag mindig rájövök, hogy a te kegyed nélkül semmi nem történne az életemben. Erről a kegyáradatról szeretnék írni, de az ostobaságomat sem fogom titkolni.

Miután elfogadtál tanítványodnak, többször mondtad és írtad, hogy annak ellenére, hogy mi Egerben szolgálunk, azért időnként személyesen is társulhatunk veled. Hát, próbáltam lépéseket tenni. Egész évben rohamos gyorsasággal írtam neked a leveleket, a *bhaktáidat* pedig próbáltam megkörnyékezni, hogy én is mehessek a házadba szolgálatot ajánlani. De valami nekem még mindig hiányzott, és Prabhupāda maraton alatt rájöttem, mi az, amire te mindig bíztattál minket, de amit én, mint egy igazi ostoba tanítvány, mindig akartam, de nem tettem érte semmit. *Ez a dolog a te tiszta szereteted Kṛṣṇa iránt, amit személyesen adsz a tanítványaidnak.* Mindig azt gondoltam, hogy személyesen csak az idősebb *bhakták* kaphatják ezt meg, én pedig csak kizárólag rajtuk keresztül részesülök a te isteni kegyedből. Aztán maratonkor jött egy sms tőled, amiről először azt gondoltam, vagy vicc, vagy félreértés. Aztán jött még egy, meg még egy és még nagyon sok. Ez a kegyáradat kezdte eltörni az eddigi elképzelésemet a *guru* és a tanítvány kapcsolatáról. Aztán jöttek a telefonhívások, amikor persze én csak panaszkodtam, mennyire fáradt vagyok, és hogy néha azt gondolom, fontosabb a harc, mint az éneklés. Te türelmesen azt válaszoltad: „Napóleon

szerint a harchoz a katonák ereje a gyomrukban van, a teli hasban. Viszont Śrīla Prabhupāda azt mondta, a harchoz a *bhakták* ereje a szent név éneklésében van." Neked fontos volt, hogy én mikor, mennyit és hogyan *japázok,* s ezért nekem is fontossá vált. Annyi sok *bhaktád* mellett velem is személyesen törődtél, pedig tudom, hogy ezt nem érdemeltem meg. Hamar vége lett a maratonnak, de szomorkodás helyett rohantam Krisna-völgybe, hogy a karácsonyt veled tölthessem, az igazi apukámmal, az igazi családomban.

Te transzcendentális *guru* vagy, de ha kell, akkor apa vagy, aki törődik velünk. Ha kell, akkor anya vagy, aki aggódik értünk, és ha kell, akkor barát vagy, aki biztat bennünket. Mindig azon igyekszel, hogy megtanuljuk elfogadni a szent nevet és Śrīla Prabhupāda kegyét. Nem is gondolok abba bele, hogy most hol lennék és mit tennék a te kegyed nélkül! Csak egy dolog jut eszembe: hogy megmentetted az életemet, és ezért örökké hálával tartozom neked!

Jelentéktelen szolgád:
Medhya devī dāsī

Megha mañjarī devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

On the day of your appearance I am writing this letter to you. Unfortunately I am not too good at writing letters but because it is about you, I collect all my strength, even if only in a few words, but I would like to glorify you properly.

I believe that the powerful presence of Kṛṣṇa consciousness in Hungary and the devotees that serve here, and that we have Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga, Śrī Śrī Rādhe-Śyāmasundara and the other deities, proclaim your glories. Everything appeared through your grace in Hungary and not only here, but you share Śrīla Prabhupāda's mission in other countries too. Everyone can see the great effort you make and I think many of us don't know the true

greatness of your effort. The devotees who follow you also make great efforts in helping to spread Kṛṣṇa's Holy Name in every village and city just as Lord Chaitanya has predicted. This gives a great inspiration to the younger devotees like me, that it is worth "fighting" to continue, because we can reach that state at any time when nothing else matters, just to please Kṛṣṇa.

Love is the most important thing, because if somebody loves someone than he or she can do anything for him or her. Because you love Kṛṣṇa and your spiritual master, you do everything to please them. You also love your disciples and every devotees in the same way so we are obliged to your love, that we cannot always return as we should. I shouldn't really use 'we,' because these are only my thoughts.

I am sure that I am not grateful, so please forgive me Guru Mahārāja! Maybe one day I will grow up and understand what those lines mean that I sing every morning:

jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra

Your insignificant servant:
Meghamañjarī devī dāsī

Bhakta Mérő Mátyás

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glory to Śrīla Prabhupāda and you.

This is my first *vyāsa-pūjā* offering to you, therefore please allow me to write about something very personal, namely, how I decided to approach the dust of your lotus feet and beg for your mercy to accept me as your disciple.

Let me first briefly summarise the main stages of how I came

home in this material world, i.e. how I found ISKCON and the Hungarian *yātrā*.

In spite of my materialist, atheist upbringing, since my late twenties I had been searching for the purpose of my life, which, as I realised about fifteen years ago, was really a search for God. Kṛṣṇa's mercy came in seriously at Christmas in 1999 in the form of an inspiration to donate pastries to Food for Life for distribution to the needy. This was followed by occasional donations, reciprocated by Krishna's servants in the form of invitation to the Govinda restaurant. In this way, I received Kṛṣṇa's mercy in the form of *prasādam* and the association of devotees, earned by *ajñāta sukṛti*, the donations. (Needless to say that, although I was not conscious of them, many of Śrīla Prabhupāda's books which I had been given by *saṅkīrtana* devotees, have also been lurking on my bookshelves as well, some for many years).

My first encounter with the philosopy was at the Summer University in 2001. Then, a new, thrilling period of my life began at the 2001 *Janmāṣṭamī* at the farm which was like to be born again.

If we look at this process, we find that all the essential ingredients necessary for spiritual life are there, and, lo and behold, the recipe fails not.

I have been rejoicing in my newly found life and missed no occasion to savour the nectar offered by the association of devotees, especially that of Śrīla Prabhupāda's disciples. I started wondering which spiritual master I should approach to ask to accept me as a disciple. Devotees told me that one should approach the spiritual master who represents to the gratest extent to the aspiring disciple the mercy of Śrīla Prabhupāda.

Well, I was enchanted and intoxicated by the ocean of compassion manifested by Śrīla Indradyumna Mahārāja, whose Diaries I can never read without weeping; struck down and, for rare moments, made humble by the relentless frankness of Śrīla Bhakti Ballabh Puri Gosvāmī, whose hard words could not be endured were it not for the softener of his merciful humour; I felt intellectually uplifted by the intelligent and clear reasoning of Jayadvaita Svāmī, I felt enlightened by the purity and austerity of Śrīla Bhaktividya Pūrṇa Mahārāja, whose qualities are like the Himalayas, attractive, but for most of us, hopeless to achieve.

Then, by the arrangement of Kṛṣṇa, I was able to travel and see a few other temples in the world. I started to see the power of Śrīla Prabhupāda's ISKCON which only fired my enthusiasm. At the same time, although I am not qualified to pass judgment over anyone, I could not deny that there are differences among temples in terms of mood, depth of service and degree of realisation of Śrīla Prabhupāda's instructions.

Coming home from my travels, I had to realise that the standard of all the ingredients of our great pharmacist's, Śrīla Prabhupāda's recipe are manifested in Hungary at a level that is at least as good as, but often higher, than anywhere else. I did not have to speculate long to find out that this is due to your causeless mercy and nothing else. Not only the institutions of giving hope to the hopeless – Food for Life, the temples, book distribution – but also the association of those great saintly persons, your Godbrothers, is only possible by your ocean of mercy as those great devotees are your friends who are attracted to your person and your great work. To put it simply, every single molecule of oxigen in the Hungarian *yātrā* is there but by your mercy. Just as Śrīla Prabhupāda brought Kṛṣṇa consciousness to the West, everything here in Hungary was brought by you, Guru Mahārāja! So I realised that you are the person who most truly represents Śrīla Prabhupāda to me, from whom all other mercies emanate.

This realisation led me to the decision to approach the dust of your lotus feet and humbly asking you, through the good offices of my authorities, to accept me as your disciple. your merciful decision to grant the request of this useless and unqualified soul makes me eternally grateful to you.

Thank you, Guru Mahārāja!

Your useless servant,
Bhakta Mérő Mátyás

Śrīla Śivarāma Svāmī ki JAYA!
ISKCON gurus ki JAYA!
Śrīla Prabhupda ki JAYA!

Bhaktin Molnár Szilvia

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelettel hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra itt a lehetőség, hogy dicsőíthesselek téged *vyāsa-pūjād* alkalmából. Most igazán nem kell gondolkoznom, hogy mit is írhatnék. Szeretném megköszönni tiszta szívemből a múlt évi maratont, a sok üzenetet és a lelkesítő telefonbeszélgetéseket, amiket mindig türelmetlenül vártam. A legcsodálatosabb dolog az, hogy úgy éreztem, fontos vagyok Śrīla Prabhupādának, és ezt neked köszönhetem. Te végtelenül kegyes és fáradhatatlan vagy a feltételekhez kötött élőlényekhez, ezt tapasztaltam én is, amikor foglalkoztál velem és lelkesítettél, hogy nagy eredményt csináljak. Lehetetlennek tűnt a kérésed, mert parányi hitem van, és a követéshez erős hitre van szükség – ezt egy leckéden mondtad.

Már a vége felé közeledett a maraton, amikor felhívtál, és elmesélted, hogy már reggel 6.00-kor kimentél osztani a repülőtérre, mert olyankor teljesen más hangulatban vannak az emberek. Mondtam, hogy én is megpróbálom, és sikerült is kimenni, utolsó előtti nap, 23-án. Szinte senki sem volt rajtunk kívül. De aztán a kegyedből csak pozitív dolgok történtek: sok könyvet osztottam, 53 *Bhagavad-gītāt*. Még este tízkor is felhívtál, és megdicsértél. Már alig volt erőm ott állni és beszélni az emberekkel. Hálás vagyok, amiért foglalkoztál velem is, köszönöm szépen a szerető gondoskodást és a figyelmedet. A szentimentalizmusnál csak az érzelem van jelen, a szeretetnél pedig a cselekvés is – Gurukula Mahārāja mondta ezt egyszer. Neked hatalmas szereteted van minden elesett élőlény iránt. Remélem, eljön az a nap, amikor megfelelően tudom értékelni mindazt, amit tőled kaptam.

Szolgád:
Bhaktin Molnár Szilvia
(Eger)

Bhaktin Monica Modi

Dearest Gurudeva,

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Lotus Feet.

Today I sit and write this offering to you for the most auspicious occasion of your *vyāsa-pūjā* celebration. I feel absolutely unqualified to write an offering to you, as I am the most fallen aspiring disciple that you have.

Although so fallen, you give me the shelter of your lotus feet and have accepted me as your aspiring disciple. However, I am such a dedicated servant of Māyā devī that I find it hard to resist her temptations and always end up becoming entangled. I pray that I can one day remain illuminated by Kṛṣṇa consciousness so that Māyā cannot get me. However, let me take this opportunity to make a humble attempt to glorify you and thank you for your unconditional love, compassion and shelter.

Gurudeva, I have known you for as long as I have been in touch with Kṛṣṇa consciousness, since 1994. You were the first *guru* that I had association with. It took me a while to realise that you were my spiritual master, and over the years I have developed a close relationship with you and some of your dear godbrothers. I have found that you always inspire me with your expert words, ecstatic kirtans, kindness towards devotees, deep understanding, strict instructions, soft heart, selfless attitude, sweet smile, and love for Śrīla Prabhupāda and *vaiṣṇavas.*

Gurudeva, you are such an amazing son of Śrīla Prabhupāda. You are 100% committed to his instructions and are an empowered preacher. You are completely fearless and fully dependent on Kṛṣṇa. You are only attached to Kṛṣṇa and spreading Kṛṣṇa consciousness to everyone you meet.

Since your time with ISKCON, your achievements have been phenomenal. Having leadership qualities you were selected to serve as UK GBC and remained in this extremely demanding post for an outstanding 23 years whilst also working on Hungary and other

duties. That in itself speaks for itself. Spending most of your time and energy leading the UK Yatra so expertly.

Gurudeva, I first came to Hungary in about 1998 on a Pāndava Sena trip, when Rādhā-Śyāmasundara stole my heart. Since then I have visited NVD many times and I am very attached to the deities and community there. NVD shows your love for Rādhā Śyāmasundara, it is a reflection of your pure heart. I have no doubt that Rādhā Śyāmasundara are residing within your heart. Who would have imagined a *yātrā* in Hungary, with a farm community and so many dedicated followers of Lord Caitanya? It has all manifest due to Lord Caitanya's mercy flowing through you, His pure devotee.

Gurudeva, I find it amazing how you have utilised your every quality for serving Kṛṣṇa. You have such a strong vision for the future and you always strive to achieve it. I was recently reading Indradyumna Svāmī's travelling preacher for 2001. He was saying how he met you in Russia and you were discussing your future plans with him that you want to build a temple in Budapest in your 50s and another in NVD in your 60s. What extraordinary vision. And that's exactly what you're working on now. Having studied accounting and management, we were always taught about strategic management. I always used to wonder how these could be applied to Kṛṣṇa consciousness. You have shown me exactly how to do this. Your achievements are astounding.

Although travelling around the globe to preach, you are a staunch practitioner of Kṛṣṇa consciousness. You remain the perfect example for all of us. You also manage to find time to write about Kṛṣṇa's sweet pastimes along with so many other interesting and deep topics. Thank you for sharing these with us.

You are truly amazing in every way. You are always ready, willing and able to serve devotees and expect nothing in return. You are dedicated to your beautiful Deities and pleasing Them is your only desire.

Your love for the holy name is appreciated by numerous devotees around the world. For many years now you have spent countless hours performing the sweetest and most rocking *kīrtanas* for Their Lordships around the world. Each time sharing new melodies with us, teaching us how to deeply call out to Krishna, to meditate on

Him and dance ecstatically for Him. This has truly left a deep impression. It has now become a custom at the Manor to have these on Sundays.

Gurudeva, just seeing your glorious effulgent self brings peace to my mind. Being such a pure son of Śrīla Prabhupāda, you have this special glow which illuminates all that you come across and pacifies the uncontrolled mind. I pray that Krishna always protects you and keeps you in good health.

I felt at a great loss after losing my material father in May 2003. The whole experience was a real eye-opener. Actually seeing how one day your body is fit and healthy and then disease sets in and the next day all that is left is matter. I pray that his soul is in a better place now and that Kṛṣṇa always protects him. I thank you for all you guidance and support. I thank you for being my spiritual father and looking after me so nicely. You always say to me to get on with reality. I pray that I can do so, instead of getting engrossed with this illusion.

I am so limited with my words, but this is my attempt to glorify you, my perfect spiritual master, a perfect gentlemen. I pray that I can one day have a spark of the love and devotion that you have for Śrīla Prabhupāda and Rādhā-Śyāmasundara. I feel so very fortunate to have your shelter and guidance. I pray that I can be chaste to your instructions and one day soon assist you in this mission. I pray that I can surrender and dedicate my qualities to preach Kṛṣṇa consciousness and become an instrument in your hands. When will the day come when I realise the illusion here and stop getting attracted to sense objects and making offences? When will that day come when I can surrender? Please somehow mystically awaken the dying creeper of devotional service in my heart so it can blossom and realise its full potential.

Please forgive me for my offences and shower me with your blessings. I thank you for everything.

Your fallen, aspiring, selfless servant,
Bhaktin Monica

Bhakta Mózes Zsolt

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, minden dicsőséget neked!

A te *vyāsa-pūjā* megjelenési napod kedvező lehetőség számomra, hogy dicsőíthesselek téged. Már sok-sok születés óta az illúzió rabja vagyok, de te eljöttél Śrīla Prabhupāda őszinte követőjeként Magyarországra, hogy kiszabadíts az anyagi világ börtönéből, a többi feltételekhez kötött lélekkel együtt. Elhoztad a szent nevet, amely képes a legalacsonyabb rendű embert is a legodaadóbb *vaiṣṇavává* változtatni. Lehetőséget adtál arra, hogy részt vehessek az Úr Śrī Caitanya Mahāprahu kedvtelésében, és hogy odaadó szolgálatot végezhessek, amelynek az eredménye a tiszta istenszeretet. Szeretném megköszönni jelenlétedet, tanításaidat, amelyek mindig menedéket nyújtanak számomra.

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiṇ kuto 'pi

„Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni."

Ezért hát szeretném kérni áldásaidat és kegyedet, hogy fejlődhessek a lelki életben, és hogy szolgálhassalak téged és a *bhaktákat*.

Szolgád:
Bhakta Mózes Zsolt
(Eger)

Mukunda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrīla Prabhupādának!

Először az áldásaidat szeretném kérni, hogy megérthessem a lelki tanítómester fontosságát, és azt, hogy ezért mindig dicsőítenünk és szolgálnunk kell őt. Kṛṣṇa végtelenül kegyes hozzánk, annak ellenére, hogy elfordultunk Tőle. Elküldi egy tiszta *bhaktáját,* aki megmutatja nekünk a Felé vezető utat. Az ilyen lelki tanítómester követésével elérhetjük a legmagasabb rendű tökéletességet, ám másképp nincs semmi reményünk a fejlődésre.

Tanítványaidon keresztül, valamint utasításaid követésével mindig kapcsolatban lehetek Veled, és ez a menedék ad nekem minden ösztönzést a lelki életre. *Vyāsa-pūjād* alkalmából ezért szeretném kifejezni a hálámat. Kérlek, add a kegyed, hogy mindig szolgálhassalak.

Szolgád:
Mukunda dāsa

Nadīya Bihari dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to you on your most auspicious appearance day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This is my first offering as an official disciple, but unofficially, I feel that throughout my life you have always been my spiritual master. You gave me my first grains when I was six months old and ever since then you have always encouraged and supported me in Kṛṣṇa consciousness. For instance, when you invited me on the

Hungarian Festival Tour to dance when I was six years old. Everyday you would try to coax me into smiling, but even though I enjoyed performing I always refused to smile. You were so determined to make me smile, you tried everything, even threatening to spit water in my face if I didn't, and when that didn't work, you brought out the ultimate bribe for any six year old girl - a brand new Hungarian outfit, which I still treasure dearly. Looking back, I feel that even at so young an age I had such a privileged position, being able to struggle on stage, in my new, smart Hungarian outfit, carrying a garland, double my size to offer to you and place over your head, whilst being cheered and applauded by an eager Hungarian audience who loved me in my new outfit. After all this, I think I finally gave in, reciprocating your kindness with the smile that you wanted.

Throughout my life you have always remained a strong, steady figure, who has helped me through some difficult times and inspired me to always keep Kṛṣṇa in my mind and close to my heart. You have always been there to give me good advice and guidance, and have rewarded and praised me for even the smallest of services that I have given to you. I remember one time after working "hard" for the cookie marathon; I fell ill from being out in the cold and was completely devastated to miss the sacred cream-doughnut giving ceremony, which you held every year. Upon hearing of my "despair" you sent me two, rather large containers which were filled with 60 mangala arati sweets, though I'm not sure I felt any better after eating a whole container! But you showed me your mercy even though I had done so little to deserve it.

When I was seven, I sent you my first letter, including with it some *guru-dakṣiṇā,* that I think came to the grand total of ৲5.40, which you told me you would use in the service of Śrī Śrī Gaura-Nitāi. You also sent me a photograph album full of beautiful pictures of Śrīla Prabhupāda with a message inside telling me that I was a good devotee of Lord Chaitanya and to continue my service to his preaching movement. It is these small details, which you pay so much attention to that helps me, as well as your other disciples, to keep our minds focused on Kṛṣṇa.

Seeing you in this movement, over 30 years on from when you first joined, with an overwhelming amount of enthusiasm and

dedication to spreading the message of Kṛṣṇa consciousness in the service of your own spiritual master, Śrīla Prabhupāda, is such an inspiration to me. Your dedication shows through everything you do, your classes, your books and in particular for me your *kīrtanas,* which I love because I can really see your devotion to Lord Kṛṣṇa shining through them.

I pray that you will continue to engage me in your service, and show me your mercy by giving me your guidance so that I do not become complacent with the material world, and keep my mind focused on Lord Kṛṣṇa.

Your Servant
Nadīya Bihari dāsī

Bhakta Nagy Imre

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A Prabhupāda-maraton első vasárnapján a Keleti-pályaudvaron könyvosztás közben megszólítottam egy idős hölgyet. Sokat kérdezősködött, és közben elmondta, hogy volt a Balatonnál egy templomban, ahol egy indiai szobor volt, egy fiú és egy lány. Megkérdeztem, hogy Rādha-Śyāma volt az? „Igen, igen, énekeltünk meg táncoltunk is – válaszolta. – Nagyon tetszett!" Adott adományt, és úgy köszönt el, hogy Gouranga!

A te erőfeszítésed, munkád eredménye, hogy a magyar *yātrā* lelkes és eredményes a prédikálásban, Śrīla Prabhupāda könyveinek osztásában. A *bhakták* erőfeszítést tesznek a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében, magatartásukkal is mutatva, milyen ez a mozgalom.

Mulandó szavaimmal próbállak dicsőíteni:
Bhakta Nagy Imre
(Govinda étterem)

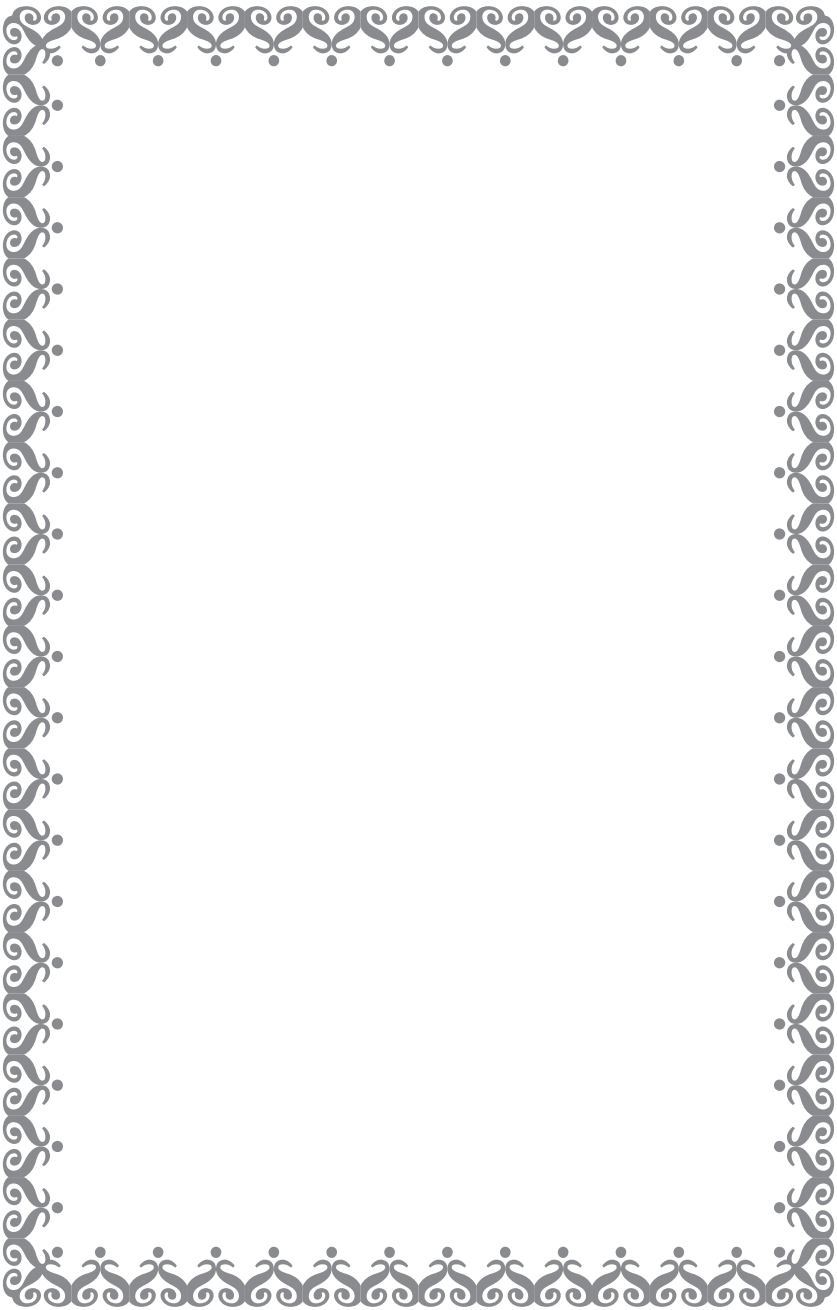

Bhaktin Nagy Judit

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Neked köszönhetjük a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországon. Mennyire felbecsülhetetlen ennek az értéke! Én nem vagyok rá alkalmas, hogy ki tudjam fejezni.

Amióta én megismertem a Kṛṣṇa-tudatot, egyre nyugodtabb lett az életem, és sok jó dologban van részem, pedig nem érdemlem meg.

Én dolgozom, és a munkahelyemen sokszor hallgatnom kell a rádiót, és akaratlanul figyelek a műsorokra. Az emberek folyamatosan a megoldást és a magyarázatot keresik szenvedéseikre, de igazából mindig bezáratlanul maradnak ezek a beszélgetések. Találgatnak és próbálják saját maguk kitalálni, mi lehet az oka a háborúnak, a betegségeknek. Ilyenkor mindig az jut eszembe, hogy Prabhupāda könyvei tartalmazzák az igazságot, és mindenre választ kaphatnának, nem szenvednének annyira. Úgy érzem, én már megkaptam a lehetőséget, hogy változtassak az életemen, és szeretném szolgálni a *bhaktákat,* akik terjesztik a Kṛṣṇa-tudatot.

Szeretnék még jó egészséget kívánni neked a prédikáláshoz.

tvaṁ naṇ sandarśito dhātrā dustaraṁ nistitīrṣatām
kaliṁ sattva-haraṁ puṁsāṁ karṇa-dhāra ivārṇavam

Szolgád:
Bhaktin Nagy Judit
(Eger)

Bhakta Nagy Richárd

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hosszas unszolás után vettem a bátorságot, és tollat ragadtam, hogy írjak neked *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából. Mivel nem olyan régóta találkoztam veled először, s még nem sok *śikṣāt* fogadtam el tőled, csak szerény megvalósításaim alapján tudok beszélni.

Mióta gyakorlom a Kṛṣṇa-tudatot, egyre inkább kezdem meglátni és értékelni azt a csodát, mely a te szívedből pattant ki. Az elmúlt időszakban rájöttem, hogy mennyire fontos számomra a Kṛṣṇa-tudat, és a *bhakták* pótolhatatlan társasága. Tudom, hogy mindezekért elsősorban Śrīla Prabhupādának kell örökké hálásnak lennem, de mivel mindez csak rajtad keresztül nyilvánulhatott meg, úgy érzem, meg kell ezt köszönnöm neked! A Farm, a budapesti templom, Śrī-Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga és ezek a csodálatos *vaiṣṇavák,* azt hiszem, mind a te erőfeszítéseidet tükrözik.

De, hogy némi őszinteséget is vigyek felajánlásomba, azt kell mondjam, leginkább azért a figyelmességedért és szerető törődésedért vagyok hálás, amivel a Śrīla Prabhupāda-maraton alatt fordultál felém. Emlékszem azokra az estékre, amikor a *saṅkīrtana* után teljesen kimerülve, késő este az ágyban SMS-eket írtam neked, mikor már mindenki aludt, csak hogy valamit visszaírj nekem, vagy azokra az izgalommal teli estékre, mikor csak arra tudtam gondolni, mikor hívsz végre fel, csak hogy halljam a hangodat!

Köszönöm neked azt a segítséget, amellyel lelkesítettél mindvégig, s hogy személyeddel mindig inspirálsz, hogy többet és többet szolgáljak, hogy minél többet átadjak magamból Śrīla Prabhupādának.

Szolgád:
Bhakta Nagy Richárd

Nalinī devī dāsī

Dear Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Please accept my humble obeisances in the dust of Your lotus feet. All glories to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I've never before written an offering for the day of your *vyāsa-pūjā,* but always with great gratitude remembered you and your child – New Vraja Dhāma. The first person to introduce me to You was, of course, my son. You were not yet preaching in Russia in those days. Then one time, my Gurudeva gave a class based upon Your *vyāsa-pūjā* offering to Śrīla Prabhupāda on his centennial anniversary. Guru Mahārāja was reading the offering and my attitude was not at all abstract to what I have heard but already based on your personality. At that time I had already visited New Vraja Dhāma and had heard some of Your classes. That respect with which Śrīla Nirañjana Svāmī Mahārāja was reading your offering strengthened my respect to You even more. And then by the mercy of Kṛṣṇa and my Gurudeva, I was receiving news about your activities in the Kṛṣṇa consciousness Movement and also about your forth-coming books.

Already my Gurudeva had insisted for a few years that I go to New Vraja Dhāma, explaining that it will be more peaceful for my progress in Kṛṣṇa consciousness.

And it was true. When I came here I saw with my own eyes that devotees here are different from others, and the difference is that they are always in the mode of goodness and that this is a good sign of your influence. Even when you are not here they always talk about your instructions, about your advice, about what you like and what you don't.

Before leaving for Hungary, I read a book by Tamāl Kṛṣṇa Gosvāmī Mahārāja about Śrīla Prabhupāda's final pastimes where he mentions some of the last instructions given by Śrīla Prabhupāda not long before his departure from this world. There was one particular instruction about the establishing of self-sufficient farms. From that I could understand that New Vraja Dhāma is the

manifested idea of parama-guru and that step by step, you are fulfilling the instructions of your spiritual master and we, by your mercy, will try to be the best instruments in your lotus-like hands.

With great respect I bow down to your lotus feet covered with flower petals from the spiritual world and congratulate you on your appearance day.

Your servant:
Nalinī devī dāsī
(disciple of Śrīla Nirañjana Svāmī Mahārāja)

Nāma Ruci dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja!

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to your beautiful lotus feet.

sri guru paramananda
premananda phala prada
vrajananda pradananda
sevayam ma niyojaya

Dear Mahārāja! I always like writing pledges to you because I consider you as my sterling spiritual master. You wrote in your *śikṣā guru* book that the god brothers of the spiritual master should be respected and served the same way as our own spiritual master. So I try to satisfy you according to that, what you say is the same as I would hear it from Śrīla Gurudeva's lotus mouth and I strive to complete it the same way, as I would receive that instruction from him. Kṛṣṇa consciousness is the most wonderful thing I met in my whole life.

The company of devotees, Śrīla Prabhupāda, later my Śrīla Gurudeva, those many beautiful spiritual masters here at ISKCON: this all is just due to your huge efforts, your endless patience, your hard working, your shining cleanness and your strong desire.

If you haven't come I never met Kṛṣṇa consciousness.

I owe you much, even if this is a debt that can never be paid back, and we can never be thankful enough. We can never express our thanks or just only size up the importance of the chance we got from you. If someone spends some time in Krisna consciousness and lives together with devotees, he can realise that this is a big, beautiful family. A real family where everyone has its own place. I also found my place in this family and I am very happy here. I always desired such a father who I can look up to and who is exemplary in all regards. I was never living, I was never thinking with such a clean mind. Whatever good intuition I have concerning myself, everything is due to you and the devotees. And like a good father who takes care of everything so his children want for nothing and be protected against everything, the same way you take personal care of each of your children equally. We receive our whole life from you and like "good" children we try to do our best to make things go well but accidentally everything becomes muddled up, we damage, let fall, brake our responsibility entrusted to us and you just are watching this patiently and in exchange for nothing you give us your endless help and love and the opportunity of trying again and again. An everyday father could never do that. But once we have to grow up and start paying back this care with actions. Please give your blessings so we can start this as soon as possible and could make the Kṛṣṇa consciousness movement successful in Hungary with your leadership. Thank you very much for that many love and personal care and inspiration.

Your ungrateful servant,
Nāma Ruci dāsa

Nandagopa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Thank You very much for making me possible to write this offering to You. I know that You read always every offerings carefully, thus You read mine also. Thank You very much for your care and attention.

Dear Guru Mahārāja, I wouldn't like to promise anything more. I just would like to stay here silently, in your shelter. Please give me that blessing that I never leave this wonderful shelter.

Your servant,
Nandagopa dāsa

Nandarānī devī dāsī

Drága lelki édesapám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked megjelenésed napján! Minden dicsőséget isteni lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, szíved Urainak!

Ülök a *bhakták* között Goloka-dhāmában, és nézzük a Mayapuri beavatást. Egyszerűen lenyűgöző. B.B. Govinda Mahārāja énekel. Olyan meleg a hangulat, mint amit Gaura-pūrṇīmān éreztem, mikor oda képzeltem magam Śrīdhāma Mayapurba. A szívem teli van boldogsággal, bár anyagi létem tovább folyik a világ egy másik pontján. A te különleges kegyednek köszönhetem, hogy itt lehetek a Kṛṣṇa-tudatban, bár sok bántó dolgot mondtam vagy tettem. Nagyon bánom és szégyellem. Most igyekszem a lehető legkevesebbet félrebeszélni (*prajalpa*). Igyekszem magamban szilárdabbá tenni az erényeket, a könyörületet, és segíteni ott, ahol tudok. Már nem mondom, hogy „nem akarok fájdalmat okozni", mert nincs értelme. Ez az anyagi világ fájdalommal teli, mert önzőek, könyörtelenek, irigyek vagyunk úgy magunk, mint mások iránt. De a ti különleges kegyeteknek köszönhetően megtanulhatjuk ezeket legyőzni. Tökéletességet adtok. Ti rajtatok át jön a kegy, eszközök vagytok Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda kezében, de mi sokszor vakok vagyunk, nem látjuk, a büszkeség elvakít bennünket: Már van egy kis tudásunk! Milyen kijózanító látni, hová vezet ez a vakság! Borzasztó,

fájdalmas, de ugyanakkor rendkívül kijózanító. Meg akarom tanulni, mit nem szabad tenni, és hogy hol vannak a buktatók! Haza akarok menni valahogy Kṛṣṇához! Kérlek, segíts kitisztítani valahogy az egészet, mert egyedül nem megy. Mindent neked köszönhetek! Ez magában foglalja az egész életemet. És az élet számomra azt jelenti: alázat és örökös tanulás. Most van rá lehetőség, hogy megtanuljunk mindent, ami Kṛṣṇa szolgálatához szükséges. Már ami belefér ebbe az életbe. Hogy mi lesz aztán? Csak te és Kṛṣṇa tudjátok.

Áldjon meg téged Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda erővel, egészséggel, és minden mással, ami a misszió továbbviteléhez szükséges. Magamnak pedig csak megértést kérek, mély megértést és azt, hogy végre felnőhessek és folytathassam azt, amit tőled tanultam.

Kérlek téged, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és Śrīla Prabhupādát, hogy bocsássatok meg szerencsés, mégis botladozó szolgátoknak.

Maradok lekötelezett szolgád:
Nandarānī devī dāsī

Nāyikā devī dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaṇ

I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge.

saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroṇ śrī-caraṇāravindam

To be absorbed in the sorrowful separation from Rādhe-Śyāma, tears are flowing from your lotus eyes. Your transcendental teardrops touch our hard hearts, which bring us again real life.

mahāprabhoṇ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroṇ śrī-caraṇāravindam

Hearing, chanting, remembering, offering prayers, serving the Lord's lotus feet, serving Him as a servant, worshiping Him, being His friend and offering yourself to Him, you are bathing in the brilliant ocean of ecstasy. By this way, you are absorbed in the infinite bliss, while your lotus like body is performing the mission of Lord Caitanya Mahāprabhu.

śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroṇ śrī-caraṇāravindam

Feeling unhappy without giving your divine grace, filled with kindness, compassion and grace, showing an example to the conditioned souls, you kindly engage us in the service of the Divine Couple. Fragrant flowers, beautiful clothes, wonderful ornaments to please the Lord, your mercy is unlimited, melting our hearts, we will become qualified to go back to Godhead.

catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tṛptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tṛptiṁ bhajataṇ sadaiva
vande guroṇ śrī-caraṇāravindam

Your happiness always increases, seeing the delicious food offered to the Lord. Honoring *bhagavat-prasāda* which pleases the heart, your lotus-like face becomes satisfied.

śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroṇ śrī-caraṇāravindam

You are always joyful, and fond of the pastimes of your beloved Lord. Chanting the names of Śrī Śrī Rādhe-Śyāma and hearing about Their glorious transcendental pastimes, your heart becomes filled with unlimited joy, feeling separation from your beloved Lord. Tears appear from your lotus eyes, unable to tolerate your feelings towards Rādhe-Śyāma.

nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroṇ śrī-caraṇāravindam

Our beloved master, you are very kind. You are very expertly assisting the Lord's divine pastimes. Your heart is always in Śrī Vraja, placed cleverly by the beautiful Kṛṣṇa.

sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiṇ
kintu prabhor yaṇ priya eva tasya
vande guroṇ śrī-caraṇāravindam

O spiritual master, dearest father, please kindly bestow upon us a drop of your transcendental love. You are our shelter and spiritual teacher. Please save our fallen souls. You are honored as the Supreme Lord and are His confidential servitor.

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiṇ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroṇ śrī caraṇāravindam

O my dear Master, please be kind to me. Without your mercy, there is no hope for me. I bow down to your lotus feet, begging for your mercy constantly.

All glories to you Guru Mahārāja!
Your fallen servant,
Nāyikā devī dāsī

Bhakta Németh Gergely

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hogyan is tudnék dicsőségedről beszélni, rólad, kinek minden tette mások megsegítésére irányul! Az írások azt mondják, hogy a nagy személyiségek közül is az a legemelkedőbb, aki mások nyomorúságos helyzetét látva minden erejével az ő megsegítésükre törekszik. Másokért munkálkodni ebben a korban nagyon ritka cselekedet. Te az igazságnak megfelelően látsz, ezért mindenkiben tudod látni a Kṛṣṇa-tudatot, vagy annak a hiányát. Ennek megfelelően mindenkit helyzete szerint segítesz a lelki életben. Egy transzcendentális mérnök vagy, ki nagy gonddal és módszerességgel írtja ki a bűnös vágyakat a szívből, és tölti meg szeretettel azt.

Azért imádkozom hozzád, hogy segíts megértenem a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját, hogy jó követő válhasson belőlem. Köszönöm hogy megadtad a lehetőséget, hogy itt lehetek. Köszönöm a *bhaktáknak* társaságát, Új Vraja-dhāmát, Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és a *saṅkīrtana*-missziót.

Szolgád:
Bhakta Németh Gergely

Nīlamaṇi Cakravatī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A lótuszvirág egy nagyon különleges virág. Egyedi az összes virág között itt az univerzumban. Nem érint közvetlenül semmit,

mutatva ezzel is emelkedettségét, s mindezek mellett szépségével és illatával felülmúlja annyi más társát.

Bár sok csodálatos virág létezik, a lótusz elöl jár mind között. Ezért hasonlítják a szentírások az Úr Kṛṣṇát e növényhez.

Ahogyan te vezeted a zászlós hajót az ISKCON-ban – Śrīla Gurudeva fogalmazott így egy budapesti leckén –, hasonlatos vagy egy lótuszvirághoz, Mahārāja. E lótuszvirág gyönyörűbbnél gyönyörűbb szirmokat bont, hogy megörvendeztesse a világot szépségével. Számomra ezek a szirmok mindegyike utolérhetetlen tulajdonságaid tárháza.

Minden tekintetben példamutató vagy. Az a kapitány, aki sikerre vitte és viszi ezt a hajót, kivezette oly sok viharból, s egyre szebbé és nagyobbá építette, hogy többen elférhessenek rajta.

Ez a mély szeretet, ami belőled árad minden élőlény iránt, az én kőszívem is meglágyítja. Figyeltem, ahogyan olyan türelmesen inspirálod a *bhaktákat*, s mindvégig személyes maradsz. Ez nem egy közönséges dolog, főleg ha arra gondolok, hogy hány *bhaktát* is jelent ez valójában. A maratonon a *bhakták* erőfeszítését értékelve végig hívogattál bennünket, ami látványosan erőt adott mindannyiunknak. Kedves Mahārāja, a te tiszta és kiváló jellemed a mi védelmünk, a szereteted és törődő szavaid a menedékünk, s a határozottságod és kitartásod a lámpásunk, ami mutatja az utat nekünk az életünk során.

Nem tudom, mihez is kezdenénk nélküled, de én személy szerint tudom, hogy sehol nem lennék, ha te nem törődsz velem az évek során olyan kitartóan és inspirálóan. Nagyon szépen köszönöm ezt neked, Mahārāja!

Haszontalan szolgád:
Nīlamaṇi Cakravatī dāsī

Nisanta-līlā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to the most beautiful Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara and the most merciful Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaurahari. All glories to Śrīla Prabhupāda.

You gave me so much mercy this year that to thank you with words is a hopeless attempt. Stronger than before I had your association through vani and that brought about the sweetest vapuh. Although we always hanker after your service in *vapu, vāṇī* is what fills it with life and makes it deeper. At the same time, your personal association is most dear to us, and it is ever inspiring to fulfill your orders. However, by constantly encouraging us, you made us sense that to serve your mission is a very personal service to you and is not limited to time and space. I can only beg to be able to surrender to you more and more and say thank you for the *gāyatrī-mantra,* for all the text messages, telephone talks, service, association, inspiration and so much reciprocation in this way. This crazy mind is so contaminated that it gets diverted to the mundane world or just falls asleep sometimes, even though it has the greatest treasure, the shelter of your lotus feet. If it would be sane it would never stop serving you, while constantly dancing in ecstasy.

A disciple should give himself to his spiritual master and make fulfilling His instructions the center of all of his activities, thoughts and words. Giving up all other considerations one should fully surrender to His will with everything. This is atma nivedanam.

However, if we observe you we can understand that you go beyond that. You made your whole being one with Śrīla Prabhupāda. In this way, beyond carrying out His instructions, His transcendental desires seem to manifest in your heart, and you mercifully engage us in fulfilling these desires.

When I read about Śrīla Prabhupāda, there is something I always come across. It seems to me that you think as He thinks, you do things as He used to do and you "operate" like Him in many ways.

I would like to know you more and more and this can be done by constant service, meditation and surrender. I am far from that but I try to understand that I have no separate existence from you, and don't have anything independent of you. You taught me that the smallest thing becomes of the greatest value if it makes you smile, and even the greatest effort is not worth anything if it does not please you. I remember Your lotus feet on my head every day. Thank you that you accepted me. I pray that one day I can have that tad atma consciousness and help your disciples to fulfill Your mission with full determination. Please bless me that I don't fall down but that as time goes by I learn to offer you more, and better, service.

Your insignificant servant,
Nisanta-līlā devī dāsī

Nitāi-prema devī dāsī

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és a te isteni megjelenésednek!

Újra itt a lehetőség, hogy dicsőíthesselek téged a *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából.

Sok rólad szóló gondolat kering bennem, szép emlékek, melyeket tőled kaptam az elmúlt évben. Velünk voltál a *pāda-yātrān,* több lelkesítő levelet és erőt adó telefonbeszélgetést kaptam tőled. Arra gondoltam, hogy én csak egy vagyok a sok *bhakta* közül, és olyan sok időt és energiát szántál rám. Mennyi erőd és szereteted lehet, hiszen rengeteg *bhaktával* foglalkozol még rajtam kívül, és mindenkinek egyformán osztod a társulásod nektárját. Szeretném megtanulni, hogy igazán értékelni tudjalak téged. A mi életünkben te nagyon fontos vagy, mert mi, magyar *bhakták* tőled kaptuk meg Śrīla Prabhupāda üzenetét. Ennek ellenére soha nem éreztetted azt senkivel, hogy bármivel is tartozna neked.

Tőled kaptuk Új Vraja-dhāmát, Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és a többi szent, *vaiṣṇava* lelki tanítómester társulását. A személyiséged közvetíti nekünk Śrīla Prabhupāda hangulatát. Mindezekért visszafizethetetlenül, örökké adóznunk kell neked.

Én még egy plusz dologért is az adósod vagyok. Tőled kaptam Śrīla Puri Mahārājját, lelki tanítómesteremet, mert a te kérésedre jött el ide, hogy részt vegyen a magyarországi prédikálásban.

Szeretném nemcsak szavakkal, de tettekkel is kimutatni a hálámat. Sajnos, nem vagyok sok dologra felhasználható, de igyekszem, még ha korlátokhoz kötve is, hogy valahogy hasznos porszem legyek az Úr Caitanya missziójában. Minden, amit a sok jóért cserébe fel tudok ajánlani, az csupán erőtlen próbálkozásnak tűnhet. Mégis örömmel próbálkozom, mert tudom, hogy te végtelenül tiszta, kedves és kegyes személy vagy, és elfogadod minden erőfeszítésemet.

Örök jóakarónk, a mesterünk, az apukánk vagy. Jelenléted a mi büszkeségünk és menedékünk. Nagy szükségünk van rád! Kérlek, maradj velünk még nagyon sokáig!

Köszönöm szépen, hogy vagy nekünk!

Szolgád:
Nitāi-prema devī dāsī

Nityānanda dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Śrī vyāsa-pūjād alkalmából szeretném kifejezni hálámat és megbecsülésemet irántad. Mivel pont tíz éve, hogy megismerhettelek, duplán jó ok, hogy áttekintsem lelki életemnek ezt a bevezető időszakát. Remélem ez csak a kezdet!

Mikor először hallottalak, tejesen megigézett a filozófiai üzeneted. Akkoriban segítőket toboroztál a farm építésére. Bevallhatom, nem sok vágy volt akkor a szívemben a lemondásra és az odaadásra, de a te tiszta és erős vágyadnak köszönhetően, és hogy ezáltal is

segítse a magyarországi missziódat, Krsna rövid időn belül összekuszálta és átrendezte az életemet.

Nyolc hónap múlva már a farmon voltam egyszerűségben és lemondásban, szolgálatot végezve. Ez volt csak a kezdet: nemsokára már teljes időben a könyveket oszthattam, és oszthatom ma is, hogy ezáltal is az életemmel végérvényesen meghódolhassak, és segíthesselek téged.

Mahārāja, te megadsz nekünk mindent: az eksztatikus *kīrtanákat*, a tökéletesen megvalósított és inspiráló leckéket, a legbátorítóbb prédikáló hangulatot, az idősebb *vaiṣṇavák* társaságát, a Legfelsőbb Személy különféle formáinak imádatát, egy kiemelkedően irányított és szervezett *yātrāt* és a legkülönbféle szolgálatokat a misszióban, hogy a legkülönbféle személyek is le legyenek foglalva Kṛṣṇa-tudatban, és még mindazt, amit tökéletlenségemben kifelejtettem a felsorolásból. Akárhogy is nézzük, igazából te adsz mindent. A kérdés inkább most főleg magamnak szól, hogy mit adok én cserébe mindezért. Sajnos, be kell vallanom, nem igazán tudok mit felmutatni és felajánlani. Te vagy a legkiválóbb orvos, aki nagy szakértelemmel próbálod beadni a legédesebb *kṛṣṇa-prema* gyógyszerét a legkülönbféle betegeknek, de én erre – aki lelki sárgaságban szenvedek – csak húzódozom, vonakodom elfogadni ezt tiszta szívből, nehogy fel kelljen adni még a legapróbb ragaszkodásomat is, ami egyébként a gyógykezelés ára. Mintha veszítenék valamit! Hát nem sajnálatra méltó ez a kishitűség? Olyannak lenni, mint a disznó, aki boldog, miközben az ürülékben turkál. Kutatni az anyagi világ csalóka boldogsága után. Legnagyobb szerencsém, hogy te mint második apukám és örök lelki vezetőm felkarolsz és pártfogolsz engem érdemtelenségem ellenére. Elbűvöl és lekötelez ez a szeretet a részedről.

Legutóbb írtad a Prabhupāda-maratonon sms-ben, hogy milyen büszke vagy, hogy egy ilyen katona van a hadseregedben, mint én. Én ezt csak úgy tudom érteni, hogy minden bizalmat megelőlegezel, ezáltal is még jobban lekötelezve, hogy a jövőben erre a szintre kell eljutnom. Remélem, egyszer igazán örömet tudok neked okozni a tetteimmel, és a kapcsolatunk 20-30-40… stb. éves évfordulóján már lesz valami konkrét eredmény, amit lótuszlábaid elé ajánlhatok. Még egyszer és igazából, százszor és ezerszer köszönök mindent neked. És kérlek, add az áldásodat, hogy a jövőben is részese

legyek – mint egy alkatrész a gépezetben – terveid megvalósulásának! GOURANGA!

Jelentéktelen szolgád:
Nityānanda dāsa

Bhakta Oláh Attila

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Egy kicsit zavarban vagyok most a tudatlanságom miatt, hogy mit írjak, de Kṛṣṇa kegyéből fokozatosan eszembe jutnak a gondolatok, melyeket érdemes papírra vetni.

Igazából olyan sok kegyet kaptam tőled a tavalyi és az idei évben ezidáig is, hogy kevés lenne az az egy-két óra leírni, amit erre szántam, hanem igazából lehet, hogy egy-két nap kellene hozzá, de azért most megpróbálom összefoglalni.

Kedves Mahārāja! Először is szeretném neked megköszönni, hogy hanyag és dolgokat meg nem becsülő hozzáállásom ellenére még mindig lehetőséget adsz nekem, hogy társuljak Śrīla Prabhupādával, tanítványaiddal és az engem segítő többi példás jellemű *bhaktával*.

A tavalyi évben kijutottunk Indiába és megnéztük Kṛṣṇa és örök társai, *bhaktái* kedvteléseinek színtereit, azt a sok szent helyet és templomot. Felbecsülhetetlen ajándéknak érzem még annak a sok szép *vaiṣṇavának* a társaságát, akik e helyeken éltek: sokat meséltek, sok mindent megmutattak és adtak nekünk.

Többször is volt itt nálunk Rādhe-Śyāma, sőt, itt is maradt, korábban pedig a csodálatosan fenséges Prahlāda-Nṛsimha költözött le hozzánk. Úgy érzem, ezek az események voltak az elmúlt időszakban kegyed megnyilvánulásának legszembetűnőbb mutatói, és akkor még nem is beszéltem azokról a *bhaktákról,* akik eljöttek időnként hozzánk és adták a társulásukat és tanításaikat. Az én vezetőmtől, Caitya-guru prabhutól kapott fő szolgálatom a *saṅkīrtana,*

és most egy kicsit nehezen megy. Sajnos, hajlamos vagyok erre a jó öreg letargikus önsajnálatra, és ilyenkor nem veszem észre, hogy mim van, hanem csak azt nézem, hogy mim nincs. Néha azért te és a *bhakták* állandó inspirációjától vannak tisztább pillanataim, mint a mostani is, és akkor látom, hogy mit kaptam és kapok folyamatosan tőled. Röviden összefoglalva, köszönök neked mindent, a lehetőséget a szolgálatra, mindent, amit adtál és mindenkit, akit küldtél.

Mivel a születésnapod van, most kérés helyett adnék neked valamit. Szeretném neked most megfogadni, hogy ezután teljes erőmből fogok törekedni a szolgálatom tökéletesítésére és a komolyságra, a felnőtté válásra.

Szolgád:
Bhakta Oláh Attila
(Szeged)

Oṁkārnātha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Március harmincadika van. Ez egy nagyon kedvező nap. Ma van az Úr Rāmacandra és a te megjelenési napod. *Saṅkīrtanozni* voltam Tibordarócon. Ez egy kis falu Egertől 35 km-re a Bükk-hegység lábánál.

Nagyon jó hangulatban telt a könyvosztás. Sok Kilencedik Éneket adtam el az embereknek, és akivel találkoztam, mindenkinek megmutattam az Úr Rāmacandra képét a könyv belsejében. Figyeltem az embereket, és nagyon boldog voltam, amikor ránéztek az Úrra, vagy netán a kezükbe fogták a *Śrīmad-Bhāgavatamot*. Tudtam, hogy ezzel megváltozik az életük, és bízom benne, hogy ezen a kedvező napon pedig még nagyobb áldással jár minden pillanat, amit Śrīla Prabhupāda könyveire szentelnek. Ez nagyon elégedetté tett.

Sokféle szolgálatom volt eddig, de egyiknél sem éreztem ezt a

különleges ízt, amit Śrīla Prabhupāda könyveinek osztásánál tapasztalok.

Nagyra tartottam régebben is azokat a *bhaktákat,* akik ezt a szolgálatot végezték. Én is így kezdtem a Kṛṣṇa-tudatot, hogy két évig könyvet osztottam. Ezért tudom értékelni azokat a személyeket, akik hosszú éveken keresztül ezt a szolgálatot végzik. Tudom, hogy te is hosszú ideig ezt a szolgálatot végezted. Persze te túlszárnyalod mindezt, mert a prédikálásodnak köszönhetően több ezren megkapták azt a kiváltságot, hogy terjesszék Śrīla Prabhupāda könyveit. Ezen túl inspirálsz, és hatalmas felelősséget vállalsz mindenkiért.

Én a te nagyságodat felmérni nem tudom, csak azt, hogy ha te nem hozod el a Kṛṣṇa-tudatot nekem az életembe, akkor ma nem mentem volna könyvet osztani, és azok az emberek, akik ma vettek könyveket vagy csak látták az Úr Rāmát örök társaival, nem részesülhettek volna ebből a kegyből. Ezt rajtam kívül még sokan leírhatják rólad, mert mindez, ami történik mindennap, csak neked köszönhető!

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy egy ilyen sértő, de ennek ellenére mégis büszke személy is helyet kap lótuszlábaidnál!

Elesett szolgád:
Oṁkārnātha dāsa

Bhaktin Papp Vera

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Gurunak és Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te isteni kegyednek!

Elérkezett a nap, hogy meg kell írnom az első felajánlásomat neked, ami nem könnyű feladat, hiszen egy ilyen korlátokhoz kötött személy, mint amilyen én vagyok, hogyan is tudhatna megfelelően dicsőíteni egy olyan határtalan személyt, amilyen te vagy?

Ugyanakkor ki kell használnom ezt az évente egyszer kínálkozó lehetőséget arra, hogy megköszönjem neked mindazt, amit már eddig is kaptam tőled.

Hatalmas és indokolatlan kegye Krisnának, hogy ide születhettem Magyarországra, ahová téged is elküldött prédikálni, és ahová hívásodra eljött az Úr Nityānanda, az Úr Caitanya, az Isteni Pár, Rādhā-Śyāmasundara az egész lelki világgal együtt, és eljött az a sok *bhakta*, akiknek köszönhetően olyan sokat tanulhatunk nap mint nap arról, hogyan érjük el az élet tökéletességét.

És ez mind csupán a te kegyedből válhatott valóra. A te szíved tisztasága, és az odaadásod lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda és az Úr Kṛṣṇa iránt tette lehetővé ezt a csodát.

Az egész életem kevés lesz ahhoz, hogy meghálláljam neked azt, hogy részese lehetek az Úr Kṛṣṇa és *bhaktái* kedvteléseinek.

Nekem személy szerint már a lelki életem elején megadtad az ösztönzést a kitartáshoz azzal, hogy kegyedben részesítettél és elfogadtál tanítványodnak. A te kegyedből kaptam egy új családot, egy csodálatos szolgálatot és a lehetőséget arra, hogy értelme legyen az életemnek. Leírhatatlan az érzés, hogy a Kali-yugában, a képmutatás korszakában áll az ember mellett valaki, akire mindig számíthat, aki mindig őszinte, és megvéd a szívemben lakozó démonoktól is.

Amikor téged hallgatlak, a lelki élet olyan egyszerűnek tűnik, mert te mindig tudod, amit én az elmém befolyása alatt állva sosem, hogy a különböző helyzetekben hogyan kell lelki szinten cselekedni.

Ha vigyázó szemeiddel nem figyelnél ránk, elárvult gyerekek lennénk nélküled mindannyian. Csak a te felügyeleted alatt nőhetünk fel, és csak a te kegyedből bírunk bármit is megtenni.

Ha te nem jöttél volna el ebbe a világba, akkor most az egész élet sivár lenne és szenvedésekkel teli, a színes és boldog lelki világ helyett, amit elhoztál nekünk.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek mindig, foglalj le a szolgálatodban, hogy legyen lehetőségem meghálálni neked, hogy életet adtál nekem!

Hálátlan lányod:
Bhaktin Papp Vera

Parīkṣit dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

gurudev!
kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekhā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne spṛhā-hīna

Dear Guru Mahārāja! Without Your mercy I cannot be humble. And if I am not humble I cannot accept Your blessings. In Vṛndāvana Rādhe-Śyāma enjoy Their pastimes without any material contamination. But I am just a conditional soul making many mistakes. If you don't give me strength, than The modes of the material nature makes me a fool. I hope I can offer same little service to you, that you can use in your service.

sakale sammāna korite śakati,
deho' nātha! jathājatha
tabe to' gāibo, hari-nāma-sukhe,
aparādha ha'be hata

Please give me the strength to see all living beings as part of Kṛṣṇa. I need this vision to go out *saṅkīrtana.* Please let me be an instrument in your hands to engage the living entities in Kṛṣṇa service. Then I can accept the holy name in my heart.

kabe heno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna
koro' more ātma-sātha

When I am sitting in front of You, I think you have got the prema and you can give it to me. When that time will came, when I can accept it. I am insignificant, and I have nothing. Everything is given by you, but I am just misuse what you gave me. Please give me the intelligence how to use everything in Kṛṣṇa's service.

jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra

I am just standing on the the street when I am out on *saṅkīrtana* and I think I can't do anything if you don't help me. Everything is controlled by Kṛṣṇa around me. I am just trying to do everything to distribute books, and if you let me, I can give one to someone.

Your insignificant servant,
Parīkṣit dāsa

Pārtha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Megjelenésed napfelkelte a sötétségben megfáradtan tévelygő szívemnek. Nyomorúságos életemben sokáig kerestem lázasan a célt, amíg rájöttem, hogy a lohadni nem látszó perzselő tűz elől csak lótuszlábaid adnak hűsítő menedéket. Köszönöm.

Śrîla Prabhupâda így ír: „Az Úr szolgáit szolgálva az ember lassanként szert tesz tulajdonságaikra, s így alkalmassá válik arra, hogy az Úr dicsőségéről halljon. Annak a *bhaktának,* aki alkalmas arra, hogy bejusson Isten birodalmába, legfőbb tulajdonsága, hogy vágyik arra, hogy halljon Istenről." *(Bhāg.* 1.2.16)

Vágyni, hogy halljak Istenről?
S ez életem delén vetődik föl?
Ami rossz, azt buzgón megtettem,
A jót kerültem szüntelen.
Csak Általad hajt a remény.

Óh, kedves füleim! Bár képesség
Tekintetében nélkülöztök, ez nem ékesség,
Legyetek mégis egy nyitott kaptár,
Melybe szavakon száll a nektár,
Ajkaidnak méze!

Amikor könyveidet olvasom,
Lényemtől messzebb ül a siralom.
Zavaros csepp vagyok csupán,
Aki az óceánnak vizet ajánl,
E hullámzó sorokkal.

Egyre fölfogni készülök Téged,
Ahogy a világ fájdalmát emészted,
S megoldasz minden gondot,
Ahogy és ahol kell, pont ott,
Ki érhet nyomodba?

Most együtt lakom az elmémmel,
Aki egy csaló gazember.
Hol ujjongva önmagát éljenzi,
Hol perceit a búbánat mérgezi.
Soha ne higgyek neki!

Amit magáénak gondol;
A test, a tett, a természet,
Mind csupán enyészet.
Zsebpénz, melyet azért kaptam,
Hogy vásároljak az anyagi világban.

S mert nem vagyok jó kufár,
Māyā-devī elcseni a pénzem,

A kosár alján nem gurgulázik más,
Csak egy-két savanyú meggyszem,
Odaadásom gyümölcse. Nem éppen dicsőség.

Itt vagyok tehetetlenül,
Hibákból szőtt köntösöm rám feszül.
Az emberré válással küszködve fordulok Hozzád,
S imádkozom, hogy ne legyen a szívemben,
Csak egy, csak egyetlenegy vágy.

Nekem adtad, forgatom nyelvemen a szent nevet,
De egy bolond a cukorkát papírostól eszi,
S idő kell még, mire az ízét észre veszi.
Mi más volna értelme létemnek,
Minthogy eszköz legyek terveidhez?

Ha Guru Mahārāja álma,
Bambusz, banán és pálma,
Én nem lehetek képtelen és tétlen,
Mínuszban is azt ültetek éppen,
Akác és vadmeggy helyére szánva.

Most azt látom, hogy itt vagyok,
A szent dhama körben ragyog,
Az egyetlen ok pedig Rādhe-Śyāma,
Cselekedni sarkallnak és hatnak rám.
De Nélküled, ez sem lenne így.

Bár élveteg vérem egyre hajt,
Próbálkozom elkerülni a bajt,
S mindig azon meditálok,
Hogy lótuszlábaid menedékében állok,
Kegyedből a vaiṣṇavák között.

Oly nap kelt ma hajnalban,
Hogy felajánlhatom, ami van.
Keresem kosaram, üresen tátong,
Alján két vadmeggyszem bolyong,

Szárukon cédulával: hogy farmos.
Legalább farmos.

Mindent köszönök.

Jelentéktelen szolgád:
Pārtha dāsa

Pāvanī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget neked megjelenésed üdvöt adó napján!

Ezen a rendkívüli napon szeretnélek méltóan dicsőíteni, de annyira elesett vagyok, hogy még erre sem vagyok képes. Mégis kegyes vagy, megtűrsz magad mellett, elfogadod minden apró szolgálatomat. A törekvést nézed, ami a szívemben van, és mindig segítesz, hogy haladhassak a jó úton, követhessem lótuszlábaid nyomát.

„Te vagy az egyetlen reményem, mert tele vagy könyörületességgel és keggyel. Senki sem szorul rá jobban a kegyedre, mint én. Te biztosan eloszlatsz majd minden félelmet."

Fel sem tudom fogni azt a nagy szerencsét, hogy találkozhattam veled és kedves *bhaktáiddal*. A *bhakták* társasága megvédi a szívembe ültetett kis magot, a *bhakti-lata-biját*, és segít, hogy a növény szárba szökjön. Mindent, amit tudunk Kṛṣṇáról és az odaadó szolgálatról, azt tőled tanultuk. Örök jóakaróm vagy. Bár méltatlan vagyok rá, megteszel mindent, mint egy jó apa, a fia érdekében, s azt adod nekem, amiről úgy gondolod, hogy a legjobb a számomra.

Egy leckéden hallottam, hogy egy *śūdra* jellemzője a hűség. Igyekszem, hogy hűségesen szolgálhassalak, kérlek, add az áldásodat, s tudom, hogy így könnyű lesz azt a hűséget megtartani.

Az egész magyar *yātrāban* minden a te dicsőségedet hirdeti. Híven követed lelki tanítómestered Śrīla Prahupāda utasításait, és beteljesíted maradéktalanul a vágyait. Példaként állsz előttünk, megmutatod mit jelent követni a *gurut*. Leckéidben, könyveidben átadod nekünk a tudást és alázatra, szeretetre, Kṛṣṇa és a *bhakták* szolgálatára tanítasz. Állandóan az Urat szolgálod, és világszerte beszélsz az Ő dicsőségéről. Pṛthu Mahārāja a következőt kéri az Úrtól: „Drága Uram! Azt az áldást szeretném, hogy legyen legalább egymillió fülem, hogy tiszta híveid ajkairól lótuszlábad dicsőségéről halljak!"

Ha te beszélsz az Úr dicsőségéről, annak azonnal érződik a hatása, felébreszted az alvó lelket, és odaadó szolgálat végzésére buzdítasz.

Végtelen az a kegy, amiben részesítesz. Engedd, hogy lótuszlábaid árnyékában maradjak, és megköszönöm, az indokolatlan kegyedet, és hogy mindig emlékeztetsz az élet igazi céljára. Kérlek, engedd, hogy szolgád legyek. Minden dicsőséget neked!

Elesett szolgád:
Pāvanī devī dāsī

Bhakta Pető Tibor

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Szeretném megköszönni neked, hogy elhoztad Magyarországra Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmát, mely olyan hűsítően hat az anyagi lét lángoló tüzében.

Szeretném neked megköszönni, hogy megmentettél a személytelenséget és ürességet hangoztató filozófiáktól, melyek behálóztak Isten felé vezető utamon. Elhoztad Prabhupāda könyveit és velük a tökéletes tanítást, mely nem más, mint a személyesség, így megmentettél e veszélyes helyzetből. Szeretném neked megköszönni, hogy létrehoztad ezt a szép közösséget, ahol az embereket Isten fog-

lalkoztatja, így hasonlóak társaságát élvezhetem a magányos bolyongás helyett. Szeretném neked megköszönni, hogy lehetőséget adtál a Legfelsőbb Úr szolgálatára, mely az írások és a bölcsek szerint a legértékesebb kincs a világban. Szeretném neked megköszönni az új életet, melyet kegyedből kaphattam ezen áldások által, és ígérem, megpróbálom megtartani szívemben és gondosan ápolni.

Azt mondják, az Úr dicsősége határtalan, így annak, aki elhozza azt közénk, szintén határtalan dicsőséggel kell rendelkeznie. Ezért kérlek, bocsáss meg nekem, hogy megjelenésed napján csupán e pár sorral tudlak dicsőíteni. Adósságom feléd megfizethetetlen.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Pető Tibor
(Eger)

Pitavāsa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ilyenkor, amikor e kedvező nap elérkezik, leülök egy papírlap elé, hogy dicsőítselek, s a bőség zavarával küszködök. Eszembe jut, hogy reggelenként a *Śrī Gurv-aṣṭakát* énekeljük. Az első versszak arról szól, hogy a lelki tanítómester hogyan szabadítja fel a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés tüzét, mint az esőfelhő az erdőtüzet. Ezt megteszed velünk, és ez számunkra felmérhetetlen nagy kegy. Teljesen megváltoztattad az életünket, s megnyitottad előttünk az utat, hogy kiszabaduljunk ebből az anyagi létezésből és visszamenjünk Kṛṣṇához. Nem találok megfelelő szavakat, hogy kifejezzem hálámat: megpróbálom majd ügyetlen és gyarló tetteimmel kifejezni.

Jelentéktelen szolgád:
Pitavāsa dāsa

Prabhakāra dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hagy ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Rengeteg dolog van, ami a te dicsőségedről tanúskodik, de elég, ha csak a magyarországi Kṛṣṇa-tudatot tekintjük. Te kiemelkedő vagy a *vaiṣṇavák* között. Erről tanúskodik egyik tanítványod, akit megkérdeztek, ki az ő lelki tanítómestere. Amikor mondta, hogy Śivarāma Svāmī, a kérdezők nagy elismeréssel és tisztelettel vették körül.

Ha valaki a közeledben van, és *bhakta* az illető, egyértelmű számára, hogy a Kṛṣṇa-tudat a legjobb dolog a világon. Nem csak te vagy Kṛṣṇa-tudatban, de akik körülvesznek téged, azok is azok lesznek. Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura mondja, hogy az a nagy *vaiṣṇava*, aki másokat azzá tesz. Te már rengeteg embert tettél azzá, és ez is a nagyságodat mutatja.

Egy kedves tanítványod mesélte, hogy amikor melletted szolgált, látta, mi az, ami a legfontosabb számodra. Azt mondta: „Guru Mahārājának ha van száz dolga, akkor az első helyen a *bhakták* elégedettsége és Rādhe-Śyāma imádata áll. A többi csak ezek után következik. És a századik helyen van csak a saját elégedettsége." Te teljesen átadod magad mások, a *bhakták* és Kṛṣṇa szolgálatának.

Köszönöm, hogy mindig segítesz.

Jelentéktelen szolgád:
Prabhakāra dāsa

Prāṇa-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Az alma nem esik messze a fájától – szól a közmondás. A gyümölcs sokat elárul a fa tulajdonságairól: fajtájáról, állapotáról, állagáról.

Mivel nekem nincs sok alkalmam arra, hogy a „fát" – azaz téged – mélyebben megismerjelek, ezért a „gyümölcseidre", a tanítványaidra hagyatkozom. A lelkileg érett, képzett tanítványaid láttán megállapítható, hogy milyen különleges lehet a mesterük. Ezek a „gyümölcsök" szembeszállnak *māyāval,* és mindent beleadva harcolnak az utcán, a tereken, a parkolókban, a Parlamentben, az irodákban. Úgy, ahogy te is csinálod. Ezek az „almák" mind tőled sajátították el kiváló képességeiket. Tőled tanulták a könyvosztás, a vezetés, a prédikálás, a lecketartás, a *mūrti*-imádat művészetét. Példát mutattál az elmúlt évben is, hogy milyen egy igazi *bhakta*.

Kegyedből egyre több időt töltesz Magyarországon, és ennek köszönhetően egyre többet valósítasz meg Śrīla Prabhupāda vágyából. Krisna-völgy már világviszonylatban is hírnevet szerzett, egyedülálló a Bhakti főiskola, páratlan a „Kṛṣṇa Vṛndāvanában" sorozat, elismert az egyház az országban, megbecsült tagja vagy a GBC-nek, nagyszerű *vaiṣṇava,* tanító, barát, apa és mester vagy egy személyben.

Ezúton szeretném kifejezni örömömet és hálámat, hogy a te családodhoz tartozhatom! Hálám jeléül szeretném felajánlani az elmúlt év szolgálatát: a főiskolai prédikálást, az ételosztást, a PR-találkozókat, a média-megjelenéseket és az egyéb programokat.

Megjelenési napod alkalmából minden jót és még több kiváló tanítványt kívánok!

Köszönöm, hogy meghallgattál!

Éretlen szolgád:
Prāṇa-vallabha dāsa

Prema-guru devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Guru Mahārāja, te azért vagy ilyen csodálatos lelki tanítómester, mert csodálatos tanítvány vagy. Az ISKCON kertjében sok csodálatos virág nő, de mind közül te vagy a legpompásabb és legkülönlegesebb a mi számunkra. Ahogyan egy virág is fokozatosan bontogatja szirmait és mutatkozik meg végül teljes szépségében, úgy a te szíved is fokozatosan tárul fel előttünk, és válik láthatóvá a kincs, amit ott őrzöl. Bárki elmehet Új Vraja-dhāmába, és láthatja a takaros kis falut, a szép tájat, a színes templomot, a mosolygó *bhaktákat*. De ahhoz, hogy valóban láthassuk és értékelhessük a szent *dhāmát,* hogy bebocsátást nyerhessünk a *prema* birodalmába, mély alázattal meg kell ragadnunk lelki tanítómesterünk lótuszlábát, és nektárként kell fogadnunk mindazt a tanítást, amellyel megáld minket. Te valóban ezt teszed, másképp nem lenne lehetséges, hogy ilyen töretlenül folytasd a szolgálatod, amellyel a lelki tanítómestered megbízott. Minden áldott nap nagy hittel, bizalommal és odaadással törekszel Srīla Prabhupāda elégedettségére. Ez az odaadó törekvés, állhatatos követés tesz valakit megfelelő tanítvánnyá, és egyben *guruvá* is. Egy ilyen csodálatos lelki tanítómester, mint te, Guru Mahārāja, bármely durva gaz-erdőben született csalánt gyönyörű virággá tud változtatni. Ezeket a virágokat alázatosságuk és odaadásuk teszi ragyogóvá és illatossá, és amikor összefonódva tömör füzért alkotnak, te, Guru Mahārāja, boldogan ajánlod fel őket Srīla Prabhupādának, az örök győzelem ünnepléseként. Bárki legyen is az, ha erős vágy él a szívében, hogy megértse és elégedetté tegye lelki tanítómesterét, akkor nagyon szerencsés, és biztosan siker koronázza majd erőfeszítéseit. Bárki legyen is az, a lótuszlába poráért imádkozom, hogy mohó vágyam legyen menedéket keresni nálad, Guru Mahārāja, aki kiválóan érted a szeretet tudományát, és aki ennélfogva másokat is e tudomány szakértőjévé tudsz tenni.

mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat- kṛpā tam ahaṁ vande śrī- guruṁ dīna- tāraṇam

„Tiszeleteljes hódolatomat ajánlom a lelki tanítómesteremnek, az összes elesett lélek felszabadítójának, akinek a kegyéből a néma ékesszóló költeményeket mond, és a béna hegyeket képes átszelni."

Jelentéktelen szolgád:
Prema-guru devī dāsī

Premamoya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e kedvező napján!

Azzal, hogy Śrīla Prabhupāda az egész világon elterjesztette az Úr Caitanya üzenetét, végtelen kegyével árasztott el mindenkit. Szemmel láthatóan elkezdődött a *prema-yuga*, vagyis az aranykor.

Mivel te átadtad a szívedet az Ő vágyának, ezért vagy képes olyan csodálatosan folytatni az Ő misszióját. *Jaya Gaura viplava*!

Guru Mahārāja, te vagy az, aki elhoztad ide Śrīla Prabhupādát, és elültetted a Kṛṣṇa-tudatos odaadó szolgálat növényét oly sok *bhakta* szívében.

Elindítottad és azóta is folyamatosan növeled itt az Ő üzenetét terjesztő prédikálást és a könyvosztást.

Mindig gyönyörű *bhajanákkal*, valamint *kīrtanákkal* lelkesíted a *bhaktákat* a szent név éneklésére.

Templomokat és prédikáló központokat alapítottál, és így lehetőséget adsz a *bhaktáknak*, hogy teljes intenzitással részt vehessenek a prédikálásban, valamint sok feltételekhez kötött léleknek, hogy ellátogathassanak ezekre a helyekre.

Elhívtad ide az elmúlt években Śrī Śrī Dayal-Nitāi Vijaya-

Gaurāṅgát, valamint Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundarát, s megalapoztad itt az Ő imádatukat, amiben személyes példáddal mindig elől jársz.

Oly sok gyönyörű leckét adtál, melyek az előző *ācāryāk* nyomdokain haladva feltárják a lelki tudomány legrejtettebb titkait.

Elindítottad a *varṇāśrama-dharma* rendszerének kidolgozását, hogy tökéletes példát mutass a világnak arra, hogyan kellene mindenkinek élni.

Úgy adod át csodálatos könyveiden keresztül az *ācāryák* leggyönyörűbb írásait számunkra, ahogyan talán még mi is képesek vagyunk azokat helyesen megközelíteni.

Állandóan figyelemmel kíséred az egyház gazdasági, szervezési és más egyéb feladatait.

Te vagy az, aki mindig segítesz az éppen problémákkal küzdő kis gyermekeinek, ha valamilyen megoldhatatlannak látszó nehézségbe ütköztek.

Még hosszasan sorolhatnám, hogy mennyi mindent köszönhetünk neked, de azt hiszem ezek alapján is teljesen nyilvánvaló, hogy te milyen csodálatosan szolgálod Śrīla Prabhupādát.

Guru Mahārāja! Nagyon köszönöm neked a lehetőséget, hogy elfogadtál engem tanítványoddá, és hogy lefoglalsz lelki tanítómestered, valamint az Úr Caitanya e csodálatos tervének megvalósításában. Imádkozom, hogy jó eszközzé válhassak a kezedben és örökké szolgálhassam a lótuszlábadat, mert ez jelenti számomra az egyetlen reményt ebben a világban.

Szolgád:
Premamoya dāsa

Prithvi-pati dāsa

My dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to your Divine Grace.

rādhā-sammukha-saṁsaktiṁ sakhī-saṇga-nivāsinīm
tvām ahaṁ satataṁ vande mādhavāśraya-vigrahām

"O spiritual master, I continually offer my obeisances unto you, who are always in the presence of Śrīmatī Rādhārāṇī and very much devoted to Her. You always reside in the association of Her confidantes, the gopés, and you are the loving abode of loving devotion to Kṛṣṇa."

Now we are here at Govardhan Hill, in the Bhaktivedanta Ashram. You are sitting in your room all day long focused on writing your book. You retired for the night at 2 a.m. and at 6. a.m you have already awoken. It has been the same for one week. You seem very exhausted. You said you had finished the book and only the introduction had remained, which was the most difficult. It might even have taken several weeks.

"I do not know what will happen if it goes on like this," I thought to myself. You should take at least one month rest when you return to Hungary. However I know it will never happen. As soon as you arrive back, you will immediately become engrossed in management, in taking care of the devotees and in Rādhe-Śyāma's worship.

You spend all your time on the service of Śrīla Prabhupāda and the devotees. You never leave any little time for a rest. You are always immersed in this mood. You represent perfectly how to become the servant of the servant of the devotees'servant.

When I got back from India, everyone inquired about you: "How is Mahārāja?", "What is he doing?", "Where is he now?", "How much does he sleep?", "What is he eating?", "And how many times a day?", "What time does he go to sleep?", "What time does he get up?", and "When is he coming home?". The mood in Hungary was just like after Kṛṣṇa had left Vṛndāvana and the *gopīs* were hankering for Him, and could not get Him out of their heads. This time I understood, that everything we can see around us exists only by your mercy. You hold up this "Hungarian Universe". The different bigger or smaller "planets" are working under your direction. The vrajavasis "residing on these planets" are just dancing puppets (Braja-puppet). You move the strings and they dance as you make them dance.

Dear Guru Mahārāja, I do not have many things that I can offer to you, since everything I have I've gotten from you. All I can do is to try to cherish these treasures.

Please shower this mercy for many years and make us dance as you like without ever stopping.

Happy birthday!

Your servant,
Prithvi-pati dāsa

Priya-Bandhu dāsa

Kedves, szeretett lelki tanítómesterem!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Az elmúlt év nagyon tanító jellegű volt. Főleg a vége. Mindig próbálom a lehető legjobbat csinálni, nagy erőfeszítést tenni, minden *bhaktát* elégedetté tenni. Sajnos nem mindig sikerül.

Küzdök az *anarthákkal*, a *karmával*, és néha úgy érzem, a hibák óceánjának a megtestesülése vagyok. Ilyenkor azt próbálom elemezni, hogy már megint hol rontottam el.

Ha nem lettem volna asztalos, talán nem lennék ilyen fafejű. Az agyrágó bogarak pedig minden bizonnyal gyorsan éhenhalnának a fejemben. Úgy látszik, nem sok intelligenciával áldott meg a sors. De ha azt a kicsit, amit összekaparászok, le tudom foglalni azzal, hogy szolgáljalak és elégedetté tegyelek, akkor talán van értelme. Van értelme annak, amit csinálok, van értelme, hogy itt vagyok, van értelme, hogy létezem.

„Ó, uram és mesterem, mikor részesül már ez a *bhaktád* kegyed áldásában? Alacsonyrendű vagyok és elesett, és nincs semmi erőm, sem intelligenciám. Kérlek, tégy szeretett szolgáddá! Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok, ezért nem tudom nélkülözni a kegyedet. Ha te nem vagy kegyes hozzám, akkor szüntelenül sírni fogok, és lassan elszáll belőlem az élet!"

A lelki tanítómester a kegyét záporozza a tanítványra, a tanítvány pedig vagy az esernyőjét nyitja ki, vagy az esőkabátját veszi fel. Hiába adja hát a kegyét a lelki tanítómester, a szerencsétlen tanítvány nem tud részesülni az áldásból.

Kedves lelki tanítómesterem, kérlek, szabadíts meg a hamis ego esőkabátjától, ami az anyagi élet lángoló tüzétől szinte teljesen rám égett. Küldd el nekem a kegyed záporát, hogy a *bhakti-lata* gyorsan tudjon nőni a szívemben.

Te nagyon kegyes vagy, mert nemcsak elhoztál engem Śrīla Prabhupāda családjába, de a szereteteddel ide is kötöztél.

Amikor jöttem, az apukám meghalt. Kṛṣṇa kegyéből pedig kaptam egy másik apukát. Egy igazi apukát. A valódi apukát.

Nem akarok a haszontalan gyereked lenni. Szeretném meghálálni mindazt a jót, kedvességet, szeretetet, gondoskodást, megértést, eltökéltséget, figyelmet, kitartást, türelmet és lelki tudást, amit én és testvéreim kapunk tőled.

Köszönöm neked Śrīla Prabhupādát, az Úr Gaurāṅgát és Nityānandát. Köszönöm, hogy szolgálatot végezhetek a *śiláknak*.

Köszönöm Śrī Śrī Rādhe-Śyāmát, a lakhelyemet, Vraja-dhāmát és a *bhaktákat*.

Fiad, aki örök lekötelezett szolgád akar lenni:
Priya-Bandhu dāsa

Pundarika dāsa

Priya and Pujya Gurudeva,

Please accept my obeisances at your lotus feet.

I have everything. You have said it and I believe you. I remain however, under the illusion that I know best, especially for my domain, my family and myself. You will notice all the I's and my's. You are so kind to always offer shelter to the fallen souls, just as your dear sweet Guru Mahārāja has done before. When will I show my gratitude, if indeed that is the right word? I remain relentlessly troubled by dilemmas. Am I this body or am I not? The type you

have long since forgotten. As I offer arati to your lotus feet each morning, for those few moments my head will clear and I can feel some purpose. I hope I can take my opportunities to use and share the mercy you have shown me. I try, and to some infinitesimally small degree, perhaps succeed. When I do I know it is entirely your mercy. You are indeed Dayāl Gurudeva.

I remain your servant
Pundarika dāsa

Pūrṇa-tattva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te isteni kegyednek!

Kérlek, engedd meg, hogy szívből jövő jókívánságaimat fejezzem ki megjelenési napod alkalmából, és magamhoz képest a legjobban dicsőítselek ebben a felajánlásban.

Az egyik sms-ben írtad, hogy az emberek közül a *brāhmaṇák* a legkedvesebbek az Úr Harinak. A *brāhmaṇák* közül a *vaiṣṇavák,* közülük pedig azok, akik prédikálnak. Ezt Kṛṣṇa is megerősíti a *Bhagavad-gītāban.* Számomra nem kérdéses, hogy te Kṛṣṇa számára a legkedvesebb vagy, hiszen az egész életedet a prédikálásnak szenteled. A *Bhāgavatam* egyik verse azt mondja:

bhavad-vidhā bhāgavatās tīrtha-bhūtāṇ svayaṁ vibho
tīrthī-kurvanti tīrthāni svāntaṇ-sthena gadābhṛtā

„Uram! Az olyan *bhakták,* mint amilyen te vagy, maguk a megszemélyesült szent helyek. Mivel a szívedben hordod az Istenség Személyiségét, minden helyet zarándokhellyé változtatsz."

E vers ékes bizonyítékát mindenki láthatja, hiszen Gaura-Nitāi és Rādhā-Śyāmasundara a te szíved által jöttek el. Jó néhány évvel ezelőtt még nem voltak *bhakták,* templomok, központok, *mūrtik,* farm

és prédikálás itt Magyarországon. Ezek mind a te személységednek a varázsára nyilvánultak meg, és szíved kincsével, lelki tanítómestered vágyával díszítetted, hiszen akik hűen és szigorúan követik Śrīla Prahupādát, teljes mértékben megkapják a felhatalmazást arra, hogy prédikálják az Úr Caitanya üzenetét az egész világon.

Śrīla Prabhupāda elhozta a védák lényeges tanításait, de azok nem lennének számunkra érthetőek, ha ő nem fűzött volna e könyvekhez magyarázatot. De néha még ezeket is nehéz megérteni. Számomra analitikus leckéid és tanításaid adják meg a segítséget ahhoz, hogy érthetőbbé váljanak Śrīla Prabupāda könyvei és mindig segítsenek emlékezni azokra az elvekre, amiket sohasem szabad elfelejteni. Tökéletes példamutatásod erőt és lelkesítést ad a szolgálatomhoz. Valamikor meg kell majd tanulnom úgy követni téged, ahogy te követed Śrīla Prabhupādát.

A legnagyobb probléma ebben a világban a tudatlanság, ami feltételekhez köti a lelket és a legtöbb szenvedést rója rá. Ezért, szükséges egy hiteles lelki tanítómestert elfogadni, akitől megkaphatja valaki azt a tudást, amely az egyetlen esélyt jelenti arra, hogy az élet problémáit meg tudja oldani. *Māyā* annyira erős, hogy amíg egy hiteles lelki tanítómester nem világosít fel minket lelki tudással – hogy nem ez a test vagyunk, hanem lélek, Kṛṣṇa szolgája –, addig magunktól erre sohasem jönnénk rá. Ezért nagyon fontos megérteni, mit jelent a lelki tanítómester lótuszlábának menedéke, ami az egyetlen esély arra, hogy Māyā-devī elengedjen Ez igazából felfoghatatlan, hiszen megszabadulhatunk a négyféle problémától, és azt az örök boldogságot érhetjük el ez által, ami a lelki tanítómester elégedettségéből születik.

Ha mindig itt maradok lótuszlábad menedékében, csak akkor van esélyem erre ebben az életben. Igazából ez mindig adósságban tart, amit csak úgy lehet törleszteni, ha próbállak segíteni a szolgálatodban. Ez olyan, mint amikor valaki az adóssága miatt mindig kénytelen dolgozni, hogy vissza tudja azt fizetni. Ez az adósság, amivel tartozom neked, soha nem fizethető vissza teljesen, mert mindig növekszik azzal, hogy szolgálatot kapok, és ettől az élettől kezdve ez örök érvényű.

Kedves Guru Mahārāja! Néha azt a kérdést teszem fel magamnak, hogy mivel tudom meghálálni azt a törődést, amit tanításai-

don keresztül kapok tőled. Remélem, őszintén szolgálva téged egyszer megnyilvánul e kérdésre a válasz, és elválaszthatatlan ragaszkodás ébred a szívemben irántad. Ezen a szép napon imádkozom hozzád azért az erőért, hogy tanításaidat mind jobban megértsem, megőrizzem a szívemben, és megvalósításuk által mindenkit szolgálni tudjak. Kérlek, tarts mindig azon *bhakták* szolgálatában, akik hűen követnek téged, hogy kegyüket megkapva hű követőddé válhassak.

Jelentéktelen szolgád:
Pūrṇa-tattva dāsa

Puruṣa-sūkta dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Śrīla Prabhupāda is quoting Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī's words that Mādhavendra Puri is the root of ecstatic loving service and after his departure the worship of Rādhā-Kṛṣṇa together was started. Till that time Kṛṣṇa was worshiped alone.

Later Śrīla Prabhupāda writes that Rādhā-Kṛṣṇa cannot be worshiped directly by the *vidhi-mārga. Sakhī-bhāve pāya rādhā-kṛṣṇera caraṇa*: Rādhā-Kṛṣṇa can be worshiped only by fortunate souls, who are in the elevated stage of transcendence, and who have the mood of the *gopīs*.

How is it possible that everybody can fan Rādhe-Śyāma, even at the time of His first *darśana?* How is it possible that everybody can have - and can worship - Rādhe-Śyāma at home? How is it possible that Rādhe-Śyāma is so beautiful here as nowhere else? And how is it possible that I am here in New Vraja-dhāma?

Dear Mahārāja what kind of root are you?

Śrīla Prabhupāda writes that nobody can worship Rādhā-Kṛṣṇa immediately. Firstly, the neophyte devotee has to be freed from all material bondage.

Knowing that Rādhe-Śyāma is especially satisfied with bhajana, I am sad to see when the temple room is empty, the *karatalas* seem to be lying broken, the mrdangas are yawning and the harmonium is sleeping in his sleeping bag. When will this come true, when there will be constant *bhajana* for Rādhe-Śyāma? That there is no silence in the temple room? I'm praying to you for the ability to manifest this desire of yours.

I'm praying for your protection every day.

Your servant,
Puruṣa-sūkta dāsa

Puruṣottama dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance's all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you on this auspicious day of your *vyāsa-pūjā* celebrations.

As you know since the birth of my son Kavi my spiritual life has been somewhat of a struggle. Looking after a new soul, trying to guide him the best way possible, teaching him the rights and wrongs, and the most important of all these lessons; trying to make him a practising devotee. Since our recent meeting I had time to reflect on matters that we discussed and saw how, not just as your disciple but your spiritual son, that there are similarities in the father son relationship.

You have hundereds of spiritual sons and daughters to look after. You take on more and more every year. As our spiritual father you guide us spiritually the best way you can. You have sons and daughters who have just been accepted by their Spiritual Father. Some are older, learning to walk and talk, while there are others in their teens and even others who are in their early twenties. As our spiritual father, you have many commitments, giving us important lessons on our spiritual path. How best to serve, read, chant, cook, teach others, worship the deities, distribute books, preach, and the

best way to represent Śrīla Prabhupāda's movement. There are many lessons that we have learned and there are many more to come.

Lessons learned from a father are imperative. What we learn in our childhood moulds us for the future. And the most important lesson we have to learn is how to become detached from the body and think of Lord Kṛṣṇa at the time of death, and as you told me, "Māyā is with us, even up to when we die".

Guru Mahārāja, on this day I will keep trying to become the best representative of such an exalted *vaiṣṇava,* my spiritual master, my spiritual father. I hope and pray that one day you will be proud to have a spiritual son as I.

Your servant
Puruṣottama dāsa

Puṣpagopāla devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Szeretnék ma leborulni Új Vraja-dhāma szent porában, és alázatos hódolatomat ajánlani neked azon a helyen, ahol minden porszem emlékezik arra a szerencsés pillanatra, amikor megérinted őket és átsétálsz Új Vraja-dhāma ligetein.

tvaṁ bhakti-yoga-paribhāvita-hṛt-saroja
āsse śrutekṣita-patho nanu nātha puṁsām
yad-yad-dhiyā ta urugāya vibhāvayanti
tat-tad-vapuṇ praṇayase sad-anugrahāya

„Óh, Uram! Tiszta bhaktáid mindig szemük előtt látnak, s egyfolytában hallanak Téged. Ott lakozol lótuszszívukben is, melyet megtisztított az odaadó szolgálat. Óh, Uram, akit magasztos imák dicsőítenek! Különleges kegyedből megnyilvánulsz *bhaktáid* előtt azokban az örök formáidban, melyekben imádnak Téged." (Cc. *Ādi* 3.111–112)

Guru Mahārāja, milyen az, amikor minden pillanatban és min-

denhol csak Rādhe-Śyāmát látjuk, amikor csak Őket halljuk, semmi mást, és milyen az, amikor megtanuljuk Őket szeretni és beengedjuk Őket a szívünkbe, hogy ott elfoglalhassák az Őket megillető helyet? Szeretném megkapni a választ, de:

„Túl hideg van, nem állnak meg az emberek, nem akarnak könyvet venni, és különben sincs pénzük. Nehéz a szolgálatom, a *bhaktak* mindig kritizálnak, túl sokat várnak el tőlem, túl nagy a nyomás…"

Akarom a választ? Tényleg akarom? Ha igen, akkor az egyetlen esélyem, hogy teljes szívemből szolgáljam és menedéket keressek azoknál a lótuszlábaknál, amiket mindig Új Vraja-dhāma szent pora borít, annál, aki örökké Rādhā-Śyāmasundarát tartja a szíve lótuszán, és akinek minden szívverése Rādhe-Śyāma neveit visszhangozza.

Egyszer azt mondtad:

„Még az Úr Śiva és az Úr Brahmā sem tud kimenni *saṅkīrtanázni.* Az Úr Śiva millió és millió éven keresztül imádkozik, hogy egyetlen virágot tűzhessen Śrīmatī Rādhārāṇī hajába."

Hogyan érthetném meg a végtelen szerencsémet? Hogyan tudnám kihasználni ezt a határtalan lehetőséget, hogy elfogadod a próbálkozásaimat és jelentéktelen szolgálatomat?

A választ megadtad az elmúlt Śrīla Prabhupāda-maratonon, amikor az egyik üzenetedben csak annyit írtál:

„Double it! Double it! Double it! Double it! Double it! Double it!…"

Indokolatlan kegyedből eltűnnek a korlátok és megszűnnek az akadályok, imáid ereje csodálatos dolgokra képes. A jutalom a törekvéseinkért pedig a legpáratlanabb kincs, amiben részesíthetsz minket:

„Kedves *bhakták!*

Ez a meditációnk mára: Vasárnap reggel mindannyian együtt fogjuk öltöztetni Rādhe-Śyāmát. Felmegyünk az oltárra Új Vrajadhāmában. Kérlek, hozzátok magatokkal a *saṅkīrtana* eredményeiteket. A *lakṣmī* adományaitokat virágokként fogjuk használni, a kiosztott könyveitek lesznek a díszeik. A munkáitok lesznek a bokacsengettyűik, és az odaadásotok lesz a virágfüzérük. A könnyeitek lesznek az arcfestésük. Ami marad, azt pedig arra fogom használni, hogy *khirt* főzzek belőle, amit napközben felajánlunk. Kérlek, hozzatok ezekből a hozzávalókból, amennyit csak tudtok! Reggel 5-re

lesz rá szükségünk. Majd meglátjátok, milyen gyönyörűen néz majd ki Rādhe-Śyāma! Kérlek, nézzetek bele a szívetekbe!"

Jelentéktelen szolgád:
Puṣpagopāla devī dāsī

Puṣpavāna devī dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon sokszor készültem már, hogy felajánlást írjak neked, de soha nem tettem meg. Úgy éreztem, nem vagyok képesített arra, hogy kellőképpen tudjalak dicsőíteni téged. Nagyon szégyellem magam. Bocsásd meg nekem, kérlek, hogy tudatlanságom és büszkeségem miatt nem tettem meg. Egyik évben nem is maradtunk Új Vraja-dhāmában a *vyāsa-pūjā* ünnepségre, és azóta már tudom, minden perc vagy másodperc, amit nem *bhakták* társaságában töltünk, az *māyā*. Ezerszer igaz ez, ha rólad, Kṛṣṇa tiszta *bhaktájáról* van szó.

Kedves Śivarāma Mahārāja! Kérlek, ne engedd, hogy elhagyjam a *bhakták* társaságát, segíts, hogy itt tudjak maradni, szolgálhassam a *bhaktákat*, a lelki tanítómesteremet, és ne vágyjak semmi másra. Bocsásd meg, hogy csak kérek, bocsásd meg a sértéseimet, amit elkövetek lótuszlábad ellen.

Minden dicsőséget ennek a legáldottabb napnak, minden dicsőséget neked, aki végtelenül kegyes vagy hozzánk, feltételekhez kötött, elesett lelkekhez.

Ostoba szolgád:
Puṣpavāna devī dāsī
,

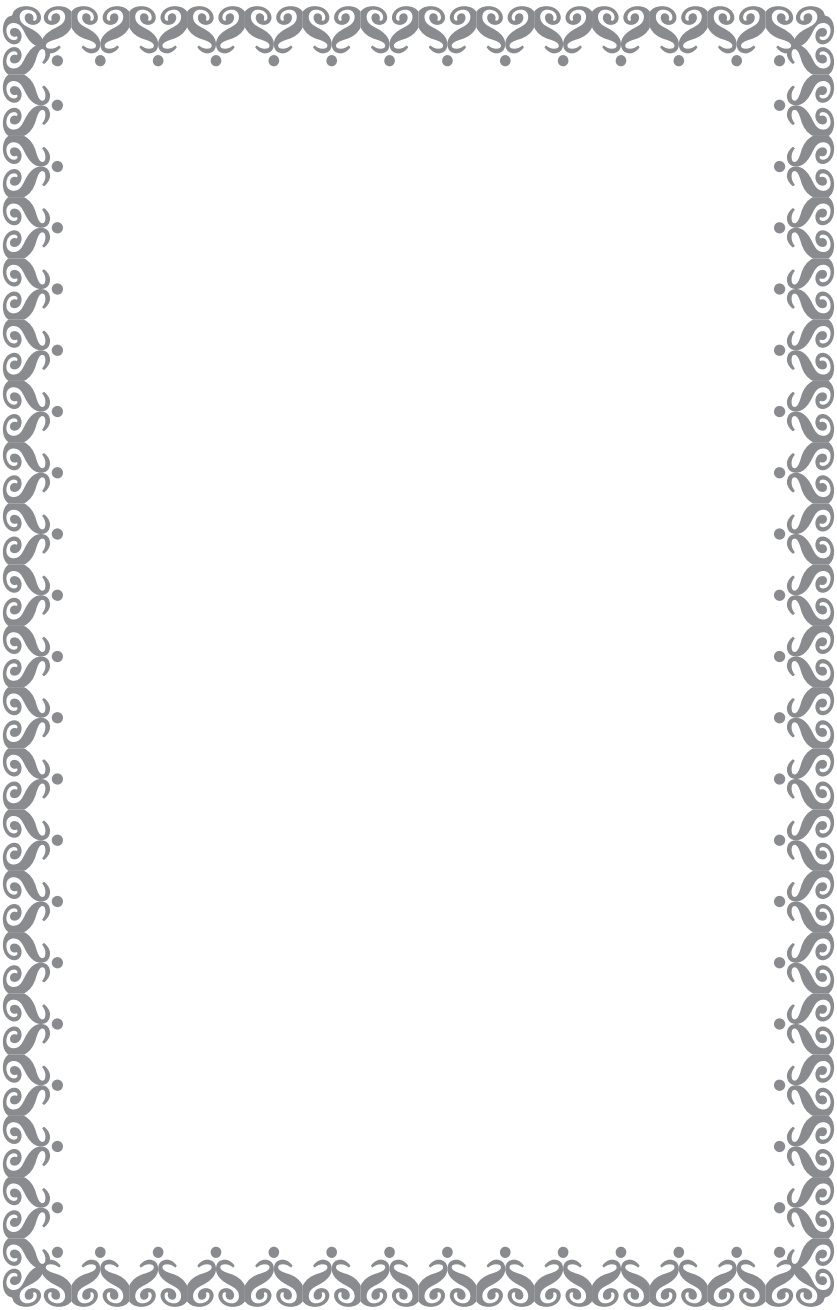

Rādhā Kṛṣṇa dāsa

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

sādhu-saṅga, nāma-kīrtana, bhāgavata-śravaṇa
mathurā-vāsa, śrī-mūrtira śraddhāya sevana

Szeretném komolyan venni...

Elmerengve, de nézni kezdtem,
még mindig tudatlanul és némán.
Téged dicsértek a bhakták... én miért nem...
szeretném komolyan venni?

Hallgattam de nem hallottam
énekeltél és beszéltél,
hol voltam akkor megint... én miért nem...
szeretném komolyan venni?

Lehetőség, de kihasználtam?
Séta Veled a távoli helyeken,
parikrama, hogy megtisztítson...én miért nem
szeretném komolyan venni?

Leborulva, de hol az alázat
imádkoztam, kérlek adjatok házat!
Kereskedek, de nincs mivel...én miért nem...
szeretném komolyan venni?

Elmerengve, de hallgatok,
Van lehetőség, leborulok
Nyomorult vagyok és elesett
Imádkozok, kérlek add a kegyed! mert én is...
szeretném komolyan venni.

Szolgád: Rādhā Kṛṣṇa dāsa

Rādhā-kānta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked!

Ahogyan haladunk előre a lelki élet keskeny ösvényén, számtalan akadállyal és nehézséggel kell szembenéznie az úton haladó gyanútlan turistának. Amikor ezt az utat választottam, először azt gondoltam, hogy ez nagyon könnyű és nekem való folyamat, csak éneklés, táncolás és a *prasādam* megtisztelése. Előrébb haladva az úton más dolgokkal is találkozik az érdeklődő vándor (pl.: hamis ego feladása, lemondás, meghódolás stb.). Egy tapasztalt vezető nélkül nagyon hamar eltévedhetünk ezen az ösvényen. Az anyagi világ sűrű erdején átkelni lehetetlen egy lelki tanítómester vezetése nélkül, különösen, ha minden oldalról lángol.

Szeretném megköszönni neked, hogy tanítványaid után mehetek ezen az úton. Gyakran szoktad mondani, hogy a lelki élet útja csúszós és rögös. Igen, ezeket én is gyakran tapasztalom, és gyakran elesek vagy lemaradok, de gondoskodásod miatt valahogyan még mindig sikerült folytatnom az utat. Kérlek, vezess ezen az úton, mert egyébként eltévedek.

Szeretném megköszönni, hogy szolgálatot végezhetek Rādhā-Śyāmasundarának és a *bhaktáinak*. Szeretnék köszönetet mondani, hogy tanítasz az odaadó szolgálat folyamatára, és hogy hogyan kell imádni Krisnát különféle formáiban. Külön szeretném megköszönni a csodálatos könyveidet, melyekből Kṛṣṇa kedvteléseinek édes íze csordogál. Szeretném megköszönni, hogy szolgálhatom Kṛṣṇa teheneit és *gopáit*.

Kérlek, add a kegyedet és áldásaidat, hogy továbbra is szolgálhassam lótuszlábaidat.

Jelentéktelen szolgád:
Rādhā-kānta dāsa

Rādhā-kuṇḍa devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Még Indiában vagy, amikor ezt a felajánlást írom, és annyi minden kavarog a fejemben: Hogyan is tudnálak a tőlem telhetően legszebben dicsőíteni téged megjelenési napod alakalmából? Miről írjak neked? Azokról a csodálatos leckéidről, amik napi lelki táplálékomat adják, vagy az elsöprő *kīrtanákról?* Netán a nehézségekről, melyek a te segítséged nélkül soha nem oldódtak volna meg? Soksok mindenről írhatnék, de van egy dolog, ami mindennél fontosabb: az, hogy te mindent odaadsz nekünk, tanítványaidnak, mindent, amit csak lehet – magadat. Bár a tanítványnak kell szolgálnia a lelki tanítómesterét – és ez látszatra így is van –, én csak azt látom, hogy mindig te szolgálsz minket, és csak adsz és adsz. Az életedet adod azért, hogy tanítványaidat visszavidd, haza Kṛṣṇához. A te végtelen szereteted lánca az, amibe kapaszkodunk.

Egyszer olvastam valahol, hogy milyen is egy igazi *guru*. Most leírom ezt: „Olyan, mint valami hatalmas hajó azok számára, akik át akarnak kelni a létezés veszélyes óceánján; tévedhetetlen hajóskapitány, aki a megszabadulás szárazföldjére vezeti őket; eső, amely kioltja a szenvedély tüzét; fényes nap és hold, amely eloszlatja a tudatlanság sötétségét; szilárd talaj, amely mind a jónak, mind a rossznak a súlyát elbírja; minden kívánságot teljesítő fa, amely örök boldogságot és végtelen áldást ad; hatalmas és mély intelmek kincsesháza; kívánságokat teljesítő drágakő, amely meghozza a megismerést; apa és anya, akik egyenlően osztják szét szeretetüket minden érző lény között; a könyörületesség folyója; kegy, amely a világi érdekek fölé magasodik, érzelmek viharai meg nem rendítik; hatalmas esőfelhő, amely enyhíti a szenvedés gyötrelmeit. Belé vetett teljes bizalmunk biztosítja közeledésünket az Abszolút Igazsághoz. Könyörületességének és bölcsességének melege megolvasztja lényünk ércét, és a bennünk rejlő isteni természet aranyát tárja fel. Aki szívébe fogadta mestere szavait, az meglátja az igazságot, mint a tenyerén fekvő drágakövet."

Ezek az igazságok mind illenek rád. Szerintem rólad írták, csak név nélkül.

Drága Guru Mahārāja! Nagyon szeretnék sikeres lenni a lelki életben, és visszatérni eredeti otthonomba, Kṛṣṇához. És tudod mi erősíti nagyon ezt a vágyam? Az, hogy te elégedett és boldog légy, amiért sikerül ezt az elesett lelket hazavezérelni. Még azt is szeretném, azért is imádkozom, hogy minden *bhakta*-társam is vissza tudjon térni Kṛṣṇához, mert olyan boldog lennél akkor! Tele lenne a lelki világ velünk!

Nincs más vágyam, mint hogy így okozzak örömet neked. De a vágyam mellé nélkülözhetetlen a te kegyed.

Ezért imádkozom hozzád reggel és este. Már elég öreg vagyok,és ki tudja hány évet, mennyi időt ad még Kṛṣṇa a próbálkozásaimhoz, de kérlek, csak add, add a kegyedet! Oly mohón vágyom rá!

Hadd legyek csak eszköz a kezedben mindig, minden körülmények között! Így talán egyszer igazán elégedetté tudlak tenni és végre úgy szolgálni, ahogy egy igaz, őszinte tanítvány csak szolgálni tud.

Elesett szolgád:
Rādhā-kuṇḍa devī dāsī

Rādhā-nāma devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaṇ

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fénylő lámpásával megvilágította a tudatlanság sötétségétől elvakult szememet.

A legfelsőbb Úr, Śrī Kṛṣṇa *bhaktáit* dicsőíteni kell, hiszen ők a nap 24 órájában Kṛṣṇán és az Ő szolgálatán meditálnak.Egy régebbi felajánlásban olvastam, hogy az egyik *bhakta* hallotta, amint még álmodban is japázol. Szolgálatod sok mindenre kiterjed, hiszen irányítod Magyarország lelki életét, titkári teendőket látsz el, Prabhupāda-maraton idején lelkesítesz mindenkit (telefonon, smssel), Lál kapitánnyal *saṅkīrtanázol,* felügyelsz a Farmra és a többi központra, könyveket írsz, és még számtalan más módon is prédikálsz. Sok teendőd mellett mindig figyelmet szentelsz a *bhaktákra*. Mindig a rendelkezésünkre állsz, ha szükségünk van a segítségedre.Valójában nekünk kellene szolgálnunk téged. Tudatosabban szeretném végezni én is a szolgálatomat, hiszen a sok tanítást, törődést, figyelmet nem tudom másképp meghálálni.

Egyik levelemben kérdeztem tőled, hogy mivel tudja elégedetté tenni a tanítvány a lelki tanítómesterét. Te azt válaszoltad, azzal, ha átadja magát a *saṅkīrtana*-mozgalomnak.

Guru Mahārāja! Neked ezt sikerült megvalósítanod, hiszen hűen követted az előző *ācāryák* és lelki tanítómestered lábnyomait.

Példádat látva feléled a vágy bennem is, hogy a te kegyedet, a *bhakták* kegyét kérve én is átadhassam magam e csodálatos *sankīrtana* mozgalomnak. Yāmunācrya *Stotra-ratnájában* lévő versét szeretném még felajánlani neked:

bhavantam evānucaran nirantaraṇ
praśānta-niṇśeṣa-manorathāntaraṇ
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkaraṇ
praharṣayiṣyāmi sanātha-jīvitam

„Szakadatlanul Téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök szolgádként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen tökéletes mesterem van?" *(Cc. Madhya* 8.73)

Lótuszlábad porára vágyó szolgád:
Rādhā-nāma devī dāsī

Rādhā-vallabha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és isteni megjelenési napodnak!

Ma reggel – amikor ezt a felajánlást írom neked – Rasa-sthalī prabhu tartott leckét. Pṛthu Mahārāja dicsőségéről volt szó a versben. Nagyon szép lecke volt. Majdnem végig rólad beszélt, a te dicsőséges tetteidről. Végül elárulta, hogy honnan kapta az ihletet. Veled álmodott előző este. Ha nem haragszol leírnám:

Vyāsa-pūjā ünnepségen voltunk. Rengeteg *bhakta* volt jelen. A *bhakták* dicsőítettek téged, táncoltak, és mindenki boldog volt. Egy ajtó volt a terem egyik oldalán, ahol az ajándék volt elrejtve, amit a *bhakták* készítettek neked legnagyobb odaadásukkal. Nagyon izgatott voltál, hogy mi lehet az ajtó mögött. A hatalmas tömegben négy *bhakta* segítségével sikerült eljutnod az ajtóig. Végül benyitottál. Az ajtó egy újabb nagy terembe vezetett, ahol 12 gyönyörűen megterített és különleges finomságokkal elhalmozott asztal volt. A 12 asztal az év 12 hónapját jelentette, és minden asztalon a hónapnak megfelelő gyümölcs-, zöldség- és gabona-preparációk voltak. Kārtika hónap egyszerű *prasādamja* is ott volt. Szemmel láthatóan nagyon elégedett voltál a *bhakták* törekvéseivel. Elindultál, hogy végigkóstolgasd az ételeket. Minden nagyon finom volt, és ezután már nem csak a látványtól voltál elégedett. A *bhaktáknak* is osztogattad közben a sok finomságot. Ez a *mahā-mahā-prasādam* mindenki legnagyobb kincse itt a *yātrában*. A *kṛṣṇa-premához* vezető út legegyszerűbb és legédesebb része. A *vyāsa-pūjā* ünnepséged egyik legnagyobb fénypontja a szent nevek éneklése.

Rasa-sthalī prabhu elmondta, hogy minden, ami itt van a Kṛṣṇa-tudatban Magyarországon, az olyan, mint a te *mahā-prasādamád*. Te adod nekünk.

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon szépen köszönöm a kegyedet, melyet nekem is juttatsz indokolatlanul. Valójában büntetés lenne az indokolt, vagy talán még a verés is, de mégis úgy tűnik, kegyedet pozitív formában adod. Mennyire türelmes vagy! Annyi hiba és

sértés után még mindig csak vársz, és kegyesen tanítasz, hogy végül én is megérjek a lelki élet komolyabb szintjeire.

Vajon minek köszönhetjük azt, hogy egy ilyen csodálatos személy jelent meg közöttünk? Ennek a társadalomnak nem sok érdeme van. Az előző század közepe pedig társadalmi szinten az egyik legszerencsétlenebb időszak volt. Talán ez tette indokolttá azt, hogy Kṛṣṇa az egyik legnagyszerűbb hadvezérét küldje el nekünk. Transzcendentális jelenléteddel megtisztítod országunk szennyezett atmoszféráját. Mikor leszek képes felfogni ezt a páratlan ajándékot?

Van még egy különlegessége személyednek, ami számomra nagyon vonzó. Az, hogy idevonzod az istentestvéreidet a világ minden tájáról. Legfőképpen Śrīla Puri Mahārāja társaságát köszönhetjük neked, a *vaiṣṇava*-közösség különleges drágakövét, de nem hagyhatom ki Śrīla Tamāl Kṛṣṇa Gosvāmī Mahārāja, Śrīla Bhakti-vidya Purna Mahārāja, Śrīla Indradyumna Mahārāja, Śrīla Govinda Mahārāja nevét sem, akik mindannyian nagyon sokat tettek értünk.

Nagyon szépen köszönöm neked ezt a sok kegyet, kedves Guru Mahārāja.

Jelentéktelen szolgád, a hajszál végének 10000-ed része:
Rādhā-vallabha dāsa

Rādhānātha dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

The more I get to know you, the less capable I feel to praise you. I feel less and less qualified to put your eternal glory into words. It seems to be better to remember you by your own words instead of interpreting them by my corrupted mind. Please, let me present you this *vyāsa-pūjā* offering through some extracts from a letter you wrote to me in September 2003.

Last year you made an important decision by concentrating all your preaching strength and power on a small country, Hungary.

The inhabitants of this little country do not know yet that your personal decision marks the end of their calamitous past and that a spiritual revolution is doomed to take place there.

You rendered me some service to assist you in this wonderful chain of events, which started with your return to this country some years ago and would go on till Rādhe-Śyāma enjoy Their pastimes here; probably for thousands of years. When the first fruits of my service grew ripe - that is that the Hungarian Accreditation Committee made a favourable decision about the authorization of our Bhaktivedanta College after several unfavourable resolutions, you wrote to me this letter in which you outlined the nature of the revolution you wish to lead here.

"Paraṁ vijayate: we will always be victorious in service, for that is the nature of Kṛṣṇa Consciousness. Sometimes there is a set back, but that is temporary and the battle only. The war, we will always win, for it is Lord Caitanya's desire.

This taste of victory is the sweetest thing. It is like an intoxicating nectar and it makes us want to taste more and more. Be like a drunkard, who cannot give up his liquor. You be addicted to the taste of service for Lord Caitanya and try to do more and more. It makes life worth living. Otherwise there is no joy in this world."

There is no doubt in my mind or in the mind of my fellow devotees here that any war You lead us into is victorious. If we serve You, we serve Lord Caitanya's army and His mission. You are our perfect leader, You are our perfect general, who is already intoxicated by the nectar of serving and loving the Supreme Personality of Godhead.

"Make your plans for lifelong service. Live long and serve long. I would like to see a real spiritual revolution in Hungary. It is a small country, it is Kṛṣṇa's will, so if we co-operate together and put material desires aside, we can do it. That would be a great victory, and we could really have a celebration then. That is my desire, and I hope I live to see it."

Dear Guru Mahārāja, my life is yours. Please, use it as you wish in your service now and till you consider it worthwhile, for many many lifetimes I hope.

Your servant from the battlefield,
Rādhānātha dāsa

Rādhāṅgī dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Nagyon örülök, hogy újra eljött ez a nap, amikor együtt dicsőíthetünk és imádhatunk Téged, és *bhajanázunk, kīrtanázunk* a Te örömödre. Nagyon szeretem a *bhajanáidat,* mert annyira lelkes leszek tőle, és olyan jó látni, hogy Te mennyire elmerülsz a Szent Név éneklésében.

Mikor jöttem a *bhakták* társaságába azt gondoltam, hogy ha eltelik majd 10 év, akkor biztosan figyelmesebben fogok tudni japázni és szépen szolgálni a *bhaktákat.* Most, hogy már több mint 10 év is eltelt rá kellett jönnöm, hogy nem az itt „eltöltött idő" az, amitől fejlődni fogok. Az idő, ami Kṛṣṇának az energiája, segít nekünk, de csak akkor, hogyha jól kihasználjuk és őszintén, hittel, lelkesedéssel és eltökéltséggel gyakoroljuk a lelki életet. Ha igazából nem teszünk meg minden tőlünk telhetőt, és nem jól használjuk ki ezt az értékes időt, akkor hogyan is várhatnánk, hogy a kívánt eredményt el tudjuk majd érni a lelki fejlődésben?

Krsna elküldött Téged hozzánk, hogy a példádon keresztül megtanítson minket arra, hogy mit is jelent pontosan az, amikor valaki nem csak az életének egy részévé teszi a Kṛṣṇa-tudatot, hanem az egész életét Kṛṣṇa és a *bhaktái* iránt érzett szeretet hatja át. Te vagy erre az abszolút tökéletes példa. Ahogy írom ezt a felajánlást, közben egyre több kedves emlék jut eszembe Rólad. Mindegyik azt jutatja eszembe, hogy milyen tiszta, tökéletes, szeretetteljes vagy és ugyanakkor nagyon vicces is. A sokszor sivár hétköznapjainkba Te adod az életet, és mindent megteszel azért, hogy segíts nekünk, abban, hogy emlékezni tudjunk Kṛṣṇára. Ha éppen nem *bhajanázol, kīrtanázol* vagy egy gyönyörű leckét tartasz, akkor olyan könyveket írsz a lelki világról és az ott zajló kedvtelésekről, hogy a *bhaktákban* felébreszd a vágyat arra, hogy mindig ezeken a kedvteléseken akarjanak meditálni, és segítesz elültetni a szívünkbe a Kṛṣṇa iránti szeretet magját. Ezt persze már nekünk kell nagy gonddal nevelgetni és vigyázni, hogy sértésekkel nehogy kiirtsuk ezt a magot és Neked újra, és újra elkelljen ültetned.

Köszönöm a kedvességedet, a türelmedet, a jóságodat és mindent, amit kaptam Tőled, nagyon hálás vagyok érte.

Sajnálom, hogy az anyagi testem nem teszi lehetővé, hogy úgy tudjalak szolgálni, és segíteni Téged, ahogyan szeretném.

Szeretnék megköszönni mindent, és ne haragudj a sértéseimért, vagy ha illetlenül vihogok, ha valami vicceset mondasz, tudom, hogy egy kicsit neveletlen vagyok, de egyszer hátha sikerül kinőnöm belőle.

Jelentéktelen, örök szolgád:
Rādhāṅgī dāsī

Rādhāradya dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak!

Tavaly nyáron egyszer itt voltál Vraja-dhāmában, és minden este csodálatos *bhajanákkal* ajándékoztál meg bennünket. Ezek azok a *bhajanák,* melyeken bárki részt vesz, elfelejti minden problémáját, és nem akar többé mást, csak a szent nevet, csak Rādhe-Śyāma szolgálatát. Elfelejtünk minden anyagi problémát, elfelejtkezünk a fáradtságunkról, az éhségünkről, mindenről. Szereteted Rādhe-Śyāma és ragaszkodásod a szent név iránt olyan erős, hogy magával ragad mindenkit, s elsodorja *māyānkat*.

Az egyik *bhajana* után pár *bhakta* hazakísért, és a szobádban felolvastál. Hűvös nyári este volt, egy chadart terítettél a válladra, és ahogy ültél a széken és olvastál, nagyon fáradtnak, gyöngének és törődöttnek tűntél. Olyan érzésem volt, mintha 70 évesen látnálak. Aztán a *bhakták* elmentek és csak én maradtam, hogy megmasszírozzalak. Nagyon kimerült voltál, és azonnal elaludtál. Miközben masszíroztalak, azon gondolkoztam, hogy milyen mély együttérzés, milyen szeretet kell ahhoz, hogy valaki ennyire átadja magát másoknak, hogy valaki ennyire csak mások jólétéért éljen.

Suhṛdaṁ sarva-bhūtānām. Minden élőlény jótevője. Te egy olyan

személy vagy, akinek nincs önérdeke. Minden, amit csinálsz, mondasz vagy gondolsz, az mások jólétéért van. Amikor ezzel szembesülök, mindig nagyon hálátlannak érzem magam. Olyan sokat teszel Vraja-dhāmáért, olyan sokat teszel itt a *bhaktákért,* s olyan sokat teszel értem. S én? Teszek érted, a vágyaidért valamit? Érzek legalább egy pici hálát az erőfeszítéseidért?

Örök példaként állsz előttem az életem minden aspektusában. Példaként arra, hogy hogyan szolgáljam a lelki tanítómesterem vágyát, hogyan tegyem életem középpontjává Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, hogyan értékeljem Śrīla Prabhupāda tanítványait, a *bhakták* társaságát. Példaként arra, hogy hogyan merüljek el a szolgálatban, s hogyan ízleljem meg a szent név nektári édességét.

Köszönöm, hogy lehetőséget adsz arra, hogy Vraja-dhāmában élhessek, hogy Rādhe-Śyāmát szolgálhassam, a csodálatos *bhajanákat* és *kīrtanákat*. Köszönöm, hogy könyveid által én is bepillantást nyerhetek Rādhe-Śyāma édes kedvteléseibe. Köszönöm, hogy elhozod ide a lelki tanítómesteremet, és köszönöm, hogy mindig tanítasz arról, hogy mit jelent *bhaktának* lenni.

Jelentéktelen szolgád:
Rādhāradya dāsa

Raghunātha dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Ezen a legáldottabb napon, *vyāsa-pūjād* napján hozzáláttam, hogy dicsőítselek téged. Félek azonban, hogy bármit is mondanék, az csak alábecsülné nagyságodat, mert számomra felfoghatatlan, hogy ki vagy te valójában. Gyümölcséről lehet megismerni a fát, és ha végignézek tanítványaidon, istentestvéreimen, és ha arra gondolok, hogy mi minden megy végbe ebben az országban a Kṛṣṇa-tudat prédikálásának hatására a te vezetésed alatt, akkor némi fogalmat alkothatok arról, hogy ki az én megmentőm, örök lelki tanítómeste-

rem, lelki apám. Csak azt tudom biztosan, hogy indokolatlan az a kegy, amiben részesülök általad és követőid által. Nem érdemeltem meg, amit kaptam tőletek, és nem is tudom mivel megfizetni. Én csak egy sértő vagyok, és örülhetek, hogy még itt lehetek veletek. Az *ādi-guru,* az Úr Nityānanda kegyére van szükségem, mert ő az, aki annak is adja az Úr Caitanya kegyét, aki nem akarja elfogadni. Én egy ilyen személy vagyok. Elegem van abból, hogy ebben a világban csak szenvedést okozok másoknak és ezzel magamnak is, ezért a lótuszlábaidnál könyörgök Hozzád, az Úr Nityānanda élő képviselőjéhez, hogy bármilyen áron, de vigyél ki innen, amilyen gyorsan csak lehet, akkor is, ha én próbálnék ellenkezni olykor, őrült pillanataimban, perceimben, óráimban, napjaimban. Nincs másom, csak a puszta életem, és azt Neked adtam. A tiéd vagyok, mert te eljöttél ebbe a világba, hogy megments minket, szenvedőket, akik keresik elveszett otthonukat, és nagyon bánják már, hogy hűtlenek voltak ahhoz, aki a legjobban szerette és szereti őket. Kérlek, tégy szeretett szolgáddá.

Elesett szolgád:
Raghunātha dāsa

Rai Raya devī dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Maharāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Tribhuvana Sundara Murti Śrī Śrī R*ādhā Syāmasundarának!* Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és az összes *bhaktának!*

Most olvastam azt a tanulságos történetet a *Śrīmad-Bhāgavatam-ban,* ahol a félistenek a hatalmuk, a jószerencse és a gazdagságuk ellenére alul maradtak a démonokkal szemben, mert nem tisztelték a lelki tanítómesterüket. Kétségbeejtő helyzetükben az Úr Brahmāhoz fordultak segítségért. Az Úr Brahmā arra hívta fel a figyelmüket, hogy a *gurut* elégedetté téve azonban elveszíthetnek mindent.

tripiṣṭapaṁ kiṁ gaṇayanty abhedya-
mantrā bhṛgūṇām anuśikṣitārthāḥ
na vipra-govinda-gav-īśvarāṇāṁ
bhavanty abhadrāṇi nareśvarāṇām

„Śukrācārya tanítványai, a démonok most ügyet sem vetnek a félistenekre, mert eltökélten követik Śukrācārya utasításait. Való igaz, hogy azok a királyok – és mások is –, akik megingathatatlanul hisznek a brāhmaṇák, a tehenek és az Istenség Legfelsőbb Személyisége, Kṛṣṇa kegyében, s akik mindig imádják őket, mindig erősek maradnak."

Guru Mahārāja, a te segítséged nélkül az én életem is csak egy nagy kudarc. Alapjában véve egy igazi, örök vesztes vagyok, és az egyetlen egy esélyem a valódi győzelemre, ha elfogadom a különleges kegyedet, és követlek téged. Azzal, hogy lehetőséget adtál, hogy itt éljek Új Vraja-dhāmában, instukciód segítségével – hogy mindig maradjak itt, és segítsek neked, hogy szolgáljam szépen Patita Pāvana prabhut és a *bhaktákat* – idővel bizonyosan én is le fogom győzni ellenségeimet: a büszkeséget, az irigységet, a kéjt, a dühöt, a mohóságot és az illúziót. Addig is nagyon köszönöm a türelmedet, a rengeteg segítséget és a lehetőséget a személyes szolgálatra, amit kapok tőled néha, és amik a túlélést jelentik számomra.

Köszönettel, a te hasznavehetetlen szolgád:
Rai Raya devī dāsī

Rājakumārī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, megjelenési napod alkalmából!

Köszönöm végtelen kegyedet, mely különböző formában záporozik rám.

A tavalyi *páda-yātrān* pár napot eltöltöttél velünk, és ekkor lehetőségem volt a *mūrtijaidnak* szolgálatot végezni. Aztán itt volt a Prabhupāda-maraton, ez idő alatt találkozhattam veled személyesen is, és ez erőt adott a folytatáshoz. Nap mint nap láthattam a könyvosztó *matajīkat,* amint örömmámorban úsznak és csak osztják a könyveket. Ez mind a te kegyedből nyilvánult meg, azáltal, hogy sorban érkeztek a lelkesítő sms-eid. Ez egy nagyon csodálatos maraton volt! Köszönöm neked!

Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhāgavatam* magyarázatában azt írja: „A lelki tanítómester és a tanítvány azonban sohasem válnak el, mert a lelki tanítómester mindig a tanítvánnyal marad, amíg a tanítvány szigorúan követi az utasításait." Ezért imádkozom hozzád mindennap, hogy képes legyek *szigorúan* követni az utasításaidat. Te vagy az egyetlen menedékem ebben az anyagi világban. Bármilyen nehézség, bánat, küzdelem áll utamba, mindig rá kell jönnöm, hogy te vagy az egyetlen, aki mindig mellettem vagy. Ez nem a fizikai jelenlétedet jelenti, hanem, hogy itt vagy a tőled kapott leveleken keresztül, a leckéiden, bhajanjaidon át, ezek nagyon sok erőt adnak nekem. Köszönöm, hogy mindig velem vagy! Kérlek, engedd meg, hogy mindig tudjak menedéket venni nálad, és tudjalak szolgálni.

Egy másik helyen Prabhupāda azt írja: „A tanítványnak késznek kell lennie arra, hogy feláldozva életét és lemondjon minden személyes érdekről, annak érdekében, hogy teljesítse a lelki tanítómester akaratát." Ebben a mondatban benne van minden, az emberi életnek ez az egyetlen értelme. Szeretnék olyan tanítványoddá válni, aki ezt képes megvalósítani, semmi személyes érdekem ne legyen, és semmi egyéni vágyam, *csak* a *te* akaratod, és így lesz értelme ennek a születésemnek. Köszönök mindent! Guru Mahārāja ki! Jaya!

Jelentéktelen szolgád:
Rājakumārī devī dāsī

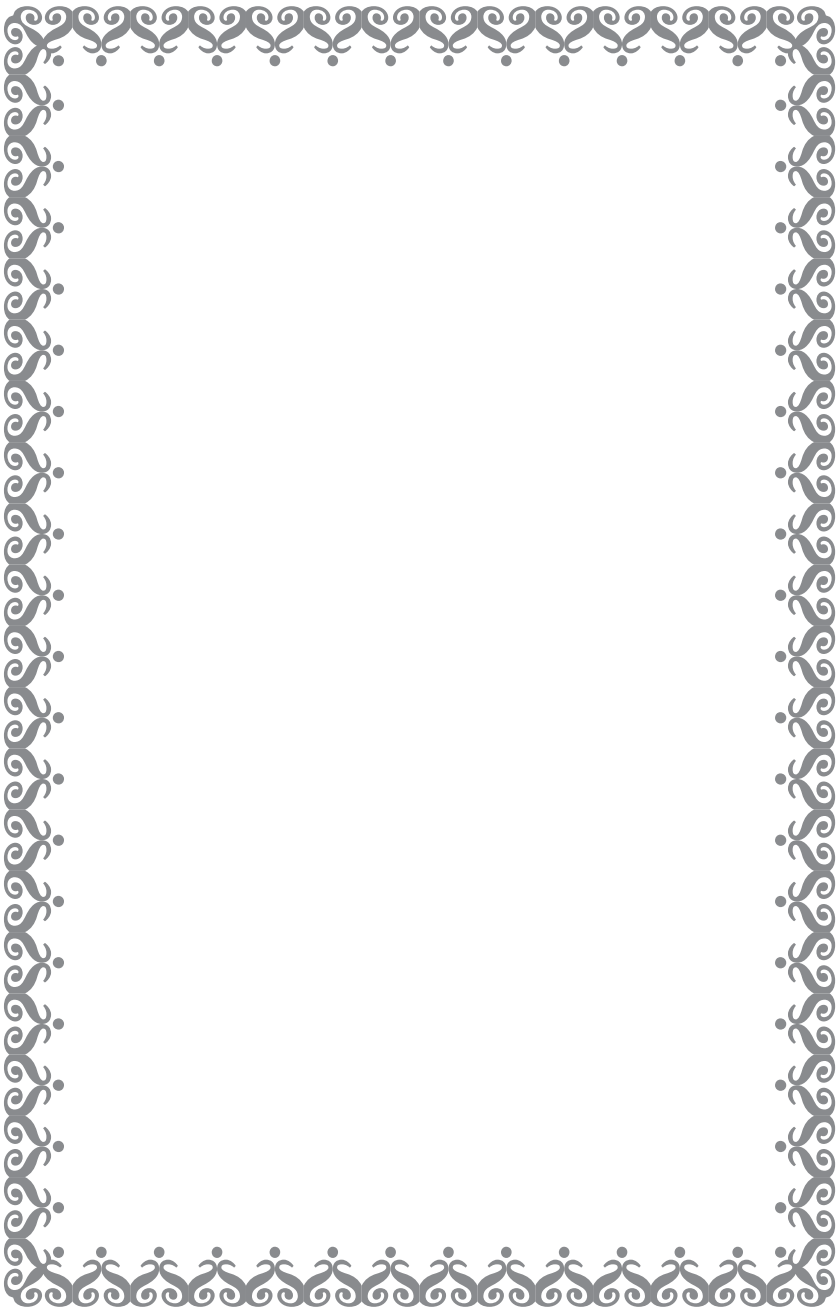

Rāma-vijaya dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az Úr Caitanya mozgalmának!

Kérlek, engedd meg, hogy ezen a fontos napon megköszönjem, hogy itt lehetek a *bhakták* között, és odaadó szolgálatot végezhetek. Köszönöm, hogy belekényszerítettél ebbe a helyzetbe. Ezen keresztül sok olyan dolgot megértettem, amit nem értettem volna meg teljesen más helyzetben. Kényszerítesz, hogy megerősödjek az erős elmém és ravasz hamis egóm elleni harcban. Tökéletes példaként mutatod számunkra az irányt a felszabadult, örömteli, tiszta odaadó szolgálat felé.

Köszönöm, hogy szigorúan bánsz velem, enélkül nem léptem volna túl a sok gyengeségemen. Kérlek, bocsáss meg nekem azért, hogy mostanában nem tudok neked örömet okozni a prédikálás vagy a meghódolás területén.

Kérlek téged, imádkozz értem, hogy meg tudjam tisztítani a szívemet a zavaró érzelmektől és a finom élvezetre való vágytól. Köszönöm neked, hogy valami kis szolgálatot mindig végezhetek Śrīla Prabhupāda dicsőséges lelki mozgalmában.

Jelentéktelen szolgád:
Rāma-vijaya dāsa

Rāsa-līlā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Pár napja egy iskolai feladat kapcsán részt vettem egy 10 éves gyerekeknek tartott tanórán, melynek témája a példakép volt. A ta-

nár megkérdezte a gyerekeket, hogy kit tartanak példaképüknek. A gyerekek felsorolásában voltak drogos rockzenészek, valóságban nem létező mesehősök (köztük a Garfield nevezetű torkos macska), valamint tanáraik, akik az iskolán kívül ki tudja milyen életet élnek…, és még sorolhatnám. Kíváncsian vártam az óra végkövetkeztetését, amikor összefoglalták a gyerekek a kívánatos példakép tulajdonságait. Ezek a „bátor", „kedves" és „okos" jelzőkben ki is merültek.

Ennek kapcsán gondolkodtam el, milyen is egy példakép. Az jutott eszembe, hogy te hogyan mutatsz példát nekünk, tanítványaidnak az egész életeddel. Elfogadsz minket a hibáink ellenére, türelmesen próbálsz vezetni lelki fejlődésünk útján. Tökéletes példája vagy annak, hogyan viselkedik egy *bhakta,* és tökéletes példát adsz azzal, ahogyan saját lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát szolgálod. Ez persze csak néhány dolog azok közül, melyek nagyságodat tükrözik, a felsorolás valójában nagyon hosszú lehetne. A példa tehát adott, csak meg kell tanulnom követni.

Köszönöm, hogy én is azok közé a személyek közé tartozhatok, akiknek te jelented a példát, remélem, egyszer képes leszek értékelni ezt.

Szolgád:
Rāsa-līlā devī dāsī

Rasa-sthalī dāsa,
Anikó matajī, Arjuna dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Boldog megjelenési napot, kedves Mahārāja!

Tőled kaptunk mindent, ami ebben az életben számít. Szeretetet, bátorságot, kedvességet. Mindent ami érték ebben a világban.

Az életünk, amíg nem jöttél, nyomorúságos és kegyetlen volt. Nekünk az élet te vagy. Tőled kaptunk mindent: kitartást, béketűrést, könyörületességet. Te vagy a legnagyobb menedékünk. Fényt hoztál sötét és kopár életünkbe. Tőled kaptunk mindent: Gaura-Nitāit, Rādhe-Śyāmát, Gurut és Kṛṣṇát. Mindent megkaptunk. Az életünk szenvedéssel, csalódottsággal és hazugságokkal volt teli, mielőtt megismertünk téged. A menedéked megmentett minket. Tőled kaptunk mindent: a szent nevet, a *bhaktákat*, a csodás *prasādamot* és a leggyönyörűbb szent helyeket: a Krisna-völgyet és az összes templomot Magyarországon. Köszönünk neked mindent. Mit érne az életünk nélküled?

Örök szolgáid:
Rasa-sthalī dāsa, Anikó matajī, Arjuna dāsa

Raseśvarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Próbálom összeszedni a gondolataimat, minden évben, újra és újra nekilódulok, vagy valami szép felajánlást írjak neked, amiben nem én vagyok a főszereplő, hanem te.

Ilyenkor mindig készítek egy számvetésfélét, megint eltelt ez év, ami rövid is, hosszú is, ki milyen szemszögből nézi, milyen eseményeket élt át. Kṛṣṇa azt mondja a *Bhagavad-gītában,* hogy a hódítók közül Ő az idő. (10.30)

Nekem most nagyon hosszú időnek tűnik, ha visszatekintek 1991-re, amikor először voltam fesztiválon, és láttam a *bhaktákat*, persze akkor még véletlenül sem gondoltam, hogy ez milyen meghatározó lesz a további életemben.

Aztán szép lassan teltek az évek, én meg észre sem vettem, hogy Śrīla Prabhupāda rajtad és a *bhaktákon* keresztül „becsapott", és egyre közelebb vont magához.

Sok minden történt, most pedig 2004-et írunk, itt ül mellettem Tulasi lányom, akit azért említek meg mindig, mert fontos meghatározója az életemnek, és persze őt is neked köszönhetem, mint minden mást, ami fontos az életemben.

Te tényleg a lelki apukám vagy, ahogy írtad, amikor elfogadtál tanítványodnak, mert mindig gondoskodsz rólam, még ha személyesen keveset beszélünk is, de nekem már az a tudat is megnyugtató, hogy amikor itt vagy a farmon, és este kinézek az ablakon lefekvés előtt, akkor látom a fényt az ablakodban, tudom, hogy itt vagy.

A szülőknek a gyerekek soha nem tudják visszaadni, amit kaptak, de amikor ők is szülők lesznek, akkor a saját gyerekeiknek kell adni azt a sok-sok szeretetet, gondoskodást, figyelmet, amit a saját szüleiktől kaptak.

Minden évben, újra a hála fog el, hogy megint a kegyedben részesítettél, és még mindig itt lehetek. Bocsánat, Guru Mahārāja, már megint nem sikerült odaadóra ez a felajánlás, kérlek, ne haragudj erre a gyámoltalan gyerekre.

Kérem továbbra is az áldásod, hogy soha ne veszítsem el a lótuszlábad menedékét, és soha ne felejtsem el a Hare Kṛṣṇa *mantra* éneklésének fontosságát, mert akkor bármi is történjen, bárhogyan peregjen az idő, nem lesz semmi baj, nem győz le semmi.

Köszönök mindent!

Hálátlan szolgád:
Raseśvarī devī dāsī

Rasika prema dāsī

Kedves lelki nagybácsikám!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a te isteni személyednek!

Hihetetlen!
Hihetetlen!
Hihetetlen!

A mai napig nem tudom elhinni, hogy a te kegyedből megkaphattam a három világ legdrágább, legértékesebb kincsét.

Már csak a gondolat is rémisztő, hogy mi lett volna, ha te nem mentesz meg.

Hiszen mihez kezdhet egy lélek az anyagi világban? Mit tehet? Csak egy dolgot, aminek van értelme: az Úr Śrī Kṛṣṇa szolgájává válhat. És ezt a kedvező lehetőséget tőled kaptuk, s kapjuk!

Fel sem tudom mérni kedvező tulajdonságaid tárházának kincseit. Csak sejteni vélem e kincstár méreteit, és sajnos nem találok szavakat, hogy hogyan köszönhetném meg neked … de *nagyon köszönöm!*

És még mindig
hihetetlen,
hihetetlen,
hihetetlen a *te nagyszerű személyiséged!*

Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja ki jaya!!!

Szolgád:
Rasika prema dāsī

Bhaktin Reni

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Rādhe-Śyāmának! Minden dicsőséget a lótuszlábaid porának!

Kezdeném a felajánlást egy bocsánatkéréssel, a figyelmetlenségem miatt. Azt mondják a tanítványaid, hogy nem felejtesz el semmit! Így gondolom, emlékszel még arra a kellemetlenség is, amikor Egerben Gītā-jayantin ráléptél Gaura-līlā játékkockájára. Alázatosan szeretnék még egyszer bocsánatot kérni. Azóta próbálok ügyelni arra, hogy ne legyenek Gaura-līlā játékai szanaszét. Mikor 2,5-3 éve elkezdtem a Kṛṣṇa-tudatot gyakorolni, azt gondoltam, ez egy

nagyon egyszerű folyamat, nincsenek benne nehézségek. Lelkesen végeztem az odaadó szolgálatokat. Leckéken sok *bhaktától* hallottam, hogy a meghódolás nem egyszerű, ahogy tisztul a szív, úgy jönnek majd az élettől a „tesztek". Azt gondoltam, kivételek mindenhol vannak, és majd az leszek. Nem lettem kivétel. Mikor nehézségeim vannak, próbálok olyankor is Kṛṣṇára gondolni. Kezdetben nagyon nehéz volt. Férjem mindig mondta, hidd el, nincs más menedék Kṛṣṇa és a *bhakták* társaságán kívül. És igaza van! Próbálok a *bhakták* társaságában maradni, menedéket venni, szolgálni Kṛṣṇát. Most oly módon tudok szolgálni, hogy 2 éves kislányunkat próbálom a Kṛṣṇa-tudat útjára vezetni. Kérem hozzá a kegyedet és áldásaidat, hogy tiszta odaadással tudjam nevelni Gauralīlāt, így szolgálni Kṛṣṇát és téged.

Köszönöm, hogy eljutattad Prabhupāda kegyéből a *saṅkīrtana* misszióját Magyarországra és Egerbe. Köszönöm a sok szép *bhajanát*, leckét, amin keresztül bármikor tudunk társulni személyeddel. Szeretnék Kṛṣṇa szolgájává válni, így elégedetté tenni Kṛṣṇát, Prabhupādát és téged!

Köszönöm neked Caitanya prabhut, aki mindig nagyon kedves, türelmes a *bhaktákkal*.

Nélkületek ki tudja, hol lennénk!

Még egyszer köszönöm, hogy megismerkedhettem a *saṅkīrtana* mozgalommal, és hogy itt lehetek veletek!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Reni (Majláth Péterné), Eger

Śacī Mata devī dāsī

My Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious of days, the opportunity arises to express some inadequate but heartfelt thoughts towards you, Guru Mahārāja.

You are a monumental disciple of Śrīla Prabhupāda's. He is foremost in your heart and mind. Therefore, your every action and deed is service to him and the Lord.

Your heart seems to be growing bigger and bigger, looking out for the devotee's best interest, guiding, leading in such a sweet and loving way.

Guru Mahārāja you are a shining light in my heart. Thank you so much for giving me shelter.

Your most fallen disciple,
Śacī Mata devī dāsī

Sadāśiva dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, in the dust of your divine lotus feet.

Thank you for continuing to inspire me, and so many others, to maintain and strive further and further in Kṛṣṇa consciousness.

What a wonderful thing to see you, a great devotee, carrying Śrīla Prabhupāda's instructions and spotless example on your shoulders at every step.

I don't know much, but I see many nice devotees taking shelter of you. Not just new devotees, but also senior Prabhupāda disciples. You are like a pillar of strength, carrying the weight of many.

It amazes me that at the age of thirty you took sannyasa and were responsible for looking after devotees and temples. I can only endeavour, protected by your's and Kṛṣṇa's mercy, to become a devotee who is pleasing to you.

The hope for mankind, and the torchlight of knowledge by which Kali is kept at bay, rests in your sinless hands.

Aspiring for eternal service at the lotus feet of Kṛṣṇa and the *vaiṣṇavas*, I consider myself most fortunate to be your disciple.

Your eternal servant,
Sadāśiva dāsa

Samañjasā devī dāsī

A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki! Vajon mikor fog Śrīla Rūpa Gosvāmī Prabhupāda – az Úr Caitanya kívánságát ebben az anyagi világban valóra váltó misszió alapítója – menedéket nyújtani lótuszlábánál?

Kedves Guru Mahārāja!

Az elmeszintem azt mondja: „Samikám, ne írjál te semmit! Ha tettek nem követik, akkor a nagy szavak üresen csengenek."

… Ám én mégis eléd állok, és így könyörgök:

Kegyes Gosvāmī, bár képesítetlen vagyok, mint tanítvány, a te dicsőséged oly ragyogó, mint a lótusz, beszennyezhetetlen, így merem kérni, hogy hallgass meg ma, a *vyāsa-pūjā* napodon!

…2004-et írunk. Ez az év Śrīla Prabhupāda megjelenésének 108. évfordulója, és Mayapurban beavatták a Panca-tattvát.

„Az Istenség Legfelsőbb Személyiségénél, Śrī Caitanya Mahāprabhunál keresek menedéket, aki a Kṛṣṇa iránti transzcendentális szeretet fája, kertésze, valamint gyümölcseinek szétszórója és élvezője is."

„Az Úr Caitanya azt gondolta: »Nevem Viśvambhara, aki gondoskodik az egész univerzumról. Jelentése akkor válik majd valóra, ha az egész univerzumot képes leszek elárasztani az Isten iránti szeretettel« " *(Cc. Ādi* 6.11)

A Föld le van terhelve a sok bűnnel, amit az emberiség elkövet. Csak a remény él a szívünkben, hogy Gaurāṅga Mahāprabhu kegyes lesz a világhoz…

Köszönöm a kegyet, hogy idén tavasszal újra láthattam India szent helyeit, Jagannātha Purit, Vṛndāvanát, Mayapurt, Ekacakrát. Kṛṣṇának szinte megszámlálhatatlan formájára emlékszem vissza, ahol *darśanát* vettünk Tőle a különböző templomokban, rengeteg szentről hallottunk, akik a múltban nagy dolgokat vittek végbe. Mindez a múltat idézte, hiszen sok helyen málladozó falak jelezték az idő múlását.

Szomorú volt látni, Kali milyen sikeresen bombázza szét egy csodálatos isteni civilizáció még megmaradt értékeit.

Voltunk Mayapurban Bhaktivinod Ṭhākura házában, ahol egy este álmot látott: látta Mayapurt, mint egy *vaiṣṇava* várost… és most több mint száz év elteltével sétálgattunk e városban.

Megnéztük Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura *bhajana-kutirját,* ahová elvonult japázni, hogy felhatalmazást kapjon a prédikálásra.

Fájt, hogy az idő és a tér megfoszt társaságuktól. Hiába kiáltottam neveiket, választ nem kaptam.

Vṛndāvanában a Rādhā-Dāmodara templomban megnéztük Śrīla Prabhupāda kis szobáját, ahol a könyveit írta, és a pici konyhát, ahonnan mindig rálátott Rūpa Gosvāmī *samādhijára.*

Tárgyak pislogtak felém némán.

Aztán láttuk a te szobád a Govardhana-hegynél, ahol a könyvedet írod. Épp nem voltál a szobádban, csak *darśanát* vettünk a *mūrtikról.* Hirtelen belém hasított, ez nem múlt, ez jelen, és te itt vagy szerencsénkre. Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Most arra gondolok, milyen átkozott minden hamis egóból jövő gondolat, ami megakadályozza, hogy társaságod keressem. Múlt és jelen ennek az anyagi világnak a furcsa játéka, kegyetlen játék.

„Mi a legfájdalmasabb dolog egy *bhakta* életében?" - kérdezte az Úr Caitanya Rāmānanda Rāyát. – „Egy *vaiṣṇavától* való elkülönülésnél nem tudok elviselhetetlenebb fájdalomra gondolni."

Jagannātha Puriban ugyanabban a szállodában laktunk, amiben Govinda Mahārāja és Bhaktividya Pūrṇa Mahārāja.

Eksztatikus *kīrtanákkal, bhajanákkal* jártuk be Puri szent helyeit Jagannātha kegyére vágyva. Egyik nap Govinda Mahārāja azt mondta: „Mayapurban a Panca-tattva beavatásakor sok *bhakta* imádkozott azért, hogy bárcsak az Úr Gaurāṇga és társai az egész világot elárasztanák kegyükkel. Ti itt Jagannātha Puriban imádkozzatok Jagannāthához, hogy segítsen!" Mi Ānanda Candrikával többször próbálkoztunk bejutni a nagytemplomba, hogy megkapjuk Jagannātha darśanáját, de az őrök mindig azt mondták: „Ez teljességgel *lehetetlen*." Hát hogyan imádkozzunk Hozzá? – gondolkoztam, s végül írtam egy levelet Neki, s odaadtam Jagadānanda Paṇḍit házában az egyik *pūjārīnak,* aki azt mondta, elviszi Neki. Hát, Guru Mahārāja, ez egy nagy *sahajiyā* levél, s mielőtt porrá égnék emiatt,

hogy közvetlenül írtam Neki, kérlek, hadd ajánljam lótuszlábaidhoz:

Drága Jagannātha!

Samañjasa devī dāsī vagyok, Śivarāma Svāmī tanítványa. Magyarországon képet osztok, így gyűjtök adományokat Rādhe-Śyāma imádatához. Te vagy az Univerzum Ura, és Govinda Mahārāja azt mondta, imádkozzunk Hozzád, mert Te nagyon kegyes vagy, hiszen disznópásztorok szolgálatát is elfogadtad. Ha tehetném, odaborulnék a lótuszlábaidhoz és átölelnélek. Nem azért, mert Isten vagy, hanem mert Te Rādhe Kṛṣṇája vagy, és azt szeretem Benned, hogy nem vagy nagyképű. Ebben a világban, ha valaki egy kis hatalomhoz jut, rögtön zsarnokká válik. *De te nem!* Milyen csodálatos Isten vagy! Még jó, hogy Te vagy az Isten, ezen szoktam gondolkozni! Az én életemet szeretném Gaurāṅga missziójának szentelni. Sajnálom, és bánatos vagyok, hogy valaha elfordultam Tőled és elhagytalak. De Te kegyesen csodálatos *bhaktáidhoz* irányítottál: Śrīla Prabhupādához és tanítványa, Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja társaságába.

Köszönöm a kegyedet. Eddig azt hittem, keményen tudok küzdeni értük, mint egy kamikaze, de az elmúlt időszakokban megmutattad, mennyi ragaszkodás sorakozik még a szívemben akadályként. Az állapotom szégyenteljes. Hát hogy fogom így szolgálni a Te Rādhéd vágyát? Kegyesen megnyilvánultál, mint az Úr Gaurāṅga, a kegy óceánja, hogy megmentsd az elesett lelkeket. Engem sem hagyhatsz így! Én disznóevők családjában születtem, állandóan a kéj hullámaiban fürdök, és nem tudom elfogadni a *bhakták* kegyét. A családomat sajnálom, főleg a testvérem szenvedését rossz látni, a testemet féltem a kínoktól, és a megélhetésen forognak a gondolataim. Félek a szegénységtől, félek, hogyan leszek hűséges feleség ilyen *cañcalā* elmével, és hogyan tudnék én bárkinek is örömet okozni, mint feleség, amikor *mleccha* nevelést kaptam, s nem tudom, mit jelent az erényesség. A helyzetem kilátástalan, mégsem tehetek mást, mint hogy könyörögve lótuszlábad után kapok: Jaj, mi lesz velem nélküled, mi lesz velem a *bhaktáid* nélkül? Óh, Yaduk Ura! Tisztíts meg bűneim végtelen seregétől! Jaj! Megígérted, hogy lábadat odaadod az elesetteknek és a menedéknélkülieknek!

Itt vagyok Haridāsa Ṭhākura *samādhijánál*. Az Úr Caitanya előtt

írom e sorokat Neked. Én soha nem leszek boldog ebben a világban, mert körülöttem szenvednek az élőlények, és ez a fájdalom és kín kibírhatatlan. Az egyetlen gyógyír a Te szent neved, amivel az Úr Caitanya megtáncoltatja az egész világot, és elmúlik a szenvedés és Rādhe-Śyāma dicsősége mindenki számára nyilvánvaló lesz.

Én a csodálatos Rādhe csodálatos *bhaktáit* szeretném szolgálni, de nem vagyok méltó rá. Kérlek Téged, Te vagy az Univerzum Ura, kegyesen tekints rám, parányi jelentéktelen szolgádra és segíts, hogy az egész világ a szent neved eksztázisában táncolhasson! Ez Számodra lehetséges, csodálatos Jagannātha, szívünk Ura!

Kedves Guru Mahārāja! Bocsánatodért esedezem, amiért ilyen *sahajiyā* vagyok, hát nem tudok én semmit senkiről nélküled! Bukdácsolok az odaadó szolgálat útján, s minden, amit tettem, és hogy még szolgálhatlak, az a te kegyed.

Amikor jöttem a Kṛṣṇa-tudatba és leköltöztem a farmra, idegenvezetőként mesélnem kellett az embereknek arról, milyen csodálatos birodalomba léptek be: Rādhe-Śyāma birodalmába.

Én magam sem tudtam, hová jöttem, mégis egy mondat nagyon lelkesített, amit a *bhaktáktól* hallottam: „A *guru* kegyéből a béna hegyeket képes átszelni, s a néma ékesszólóvá válhat." Kérlek, Guru Mahārāja, ne haragudj, ha hálátlan vagyok, vagyis de haragudj, csak kérlek, tűrj el, ha nem is a közeledben, hanem valahol a szélén hadd ajánljak neked a magam „béna" módján egy kis szolgálatot!

Minden dicsőséget neked megjelenési napodon! Ó, kegyes Gosvāmī, mit is mondhatnék rólad: „A Földanya fellélegezve megnyugszik, ha lótuszlábad megérinti, a csillagok elmosolyodnak az égen, ha lótuszarcod feléjük fordítod, a virágok és a levelek belesimulnak oltalmat adó tenyeredbe, az út, amelyen jársz, megolvad a szeretettől, mely belőled árad."

Óh, kegyes Gosvāmī, a világ ma sírva Rád vár! Hadd táncoljon az egész világ!

Ha majd mindenki együtt táncol arra, hogy „Rādhe-Śyāma ki, jaya!", az a nap lesz a Tiéd. Akkor majd mindenki boldog lesz. Hadd táncoljon hát az egész világ! Guru Mahārāja ki, jaya!

Szolgád:
Samañjasā devī dāsī

A Sri Panca-tattva tagjai csak táncoltak és táncoltak, s eképpen lehetővé tették, hogy mások is könnyedén ihassanak az istenszeretet nektárjából. Úgy táncoltak, sírtak, nevettek, és énekeltek, mint az őrültek, s így osztották az Isten iránti szeretetet.

Sanātana dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábad porában! Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának.

Ma, amikor e felajánlást írom, Śrīvāsa Paṇḍit megjelenési napja és Śrīla Śrīdhara Svāmī eltávozási napja van. Ma reggel hallottuk a hírt, hogy Śrīla Śrīdhara Svāmī Mahārāja elhagyta a testét. Egy *vaiṣṇava* minden tette tanítás. Megmutatta, hogy hogyan kell tökéletes körülmények között és tökéletes tudatban elhagyni e világot. Mivel korábban személyesen is társulhattunk vele, e megrendítő hír arra késztet, hogy mélyebben átgondoljam a helyzetem, és a kapcsolatom veled.

Az anyagi energia egyik nagy csodája, hogy mindig megfeledkezünk a halálról. A *Śrīmad-Bhāgavatam* 12. énekének harmadik fejezetében igy szól Bhūmi-devī: „Az olyan királyok, mint Pṛthu, Purūravā, Gādhi, Nahuṣa, Bharata … ugyanúgy, mint sok más démon, akik nagyon jártasak voltak mások kontrollálásában, nagyon tanultak, hősök és legyőzhetetlenek voltak. Mindazonáltal, ó, hatalmas Uram, bár megpróbáltak birtokolni engem, az idő hatása alatt álltak, ami csupán történelmi ténnyé csökkentette őket…" Ezután Śukadeva Gosvāmī Parīkṣit Mahārājához szóló végső instrukcióiban leírja az univerzum megsemmisülését, majd ismételten emlékezteti Parīkṣit Mahārājját, hogy különbözik a testtől, és hogy tudatát rögzítse Kṛṣṇa kedvteléseire.

Kedves Guru Mahārāja! A hétköznapok során hajlamosak vagyunk elmerülni a részletekben, és elfelejtkezünk arról, hogy nemsokára nekünk is menni kell. Szeretném megköszönni neked, hogy sokszor akaratunk ellenére is úgy alakítod az életünket, hogy min-

dig össze legyünk kapcsolva a Kṛṣṇa-tudattal, ami az egyetlen valós és örök dolog ebben a világban.

Bár ez az emberi test szintén átmeneti, és nagyon ritkán elérhető, de ha valakinek sikerül egy tiszta *bhakta* társulása segítségével ebben az emberi létformában felébresztenie a Kṛṣṇa-tudatát, visszatérhet Istenhez. Köszönöm neked, hogy megadod ezt a lehetőséget. Kérlek, tarts meg lótuszlábad szolgálatában.

Szolgád:
Sanātana dāsa

Bhakta Sándor István

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked és a te odaadó *bhaktáidnak!*

Amikor először találkoztam Debrecen utcáin a *bhaktákkal,* kételkedve hallgattam, hogy mit is akarnak ezek a furcsa ruhába öltözött emberek. Egyre jobban megfogott bennük az a bátorság, könnyedség és tisztaság, amivel próbálták odaadni Śrīla Prabhupāda könyveit a járókelőknek.

Ahogyan olvastam a könyveket, társultam a *bhaktákkal* és hallgattam a leckéket, egyre jobban megértettem, hogy milyen fontos is a Kṛṣṇa-tudat. A *bhaktáid* elültették a magot a szívemben, hogy közelebb kerülhessek Istenhez. Az idők folyamán egyre jobban tudatosult, hogy a *bhakták* nélkül nem lehet a Kṛṣṇa-tudatot megfelelően gyakorolni.

Az Úr Caitanya Mahāprabhu rábízta a *bhaktáira,* hogy adják oda mindenkinek a szent nevet, de vannak olyanok, akik nem tudják elfogadni (legalábbis ebben az életükben). Azok közé a szerencsés lelkek közé tartozhatom, akik legalább elméletben megértették ennek a jelentőségét.

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Szeretném megköszönni, hogy elküldted a *bhaktáidat* Debrecen-

be, hogy szétoszthassák a te indokolatlan kegyed, és lehetővé tegyék az itt élő lelkeknek is a Kṛṣṇa-tudat gyakorlását.

Őszinte tisztelettel:
Bhakta Sándor István
(Debrecen)

Bhakta Sándorfi Péter

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ebben a pár sorban szeretném megköszönni neked azt, hogy itt lehetek a mozgalomban.

Ezt a levelet most Írországban írom. Ma St.Patrick napja van, ami nekünk pihenőnapot jelent, így hát jut egy kis idő elgondolkodnom azon, hogy mit jelent a *bhakták* társasága.

Az itt eltöltött két és fél év alatt rengeteg dolog történt velem.

Az egész ott kezdődött, amikor *bhakta* program közben mondták nekünk, hogy könyvet kell osztanunk. Gondoltam, ez engem úgysem érint, mivel csak két hónapra jöttem. Aztán program végén rábeszéltek, maradjak még egy hónapot, most kezdődik a Prabhupāda maraton: „Jó lesz, meglátod!"

Aztán egy év után gondolták, már eleget tudok, legyek csapatvezető a most kezdődő második Prabhupāda maratonomon. Persze én ezt egészen másként láttam, de nem volt sok választásom, így hát belementem.

Következő évben nagy vágyat éreztem, hogy egyszer én is tagja legyek a külföldön osztó *saṅkīrtana* csapatnak. A vezetők részéről semmi biztató jel nem mutatkozott. Míg végül hirtelen eljött az én időm. A *bhakták* Olaszországból Franciaországba indultak, és lehetőséget kaptam, hogy én is velük tartsak. Mondanom sem kell, egyetlen külföldi nyelvet sem beszélek, így hát teljesen nyitott voltam minden ország irányába. Aztán mikor már kezdtem megszokni a

helyzetet, Prabhupāda maraton közepén kaptunk egy telefont, hogy utazzunk Írországba. Azóta próbálkozom itt Śrīla Prabhupāda könyveinek osztásával.

És most kezdem csak igazán megérteni, mit jelent az, amit már oly sokszor hallottam: „Minél többet tanulok, annál inkább rájövök, hogy nem tudok semmit."

Ezúton szeretném neked újra megköszönni azt, hogy itt lehetek, és hogy részt vehetek a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében.

Szolgád:
Bhakta Sándorfi Péter

Saṅkīrtan dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogad tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, Śrīla Prabhupādának és Śrī Śrī Rādha-Śyāmasundarának!

Szeretnék felidézni egy pár verset a *Śrī Caitanya-Caritāmṛtából*, melyek illusztrálják, hogyan mentettél meg engem és még nagyon sok más élőlényt.

Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī így szólt: „Elmondom most annak a történetét, hogyan lett egy vadászból nagy *bhakta* egy olyan kiváló személyiség társaságának köszönhetően, mint Nārada Muni. Ebből az elbeszélésből megérthetjük, milyen nagyszerű a tiszta *bhakták* társasága." Nárada Muni egy fa mögött egy vadászt pillantott meg. Amikor letért az erdei ösvényről, s a vadász felé tartott, az állatok elfutottak. A vadász goromba szavakkal meg akarta fenyegetni Náradát. Nārada jelenlétében azonban egy sértő szót sem volt képes kimondani. Így szólt Nārada Munihoz:

– Óh, nagy szent! Miért tértél le a kitaposott erdei ösvényről, hogy hozzám gyere?

– Az állatok, melyeket megöltél és amelyeknek szükségtelenül fájdalmat okoztál, egymás után fognak megölni téged következő életedben s azután is, életről életre. – A nagy bölcs, Nārada Muni

társaságának hatására a vadász valamelyest felismerte, hogy bűnösen cselekedett, így aztán bűnei miatt egy kicsit megijedt.

– Drága uram! – mondta. – Most teljesen meghódolok előtted, s lótuszlábadhoz vetem magam. Kérlek, szabadíts meg a bűnös visszahatásoktól!

Nārada Muni megnyugtatta a vadászt: – Ha hallgatsz tanításomra, megtalálom a módját, hogy felszabadulhass.

A vadász ekkor így szólt: – Drága uram! Azt teszem, amit mondasz. – Nārada erre nyomban megparancsolta neki: – Először is törd el az íjadat, s aztán majd megmondom, mit tegyél! Miután elültettétek a *tulasī* cserjét a házatok előtt, naponta járjátok körbe! Szolgáljátok őt; öntözzétek, s adjatok meg neki minden mást is, valamint énekeljétek szüntelenül a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát!*

A történtek után Nārada Muni folytatta útját célja felé, a vadász pedig, miután hazatért, követte lelki tanítómestere, Nārada utasításait. Egy napon Nārada Muni barátjával, Parvata Munival beszélgetett, s arra kérte, tartson vele, és látogassák meg tanítványát, a vadászt. Amikor a szent bölcsek a vadász lakhelye felé közeledtek, a vadász a távolból megpillantotta őket. Szélsebesen futni kezdett lelki tanítómestere felé, ám nem tudta a földre vetni magát, hogy hódolatát ajánlja, mert lába körül mindenhol hangyák futkostak. Megpillantván a hangyákat, egy ruhadarabbal félresöpörte őket, s miután megtisztította tőlük a földet, teljes testével eldőlt, hogy hódolatát ajánlja. Vizet hozott, s végtelen odaadással megmosta a bölcsek lábát. Amikor a vadász lelki tanítómestere előtt a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát* énekelte, teste remegett, s patakzott a könny a szeméből. Eksztatikus szeretettel csordultig telve karjait a magasba emelte, s ruháját fel-alá lobogtatva táncra perdült. A vadász eksztatikus szeretetének jelei láttán Parvata Muni így szólt Nāradához: Nem kétséges, hogy érintőkő vagy!

MAGYARÁZAT: Amikor az érintőkő hozzáér a vashoz, arannyá változtatja. Parvata Muni érintőkőnek nevezte Nārada Munit, mivel érintésétől a vadász, aki a leghitványabb emberek közé tartozott, magas szinten álló és tökéletes *vaiṣṇavává* változott. Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura azt mondta, hogy egy *vaiṣṇava* helyzetéről úgy győződhetünk meg, hogy megnézzük, milyen jó érintőkő, azaz hogy élete során hány embert változtatott *vaiṣṇavává*. Egy *vaiṣṇavának* érintőkőnek kell lennie, hogy prédikálásával másokat is a *vaiṣṇava*

hitre térítsen, még ha az emberek olyan elesettek is, mint a vadász.

Parvata Muni így folytatta: – Kedves barátom, Nārada Muni! A félistenek bölcseként dicsőítenek, s kegyedből még egy olyan alacsony származású emberben is, mint ez a vadász, azonnal ragaszkodás ébredhet az Úr Kṛṣṇa iránt."

Kedves Guru Mahārāja nem kétséges, hogy érintőkő vagy, kegyedből még egy olyan alacsony származású emberben is, mint én, azonnal ragaszkodás ébredhet az Úr Kṛṣṇa iránt. A tavalyelőtti *pāda-yātrān* egyszer bemenekültünk egy buszmegállóba az eső elől, és ott egy fergeteges *kīrtanát* kezdtél el. Olyan sokan voltunk benn, hogy páran fölálltunk a padra. Az alacsony menyezettől félig meggörbülve áltunk és csöpögött a nyakunkba a rozsdás esővíz. Ennek ellenére még mindig azt gondoltam, ez a legboldogabb pillanat az életemben. Azt hiszem, ezzel még sokan így voltak. Minden jó dolog, ami az életben történt velem, az veled kapcsolatos.

Örök szolgád:
Saṅkīrtan dāsa

Śānta dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget a te isteni kegyednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A tanítványnak minden évben le kell ülnie, és el kell töprengenie azon, hogy mit is írjon a lelki tanítómestere dicsőségéről. Ez egy olyan feladat, amit kötelességből és szeretetből egyaránt kell tenni. Sajnos én képtelen vagyok erre a dologra, mert a te dicsőséged határtalan, s azt, aki határtalan, nem tudom korlátokhoz és feltételekhez kötött elmémmel dicsőíteni, imádni. De azért megpróbálom a lehetetlent.

Guru Mahārāja, a te kegyed és dicsőséged határtalan. Ahogy teljes energiáddal átadod magad Kṛṣṇának és az Ő *saṅkīrtana* missziójának, az valami elképesztő.

yāre dekha, tāre kaha 'kṛṣṇa'-upadeśa
āmāra ājñāya guru hañā tāra' ei deśa

Teljes mértékben beteljesíted az Úr Caitanya utasítását, hogy válj *guruvá* és prédikálj.

Fáradhatatlan vagy, Guru Mahārāja, és egyszerre félelmetes és fenséges, ahogy a tanítványaiddal bánsz, szerető és szigorú apaként. Gondoskodsz róluk és vigyázol rájuk, és irányítod őket a lelki életükben. Ezeket e dolgokat is egyszerűen, mégis nagyszerűen teszed.

Bennem személy szerint a leckéid maradnak meg a legjobban, mindig tudod, hogy milyen témáról milyen hosszan és mit kell mondani a *bhaktáknak*.

Kedves Guru Mahārāja, te egy teljesen tiszta Kṛṣṇa-tudattal rendelkező csodálatos személy vagy. Könyörögve kérlek téged, bocsáss meg az összes ostobaságomért és sértésemért, és azért, hogy nem tudtam megfelelő felajánlást írni neked!

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, add a kegyed, hogy én is úgy tudjalak követni téged, ahogy te követed Śrīla Prabhupādát!

Köszönök mindent, kedves Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:
Śānta dāsa

Śantānu dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances at your lotus feet.

I'm writing this offering on the auspicious day of Rāma-navamī. A few devotees arranged for a small *guru-pājā/vyāsa-pūjā* service for you in one of the offices to celebrate the occasion of your appearance day. It made me realise how much I need the association of my god brothers and sisters to help me along in spiritual life. Being a new member of your transcendental family I have the advantage of being one of your more neophyte servants. Unfortunately, I may not

always feel this in my heart, but in reality that is my real position.

Although I write to you very rarely and see you only two or three times a year, I'm always listening to your classes. I'm forever asking my god brothers and sisters to give me more of your lectures. I listen to them regularly on a portable player while I'm doing service. Through them I can catch a glimpse of your personality and understand your mission. I pray to keep my mind always bathed in these nectarian words and to realise they are non-different from your personal association. I wish to follow them eternally.

I'm sorry that I've not been much use in your service, or the service of your Guru Mahārāja Śrīla Prabhupāda, but by your mercy I am at least a tiny part of it.

Thank you for becoming my spiritual father and accepting me as your disciple.

You have given me your sublime association and so many wonderful god brothers and sisters.

Your eternal servant
Śantānu dāsa

Śarat-bihari devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget a te megjelenési napodnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sajnos most sem tudok megfelelő szavakat találni dicsőítésedre. Így hát egyszerűen csak szeretnék neked mindent megköszönni. Én is beleesek abba a hibába, hogy ami itt van Új Vraja-dhāmában – ahol a mindennapjaimat élem –, természetesnek veszem. Pedig sokan mások mennyire szeretnék, ha ilyen körülmények között élhetnének. És ha felkutatjuk mindezek okát, tehozzád jutunk el. Ezért megpróbálok hálás lenni, és köszönöm azt a lehetőséget, hogy itt élhetek a *bhakták* társaságában, hogy szolgálhatom Rādhe-Śyāmát a te indokolatlan kegyedből. Köszönöm azt is, hogy olyan sok erőfe-

szítést teszel értünk, hogy vissza tudjunk térni eredeti otthonunkba. Köszönöm azt is, hogy könyveidben megosztod gondolataidat velünk.

Kérlek, továbbra is add a kegyed, hogy tudjak élni azokkal a jó lehetőségekkel, melyeket kapok tőled, hogy igazi tanítvány tudjak lenni.

Jelentéktelen szolgád:
Śarat-bihari devī dāsī

Sat Nāma dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The years are now passing quickly, but I am still unable to offer suitable words of praise and love for you, *kṛṣṇa-preṣṭhāya.*

All souls, infinite in number, are Kṛṣṇas servants. Even in this "small" universe the planets cannot be counted and infinite is merely a pointer to an intangible. Beyond this, the universes are packed like mustard seeds in a sack and beyond that the term "three-quarters" points to another, greater inconceivable, teaming with qualified servants.

What I am clumsily trying to say, is that out of this infinity of servants you, my Guru Mahārāja are *kṛṣṇa-preṣṭhāya,* that confidante whom Kṛṣṇa entrusts to carry out His desires on this plane. This is such wonderful thing, that Kṛṣṇa compassionately orders his stalwart servants to force open the eyes of misers like myself.

Guru Mahārāja, it is a simple fact that without you and other preceptors of devotion, this world is nothing more than flickering relativities that result in the painful illusion of being other than Kṛṣṇas servant. You are giving the reality of an eternal life of knowledge and bliss to those in the illusion of ignorance and misery. Such a wonderful thing cannot be understood or appreciated by someone as conditioned as myself. I understanding glorifying you

adequately is beyond my power, but please accept my attempt and see this fool through a fathers eyes. To be somehow connected with this transcendental family is my only hope and solace.

Your insignificant servant,
Sat Nāma dāsa

Saurī dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādnak!

Kedves Guru Mahārāja, miközben tervezgettem, hogy mit írjak a *vyāsa-pūjā* felajánlásban, egy vers jutott az eszembe. A *Śrīmad-Bhāgavatam* Harmadik Éneke huszonötödik fejezetének huszonegyedik, huszonkettedik és huszonharmadik versei, melyek a nagy *bhakták* tulajdonságait mutatják be.

titikṣavaṇ kāruṇikāṇ suhṛdaṇ sarva-dehināṁ
ajāta-śatravaṇ śāntāṇ sādhavaṇ sādhu-bhūṣaṇāṇ

mayy ananyena bhāvena bhaktiṁ kurvanti ye dṛḍhām
mat-kṛte tyakta-karmāṇas tyakta-svajana-bāndhavāṇ

mad-āśrayāṇ kathā mṛṣṭāṇ śṛṇvanti kathayanti ca
tapanti vividhās tāpā naitān mad-gata-cetasaṇ

„Egy *sādhura* az jellemző, hogy türelmes, kegyes és barátságos minden élőlénnyel szemben. Nincsenek ellenségei, békés, engedelmeskedik a szentírásoknak, s minden tulajdonsága fenséges. Egy ilyen sādhu megingathatatlanul és rendíthetetlenül elmerül az Úr odaadó szolgálatában. Az Úr kedvéért lemond minden más kapcsolatról a világban, a családi kapcsolatokról és a barátokról A *sādhuk* örökké Rólam, az Istenség Legfelsobb Személyiségéről beszélnek

és hallanak, ezért amiatt, hogy mindig kedvteléseimre és cselekedeteimre gondolnak, nem szenvednek az anyagi gyötrelmektől."

Śrīla Prabhupāda azt írja a vers magyarázatában, hogy a *sādhu* az Úr *bhaktája,* ezért egyedül az érdekli, hogy felvilágosítsa az embereket az Úr odaadó szolgálatáról. Ez az Ő kegye. Tudja, hogy az Úr odaadó szolgálata nélkül az emberi élet kárba vész. Nem elégszik meg saját felszabadulásával, mindig másokra gondol s végtelenül könyörületes valamennyi elesett lélekhez. Egy ilyen *bhakta* mindenről lemond az Istenség legfelsőbb Személyisége kedvéért, és mindig arra vágyik, hogy hallhasson az Úr illetve *bhaktái* cselekedeteiről.

Mivel nagyon ostoba vagyok, nem tudlak saját szavaimmal dicsőíteni, ezért idéztem ezeket a verseket. Hiszen mindannyian látjuk milyen keményen dolgozol Śrīla Prabhupāda mozgalmáért, hogy az Úr Caitanya Mahāprabhu vágya beteljesüljön. Kapila Muni azt tanácsolja anyjának, Devahūtinak, hogy ha meg akar szabadulni az anyagi vonzódástól, erősítse ragaszkodását a *sādhuk,* a *bhakták* iránt, akik teljesen mentesek minden anyagi ragaszkodástól.

Śrīla Prabhupāda azt mondja, egy *mahātmānak,* az Úr emelkedett *bhaktájának* végzett szolgálat *dvāram āhur vimukteṇ,* a felszabadulás fejedelmi útja. Köszönjük neked, hogy megjelentél, és hogy megmentettél minket. Köszönjük, hogy eljöttél Magyarországra, és így mi is megkaphattuk azt a ritka lehetőséget, hogy egy tiszta *bhaktával* társulhassunk és szolgálhassuk. Kérlek, add a kegyed, hogy erősödjön a ragaszkodásom és a szeretetem irántad és a *bhakták* iránt, hogy mindig lótuszlábad menedékében maradhassak.

Ostoba szolgád:
Saurī dāsa

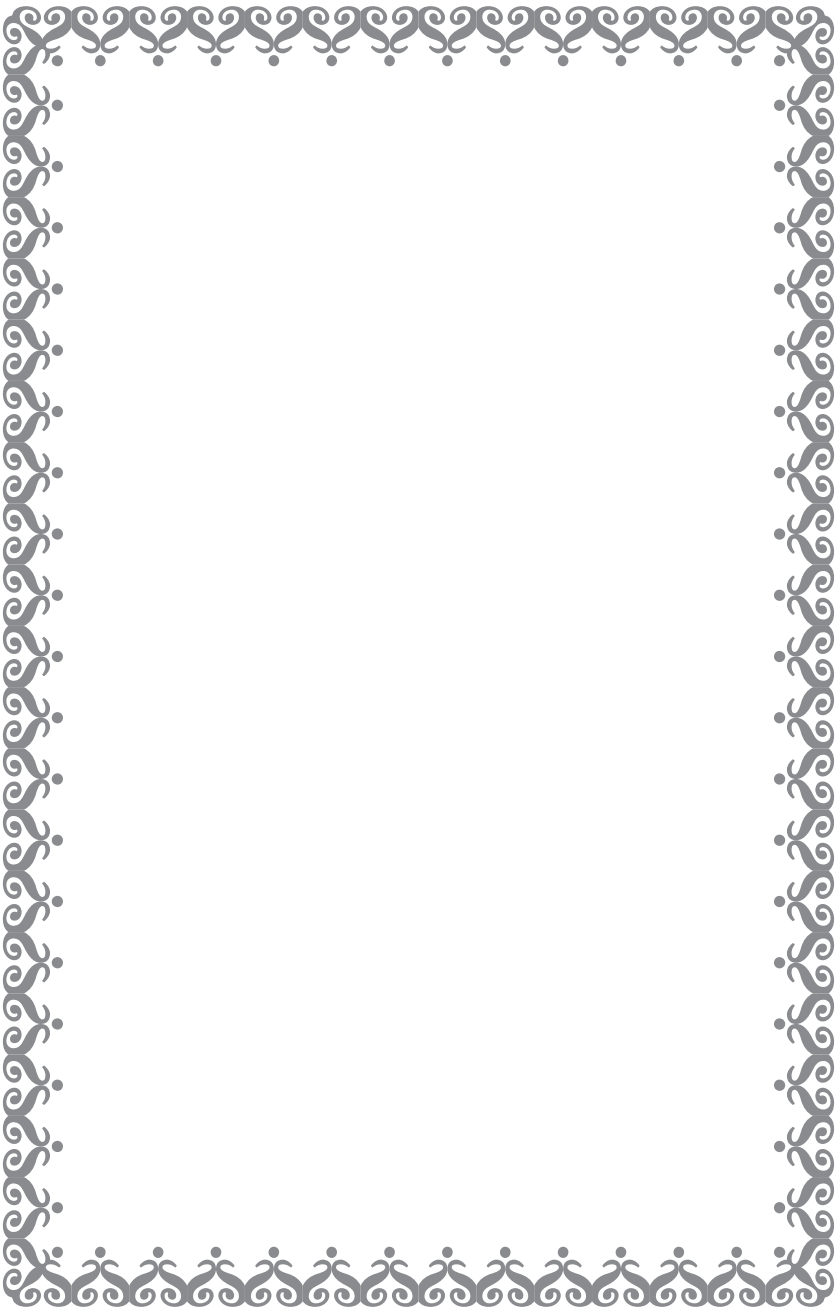

Bhakta Schwartz Gábor

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Nagyon örülök, hogy felelősséget vállaltál értünk. A vágyadból, ami Śrīla Prabhupāda vágya is, annyi dicsőséges dolog nyilvánult meg itt Magyarországon is. Az pedig még lelkesítőbb, ha arra gondolok, hogy hogyan fog a magyar *yātrā* tovább fejlődni!

Igazából nagyon nagy hálával tartozunk neked, aki a Kṛṣṇáról és a lélekről szóló tudomány tudósa vagy, és nagyságodat csak Śrīla Prabhupādáéhoz lehet hasonlítani. Mint ahogy a neki meghódolt tanítványok teljes védelem alatt állnak, úgy a rád bízott személyek – mi – is ezt a gondoskodást és biztonságot érezhetjük. A legnagyobb kincsünk az ilyen tiszta *bhakták* társasága.

A tanítványaid a kegyedből megkapják a tiszta szent nevet és a tiszta tudást, amivel megérthetik ennek nagyságát. Ennél jobb dolgot nem lehet kapni ebben az anyagi világban. Mindenki valódi jótevője vagy, ezért újra alázatos hódolatomat ajánlom!

Azért imádkozom, hogy bárcsak valóban felfoghatnám ezt!

Bárcsak teljesen az életemmé tudnám ezeket a gondolatokat tenni!

Egy lélek, aki a szolgád szeretne lenni:
Bhakta Schwartz Gábor

Siddha Muni dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget isteni megjelenési napodnak!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāmin iti nāmine

Kedves Guru Mahārāja!

Idén a megjelenési napod egybe esett az Úr Rāmacandra megjelenési napjával. A *bhaktáknak* szóló üzenetedben emlékeztettél bennünket annak a hatvanezer *yogīnak* a történetére, akik az Úr Rāma kegyéből megkapták a lehetőséget arra, hogy *gopīként* megszületve beléphessenek az Úr Kṛṣṇa kedvteléseibe Brajában. Azt mondtad, imádkozzunk az Úr Rāmacandrához, hogy mi is igazi *vraja-vāsīkká* válhassunk és így beléphessünk Vṛndāvanába.

Guru Mahārāja! Szeretnék a mai kedvező napon azért imádkozni, hogy ki tudjam használni azt a végtelen szerencsét, hogy egy olyan kiváló lelki tanítómesterem lehet, mint amilyen te vagy, hogy olyan csodálatos helyen élhetek a *bhakták* társaságában, mint Új Vraja-dhāma, és hogy olyan nagyszerű szolgálatom lehet, mint Śrīla Prabhupāda könyveinek az osztása. Kérlek, Guru Mahārāja adj erőt, hogy minden percét el tudjam fogadni ennek az indokolatlan kegynek, és így igazi tanítvánnyá válhassak. Ha minden percben képes leszek emlékezni rád és odaadással ajánlani a szolgálatomat, akkor lesz lehetséges számomra megközelíteni Vṛndāvanát.

Köszönöm szépen a gondoskodásodat, Guru Mahārāja, és kérlek, bocsásd meg a sértéseimet!

Szolgád:
Siddha Muni dāsa

Bhakta Simon Allen

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you on your most auspicious *vyāsa-pūjā*. Thank you for accepting me as your aspiring disciple.

Once a few years ago I was going out the door on *saṅkīrtana* and at the same time you were walking in, I opened the door for you and you walked in, smiled and noddingly approved the new plastic box on a trolley (we had just evolved from card boxes which did not protect the books) in which I was carrying Śrīla Prabhupādas books in. You looked at me and asked

"Is it full?". The box was not full. "Well its fullish" I replied

"Fullish/foolish, go fill your box up, go out and bring it back empty!".

Although it was a quick exchange your instruction really inspired me to do my service. From that day on I always took out a full box and felt inspired to empty it. Please give more me instructions so through your vani I can be empowered to please you with my service.

I know the distribution of Śrīla Prubhupāda's books is very dear to you so I pray that you empower me to distribute many books so I can please Śrīla Prabhupāda and your glorious self.

Jaya Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja Ki Jaya !!!!!

Your aspiring servant,
Bhakta Simon Allen

Bhakta Simon József

Kedves Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget lótuszlábad porának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az ISKCON-guruknak!

vāñchā-kalpatarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānāṁ pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ

Először szeretném megköszönni, hogy írhatok neked, és hogy lehetőséget adtál az odaadó szolgálatra. Most, hogy Gaura Kṛṣṇa

prabhu jógájában segítek, van értelme itt élnem. És nem céltalanul bolyongva telik el az életem pillanatnyi örömökkel, hanem a legnagyobb hadvezér hadseregének fegyverhordozójaként. Beutaztam a világot, voltam sokfelé, de sehol sem találtam a helyem. Itt is nehéz, de értelmesebb jövőképet nem látok, mint téged és Śrīla Prabhupādát szolgálni. És ennek van íze. Ez legalább nem bűn. Jó lenne, ha Magyarországon mindenki téged szolgálna, mert te vagy a legmegfelelőbb személy, aki vezethetné ezt az országot. És akkor minden polgár boldog és elégedett lehetne. Mint régen, Bharata Mahārāja idejében. Igazából te mindenben nagyon jó vagy. Ezt Őszentsége Tamāl Kṛṣṇa Mahārāja jelentette ki sok *sannyāsival* együtt. Szóval ezért választottam ezt a helyet. Mert mindig hangsúlyoztad a leckéidben a jó társulást. Most itt ez a legjobb. Itt csak lesz belőlem valami a kegyedből.

Tribhanga prabhu mondta, hogy Prabhupāda a gyenge követőket is szerette. És te is kinyilvánítod ezt a kegyet. Kérlek, tarts meg engem is a *bhakták* szolgálatában. És add az áldásod, hogy örök, kitartó szolgálatod végezhessem. Bocsáss meg, hogy elvettem az értékes időből. És elnézést, hogy még ezen a napon is csak kérek.

Śivarāma Svāmī Mahārāja ki! Jaya!

Örök adósod, tisztelettel:
Bhakta Simon József
super sraddhavān

Bhakta Sipos-Gaudi Albert

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Próbálom összeszedni a gondolataimat, érzéseimet, hogy dicsőíteni tudjalak egy pár mondatban, és közben az jut eszembe, hogy minden héten írnom kellene neked, mert akkor nagyon intenzívnek, szorosnak érzem a kapcsolatunkat.

Hétköznapjaim során, ahogy hallgatom és felidézem a tanácsaidat arról, hogy hogyan kellene élnem és gyakorolnom a Kṛṣṇa-tudatot, rájövök: alkalmatlan vagyok erre.

A családfenntartás terhe alatt nagyon nehéz abban a forradalmi hangulatban maradni, amiben szeretnék, de így talán jobban tudok imádkozni hozzád, hogy: Kérlek, Mahārāja, segíts, és adj egy kis menedéket lótuszlábaidnál. Szerencsésnek érzem magam, hogy a legtökéletesebb példát látom magam előtt személyedben, s azt, hogyan kell egy szolgának követnie a lelki tanítómesterét.

Csodálom, ahogy prédikálsz szerte a világon mindenkinek; terjeszted, véded a Kṛṣṇa-tudatot. Értetlenül állok például, amikor levelet írsz – nekem… Sajnálom, hogy nem tudom komolyan venni ezt a szerencsés helyzetemet.

Személyesen törődsz velem, és én csak kóborlok ostobán az anyagi terhek alatt. Minden vágyam, hogy egyszer igazán részt tudjak vállalni a prédikáló mozgalmadban, ezért is várom már annyira a nyarat, ami egy „újabb" *pāda-yātrāt* is hoz.

Köszönöm neked társaságodat, ami kiemel ebből az anyagi világból.

Imádkozom hozzád ezen a csodálatos ünnepen, hogy adj egy kis erőt ahhoz, hogy bennem is kifejlődhessen annak az odaadó hangulatnak legalább a töredéke, amit te érzel Śrīla Prabhupāda iránt.

Szolgád:
Bhakta Sipos-Gaudi Albert
(Eger)

Bhaktin Sipos-Gaudi Emese

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm a lehetőséget, hogy ebben az évben is írhatok neked!

Úgy emlékszem, tavalyi felajánlásomban is a *pāda-yātrā* élményeiről írtam, mert bár azt mondják, nem csak a személyes társulás a fontos, számomra mégis ez a legnagyobb inspiráció. Ahogy elkezdtem gondolkodni a múlt nyári zarándoklatról, rengeteg emlékkép jött elő azokról a csodálatos napokról, amiket veled tölthettünk.

Emlékszem, az első napon, amikor elindultunk Budapestről, ki volt erősítve a *harināma,* és a hangod az egész utcát bezengte. Nem hallatszott semmi más, csak a *mahā-mantra* és a hangszerek. Elsöprő hatása volt. Ez csak fokozódott, amikor leértünk az aluljárókba, és ezt nemcsak a *bhakták* érezték, hanem az összes jövő-menő, rohanó ember, akik akkor mind megálltak egy percre. Volt egy fiú, aki amint meglátott téged (annak ellenére, hogy nem *bhakta* volt), gondolkodás nélkül leborult előtted. Érdekes jelenet volt, mindenki csodálkozott, pedig ebben semmi meglepő nincs. Személyed így hat mindenkire.

Erről a harināmáról egy másik jut eszembe, a kaposvári.

Caitanya prabhu táncosok közé osztott be még három egri *matajīval* együtt. Kicsit meg voltunk ijedve, mert nem volt idő begyakorolni az egyre bonyolódó lépéseket. Emellett mégis nagyon boldog voltam, mert mindig előre jöttél megnézni, hogyan is alakul a tánc, tudjuk-e követni a legelső *matajīt*. Arra vágytam, bárcsak ne rontanám el, ne lógjak ki a sorból, hogy az összhatás igazán jó legyen, hogy elégedett lehessél. Azon gondolkodtam ott akkor, hogy mennyire körültekintő és figyelmes vagy, hogy még ezt a feladatot is te látod el.

A szó szoros és átvitt értelmében is – sajnos – csak egy „gyerekes" hasonlat jut az eszembe erről a bizonyos napról, ott Kaposváron. Olyanok voltunk, mint az óvodások, akik kettesével vonulnak az utcán, és közben verseket, mondókákat énekelnek. Velük van az óvónéni, aki előre elmondja az adott versikét, vigyáz rájuk, segít nekik a közlekedésben és tanítja őket mindenben. A különbség azonban mégis hatalmas: a te kapcsolatod a *bhaktákkal* egész más, mint az óvónéninek a gyerekekkel. Te nem csak kötelességtudatból vagy hivatástudatból foglalkozol velünk, hanem mert a legőszintébb, legsegítőkészebb és legszeretetteljesebb személy vagy, akivel valaha is találkoztam. Még mindig csodálkozom, hogy találkozhattam veled.

Köszönöm neked ezt a lehetőséget, és kívánok még sok-sok szép *vyāsa-pūjā* ünnepséget, hogy minden csodálatos terved beteljesülhessen!

Szolgád:
Bhaktin Sipos-Gaudi Emese
(Eger)

Sītā devī dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenésed, születésnapod ünnepén!

Szeretnék szép felajánlást írni, és dicsőíteni téged, de mindig az a vége, hogy magamról írok. Ez nem szép dolog tőlem, de nagyon primitív személy vagyok, és egós is. Az egész évem szörnyű volt. Nehézségekkel, megaláztatásokkal tele. Annyi csapás ért materiális és lelki síkon, hogy nem győztem kivédeni a problémákat. Az egyetlen menedékem te vagy ezekben a nehéz helyzetekben. Hogy még itt vagyok a *bhakták* társaságában, hogy tudok japázni és meditálni Prabhupāda és a te könyveiden, csak neked köszönhetem.

Olyan erős ragaszkodásom van hozzád, és olyan erős kötelékkel függöm rajtad, hogy mindig talpra tudok állni. Hiszek benned és abban, ahogyan prédikálod a Kṛṣṇa iránti szeretetet. Mindent tökéletesen csinálsz, fantasztikus energiával és gondos előrelátással. Eddig még mindig az történt, ahogyan te megmondtad.

Az egy más dolog, hogy nem tudom követni az instrukcióidat minden esetben. Ez az én nagy hibám. Kínlódom, spekulálok, próbálom húzni az időt, élvezem a „laza" életemet. Hivatkozom az öregségre, betegségekre, lusta is szoktam lenni (pedig ezt az *anarthát* nagyon utálom).

Évekig az volt a vágyam, hogy avatott *bhakta* legyen a férjem, és majd utazzunk veled, mindig ott leszünk, ahol te prédikálsz. Saj-

nos nem így lett. Megadtad ugyan ezt a kegyet, de nem tudtunk élni vele. Pedig mindig kimutattad a kegyedet a családom iránt. Igazán ritka kincset kaptunk benned. Már 19 éve taposom ezt a göröngyös utat, tele buktatókkal és tele eksztázissal. Szeretem a *bhakták* társaságát, akiket tisztelek és szeretek a te kegyedből. Szeretem Prabhupāda és a te könyveidet olvasni, erőt és tudást gyűjteni belőlük. Egész lényedből sugárzik a tisztaság, az erő és a szeretet.

Köszönöm szépen. És azt is, hogy hozzád tartozhatom, a családod tagja lehetek.

Lótuszlábaid szerető szolgálatában:
Sītā devī dāsī

Sītālakṣmī devī dāsī

Kedves Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Srila Prabhupadának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Meg szeretném ragadni az alkalmat, hogy kifejezzem a hálámat, és kegyedért könyörögjek. Először is meg szeretném köszönni neked ezt a legutóbbi Śrīla Prabhupāda maratont. A te mindennapi, sőt mindenórás figyelmed és gondoskodásod nagyon különlegessé tette ezt a maratont.

A lelki tanítómester kegyéből kaphatjuk meg Kṛṣṇát, és a te kegyedből megkaptuk Govardhana-lālát! Annyira különleges élmény volt úgy osztani, hogy nyilvánvalóan ott volt velünk Guru és Kṛṣṇa.

Köszönöm szépen ezt neked! Így a te kegyedből, a veled való társulásból átragadt ránk a misszió-tudat. Az Úr Caitanya és Śrīla Prabhupāda missziója, ami a te életed és lelked.

Azért imádkozom most buzgón hozzád, hogy továbbra is fertőzz meg ezzel a misszó-tudattal! Így az életünk boldog és sikeres lesz, ellenkező esetben pedig szürke és értelmetlen.

Kedves Mahārāja! Kérlek, árassz el indokolatlan kegyeddel! Nincs más reménye egy ilyen elesett léleknek, mint én!

Bár hibák ezreit követem el, kérlek, bocsáss meg értük, és adj

újabb esélyt, hogy jó szolgád legyek, egy hűséges katonád Śrīla Prabhupāda csodálatos mozgalmában.

Örök szolgád:
Sītālakṣmī devī dāsī

Śrī Govardhana-lāla dāsa

Kedves Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezt a felajánlást *saṅkīrtana* közben írom neked. Itt ülök az autóban, és azon gondolkodom, hogy milyen súlyos feladatok tornyosulnak elöttünk a Kṛṣṇa-tudatban.

A prédikálás felelőssége, a meghódolás Guru és Kṛṣṇa vágyának – ezek mind komoly dolgok. Ilyenkor azonnal eszembe jutsz, hogy te, kedves Mahārāja, milyen nagy erőfeszítést teszel azért, hogy Śrīla Prabhupādát elégedetté tedd.

Az, ami minket körülvesz, Rādhe Śyāmától kezdve az egész magyar *yátráig* a te odadásod gyümölcse. Minket itt tartasz, és biztosítasz számunkra mindent, hogy végezhessük a szolgálatodat. Fáradhatatlanul dolgozol – mint ahogy egyszer valaki *saṅkīrtan* közben megjegyezte nekem: „Ó, igen ismerjük a Létai urat. Mióta eljött az országba, figyelemmel kísérjük a munkáját. Nagyon aktív személy."

Ez az ember a Belügyminisztériumnál dolgozott.

Te valóban „nagyon aktív" személy vagy. Teljesen lefoglalod magad és kedvesen minket is az odaadó szolgálatban, s irányítasz bennünket, haza, a lelki égbe.

Kedves Śivarāma Mahārāja! Szeretném neked én is megköszönni azt a törődést, amit tőled kapunk, az energiát, amit belénk fektetsz, és imádkozom hozzád eltökéltségért és elszántságért, hogy szépen tudjak szolgálni, továbbra is ebben a csodálatos misszióban a te irányításod alatt. Köszönöm szépen. Hare Kṛṣṇa.

Nyomorult szolgád: Śrī Govardhana-lāla dāsa

Śrīmatī devī dāsī and Vāruṇī devī dāsī Nitāichandra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to this most auspicious day of your appearance.

Please accept my most heartfelt thanks for being my spiritual master. Guru Mahārāja, you are very special and will always remain close to my heart. I have nothing significant to offer you yet Guru Mahārāja. My life is tumultuous at the moment, bringing up children, but one day I hope we can offer you wonderful things for the preaching mission of Lord Caitanya Mahāprabhu.

Śrīla Prabhupāda was and is such a wonderful *mahā-bhāgavat vaiṣṇava* devotee that taught us by example how to love and serve Kṛṣṇa and go back home back to godhead at the end of this life. Your life is the personification of what he taught, Guru Mahārāja; your application to his teachings, your development of deep love for the Supreme, and your exemplary behavior as a perfect disciple of your spiritual master. By following in your footsteps we will get a taste of this nectar of which you are always tasting and boy, must it be sweet, as you are always relishing the sublime nectarean mellows of devotional service and it shows in the sweetness of your association and your conviction of Kṛṣṇa Consciousness.

I beg for a drop of this nectar.

Falling in the dust of your lotus feet, I will always remain.
Your servant
Śrīmatī devī dāsī
And
Vāruṇī devī dāsī
Nitāichandra dāsa

Śrīpati dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

oṁ ajnāna-timirāndhasya jnānānjana-aalākayā
cakcur unmŒlitaṁ yena tasmai arŒ-gurave namaṇ

Épp most olvastam el egy régebbi felajánlást, amit te írtál Śrīla Prabhupādának. Gondoltam, hogy ha magamtól nem tudok szép felajánlást írni, lelkesedést merítek majd a te Śrīla Prabhupādának írt felajánlásodból, Guru Mahārāja.

Azt mondod Śrīla Prabhupādáról, hogy rejtélyes és kifürkészhetetlen személyiség, s úgy látom ez igaz rád is, Guru Mahārāja. Az én élvező mentalitásom – ami arról szól, hogy csak élvezz bármi áron – szöges ellentéte a te mentalitásodnak, mert a te vágyad az, hogy szolgáld Śrīla Prabhupādát minden formában, minden körülmények között, örökké.

Vajon mikor fog az én szennyes szívemben megjelenni egy parányi szikrája ezeknek a vágyaknak, mikor leszek kicsit szilárdabb a lelki életben, mikor fogok elkezdeni szolgálni? Csak egy válasz lehetséges: ha elfogadom lótuszlábaidnak menedékét. Itt vagyok fizikailag pár éve, de még mindig nem adtam át magam a te odaadó szolgálatodnak, csak várok, várok… De te, Guru Mahārāja, annyira lelkes vagy mindig a szolgálatra! Szeretném megkapni ezt a *paraṁ dṛṣṭvāt,* megkapni ezt a magasabb rendű ízt, amivel rendelkezel, hogy én is tudjak valami szépet csinálni. De ez csak a te indokolatlan kegyedből lehetséges. Szeretném ezt megkapni.

Elesett szolgád:
Śrīpati dāsa

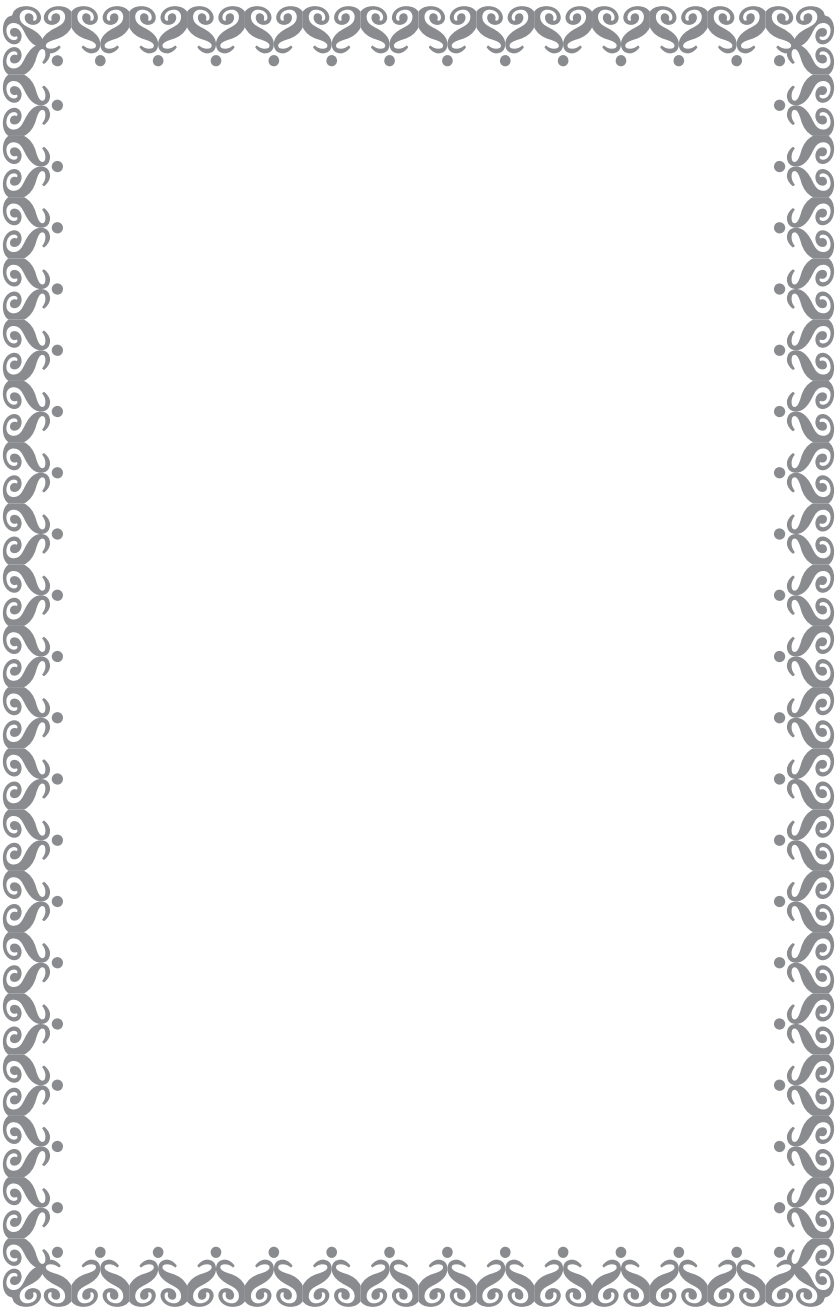

Śrutidharma dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. On this auspcious day of *Śrī vyāsa-pūjā,* I offer my most committed and humble obeisances to the representative of Śrīla Vyāsadeva.

This year will be a difficult one without having much of your association in the UK. But disciples have to learn that *vāṇī* is topmost and we have to gain strength from your personal example.

In a purport in the *Śrīmad-Bhāgavatam* the following passage is found.

"The disciple and spiritual master are never separated because the spiritual master always keeps company with the disciple as long as the disciple follows strictly the instructions of the spiritual master. This is called the association of *vāṇī*."*(Bhāg*. 4.28.47 purport).

I am praying that your health will improve and this will give you more time to write and teach the deeper principles of Kṛṣṇa consciousness. In this way you can increase in the instructions you give us. The most important principle is that we all need to follow your instructions, and by doing so all our problems will be solved. Once again *Śrīmad-Bhāgavatam* confirms this important principle.

"A sincere devotee who follows the instructions of the spiritual master certainly gets direct instructions from his heart from the Supersoul. Thus a sincere devotee is always helped directly or indirectly by the spiritual master and the Supersoul". *(Bhāg*. 4.28.50 purport)

It is essential for the disciple to be fully dedicated to properly executing the mission of the spiritual master, and Śrīla Prabhupāda had said "we want Arjuna or we want nothing" Hence it is utmost importance to keep the mission of our spiritual master in the forefront and abandon all personal considerations. There is a wonderful purport that explains this principle.

"A devoted disciple of the spiritual master would rather die with the spiritual master than fail to execute the spiritual master's mission.

As the Supreme Personality of Godhead comes down upon this earth to re-establish the principles of religion, so His representative, the spiritual master, also comes to re-establish religious principles. It is the duty of the disciples to take charge of the mission of the spiritual master and execute it properly. Otherwise the disciple should decide to die along with the spiritual master. In other words, to execute the will of the spiritual master, the disciple should be prepared to lay down his life and abandon all personal considerations. *(Bhāg*. 4.28.50 purport)

This offering is mere words and I am praying that you will give me strength that I will be able to follow these words, and that would be the real *vyāsa-pūjā* offering.

Your servant,
Śrutidharma dāsa

Śucirānī devī dāsī

Dear Gurumahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories toŚrīla Prabhupāda.

Here stands the perfect craftsman
He crafts pots for the Lord
He moulds them to perfection
As much as time affords

Patiently he smoothes them
All imperfections gone
So careful are his nimble hands
He crafts them one by one

Each pot tells him a story
Many cracks appear unsealed
But when our friend the craftsman's done
The true glory is revealed

As cracks adorn my tiny pot
Not much nectar is retained
As it comes, it all seeps out
All but a drop remains

The dust of many lifetimes here
Lies quite firmly on the rim
More dust and dirt appear inside
When looking deep within

You take this pot and hold it firm
You judge not what's inside
And openly and lovingly
Instructions you prescribe

Each exchange is purposeful
It leaves a lasting impression
Formed by your hands so carefully
Each mark is a special lesson

The pot is filled and overflows
Fulfilling my hearts desire
All cracks seem to disappear
For this day I aspire

When will I be able Sir
To serve you with full heart
When will I truly grasp that
I'm of the Lord a fragmental part

Thank you for accepting me
And allowing me to serve
Please make my desire one with yours
Then surely I'll deserve.

I love you Gurumaharaja.

Your aspiring servant,
Śucirānī devī dāsī

Śukadeva dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatom lótuszlábaid porában!

Ma nagyon csodálatos nap van, isteni megjelenésed gyönyörű napja. Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy a többi tanítványod példáját követve én is velük együtt dicsőítselek téged.

Valahányszor a te nagyságodra emlékezem, mindig az jut az eszembe, hogy milyen nagy szerencse ért, amikor találkozhattam veled. Persze akkor én még ezt nem értettem, talán még most sem értem igazán.

Egy nagyon szép tavaszi nap volt, azt hiszem, 1994-ben. A barátaimmal csavarogtunk, mert akkor ez volt a legfontosabb elfoglaltságunk. Nagy szerencsénkre az egyik srácnak tudomására jutott, hogy Felnémeten, Eger külvárosában, egy nagy „Guru" fog előadást tartani. Nagyon kíváncsiak voltunk, és kb. 15-en nekiindultunk, hisz úgy sem volt más dolgunk. Akkor még nem sejtettem, hogy ez a váratlannál jóval hosszabb út lesz. Beléptünk a házba, és elfoglaltuk a helyünket. Pár percre múlva megjelentél te is, Guru Mahārāja. Leültél, és egy nagyon gyönyörű *bhajanát* tartottál, aminek az volt az eredménye, hogy Aṅkitā, aki akkor mellettem ült, csak sírdogált. Próbálta visszatartani a könnyeit, de nem sikerült neki. Nityānanda prabhu a másik oldalamon volt, és nyújtózkodva támaszkodott az előtte ülőkön. Már majdnem feltérdelt, annyira kíváncsi volt a szavaidra, amiket az előadásodon mondtál. Mindenkit nagyon kíváncsivá tettél, hiszen misztikus módon azokra a dolgokra mutattál rá, azokra a problémákra, amikkel mindannyian küzdöttünk. Jóslóan elmondtad, hogy mik a mi ragaszkodásaink, amivel küzdünk, és hogy ezektől csak úgy tudunk megszabadulni, ha menedéket veszünk Kṛṣṇánál. Mindenkit magaddal ragadtál. Nagyon sokan ültünk ott, és azok közül, akik akkor téged hallgattak, még ma is ott ülnek a leckéiden. Talán éveknek kellett eltelnie, hogy valóban megértsük vagy meg tapasztaljuk, amiket akkor mondtál. Talán még tíz év is eltelhet, hiszen vannak olyan személyek, akik ott voltak és most kezdik el a lelki élet gyakorlását. Ez nagyon csodálatos, és

tudom, hogy ez a te kegyednek köszönhető. Te voltál az, aki elültetted a vágyat a szívünkbe. Ahogy Śrīla Prabhupāda az egész világ, úgy te vagy egész Magyarország megmentője!

Mindent neked köszönhetünk, és végtelen hálával tartozunk ezért.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, engedd meg, hogy egyszer igazából értékelni is tudjam azt, amit értem teszel.

Mindent neked köszönhetek, és bár tudom, hogy egy kicsit lehetetlen kéréssel fordulok feléd, de kérlek, kedves Guru Mahārāja, ha teheted: maradj velünk örökre, hiszen még nagyon sokan szeretnének abban a szerencsében részesülni, amiben énnekem volt részem azon a gyönyörű tavaszi délutánon!

Minden dicsőséget neked!

Maradok hűséges szolgád:
Śukadeva dāsa

Sundarānanda dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. On this most auspicious occasion I would like to offer you some words of my deepest appreciation.

Thank you for all that you have done to carry on the mission of your beloved spiritual master, Śrīla Prabhupāda. The responsibility you carry is enormous and the steadfastness of your focused determination is awesome. I am the father of 2 children and find it very difficult to train and guide them as they grow. You have hundreds of spiritual children, all demanding your attention and requiring constant training and chastisement. I can't imagine how draining this would be.

The fact that I am still able to attempt to chant Hare Kṛṣṇa and to remember what the goal of life is, is all by your mercy. A father prays to Krishna for the welfare of his family and I am sure that by your prayers to the Lord for the advancement of your disciples that

must be the reason a rascal like myself is still able to chant after all these years. The merciful Lord is fulfilling your desire to look after your disciples.

My life is successful because of my good fortune to have become your disciple Guru Mahārāja. I pray to Kṛṣṇa that I can be of some use to you and not a burden. Please keep praying for your Sundarānanda's spiritual survival Guru Mahārāja, for without your prayers, I would undoubtedly be washed away by the ferocious onslaught of the illusory energy. Thank you for your kindness and compassion. I pray to always be able to follow carefully in the footsteps of your lotus feet.

Your very appreciative and loving disciple
Sundarānanda dāsa

Sundara-rūpa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Csak ülök a papírom előtt, s fogom a fejem. Hogy is kezdjem el, azt ami a legkönnyebb, de mégis oly nehéz. Minden napos dolog, hogy a *bhaktákkal* rólad beszélünk, dícsőítünk téged, s elmerülünk azokban a kedvtelésekben, mellyek veled kapcsolatosak. És ez teljesen tökéletes, mert ez Śrīmad-Bhāgavatam. Śrī Śrī Rādhā-Syāmasundara bhaktájának a kedvtelései. Te egy *bhāgavata* személy vagy, mert a *bhāgavata* könyv szerint prédikálsz, cselekszel. És ez adja nekünk a legtöbb erőt a lelki életben, olyan személyekkel társulni, mint te, mint az istentestvéreid és azok a *bhakták,* akik szépen, nagy eltökéltséggel követik Śrīla Prabhupādát.

Ahogy telnek az évek, látom, hogy istentestvéreim, főleg azok, akik vezető pozícióban vannak, mint pl. Gaura Śakti prabhu, Manorāma prabhu, Mañjarī mātājī, Līlāśuka prabhu, milyen szépen fejelődnek a lelki életben, mely tisztán megnyilvánul abban,

hogy milyen figyelmesen bánnak a beosztottaikkal, milyen nagy figylemmel és szakértéssel végzik a szolgálatukat, melyet nagyon komolyan vesznek. És persze mindenki számára nyilvánvaló, hogy a legfőbb inspiráció forrásuk – nekik, nekem, s azt hiszem az egész magyar *yātrānak* – te vagy. A saját lelki gyakorlatoddal mutatsz nekünk példát. Alig alszol, könyvet írsz, napi 64 kört japázol, *mūrtikat* imádsz, leckéket, lecke sorozatokat tartassz, prédikálsz, az egész magyar *yātrā* lelki gyakorlatának sztenderdjének fenntartásáról gondoskodsz, elmerülsz abban, hogy új templomot szerezz Budapesten, a Bhakti sorsát egyengeted, és külön-külön megoldod azoknak a személyeknek a problémáit, akik megkeresnek téged. E mellett gyönyörű bhajanokat tartassz, s nagy fesztiválokat rendezel Rādhe-Śyāma örömére. Vagyis hogy mindezt Rādhe-Śyāma örömére teszed. Te nemcsak megértetted, de megvalósítottad, hogy az Ő szolgájuk vagy.

Már hónapok óta az jár a fejemben, hogy itt vagyok a Krsnatudatban, megtanultam, hogyan kell *vaiṣṇavaként* öltözködnöm, hogyan kell társulnom más *vaiṣṇavákkal,* hogyan kell úgy figyelnem a *mahā-mantrára,* hogy ne hagyjak ki egy-egy *hare*-t, vagy ne mondjak több Kṛṣṇát, megtanultam, hogyan végezzem a szolgálatomat, hogyan kell *pūjāt* csinálni, és még megannyi más dolgot. De az évek során megpróbáltam-e fejleszteni a minőségén ezeknek a dolgoknak? Mert mire megyünk mindezekkel a dolgokkal, ha a belső meditáció, a vágyunk legbelül, hogy igazi *bhakták* legyünk, hogy feladjuk anyagi vágyainkat nem erősödik? Hát nem sokra. *Bahu janma koti...* Sok ezer születésen keresztül gyakorolhatjuk a „lelki életet".

Kedves Guru Mahārāja! Tudod, hogy mennyire gyenge vagyok a lelki életben. A legfőbb menedékeim a szent név, a *bhakták* társasága és a szolgálatom. Kérlek, add meg nekem azt, hogy ezekhez a dolgokhoz ragaszkodjak, és segíts megtisztítani a szívemet az anyagi ragaszkodásoktól.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy inspirálsz mindannyiunkat, köszönöm, hogy lefoglalsz bennünket Kṛṣṇa szolgálatában, köszönöm, hogy Új Vraja-dhāmában lakhatok, mely nem különbözik Śrī Vṛndāvana-dhāmától, köszönöm, hogy szolgálhatom a bhaktákat, Śrī Gaura Naṭarāja Mahāprabhut, Śrī Govardhana-lālát és Śrī Śrī Rādhā-Syāmasundarát. Köszönöm, hogy olyan szép könyveket írsz, mint a Kṛṣṇa Vṛndāvanában sorozat könyvei, és azt fő-

leg, hogy az a szolgálatom, hogy részt vegyek ezeknek a könyveknek a megjelenésében. És újra meg szeretném köszönni, hogy a tanítványod lehetek, s törődsz velem.

Maradok örök szolgád:
Sundara-rūpa dāsa

Śyāmajiu dāsī

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenésed e szent napján!

Az utóbbi években, amikor közeledett megjelenésed napja, egyre többet gondoltam rád, egyre tudatosabban készültem arra, hogy dicsőíthesselek. Azt próbáltam felidézni, hogy mit kaptam tőled, hogy mi köt hozzád. És mindig rádöbbentem, hogy mindent tőled kaptam, és ami összeköt bennünket, azt nem lehet szétválasztani. Tőled kaptam Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát, Tőled kaptam a szent *dhāmát,* tőled kaptam a *vaiṣṇavák* társaságát, és tőled kaptam Gurudevámat. És ezeken kívül semmi más nem számít a világon.

Nincs elég szó, amivel méltóképpen kifejezhetném a köszönetemet. Nincs elég tudásom, hogy méltóképpen dicsőítselek. Ezért kölcsönveszem Śrīla Gurudevám szavait: „Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja minden tekintetben nagyon képzett. Az életemben nagyon-nagyon fontos szerepet tölt be. Nagyon bensőséges és intenzív a kapcsolatunk. Ezért elvárom, hogy a tanítványaimnak ő még fontosabb legyen."

Elesett szolgád:
Śyāmajiu dāsī

Śyāma devī dāsī és Kṛṣṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és a *bhaktáknak!*

Megjelenési napod alkalmából sok erőt és jó egészséget kívánunk további szolgálatodhoz. Kérlek, bocsáss meg, hogy olyan ostobák akadályozzák erőfeszítéseidet, mint amilyen én vagyok. Egyetlen reményünk a szent név, amely lassan majd megtisztítja szívünket a sok-sok élet során rárakódott portól. Egyszer régen a lelki tanítómestert a tyúkanyóhoz hasonlítottad, aki szárnya alatt tartja csibéit, hogy megvédje őket, de ha valamelyikük elhagyja ezt a menedéket, a tyúkanyó nem tud mit tenni, ha jön a kutya, vagyis a halál, hogy elkapja az óvatlan csibét. Köszönjük, hogy szárnyad alatt lehetünk a többi kedves csibe társaságában, és segíts, hogy mindig féljünk a kutyáktól, és soha ne akarjuk őket közelebbről megvizsgálni. Nélküled az életünk csak halál lenne.

Legyél mindig nagyon elégedett, boldog és vidám, ahogy látod, milyen szépen fejlődnek tanítványaid, akik valóra fogják váltani álmaidat, Śrīla Prabhupāda legnagyobb örömére.

Szolgáid:
Śyāma devī dāsī és Kṛṣṇa dāsa

Śyāma-nandinī devī dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és a megjelenési napodnak!

„Śrīla Viśvanātha Cakravartī szintén azt javasolja, hogy ha sikert akarunk elérni abban a törekvésünkben, hogy visszatérjünk Istenhez, minden tettünkben nagyon komolyan kell követnünk a lelki tanítómester utasítását. Ez a tökéletesség útja. A tökéletesség elérése miatt nem kell aggódnunk, mert ha betartjuk a lelki tanítómester utasításait, biztosan sikerrel járunk. Az egyetlen dolog, amivel törődnünk kell, hogy hogyan hajtjuk végre a lelki tanítómester utasítását. A lelki tanítómester kiválóan ért ahhoz, hogy minden tanítványnak megfelelő utasítást adjon, és ha a tanítvány teljesíti azt, az a tökéletesség útját jelenti számára."

Köszönöm szépen az utasításokat, amiket kaptam tőled. Imádkozom, hogy végre tudjam hajtani azokat és eltökélt legyek az odaadó szolgálat útján. Kérlek, bocsásd meg a sértéseimet, és foglalj le *bhaktáid* szolgálatában.

Maradok jelentéktelen szolgád:
Śyāma-nandinī devī dāsī

Śyāma-pyārī devī dāsī

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszvirág lábaidnak!

Szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy itt lehetek ezen a csodálatos napon, és szeretném kifejezni hálámat mindenért, amit

neked köszönhetek. Sajnos kemény szívem, üres fejem és materialista elmém nem engedi, hogy felfogjam transzcendentális személyedet. Elesettségem ellenére azt mégis látom, hogy nagyon-nagyon ritka, különlegesen dicsőséges *vaiṣṇava* vagy, akinek a lágy szíve megnyilvánult mint Új Vraja-dhāma. Megnyilvánítottad a *daivī varṇāśrama dharmát*, és elhoztad a feltételekhez kötött lelkeknek a lelki világot.

Kinyilvánítottad a szíved legédesebb kincseit, a három világ leggyönyörűbb Istenségeit: Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, dicsőségessé téve ezzel a magyar földet.

Önzetlenül minden élőlény hasznára vagy. Egyetlen célod, hogy megtanítsd az elesett lelkeknek a tiszta őszinte istenszeretetet, elégedetté téve ezzel Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda lótuszlábát.

Szeretném megköszönni neked, hogy részt vehetek az Úr Caitanya csodálatos *saṅkīrtana* mozgalmában, és oszthatom Śrīla Prabhupāda felbecsülhetetlen értékű írásait.

Felejthetetlen élmény volt az elmúlt Śrīla Prabhupāda maraton, és szeretném megköszönni neked az ott elért eredményeimet. Csodálatos volt ahogy napról napra fokoztad a hangulatot. Nagyon jó volt úgy *saṅkīrtanázni*, hogy folyamatosan kapcsolatban voltunk, mert tudtam, hogy mindig velem vagy, és vezeted a tudatomat.

Kérlek, add továbbra is ezt a különleges kegyedet, hogy szépen tudjam végezni ezt a csodálatos szolgálatot, a *bhakták*, a lelki tanítómesterem és Śrīla Prabhupāda örömére.

Szolgád:
Śyāma-pyārī devī dāsī

Śyāmalatā devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnélek köszönteni *vyāsa-pūjād* alkalmából.

Sokat gondolok arra, hogy milyen csodálatos személy vagy, és

hogy mennyire szerencsés vagyok, hogy lótuszlábaid menedékébe fogadtál. Szinte felfoghatatlan számomra, hogy mennyi lelkesedést és erőt tud adni a veled való társulásnak akár egy pillanata is. Szolgálni téged olyan, mintha az ember a legféltettebb kincset tartaná a kezében. Ezt a kincset nagy odafigyeléssel, szeretettel és még nagyobb ragaszkodással szeretném a szívemben zárni, és gondoson őrizni.

A lelki tanítómesterrel való kapcsolat örök, ami számomra elég nyilvánvaló, mióta találkozhattam veled. *Bhaktáid* kegyéből, bár érdemtelenül, lehetőségem nyílt ezt a kapcsolatot feleleveníteni és erősíteni. Sok az ügyetlenkedés, a figyelmetlenség, sajnos, sokat kell még fejlődnöm a jó tulajdonságok terén, de a vágyam az, hogy téged elégedetté tegyelek és segítselek a munkádban.

Szeretnék hozzád imádkozni, hogy soha ne hagyjam el Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és a *bhakták* szolgálatát, és hogy azt a kincset, ami a legfontosabb számomra, örökre a szívemben tudjam tartani.

Köszönök szépen mindent!

Érdemtelen szolgád:
Śyāmalatā devī dāsī

Szikszai Ágnes

Kedves Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked ezen az áldásos napon! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy tanítvány örökké lekötelezettje marad az igaz lelki tanítómesternek: „Egy bohóc tettei csak nevetést váltanak ki az emberből. Aki megpróbálja visszafizetni az adósságát a lelki tanítómesternek vagy annak, aki Kṛṣṇa transzcendentális üzenetét tanítja neki, az éppúgy nevetségessé válik, mint egy bohóc, mert ezt az adósságot lehetetlen visszafizetni." (*Bhāg.* 4.22.47, magyarázat)

Szeretném megköszönni neked, hogy fáradságot nem kímélve, minden erőddel azon vagy, hogy az elesett lelkeket kiszabadítsd az

anyagi lét óceánjából, hogy Kṛṣṇelé vezesd őket. Tökéletesen imádod Śrī Śrī Rādhe Śyāmasundarát a farmon, elhoztad nekünk Śrīla Prabhupādát, és velük a lelki világot. Minden idődet a szolgálatodban foglalod le, rengeteg emberről gondoskodsz, és mindenkivel nagyon kegyesen bánsz.

Emlékszem, anyukám nagyon szkeptikus volt a Kṛṣṇa-tudattal kapcsolatban, féltett, hogy valami szekta elveszi az eszemet. Próbáltam neki magyarázni a filozófiát, vittem *prasādamot,* könyveket, de mindig szkeptikus maradt, mindenre volt valami kifogása. Szerencsére 2002 nyarán részt vett a Ratha-yātrā fesztiválon, amire azzal a céllal jött el, hogy megfigyelje a *bhaktákat,* tényleg olyan nagyszerű emberek-e, mint amilyennek leírtam őket. Délután a sátor mellett beszélgettél egy széken ülve pár *bhaktával,* s idővel egyre többen gyűltek köréd. Mondtam anyukámnak, hogy most itt van a nagy lehetőség, megismerkedhet a MKTHK vezetőjével. Én addig máshol voltam, s a beszélgetés után anyukám lelkesen jött hozzám, hogy tényleg, itt mindenki milyen kedves, főleg a vezető, akitől még kérdezett is. Teljesen örömmámorban úszott, hogy a lánya milyen jó helyre került. Akkor értettem meg, hogy az ember a lelki tanítómester kegye nélkül egy szerencsétlen senki, mert csak az ő kegyéből fogadhatjuk el és érthetjük meg a transzcendentális tudást. Élő bizonyítékot adtál arra, hogy ha az ember egy tiszta *bhakta* társaságában csak egy pillanatot is eltölt, megváltozik az élete. Olyan érthetően beszélsz Kṛṣṇáról és a Kṛṣṇa-tudat folyamatáról!

Biztos vagyok benne, hogy az Úr Caitanya missziójában végzett szolgálatod folytán mindig sikeres leszel. Annyi csodálatos példa szolgál erre. A magyar *bhakták* mindent elkövetnek, hogy elégedetté tegyenek téged, s te kegyesen lehetőséget adsz nekik, hogy részt vegyenek az Úr Caitanya szolgálatában, ami minden élőlény számára a legnagyobb kincs. Kívánom, hogy minden elesett élőlény megismerhesse nagyszerű személyiségedet!

Szolgád:
Szikszai Ágnes
(Budapest)

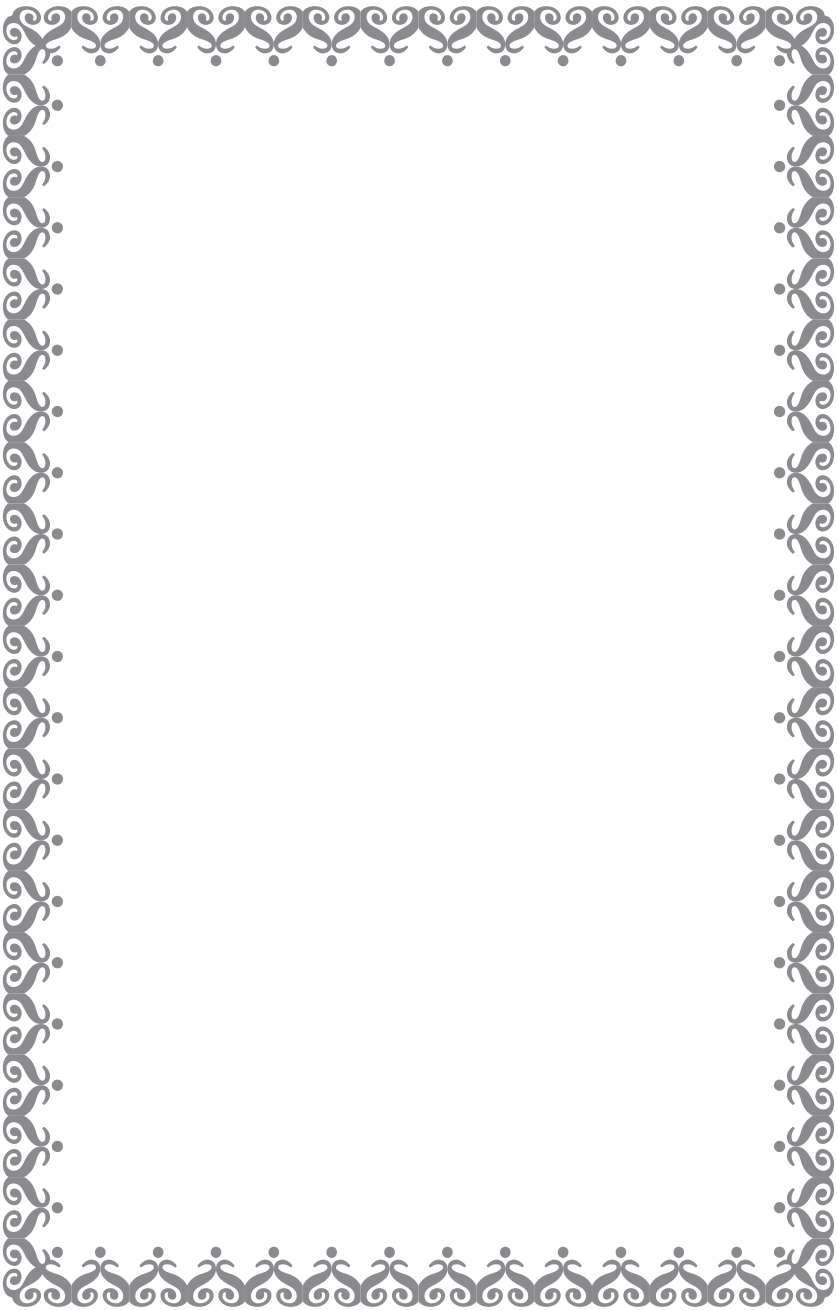

Tamāla-varṇa dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és lótuszlábadnak!

Szeretném kihasználni ezt a kedvező napot arra, hogy köszönetet mondhassak neked, és kérjem a kegyed. Ostoba és elesett helyzetem miatt másra amúgy sem lennék képes.

Először is szeretnék köszönetet mondani azért az egy hétért, amit veled tölthettem el. Életem legszebb napjai voltak ezek, és soha nem felejtem el, hogy a személyes szolgálatodat végezhettem. Szeretnék még köszönetet mondani a gondoskodásért, amit tőled kaptam, és amit még akkor is érzek, amikor „fizikailag" távol vagy tőlem.

Szeretném kérni a kegyed, hogy jó prédikátor váljon belőlem, és sok-sok embernek tudjak segíteni. Szeretném, ha ez a prédikálás válna a legfontosabb dologgá az életemben, és szeretném ha minden más csak másodosztályúvá válna e mellett a misszió mellett.

Szeretném kérni a kegyed, hogy megtudjak hódolni, hogy tudjak követni, és hogy le tudjam győzni az ostoba elmémet és a kéjt. Szeretnék a szolgád lenni életem végéig, és ha kell, még utána is, születésről születésre itt ebben a világban, vagy bárhol máshol, ahol te kéred. De ehhez a te kegyedre van szükségem, mert tudom, hogy ostoba vagyok, és a kegyed nélkül képtelen vagyok bármire is.

Szeretném ha nemcsak üres szavak lennének ezek a sorok, hanem tettek is bizonyítanák e felajánlást. Ezért kérlek, szánj meg engem, és bocsáss meg, ha sértéseket követtem el ellened.

Tehát én szép és dicsőítő szavak helyett csak köszönetet tudok mondani, és a kegyedet tudom kérni, mert egy ostoba, elesett és semmirekellő személy vagyok. Én csak reménykedni tudok, hogy egyszer majd elégedetté tudlak tenni téged, amitől az életem tökéketessé fog válni, és akkor majd talán megfelelően tudlak dicsőíteni téged.

Nagyon ostoba és elesett szolgád:
Tamāla-varṇa dāsa

Taralākṣī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget szeretett mūrtijaidnak, Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Dayāl-Nitāi Gaura-Harinak!

Tíz éve már, hogy először tettem lábam Vṛndāvana szent földjére. Sok meglepetéssel és tapasztalattal szolgált, mégis az egyik legmaradandóbb élményem Dvādasāditya Tilán volt. Elvittél minket a Grantha-samādhihoz, és elmondtad, hogy ide temették a Gosvāmīk azon írásait, melyeket úgysem értenénk meg. Mondtad, hogy imádkozzunk, hogy a szívünkben mégis egy nap megnyilvánuljanak ezek a rejtett iratok.

Nem hiszem, hogy imáink hatására, de inkább szerencsétlen helyzetünk láttán Kṛṣṇa úgy inspirál téged, Guru Mahārāja, hogy te tárd fel nekünk azokat a témákat, melyek messze meghaladják a mi megértésünket.

Ahogy írod a könyveidet, egyre csodálatosabb és mélyebb régióiba hatolsz a Kṛṣṇa és *bhaktái* közötti kapcsolatnak. Amikor már nem arról van szó, hogy hogyan menjünk vissza Istenhez, hanem hogy hogyan vonzza a *bhakták* szeretete Kṛṣṇát, ott már végleg zavarba jövök. Minden könyvnél arra gondolok, hogy ennél már nem lehet mélyebb dolgokról írni, te mégis újabb és újabb meglepetésekkel szolgálsz. De hát ahogy Kṛṣṇa végtelen, úgy a Róla szóló leírásoknak sincs határa.

Büszke vagyok, hogy ezekről te írsz, és boldog, hogy ennek része lehetek. Most csak azért imádkozom, hogy még ha nem is értek az egészből semmit, Kṛṣṇa adjon képességet, hogy eszköz lehessek, valódi segítség neked, és egy nap megtapasztalhassam azt az „intenzitást, amivel vissza tudjuk hozni Vrajába Kṛṣṇát".

Köszönjük ezt a páratlan ajándékot, a könyveidet. Bár adnunk nekünk kellene, *vyāsa-pūjādon* mégis te ajándékoztál meg minket. Köszönjük, Guru Mahārāja.

Jelentéktelen szolgád:
Taralākṣī devī dāsī

Taruna Kṛṣṇa dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you, and all glories to Śrīla Prabhupāda. On this auspicious day I thank Kṛṣṇa for sending you to release me from the clutches of māyā.

Guru Mahārāja, this is the deepest relationship I've ever had. I have never made such a commitment as I did at initiation, and no one has ever made such a commitment to me as you did. This is new kind of relationship for me - it is not based on externals. Although sometimes I mistake physical distance for a spiritual vacuum, I also often feel you present.

My desire to serve you developed inside me after I started to distribute books in a serious way. I know that this activity is very dear to you - thus distributing Śrīla Prabhupāda's books, and encouraging others to do so also, is my tiny offering to you.

I want to feel your presence more. I want to associate with you more - whether your *vapu* is present or far away. I want to learn from you and to burn off all the filth in my blackened heart. I want to be an accompaniment in your orchestra of pure devotees. Through service I want to learn to love you and to please you, though I beg your patience because I have a lot to learn.

Thank you for accepting me into your association Guru Mahārāja. My life is only meant for your service.

Your humble, worthless servant
Taruna Kṛṣṇa dāsa

Tīrthapāda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenésed alkalmából kifejezzem nagyrabecsülésemet. Śrīla Prabhupāda egyik magyarázatát használva elgondolkoztam a lelki tanítómester egyedülálló fontosságán. Ahogy az anyagi testnek semmi értéke lélek nélkül, és a lélek nem létezhet Felsőlélek nélkül, ugyanígy az élet teljesen értéktelen egy lelki tanítómester nélkül. Köszönöm, hogy életbe tartasz!

Ahogy az Úr Caitanya társai megjelentek, hogy előkészítsenek mindent az Úrnak, hasonlóképpen te is megjelentél, hogy előkészíts mindent, hogy az év minden napján – Nṛsimha Caturdaśīn, Janmāṣṭamīn, Rādhāṣṭamīn stb. – örömet szerezhess Kṛṣṇának. Nélküled ezek az ünnepek nem lennének az életünkben. Nekem fogalmam sincs, hogy milyen lehet Istent szeretni, de tudom, hogy az életem jó kezekben van, a te lótuszkezeidben, kedves Guru Mahārāja. Egyik leveledben írtad nekem, hogy tartsam magam távol a rossz gondolatoktól. Elnézést, ha gondot okozok vele neked. Tudom, hogy te mindent tudsz, és ha nem szólsz, az csak azért van, mert el vagy foglalva a prédikálással. Csak csodálni tudlak benneteket, ahogy Keśava Bhāratī Mahārājával a könyveden dolgoztok fáradhatatlanul, itthon pedig Nalinī-kānta *matajī* fordítja úgy, hogy még enni is elfelejt, mert nagyon el van merülve a szolgálatában. Ezek a tettek nagyon inspirálóak, és arra buzdítanak, hogy mindig komolyabban, és komolyabban kövesselek, és figyeljelek téged. Ezen a napon illik valamit felajánlani a lelki tanítómesternek, nekem sajnos semmim sincs, még a testem sem az enyém. Kérlek, rendelkezz vele, hátha jó még valamire.

Guru Mahārāja ki! Jaya!

Jelentéktelen szolgád:
Tīrthapāda dāsa

Bhaktin Újvári Kati

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Megint itt ülök a születésnapi felajánlásod előtt, mint már annyi éve, és még mindig nehezen tudom összeszedni a gondolataimat. Olyan sokszor szoktam veled beszélgetni elmében, és akkor olyan könnyű, mindent nagyon könnyen el tudok mondani neked. Ilyenkor, mikor nagyon szépen megfogalmazva szeretném, meg több nap szükséges ahhoz, hogy megszülessen a mondanivalóm.

Kedves Mahārāja! Egy nagyon fontos kéréssel szeretnék hozzád fordulni! Azt szeretném, hogy csak hadd kapaszkodjam beléd a lelki életben, mert más esélyem nincs, mint az, ha te húzol feljebb és feljebb a lelki élet ösvényén.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy abban az országban élek, ahol te prédikálsz, és általad ismerhetem meg a Kṛṣṇa-tudatot! Bár túl sok kapcsolat még nincs közöttünk, de minden egyes kis odafigyelésedet felém belevéstem a szívembe, és nem felejtem el soha.

Legutoljára akkor írtam neked egy ún. segélykiáltó levelet, mikor Belgiumban voltam, és persze arra gondoltam, hogy beletelik egy pár napba, míg rengeteg tennivalód között tudsz rám szánni egy kis időt és válaszolsz a levelemre. Ehelyett már másnap kaptam tőled választ, és írtad azt is, hogy majd jössz te is Belgiumba, és akkor tudnánk személyesen is beszélni. Hát erre végképp nem számítottam, és az akkori nehéz időszakomban ez volt az egyetlen lelkesítő dolog. Majd ki ugrottam a bőrömből! Persze, addig is próbáltam megfogadni a levélben adott tanácsaidat, és azokba kapaszkodni. Köszönöm szépen ezt a számomra rendkívüli odafigyelést!

Aztán a megbeszélt találkozás nem sikerült, mert közben hazajöttem Belgiumból, de még egy számomra nagyon kedves dolog történt. Amikor megérkeztél Rādhadeśába, egyből kérdeztél Avadhuta prabhuéktól. Mikor mesélték ezt nekem, akkor értettem csak meg, hogy milyen gondoskodó vagy, és mennyire szerencsések vagyunk veled!

Kedves Mahārāja! Szeretnék bocsánatot kérni ostobaságom miatt, és amiatt, hogy aztán tanácsaiddal ellentétben helytelenül cselekedtem! Szeretném megtartani jóindulatodat és szeretnék jó irányba változni!

Kihasználva ezt a dicsőséges napot, a megjelenésed napját, szeretnék neked köszönetet mondani azért, hogy még egy olyan jelentéktelen és hibákkal teli személlyel is törődsz, mint amilyen én vagyok! Ezzel kapcsolatban a te egyik könyvcímed jut az eszembe: *Na pārayé 'ham!* Nem tudom visszafizetni neked!

Minden dicsőséget neked, Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Elesett szolgád:
Bhaktin Újvári Kati
(Eger)

Bhakta Vaczkó Zoltán

Kedves Mahārāja!

Hódolatom ajánlom lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget az ISKCON Guruknak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az újév első utazója a vége felé közeledik, izgalmas és felejthetetlen hónapok voltak. Még van néhány órám, és indulok haza Új Vraja-dhāmába, habár itt is kellemesen érzem magam.

Most a Coventry-i szobád szőnyegén ülök, és imádkozom intelligenciáért; sajnálom, hogy nem tudom megfelelően dicsőíteni transzcendentális tetteidet. A falakon lévő képek adhatják az egyedüli biztatást. Az egyik kedvencem a kandalló jobb sarkán ékeskedik, Őszentsége Tamāla Kṛṣṇa Mahārājával álltok kézenfogva, és nagy áhitattal nézitek Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, Śrīla Govinda Mahārāja édes *kīrtanát* tart, *bhaktáitok* pedig lágy tengerként hullámoznak mögöttetek. Mindenki az Urakra figyel!

Legkülönlegesebb élményem, hogy ezek a kedves és odaadó *bhakták* nemcsak filozófusok vagy ügyes táncosok, de a te elszánt

harcosaid is egyben. Azt is tudom, hogy a katonák nem tudnak folyton győzedelmesek maradni az ő rettenthetetlen tábornokuk nélkül, aki folyamatosan buzdítja őket a csatáik során!

Így hódolatomat újra és újra felajánlva Énekelek & Harcolok tovább!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Vaczkó Zoltán

Vaiṣṇava dāsa,
Śrī Īśvarī devī dāsī,
Govinda dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked ezen a kedvező napon!

Köszönjük, hogy törődsz velünk. Habár jelentéktelenek vagyunk, és minden bizonnyal érdemtelenek a kegyedre, Te mégis fontosnak és érdemesnek tartasz minket.

Ez a te nagyságod, ezért néz fel rád mindeni. Te mindenit Kṛṣṇa részének látsz és mindenkivel ekként bánsz.

Kérlek, Guru Mahārāja, add a kegyed, hogy meg tudjuk ezt a sok kegyet hálálni. Köszönjük az új könyvet is, és kérünk, írjál még nagyon sokat!

Jelentéktelen szolgáid:
Vaiṣṇava dāsa, Śrī Īśvarī devī dāsī, Govinda dāsa

Varṣāṇā devī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Activity of a sleeping state keeps one asleep.

How overwhelming it is to be in the presence of someone who is fully awake when one is 'sleep walking' through this life. Your attempts to wake us up are truly acts of compassion of the highest order.

Am I pleasing Kṛṣṇa? I never am convinced.

Have I displeased Him? When that is the case there is no doubt as He reveals His displeasure in my heart.

Am I pleasing you? I'm never convinced.

Have I displeased you? Of that there is no doubt, even though you maybe many thousands of miles away you reveal your displeasure in my heart.

All the years of trying to serve you mean nothing if today I can't please you. In the realm of devotional service there is no room for sitting on past laurels.

As I experience Kṛṣṇa, I experience you. You are for me, His living representative.

After twenty years I would have hoped to have been more for you - but here I stand; a war torn, life weary servant with a messed up life. I don't know of what use this life is to you, but it is yours never the less.

Your servant,
Varṣāṇā devī dāsī

Bhaktin Vas Andrea

Dear Sivarama Mahārāja,

Please, accept my respectful obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. All glories, all glories to you on the auspicious day of your appearance.

Years fly so quickly that I am always very surprised when tour next *vyāsa-pūjā* is about to come so soon. In my heart I see two kind of feelings: fear from not being able and qualified to glorify you, and happiness because of the fact that you took birth in Hungary to save the fallen souls.

In this *vyāsa-pūjā* offering I am trying to recollect all my memories about you, and I have found I have only a few ones. But all your letters, the stories of your deciples, your lectures and *bhajanas* through which we can get some morsel of your endless devotion have proved that your are a pure devotee very dear to Kṛṣṇa.

I remember the first time I saw you in 1999 on the opening festival of the Śrīla Prabhupāda Marathon. I hardly understood anything, but I was willing to help Szikszai Móni *matajī* in interpreting your words into English to an English-speaking *matajī.*

Once I visited the temple of Budapest alone before the Gītā-Jayanti ceremony, with a map in my mind and awe in my heart as I did not know anyone there. Amṛtānanda *matajī* saw my confusion and showed me around. I was moved by the beauty of Śrī Śrī Dayāl Nitāi –Vijaya Gaurāṅga. While we were talking in the temple room, you came in to take *darśana*. I offered my obeisances to you spontaniously, although I had met you only once before. Amṛtānanda asked me if I knew you, and I said not really but something told me to bow down.

I took part in the last Marathon of the millenium, and at the end of December Kṛṣṇa let me go to New-Vraja Dhāma again. I had to travel alone, and reached the Farm late. I walked in chilly wind and snow, my dress got wet and I could hardly move. When I arrived, the lecture was about to end, and You were distributing *mahāprasadam*. Although I asked the *matajīs* what I was to do when

called, no-one told me, so I did not kneel down, and I foolishly offered my obeisances immediately I got the *burfi* which almost fell out of my hand. When I returned to my seat, I was just watching the sweet hungrily, but did not dare to eat it, as I had learnt by that time that we were not allowed to eat before the deities. You read my mind, and told us in the microphone that it was edible…

Unfortunately in 2000 I was not invited to your *vyāsa-pūjā* which I regretted very much. On the day the devotees of Szeged travelled to the Farm, I burnt myself badly but I had such a desire to go to Nṛimha-caturdaśī that despite my pain and my parent's worry, I insisted on going there. I could not dance at all because of my leg, but I was happy to make effort to see Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. Once you glimpsed at me and all my pain was gone for some moments. I could hardly believe the power and *śakti* you possess.

By the mercy of Kṛṣṇa and you I spent some weeks on the Farm in the Summer of 2000. I am really ashamed of that period because of my bad menthality there. I think I did not really esteem my chance to serve Kṛṣṇa and His devotees. I did not chant the holy name nicely enough and sometimes others had to wake me up as I was always very tired. I was in the shop on the control of Kāmyavana *matajī*, and I also served Kṛṣṇa-mayī *matajī* in the restaurant. I got to know Śrī Sarovara, Aṣṭa-sakhī, Anurāgi, Raja-Kumārī and Vraja-Gopī in the *aśrama*, who all helped me a lot. I should be really grateful for that.

You have come to Szeged thrice since I was here, but I could never approach you or talk to you. your perfect exapmle have always made a deep impression on me. I do hope you could come again soon, as it is always so inspiring to serve spiritual masters indirectly or directly, and especially to listen to their valuable teachings. And if I could offer some insignificant service like that little bookmark I gave you, I would become really satisfied.

Thank you for making so much effort for the Hungarian *yātrā* and for its members. Without you our life would be worthless and hopeless, but you show the way to our goal of life: to the abode of the Supreme Personality of Godhead.

Your insignificant servant:
Bhaktin Vas Andrea
(Szeged)

Vāsudeva dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.All glories to your lotus feet, all glories to Śrīla Prabhupāda.

It's being sometime since I wrote you a *vyāsa-pūja* offering.Despite being in regular touch with you,I'm always feel unqualified and unable to worship you properly.My qualifications to do that are just irrelevants.

By your mercy,I'm still hanging in there after being initiated by you in our beautiful and historical Bhaktivedanta Manor 16 years ago,you gave me second initiation a year later at Soho Street,by the recomendation of Bhagavat Āśraya prabhu, then temple president.To you and to those devotees like Bhagavat Āśraya prabhu I am eternally indebted. You gave me the chance to join Śrīla Prabhupāda's family and that is the best gift I ever received. I have had ups and downs in the following years but I never forgot that wonderful fact, you all were out for me over there.

Destiny took me away from your UK zone and I'm trying to serve your beloved ISKCON in the USA, since December 2000.

Being away, gave me the opportunity to measure all your achievements as an strong general in Śrīla Prabhupāda's army: being seated along with the cream of British stablishment, not as a part of; rather preaching to them, your glorious proyect in Hungary (I remember when we went to Budapest in 1988 and everything was to be done) Your classes greatly admired around the world,your full of *bhakti bhajanas,* your transcendental association to your dear godbrothers like Tamāl Kṛṣṇa Gosvāmī and Śrīdhara Svāmī, your books, your attachment to Śrīla Prabhupāda, the list could go on and on.

Just yesterday, while cooking for an university program,we were listesing to one of your *bhajanas;* one devotee said to me : ''That's your guru, is not ?'' Proudly I said: Yes! that is MY Guru Mahārāja !

It is said that one appreciate more what one loves when one is at the distance,that is exactly what is happening to me now.

By remembering you,by hearing about you,by reading about

you,by seeing you in pictures at Vṛndāvana and Mayapur, my attachment has increased, my will to serve you has developed like a fire trough a forest. I feel very much inspired and ready to battle maya every day.

I know that my *karma* does not allowed me to be with you as much as I would like,but I try to ignore that fact,in a daily basis while serving the GBC and my senior devotees.Once you told me: "Serve my godbrothers as you would serve me", so I see in them a bit of you, therefore the lack of your association is more bearable.I also remember your instruction you gave on our way back from Budapest to London : my brother had just passed away and you said "Dead come come at any time,don't lose time" I'm more aware of that now that body is showing signs of old age! More serious about all. Of course it will be hipocritical from my side to say that I'm all the time thinking in Kṛṣṇa.Most of the time I just navegate where my mind wants to take me: family responsabilities, mundane topics,bodily needs and the like, but at least I do have the way out to a better marga, path, If I don't do it, is nobody to blame but me. The facts that there is a way out if I want to, is simply by your kind mercy and Prabhupāda's. All glories to you.

On this special, holi occassion of your appearance, I would like to again ask for your mercy; please bless me to never fall down from my service to ISKCON, please make strong againts all māyā attacks, and please bless to have a little bit of your *śakti* and *bhakti* to serve you better in any capacity I may come across in the future.

Your insignificant servant,
Vāsudeva dāsa

Vijāya Gaurānga dāsa

Dear Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Srila Prabhupada.

Generally we like to have a picture of someone, put it to a frame and have it on our desk. But the spiritual master is not like that. He is a person with his own feelings, who has a personal relationship with his beloved Lord, with his spiritual master and with every single devotee. To show this physically sometimes it is not possible, but the love does not subject of any physical law. I am very fortunate because I have your association more and more from year to year. I hope it will be always like that.

Last year I finished my offering by saying that „my life is yours". I know that I have not really given myself to you, but you still accept me as I am. Once you said that I was so stubborn as a donkey. This word fits for me very well. Puri Mahārāja once said that „donkey is good for carrying big loads". Maybe this is the only good quality of this animal mentioned above. Please take care of me, your foolish donkey. Out of gratefulness let me carry at least some crumbs from that heavy burden that You are carrying. As everything else what I do I will be able to do this only out of your mercy.

Your foolish servant,
Vijāya Gaurānga dāsa

Vilāsinī devī dāsī

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaṇ

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Kedves Guru Mahārāja !

Kérlek, fogadd alázatos, tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid szent porában! Kegyesen engedd, hogy menedéket vehessek lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden felajánlást, minden levelet ezekkel a mondatokkal, könyörgésekkel kezdek, de vajon tudom-e, értem-e igazán, mit jelent a *guru* lótuszlábának menedéke? Meg tudom-e becsülni ezt a menedéket, ezt a semmihez sem fogható csodálatos kegyet? Sajnos a viselkedésem, a lelki „fejlődésem" azt mutatja: nem, még nem. Pedig semmire sem vágyom jobban, mint a te kegyedre, szeretetedre, arra, hogy a lótuszlábaid szolgája lehessek örökre, hogy jó tanítványod, jó lelki lányod legyek, és mégis annyi ostobaságot, annyi sértést követek el, s ezek lerombolják minden lelkesedésemet, megsemmisítik elért parányi lelki fejlődésemet.

Mikor fényképedet nézem, és a szívemmel is rád gondolok, mérhetetlen szeretet és bánat önt el emiatt.

Drága Guru Mahārāja!

Te olyan csodálatos és végtelenül kegyes vagy! Csodálatos az a rendíthetetlen hit, szeretet, odaadás és alázat, amellyel imádott lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát szolgálod, örök példát állítva ezzel elénk tanítványi hűségből.

Te vagy a tökéletes tanítvány és a tökéletes *guru!* És mivel a *guru* az Úr közvetlen képviselője, te vagy az édes Úr Kṛṣṇa tökéletes képviselője.

Te vagy az igazi, tökéletes *vaiṣṇava,* aki minden gondolatát, szavait, tetteit, egész életét lelki tanítómestere és az Úr Kṛṣṇa szolgálatának szenteli, és aki mindig csak azt kutatja, hogyan, mivel tudná még jobban elégedetté tenni szíve örök Urát.

Drága Guru Mahārāja!

Leborulok lótuszlábaid előtt. Minden csodálatom, tiszteletem és szeretetem a tiéd, alázatos, örök szolgád vagyok, és végtelenül boldog, hogy az lehetek.

Áldom a jó sorsomat, hogy megtalálhattalak téged, örökké hálás leszek neked, amiért elfogadtál tanítványodnak, pedig tudtad, hogy mennyire érdemtelen vagyok erre.

Kedves Guru Mahārāja! Számtalan gyönyörű emléket zártam a szívembe rólad a hosszú évek alatt, amióta ismerhetlek. Felemelő, megható, szívszorító, csodálatos emlékeket, és persze sok-sok vidám, humoros, kedves emléket is, melyek felejthetetlenek.

Kedves, mosolygó arcod, vidám nevetésed, bölcs, tanító szavaid vagy éppen dorgáló, szigorú tekinteted, amelyből mindig végtelen szeretet árad.

Ezek az én kincseim! Féltve őrzöm őket, és a „kapzsiság" bűnébe estem miattuk, mert nem tudok betelni velük. Egyre többet és többet szeretnék a szívembe gyűjteni belőlük.

Drága Guru Mahārāja! Nem vágyom másra, csak hogy téged szolgálhassalak. Ez a szolgálat az én gazdagságom, az életem egyetlen, igazi értelme.

Nagyon kérlek, bocsáss meg nekem még egyszer, és ments meg ebből a rettenetes, lebukott helyzetemből. Indokolatlan kegyedért könyörgöm. Kérlek, segíts rajtam, adj még egy esélyt, hogy bizonyíthassam, nemcsak a szívemmel, lelkemmel szeretlek és szolgállak téged, hanem ezentúl a tetteimmel is, azzal, hogy végre szót fogadok neked, igazán.

Drága, kedves Guru Mahārāja! Boldog születésnapot kívánok neked! Az édes Úr Kṛṣṇa éltessen téged jó egészségben!

Maradj köztünk még soká, és taníts, szeress minket, vezess újabb és újabb csodálatos kedvtelésekbe az édes Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga szolgálatában.

Örök hála és dicsőség neked, drága, egyetlen, csodálatos, örök lelki édesapám!

Alázatos, örök szolgád:
Vilāsinī devī dāsī

Bhaktin Virág

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnék mindent megköszönni neked ezen a legcsodálatosabb napon. Bár csak néhány éve vagyok a mozgalomban, és még nem értem, hogy ezzel mindent megkaptam, szeretném megköszönni a *bhaktáknak* menedékét. Ők a te odaadásod virágai és gyümölcsei, s olyanok, mint az oázis a sivatagban. Egész életemben honvágyam volt,

míg meg nem találtam őket. Nem tudom elképzelni, mi lett volna velem, velük, ha nem hozod el nekünk kegyesen a Kṛṣṇa-tudatot.

Hogyan hálálná meg egy ostoba és hasznavehetetlen lélek, hogy mindent megkapott, amit soha nem érdemelt meg?

Olyan sokszor hallottam a *bhaktákat* nagy szeretettel és hálával rólad beszélni, mégsem tudom, hogyan köszönhetném meg, hogy minden cél és érdek fölé helyezve Śrīla Prabhupāda misszióját, mindannyiunkat megmentettél az anyagi élettől.

Nagyon boldog vagyok, hogy részt vehetek a misszióban, és ha néha mégis bánkódom, az csak akkor van, ha arra gondolok: miért nem előbb? miért nem előbb?!

Bárcsak mindenki megkapná lótuszlábaid isteni menedékét!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Virág

Bhaktin Virág Dia

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenésed ünnepén!

Először veszem a bátorságot, hogy köszöntselek téged ezen a napon, de nem érzem magam méltónak rá.

Kérlek, engedd meg, hogy köszönetet mondjak neked azért, hogy megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot, és elkezdhettem gyakorolni a lelki életet. Azóta minden sokkal könnyebb, ami addig nehéz volt, és most olyan dolgok nehezek, amivel azelőtt nem is törődtem. Szinte mindennap hallgatom a *bhajanáid,* melyek erőt és lelkesedést adnak egész napra. Leckéidet hallgatva minden instrukciód olyan könnyűnek tűnik, ám a megvalósításuk korántsem az. Kérlek, bocsásd meg a sértéseket, amiket elkövetek. Remélem indokolatlan kegyednek köszönhetően fejlődhetek a lelki életben, és az odaadó szolgálat gyakorlása révén megtisztulhatok.

Legemlékezetesebb találkozásom veled az elmúlt évi *vyâsa-pûjâ*

napodon volt. Ekkor jártam először Krisna-völgyben. Miután szerenádot adtunk neked a házad előtt, és elindultál a templom felé, útközben elhaladtál mellettem, és a szemembe néztél. Úgy éreztem akkor, hogy az egész lelkem egy nyitott könyv számodra abban a pillanatban. Sokáig az élmény hatása alatt voltam, azóta érzem igazán nagyságod és lényed különleges mivoltát.

Kegyedben bízva ajánlom neked minden törekvésem, amivel elégedetté tehetlek, és ami közelebb visz Kṛṣṇához.

Szolgád:
Bhaktin Virág Dia

Viśvambhara dāsa

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisance's. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Another year have passed and I thank you for giving me you assistance and guidance, teaching me on how to become straight forward and clear minded person. Whenever we talk about the service you always mentioning that I should not say things if I am not 100 % sure. It was in year 2000 and you also mentioned it now again. It looks like my progress is very slow and I still have things to learn!

The empowerment is another question that always strike my mind. On your personal example I can see that You are especially empowered by the Lord and Śrīla Prabhupāda otherwise it is impossible to do things, you are doing. A common man is not capable for such type of activity. Still independent of your intensive schedule you find time to learn music, talk with devotees, guide and help them in their own lives, read and study a lot and remain so calm and peaceful…so satisfied. All glories to you dear Guru Mahārāja!

As for me I would like to reconfirm my vows of following the four regulative principles and chanting the prescribed number of rounds. Reading Prabupāda's books is giving strength and

inspiration. My desire to do more for you and Śrīla Prabhupāda is growing and in spite of all difficulties I still continue with my service although I know there are many things to improve on. There is an anxiety in the heart about how to do service better, how to improve things and how to maintain everything that we have got, how to maintain proper devotional attitude and mentality, how to avoid unnecessary things and how to utilise the time in a way that nothing is wasted.

I see that devotional service to the Lord is giving all the needed results if performed properly. It is the only way to success and it is the only thing that gives peace and happiness to the soul. Therefore I pacify myself that I should not be afraid of any obstacles because the service is there and you are giving the empowerment to do it and only by your mercy I am able to keep going. Devotional service is exciting! It is giving strength and inspiration to do it even better. How many days are left in my life… who knows? But my last desire is to die in *kīrtana.*

Thank you very much for you kind help and instructions. Thank you for engaging me in the chanting of the holy name of the Lord and thank you for revealing to me the confidential side of this chanting and please once again accept my endeavours to please you. Please accept my service.

Your servant:
Viśvambhara dāsa

Vraja-kumāra dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you.

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

When the Pāṇḍavas were in exile in the forest, they entered into one pastime with Dharmarāja, the superintendant of religion. Dharma posed various philosophical and religious questions to Yudhiṣṭhira Mahārāja, one of which was "What is the most wonderful thing?"

Yudhiṣṭhira Mahārāja answered that although countless entities go to the abode of death daily, still man thinks he is immortal. Similarly by the force of that same illusory energy we may think we do not need guru. I pray constantly to Kṛṣṇa that, however distant physically I may be, I will never for a moment forget your sweet lotus feet.

daivī hy eṣā guṇa-mayī mama māyā duratyayā
mām eva ye prapadyante māyām etāṁ taranti te

Only by the cooling rays emanating from the lotus feet of the guru may we obtain the mercy of Kṛṣṇa, Who is the only one who can call off the illusory potency. Please dear Guru Mahārāja, never deny me the shelter I need so desperately!

guru-mukha-padma-vākya cittete kariyā aikya

Narottama dāsa Ṭhākura tells us to make the orders of the spiritual master our life and soul. And then, *āra nā kariha mane āśā*: Do not think otherwise; simply accept what he says.

mattaṇ smṛtir jñānam apohanaṁ ca

It is from Kṛṣṇa only that come knowledge, rememberance and forgetfulness. I pray that I will always remember your divine instructions and be able to repeat them fearlessly to all that I meet. It is only the divine *śabda-bramha* that has any true worth in this world of limitless information, channeled on superhighways in mindboggling doses. For what?!?!

bahūnāṁ janmanām ante jñānavān māṁ prapadyate
vāsudevaṇ sarvam iti sa mahātmā su-durlabhaṇ

If it does not bring us to realise that Krishna is everything then it is simply *māyayā 'pahṛta-jñānā.*

ahankara abhimana asat-sanga asaj-jnana
chadi bhaja guru-pada-padma
kara atma-nibedana deha-geha-parijana
guru-bakya parama mahattwa

Give up false ego and pride. Giving up bad association and endeavoring for useless material knowledge, worship the lotus feet of the spiritual master. Surrender your body, home and family members unto him. The words from the lotus mouth of the Spiritual Master are supremely important. *(Śrī Prema Bhakti-candrikā – Narottama dāsa Ṭhākura)*

But as for me, I am nothing. My only worth is that I may repeat what you have taught me. My only hope is that this will make you happy.

Guru Mahārāja ki jaya!

Vedanta ki jaya!

Please forgive me for any offences I may have commited, intentionally or unintentionally.

Your unworthy servant,
Vraja-kumāra dāsa

Vrajasundari dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The year has gone by so quickly and again its time to put into words all of the wonderful thoughts and realizations we've had about you during the year.

There are so many ways in which we can glorify you. You started the real preaching work in Hungary, and look how that's grown

under your direction. You give wonderful classes and lead amazing *bhajanas.* You have so many disciples who adore you, and there's no doubt that you have dedicated everything in your life to the service of Śrīla Prabhupāda.

I can't write a suitable homage because I can't understand the level of Kṛṣṇa consciousness that you are on, and the only service I can offer you is my staying in Vṛndāvana, as you suggested, to give Caitanya as much Kṛṣṇa consciousness as possible.

Please give me your blessings so that one day I can do something that will make me truly worthy to be called your disciple.

Your servant,
Vrajasundari dāsī

Vrajeśvarī devī dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine

Hadd köszönjem meg dicsőséges *vyāsa-pūjād* alkalmából azt a sok kincset, amit tőled idáig kaptam. Valójában naponta meg kellene köszönnöm ezeket neked. A legnagyobb kincsem te magad vagy, mivel indokolatlan kegyedből a lelki tanítómesteremnek tarthatlak. A szentekkel való társulás minden előnyét megkapom ebből a kapcsolatból:

sādhu-saṅga', 'sādhu-saṅga'– sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya
(*Cc. Madhya* 22.54)

„Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bhakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el."

További kincseim a Śrīla Prabhupāda és a te könyveid. A Śrīla

Prabhupāddal való kapcsolatodon keresztül példát mutatsz nekem, hogyan kell hitelesen követnünk a *guru-paramparā* rendszerét. A te Śrīla Prabhupāda iránti mély szereteted és odaadásod nagyon inspiráló számomra. Köszönöm ezt a csodálatos farmot is, Új Vrajadhāma szent földjét, ahol *bhakták* társaságában élhetek, és amit te varázsoltál ide *bhaktáid* segítségével. A *kīrtanák,* a *bhajanáid,* a tanításaid és még annyi minden más a folyamatosan tőled jövő kincseim. Bár áldanál meg azzal, hogy megértsem, örök lekötelezetted vagyok mindezekért. És adtál egy nektári szolgálatot, hogy az unokáimat nevelhetem, amiből nagyon sok ízt kapok. Ezek a kis *bhakták* lassan már járatosabbak a szentírásokban, mint én, tisztább a tudatuk, és inkább ők tanítanak engem. Az csak a látszat, hogy én nevelem őket, valójában te hatalmaztad fel őket, hogy vigyázzanak rám – úgy sejtem. Köszönet illet, hogy beállítottad Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara gyönyörű *mūrtiját.* Ahogy minden reggel kegyesen, csodálatosan felöltözve és felékszerezve hallgatják és nézik a *bhakták kīrtanáját,* minden alkalommal úgy érzem, egy fesztivál résztvevője vagyok. És mit mondhatnék a legnagyobb ajándékról, a megfizethetetlen kincsről, amihez sajnos még mindig nincs elegendő vonzódásom, a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantráról?*

„Amikor valaki hallotta a szent név éneklését Śrī Caitanya Mahāprabhu szájából, és tőle valaki máshoz is eljutott ez az éneklés, amelyet újra meghallott valaki, e tanítványi láncolat révén szerte a vidéken mindenki *vaiṣṇava* lett. Mindenki Kṛṣṇa és Hari nevét énekelte, táncolt, sírt és mosolygott." *(Cc. Madhya* 17.48–49)

Bár egyszer megérintené az én szívemet is a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra,* és így kitisztulhtnának belőle a bűnök és a bűnös vágyak, és a tudatom végre *māyától* Kṛṣṇa felé fordulna, hogy a szent *dhāma* az én szívembe is beköltözhessen. Ez az őszinte vágyam, és ezen az ünnepi napon hadd kérjem ehhez az áldásodat.

Szerető szolgád:
Vrajeśvarī devī dāsī

Vṛndāvanī devi dasi

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Gaurāṅgának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e kedvező napján!

Nagyon boldog és szerencsés vagyok, Guru Mahārāja, hogy a te lótuszlábad menedékében élhetek.

Mint a lelki gyermeked nagy biztonságban érzem magam a védelmed alatt. Egy nagyon gondoskodó lelki apa vagy, aki minden rábízott lélek lelki virágzásán őrködik. Széles látókörű vagy, s előrelátásodnak köszönhetően a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmunkat senki sem állíthatja meg. Alázatos szolgája vagy az Úr Kṛṣṇának, s mivel őszinte vágyad az, hogy elégedetté tegyed lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát, így minden tettedet győzelem kíséri.

Guru Mahārāja *ki jaya!*

Kṛṣṇa-völgy csodálatos hely. Aki itt él, olyan, mintha a lelki világban lenne. Számtalan szolgálat közül választhatunk, így mindenki megtalálhatja a neki megfelelőt: itt van a *mūrti*-imádat sokszínű lehetőségeivel, a konyhakertészet, a virágkertészet, a templomtakarítás, a földművelés, a tehenészet, a művészeti stúdió, a pékség, az étterem, a shop, az idegenvezetés, a méhészet, a könyvosztás, a főiskolai képzés, a *gurukula*, az irodai munkák. Megvalósíthatjuk az önellátó gazdálkodást, az egyszerű életet és az emelkedett gondolkodást, s nem kell kinéznünk az anyagi világra. Soha nem tudjuk megköszönni neked, hogy lehetőséget teremtettél számunkra, hogy itt élhessünk, és ilyen körülmények között nevelkedhessünk. S mindezeken túl könyveket írsz Kṛṣṇa kedvteléseiről, hogy tovább lelkesíts bennünket – ha mindez még valakinek mégsem lenne elég. Alig alszol, s mikor pihenned kellene, akkor is csak dolgozol. Guru Mahārāja, ki lenne képes erre rajtad kívül? Senki!

Guru Mahārāja! Egy nagyon szerencsés lélek vagyok, hogy a lótuszlábad porának árnyékában szolgálhatom Kṛṣṇát. Remélem, hogy nagyon sok éven keresztül adod még isteni társulásodat a *bhaktáknak* és az egész világnak!

Szolgád: Vṛndāvanī devi dasi

Yaśodā-mayī dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Everything changes in this material world, the only thing we can be sure is your miracle. All of us who are in connection with you know what it means: you are wonderful, you can always give solution to every problem, you challenge everything and everyone standing in the way of Śrīla Prabhupāda's movement.

We always have to face new and new suprises - you want to achieve things we tiny, ordinary living entities cannot even imagine. The first and best example for this is New Vraja-dhāma. Who would have thought? My problem is that in each of my offerings every year I am repeating myself - please, forgive me but I am astonished by your deeds, how many things you manage to do at the same time. You manage big, big things but at the same time you care for the little ones. You care for the big projects and also for all of us, your initiated disciples and everyone else who wants or is willing to take shelter at you. You want to help each of us, and for this you sacrifice you very valuable time, and talk to us about our 'very important' everyday problems. And you also stand next to us when we are in trouble and need help as I had the experience last year. Thank you very much, Guru Mahārāja.

As You said: 'Maybe your father died but you have another father', and you meant it: you called me at night, during the day, gave advice and made the final sacrifice. I can't express in words what I feel, how grateful I am...

As you said I have almost spent more than half of my life here in the movement, but I have to add that you have always been standing next to me.

Hoping to become one day
Your servant,
Yaśodā-mayī dāsī

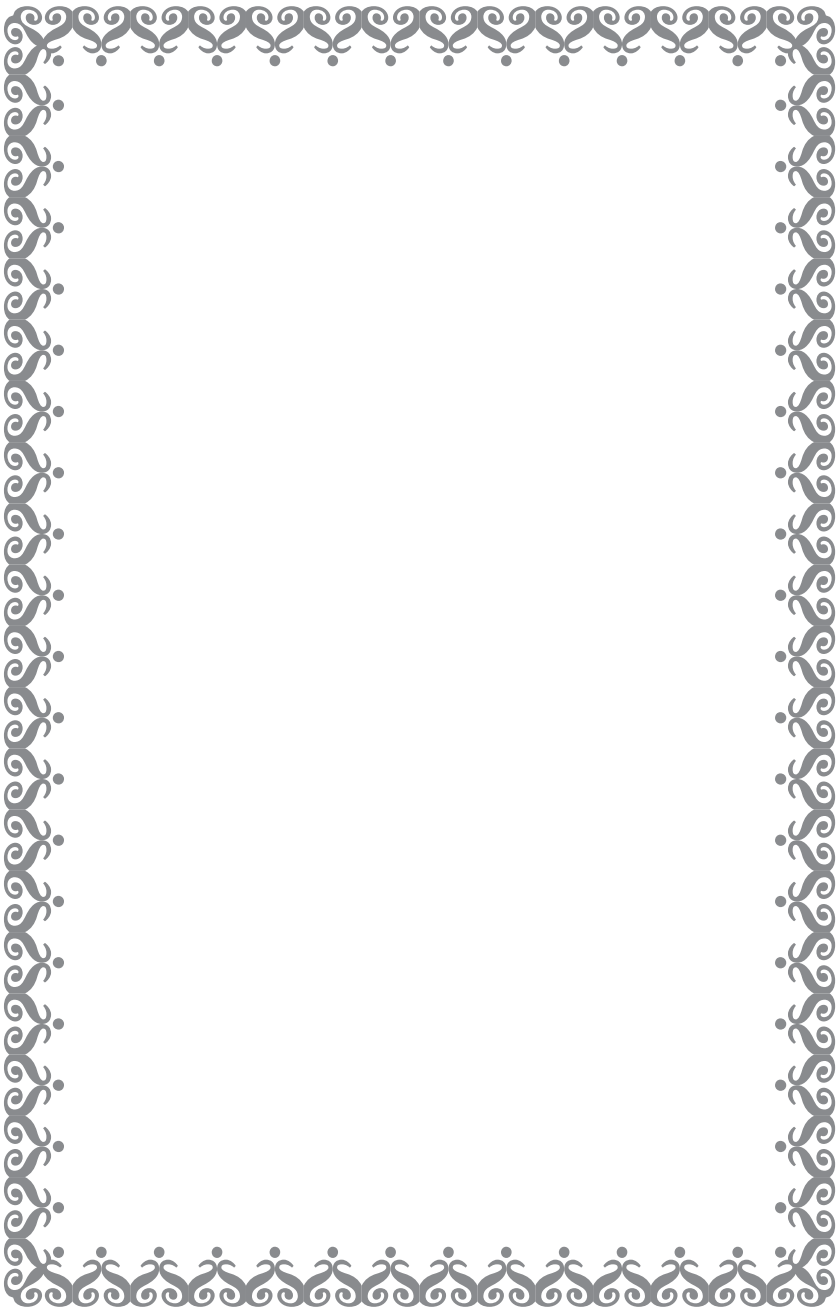

Yogeśvara dāsa

Kedves lelki tanítómesterem!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaṇ

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának!

Kedves Guru Mahārāja! Egyszer, amikor Śrī Kṛṣṇa és Śrī Balarāma beszélgettek, Śrī Kṛṣṇa a bátyja vállára tette a kezét, és így szólt hozzá: „Kedves bátyám, dicsőségessé vált a föld, mert lótuszlábad érintette." Tehát így adja kegyét a Legfelsőbb Úr, minden élőlény legfőbb jóakarója: kiterjedésein, felhatalmazott képviselőin, a tanítómesterek láncolatán keresztül. A lelki tanítómester, aki a Legfelsőbb Úr tiszta odaadó szolgálatába merült, a körülményeket figyelembe véve adja át a transzcendentális tudást, amely képessé teszi a feltételekhez kötött lelkeket arra, hogy visszatérjenek Istenhez. A tettek dicsősége megnövekedik, amikor az idő tényező és a kötőerők hatására az emberek jó tulajdonságai megsemmisülnek, a transzcendentális tudás elvész. Ezért hogy megmentsd az elesett lelkeket az erőfeszítésed nagyon-nagyon dicsőséges ebben a korban. Śrīla Prabhupāda is nagyon értékelte tanítványai munkáját, kiváltképp azokét, akik nagyon rossz feltételek között prédikáltak. Azok a személyek, akik kapcsolatot alakítanak ki egy lelki tanítómesterrel, soha nem felejtik el. Íme egy példa. Egy saṅkīrtana alkalmával történt Kaposváron. Februári csípős, hideg szél fújt, délelőtt 9 körül volt. Néhány emberrel már beszéltem, amikor egy idős úr jött arra, bevásárló szatyorral a kezében. S miközben valaki mást meg akartam állítani, ő elment mellettem. Néhány lépés után mégis visszafordult és azt kérdezte: „Milyen könyvek ezek?" A választ meg sem várva az egyiket elkérte: „Szabad egy pillanatra?" Nagy elégedettséggel nézegette, közben azt kérdezte: „Krisnás vagy?" Mondtam, hogy igen, és megkérdeztem: „Szeretné az egyik könyvet?" Azt válaszolta, hogy ezek a könyvek megvannak neki. Megkérdeztem, hogy mikor és kitől vette. Azt mondta, hogy Mahārājától. Kicsit meglepetten kérdeztem: „Valóban Śivarāma Svāmī

Mahārājától?" S mondtam, hogy Ő az én lelki tanítómesterem. Mire ő elmondta, hogy Mahārāja neki nagyon jó barátja. A farm-építési munkáknál dolgozott, ott lakott a somogyvámosi templomtól nem messze. Sok bhaktát ismer azok közül, akik már akkor ott voltak. Nagyon boldogan emlékezett vissza emlékére, hogyan evett náluk Mahārāja pattogatott kukoricát. Azt mondta, hogy olyan jó emberrel, mint Mahārāja, soha nem találkozott. Emlékezett a beszélgetéseikre. Én csak hallgattam, hogyan dicsőíti ez az ember a lelki tanítómesteremet, s nagyon boldog voltam. Megköszöntem, hogy ezeket elmondta, és azt mondtam: „Nagyon szerencsés az az ember, akinek Mahārāja a legjobb barátja." Végezetül megkérdeztem, hogy hívják. „Kapusi Ferenc vagyok" – mondta. Még egy pillantást vetett a könyvekre s az után elköszönt.

Van egy régi mondás: „Az ember teremti a várost, és Isten a vidéket." Az emberek azért, mert nagyobb élvezetre vágytak, létrehozták a várost. S amikor már túl feszültek az önzés miatt, elmennek pihenni vidékre. Aztán újra vissza a városba, de az több, mint ami a részére félre van téve, ahogy az Iśopaniṣad verse mondja. Ezért te isteni gyógyírt szórsz az élőlényekre, s így az önmegvalósítás útjára tereled őket. Ez a legnagyobb jámbor tett, amely visszaállítja az isteni kultúrát, amit követve minden élőlény visszatérhet örök lakhelyére a lelki birodalomba. Ezért tiszteletteljes hódolatom ajánlom neked.

Szolgád:
Yogeśvara dāsa

Yuga Dharma dāsa

Dear Śrīla Gurudeva,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet and all glories to you on this auspicious day of your *vyāsa-pūjā!*

Thinking on this offering helped me to more deeply understand Your purifying influence on my misty consciousness. From the first time I met you I could understand that you are my very bona fide

spiritual master, to addressed whom is advised by Śrīla Prabhupāda in his books. Looking backward I see to what changing came the direction of my life by meeting with you in compare with the direction of the mire of material life. The direction now is the firm path that leads to Kṛṣṇa. You personally walk on this path with strong faith, confidance and determination and very carefully guide us on the same path. Always immersed in fulfilling the mission of Śrīla Prabhupāda you manifest very exalted qualities seeing which the attachment grows in our hearts and in order to feel your presence all the time one should also take the responsibilities for this mission. By your causeless mercy you involve everyone in their original eternal activity - service to Kṛṣṇa and my desire is to be helpful at least a little bit.

Your unfit servant:
Yuga Dharma dāsa